

કુદરતી ઇલાજો

ને

દુખમાંથી બ

સખનાર—કેડી મા

અર્પણ પત્રી

આ ચોપડી બદાગ પાડવામા પૂરેપૂરી મદદ કરનાર તે સાહેબને તથા કુદરતી ઇલાજોનો ફેલાવો કરનારા જર્મન અમેરીકન વિદ્વાનોને તથા દુખમાંથી બચવા માગનાર તથા બચાવવા માગનાર દરેક શખ્સને, નમનતાઇ પૂર્વક આ ચોપડી અર્પણ કરે છું.

કેડી માકુલ

પ્રસ્તાવના.

આ ચોપડી સર્જનાર તરફથી પાણીના ઇલાજોનું ચોપાન્યુ પ્રગટ કરવા પછી, સંપૂર્ણ સમજ સાથે કુદરતી ઇલાજોને, એક ચોપડીના આકારમાં જાહેરમાં લાવવા, કેટલાંક દરદીઓ તથા ખીન્નો તરફથી ઇતેમરી બતાવવાથી, તે સાહેબની સંપૂર્ણ મદદથી, આ ચોપડી તેઓ સમક્ષ ધરવાને શક્તિવાન થયો છું.

પારસી-ગુજરાતી બાપામાંજ આ ચોપડી લખવાનો હેતુ એ છે કે પારસીઓ તેમજ હિંદુઓને એક સરખો ઇન્સાફ આપી શકાય. કારણ કે પારસી-ગુજરાતી, હિંદુઓ પણ વાંચી શકે, જ્યારે પારસીઓ અને ગુજરાતીનું ઓછું જ્ઞાન ધરાવનારાઓ, શુદ્ધ ગુજરાતીનો લાભ, સારી રીતે લઈ શકે નહીં તેથી જે નેમથી આ ચોપડી બહાર પાડવામાં આવી છે, તેનો હેતુ સફળ થાય નહીં.

આ ચોપડી પ્રગટ કરવાની મતલબ એ છે કે હાથમાં જે અકુદરતી રીતે જીંદગી ગુજરવામાં આવે છે અને તેથી જે ભયંકર પરીણામો-દુખ અને મોત વિગેરેમાં આવે છે, તેમાંથી છુટકારો મેળવી શકાય તથા દરદો થવા પછી જે અકુદરતી ઇલાજો લેવામાં આવે છે, તેથી જે ગંભીર પરીણામો નીપજે છે, તેમાંથી બચી જઈ, જર્મની, અમેરિકા જેવા સુધરેલા દેશોમાં, દવા, ઓપરેશન, રસીથી શરીરને વધુ નુકશાન પુગાડવા પહેલાં, કુદરતી, સાદા ખીન્ન-ખરચાળુ અને સહીસંવામત ઇલાજો, સાધારણ તેમજ ગંભીર દરદોમાં પુરતી ફતેહ સાથે વાપરવામાં આવે છે તેનો લાભ, ધુતારા વધદોના હાથમાં રસવા પહેલાં તથા પેટટ દવાઓ વિગેરેની લાખી લાંખી

જાહેરખબરોમાં મોઢી પડ્યા પહેલાં, ભારે કીમતની ચોપડી ખરીદ્યા વિના આ નહીં કીમતની ચોપડીથી લઇ સમગ્ર જગતમાં ફેલાયેલી છે.

આ ચોપડી લખનાર The New Science of Health ing. By Louis Kuhne, The Living Temple, By Dr. Kellogg, The New Curative Treatment By Platen, Return to Nature. By Adolf Just ની વધુ મદદ લેવામાં આવી છે, કે જે ચોપડીઓની મદદથી આ એક ઉપ-યોગી ચોપડી પ્રગટ થવા પામી છે.

છેવટે દરેક સમસ્યને નમનતાઇ પૂર્વક અરજ કરવામાં આવે છે કે આ ચોપડીનો સારી રીતે અભ્યાસ કરી, પોતાના સંબંધમાં આવતાં મીત્રો તથા સમાવહાલાઓમાં તેનો ફેલાવો કરી, તેઓનાં મન ઉપર, કુદરતી ઇલાજોના ફાયદા વિષે મજબૂત છાપ બેસાડી આ દુનિયામાંની પવિત્ર ફરજોમાંની એક અદા કરવી.

કેડી માફજ

સાંકલ્યું.

આમદ

પાનું.

અર્પણ પત્રીકા

પ્રસ્તાવના

દુખ એ શું છે ?	૧
દવા તેના ગુણ અને તેના પરીણામ	૩
જર્મન વિદ્વાનોના દવા રસી, આપરેશન વિધાના કી મતી મત	૫
હૃદ તી ધતિાતે ॥ મહાન શોરધનો દેવાન	૨૦
દગ નો અર્થ શું ?	૨૭
તદ્વસ્તીને બગાડનાર કાણુ છે ?	૨૮
શરીરમા કયરાનુ રહેકાણુ અને તેનુ પરીણામ	૨૯
રહેનુ બેકાણુ-Units of the excrea	૩૨
તદ્વસ્ત માણસ	૩૬
ઉપદ્રવ અને ઉડતા રોગો	૩૭
હીપ ॥ ગીઝમ	૩૮
ખો ॥	૩૯
શુદ્ધ અને ખોગક	૪૨
ઝડપથી ખાણુ	૪૩
ધજો અને શક્તિવાનો ખોરાક	૪૪
આછો ખોગક અને ઉધરતી છોખરીઓ	૪૫
ખોરાક લેવાનો વખત	૪૬
દગતી જખરીયા ખોરાક આપવો	૪૭
ખોગક કેમ પડાવવો	૪૭
ખોરાક કેવો લેવો બેધએ ?	૪૮

કંઠાલ કેમ પકાવવો.	
કંઠાલનો મસાલો	
ઘઉં તથા બીજો અનાજ ઘરમાંજ દલવા માટે અર્થશૂન્ય છે.	
ઘઉંની રોટલી કેમ બનાવવી ?	૫૧
કાચો ખોરાક.	૫૨
શરટસ.	૫૫
શરટસનો રસ.	૫૬
કોટલાંવાલાં ફલો—fruit.	૫૮
દુધ.	૬૧
પનીર.	૬૧
માંસ—ગોસનો ખોરાક.	૬૭
આહે, કાશી.	૬૮
આહે, કાશી છોડી દેનાનો ઉપાય.	૬૮
તાજગી અને દેવતા આપનારું સુંદર પીણું.	૭૦
પાણી.	૭૧
દારૂ.	૭૪
દારૂ અને પાણી વચ્ચે સરખામણી.	૭૪
સરકો.	૭૫
તાડી.	૭૬
લોહી.	૭૮
બીડી.	૭૮
અપવાસ.	૮૦
કપડાં	૮૩
લેસીંગ (Lacing).	

એસવાની રૂઢી.	૮૪
વેન્ટીલેશન (Ventilation) અને ધડી દવા.	૮૪
ડીસઇનફેક્ટન્ટ (disinfectant).	૮૬
જેરમી (germy)	૮૬
ચામડી.	૮૮
કુસરત.	૮૯
સંસાર વહેવાર (Sexual Intercourse).	૯૧
આતશ-અગ્નિ (Fire)	૯૫
લગાઇમાં કુદરતી ઉપાયો	૯૬
કુદરતી ઇલાજો:-	
હીપ-Hip બાથ	૯૭
સીટઝ (Sitx) બાથ.	૯૯
બાથોની નિષ્ફલતા	૧૦૮
સ્ટીમ-Steam વરાલનો બાથ.	૧૦૮
સુરજનો-Sun બાથ.	૧૧૧
એર-લાઇટ-(Airlight) દવા ઉત્તમનો બાથ	૧૧૩
પાણીના કટકા-વોટર કોમ્પ્રેસ (Water Compress)	૧૧૪
વોટર શીટ્સ (Water Sheets).	૧૧૫
સ્પન્જ-વાદળનો Sponge બાથ.	૧૧૭
અથ' કોમ્પ્રેસ-Earth Compress.	૧૧૮
ફુલ મેટલ-Full Metal બાથ.	૧૧૯
માથાનો Head બાથ.	૧૨૦
આંખનો Eye બાથ.	૧૨૧
ટ-પગનો Foot બાથ.	૧૨૨

નીડીંગ Kneading.

પેટીંગ Patting.

ઉંડો દમ જેવો Deep Breathing.

તરવાની કસરત Swimming Exercise

થંડા પાણીનો બાથ Cold Bath.

ગરમ પાણીનો Hot બાથ.

૧૩૦

ગરમ પાણી.

૧૩૧

દરદીને મુચના.

૧૩૨

કુદરતી ઈલાજોથી સારાં થતાં દરદો.

૧૩૩

માથાના બાલો અને બાલ વગરનું તાલક.

૧૩૪

સલેપ્પમ અને માથામાં સરદી.

૧૩૪

માથું, દુખવું Headache.

૧૩૫

ગાંડાપણું Insanity.

૧૩૭

ખોથડ નિશાળીઓ.

૧૩૮

ઉંઘ અને ઉંઘનું દરદ (ઉંઘ ન આવવી).

૧૩૮

ઉંઘ ન આવવી Sleeplessness.

૧૩૮

સ્વપ્ન અને સ્વપ્નાવસ્થા.

૧૩૯

આંખનાં દરદો.

૧૪૧

કાનનાં દરદો.

૧૪૨

નસકોરી યુટપી.

૧૪૨

દાંતનાં દરદો.

૧૪૩

છાલ ઉપર ૫૩-૬૩.

૧૪૫

ગલાનાં દરદો.

૧૪૬

ડીફ્થેરીઆ Diphtheria.

૧૪૬

કંઠમાળા.	૧૪૮
ગુંગલ્લ જવું Suffocation	૧૪૯
થંડા હાથ અને પગો.	૧૪૯
હાથ ઉપર સોળો.	૧૫૦
ઉંચું નીચું ખભું, જરડાની કરેડનો વાક, દુકો પગ,	
નેસવું ખેંચવું જવું મિગેરે.	૧૫૦
ત્રીની છાતીનાં દરદો.	૧૫૧
હાટ ડીઝીઝ.	૧૫૧
હાટને મજબુત કરવું.	૧૫૧
ખેસુધ થવું.	૧૫૨
જરડામાં દરદ Pain in the back.	૧૫૩
નખડી પાયનશક્તિ અને અશરણ.	૧૫૩
પેટમાં ચુકો મારવો.	૧૫૪
મરડો, કોલેરા, અતેસાર.	૧૫૪
ઝાડાની કબજીઆત	૧૫૫
ગુણ ભાગનાં દરદો	૧૫૭
પરમેા	૧૫૮
કુટેવ-હાથની ટેવ Masturbation.	૧૫૯
રતુઆવ-માસીક અડચણ menses.	૧૬૩
અધુરે જવું miscarriage.	૧૬૪
જ્યાંનો જનમ અથવા ડીવીવરીનો વખત	૧૬૫
જનમ આપીઆ પછી શું કરવું ?	૧૬૬
વાંઝીઆપણ.	૧૬૮
ગર્ભસ્થાનનું ખસી જવું અને રીંગ Pessary નો ઉપયોગ	૧૬૯

ગોલીમાં પાણી Hydrocele.	૧૬૯
ગોલીમાં આતરફું ઉતરવું.	૧૭૦
પગમાં લયક આવરી.	૧૭૦
આંટણુ Corn.	૧૭૧
તાવ.	૧૭૧
મેલેરીઅલ તાવ.	૧૭૪
ટાઇફોઇડ તાવ.	૧૭૪
ધનંતુએન્ડ્રા	૧૭૬
ગોવર, સમ્પ્રેડ શીતલા.	૧૭૭
અર્ધ-ક્ષય.	૧૭૯
હાંફાવું, દમ.	૧૮૩
હાંસો, યુન્યનો હાંસો.	૧૮૨
ફેમેટીઝમ, સાએટીકા.	૧૮૫
ગાઉદ.	૧૮૬
પથરી; રેતી, પીશાબ ન છુટવી.	૧૮૬
મીઠી પીશાબ.	૧૮૮
જનંદર.	૧૮૯
શીશર.	૧૮૯
મગજે લોહી ચઢી જવું.	૧૯૦
લોહીનું આઝાપણું.	૧૯૦
કોદ, રગતપીત.	૧૯૧
કેનસર.	૧૯૨
નખમધ.	૧૯૪
સરીરના કોઈ ભાગનું ભાંગવું Fractures .	૧૯૬

ધા Wounds	૧૯૬
હડખું લાખવું, કુતરા અને સાપ જેવા ખીખ જનાવરોનું કરડવું.	૧૯૭
અશીમ અથવા કોઈપણ જાતનું ઝેર ખાવું	૧૯૭
દાઝી, બપી જવું.	૧૯૮
હુ લાગરી	૧૯૮
ચરખી ચરી જાડાપણું-શરીરનું ફેલણ જવું.	૧૯૯
ચામડીના દરદો-ખરપસું દરાજ કીડ વિગેરે.	૨૦૦
ઉપયોગી ચીજોનું લીસ્ટ.	૨૦૧

કુદરતી ઈલાજો
તે
દુખસાંથી બચાવ.

નવજને ભાગે ઉસ્કેરાત કનવનારી અને હવસ નરક દોરવનારી
 બાગદો જોવામા અને તેવાજ ગીતો સાબળવામા લોકો હદ બહાર
 મગ્નહ લે છે સુરજ અસ્ત પામતા વખતની દરીએ કીનારે જોવાની
 સીનરી (Scenery) કંઈ થોડી મગ્નહ આપતી નથી તરેહવાર
 જતના સુશોભીત રંગો અને દોડતા અને પસાર થતાં વાદળાંથી
 થતા આકાશમાં જુદી જુદી જતના આકારો મનને રીઝવી નાજો
 છે, તે ખગેજ જાણે નાનકશાળામા તરેહવારજતના પડદાઓ દરતાં
 ઘણાજ કીમતી તાદર હુન્નરના નમુનાઓ આપણને બતાવે છે અને
 દરરોજ અને કલાકો સુધી તે જોતાં આજોને ઝંઘપણ નુકશાન ન
 કરતાં ઘણી મગ્નહ સાથ આજોને સુધારી આખા ગરીબને હિમદા
 પ્રાયદાકારક થઈ પડે છે ભરતીના વખતે દરીએ કીનારે જોસવામાં
 શું મગ્નહ મલતી નથી ! મોજાઓનો સણસણા કરતો અવાજ
 અને પથરોમાંથી પસાર થવાનો તેઓનો ખલખલ કરતો અવાજ,
 શું એક નમુનેદાર ફાફટ ગાયન પુર પાડતુ નથી ! અરે ! તે
 કલાકોના કલાકો સુધી એક ચીત્તથી સાબળવા છતાં, શું તે કાનને
 કઠોર અવાજ આપે છે ! ધુમ ધુમ કરતા મોજાઓ, જાણે કે
 ખચ્યાંઓ હરખભેર હસતા રમતા જુસ્સાભેર મગવા આવતા હોય
 તેવો દેખાવ અને જાણે કે સહાસ કામ માથે હાલેલુ પાર ઉતારી
 બધાને મની ભેટી નિરાશ થઈ પોતાને દેશ ધીમા ધીમા પાછા
 ફરતા મોજાઓ, હાવમા થતા ફરસો, કરતા જાણે કે જુદોજ આનંદ
 ઉપજાવેય, વળી થંડી ખુશતુમા લહેકી સાથ રાત્રે ચંદ્રમા વખતે
 જાણે કે ચંદ્ર પણ આપણો એક સાથીજ હોય અને સાથે સાથે
 ચાલતો હોય તેવો દેખાવ અને તે ચંદ્રમાથી દરીઆના પાણીમા
 પડતી રોશની ! અરે ! આ સુધમા દેખાવો હુ કેમ વર્ણવું ! અરે
 આવા ખુની હવામાં તદુરસ્તી સુધારી મનને આપતી ફાંકડી
 ગમ્મદ કરતા બીજી શી ચીજ વધુ સગમ હોય ! કુદરત તે કુદરત

એવું અતાવે છે પણ તે ગરમી જુદી-બહારની છે. જે બહારની ગરમી આપણને દીસે છે તે કંઈજ નહીં પણ માત્ર ખરી હાલતને છુપાવી, નર્વઝ (nerves)ની temperature માં ફેરફાર અતાવે છે, જે ફેરફાર, દવાની અસરથી ચાકી ગયેલી (nerves) નર્વઝનું પરીણામ છે.

દાકતરી વિદ્યા મરણ પામેલાં શરીરની તપાસ લઈ અથવા તે ઉપર અખતરા કરી પોતાનું અનુમાન બાધે છે, પણ મરણ પામેલાં (મૃદ) શરીરમાં અને જીવતાં (કામ કરતાં) શરીરમાં તફાવત રહે છે. અને તેમ કરવું જુલ લેરેજનું ગણાશે જેમકે એક સંચો અરિથર હાલતમાં હશે તો તેની ખામી જણાશે નહીં પણ તે ચાલુ હાલતમાં હશે તો તુરતજ કયો ભાગ ખામીવાળો છે તે જણાશે તેવીજ રીતે શરીર માટે પણ સમજવું. શરીર જ્યારે પોતાની ચાલુ (જીવતી) હાલતમાં હોય છે ત્યારે ફોરેન મેટર (foreign matter)-કચરો, ચોક્કસ ભાગોમાં ભેગો થવાથી શરીર પોતાનો આકાર બદલે છે અને તેથી એ ચાલુ હાલતમાં શરીરની ખામી સહેલાઈથી સમજી શકાય છે.

ક્રોનિકા કહે છે કે કુદરતી ઇલાજો તો (chronic) જુનાં-જડ ઘાલી જેઠેલાં દરદો માટે છે. જ્યારે (acute) શરૂઆતનાં દરદ માટે એ ઇલાજો નિરપયોગી છે. પણ એમ કહેવું, સાધારણ અકલવાળાં માણસને રચવું નથી. જેવું એક દરદ થયું કે તુરતજ તેના કાર્પ-સાધક ઉપાયો લેવા જોઈએ, જેથી તે દરદ જડ ઘાલી ગંભીર રૂપ ન પકડે. વળી શરૂઆતનાં દરદને સારાં કરવા કરતાં જુનાં દરદને સારાં કરતાં વધુ વખત જોઈએ છે, તે પણ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ.

જીવો, અય દુખીઓ ! તમારી નજર વધુ ઉઘાડો. તમારી સાદી બાકસનો ડોહો ઉપયોગ કરો. એકની પુઠે બીજાએ ચાલવાની

મેંઢાની રહી હવે દુર કરેા, કારણ તેમ કરવાથી હમ્મરો નહીં પણ
 માખોનું સત્યાનાશવળી ગયું છે માટે હવે એતો અને ખીદાર થાઓ. જેમ
 જેમ વખત જાય છે તેમ તેમ જીની દવાઓ અસર કરતી નથી
 અને નવી દવાઓ શોધવી પડે છે. પણ એમ શોધવા છતાં દરદો
 તો વધ્યાંજ જાય છે. એનો અત ક્યારે આવશે ! સુરોપના ગળ્યો
 એક જીનું સામે ટકાવ કરવા માટે નવા નવા હથીઆરો શોધતાંજ
 ગયાં અને વધારતાંજ ગયાં જેનો બોલે દેવત ઉપર વધતોજ ગયો.
 અને છેવટે લડાઈ જાગી અને તે પછી તેઓનાં અશાત હાલત જની-
 ધણેજ લાંબે છેટેથી અને ઘણીજ ઝડપથી ગોળીઓ ફેંકવાનાં વિગેરે
 હથીઆરો જનાવ્યાં, પણ તેવું પરીણામ એજ આન્યું કે જોલીઓ
 સીપાહોનાં શરીરમાંથી એટલી તો ઝડપથી આરપાર પસાર થઈ
 જતી કે તેને ઘાની નિશાની પણ રહેતી નહીં. તેવીજ રીતે આ
 અકુદરતી ઇલાજેના શોધનારાઓનું પરીણામ હવે આવી પુગશે.
 ઘણાંજો ઓપરેશન અને દવાઓ વિગેરેથી કંટાળી ગયાં છે, અને
 કંઈ નવીજ શોધમાં છે. જે કુદરતી ઇલાજે છે જેનો ફેલાવો ધીમે
 ધીમે વધતોજ જાય છે. કારણ દરેક સમજી શખ્સ તેની કિંમત
 ખીજાણી શકે છે.

ઉપલી બાજદના ટેકામાં, જમની કે જે સાયન્સમાં ઘણું
 આગળ વધેલું છે ત્યાંના વિદ્વાનોનાં હાલતી સાયન્સ અમે દૃષ
 વિગેરે ઇલાજેના ગેરફાયદા વિષેનાં મત, દવા અને ઓપરેશન
 વિગેરેના ખીમાયતીઓને ઘણું ચોકાવનાર તેમજ આવકારદાયક થઈ
 પડશે.

૧૮૯૨ની ૮મી નવેમ્બરના Hamberg Newsમાં જર્મનીનો
 પ્રોફેસર ડૉ. જોનસ્ટ સ્વેનીનજેર કે જે જર્મનીના પ્રીન્સ ખીસ-
 માઈનો મેડીકલ સલાહકાર હતો કે જેને માટે લોકોને ઘણુંજ માન
 હતું અને તેની સામે એક શબ્દ પણ ઓમરવાના હીમત કરવું

નહી. કે જેને માટે તેના ધંધાદારીઓ (ડક્ટરો) પણ સારું માન ધરાવતા તેવો મોટો મોભાદાર દાકતર Prescription Swindle નાં મથાળા હેઠલ લખે છે, જે ધણુંજ ધ્યાનથી વાંચવા ભેગ છે:-

“સઘસા મળખુત-સારી અસર કરનારા પ્રીસ્ક્રીપશનસના દહાડા પુરા થયા છે. ફક્ત થોડાજ દાકતરો તેઓની લાલ, લીલી અથવા સફેદ દવાની અસરમાં માને છે. તે એક નોંધવા લાયક છે કે આપણે હજી સઘણી જાતની વાતો, કે જે ઉપર આપણે પછી દસી કાઢીએ છીએ, તે લોકોને કહીએ છીએ. આપણે (દાકતરો) હજી ઢોંગ કરીએ છીએ કે જે કાંઈ આપણી આગળના રાખસોએ કયું તે વાજગીજ કીધું હતું. જે કે આપણે તેથી ઉલટુંજ જાણીએ છીએ. નરમ પ્રકારની ઠગાઈએ, જુલની જગ્યા લીધી છે.

“જોની શરૂઆત યુનીવર્સિટીમાં થાય છે. અહિયા (યુનીવર્સિટીમાં) કે જ્યાં સાયન્સના બનાવનારા ભેગા થાય છે અને કેમીસ્ટ્રીનાં પરીણામો શોધવામાં આવે છે જ્યારે પ્રોફેસર, શીખનારને દરની વિગત આપે છે ત્યારે છેલ્લો શરસ થીરેખ્યુટીકસ તરફ તેને (શીખનારને) દોરવવામાં બનેલો છે. જે માણસ જાણે છે (જે સાદી અકલ વાપડે છે) તે એકલોજ, હસવા સરખી બાજુ જીવે છે, કે જે મેડીકલ પર્યાંરપી વાર્તાની બક્ષેસમાં પડેલી છે.

‘એક યુનીવર્સિટીનો માણસ દરદ સારું કરવાના હુન્નર વિષે કશું જાણતો નથી.

“દરદીઓ ઠગાવા માંગે છે અને ધારે છે કે ઉપાયો વગર (દવા વગર) તંદુરસ્તી આવી શકતી નથી. આપણે (દાકતરોએ) એટલો લાંબો વખત સુધી સમજાવેલું છે કે જેથી તેઓ (દરદીઓ) હમણાં (દવામાં) માને છે. આપણે રોજ ખોટી શક્તિની વખાણ ગાઈએ છીએ.

“કુદરત, સાયન્સ વગર દરદ સારાં કરે છે.

“ફેફસાંના સોજા અને ટાઈફસના કેસમાં કોઈપણ ઉપાય નથી. પણ વધારે ધંધાદારી જાહેરાતથી લેટીન લખી જવામાં આવેય (પ્રીસ્ક્રીપ્શન ચીતરી જવામાં આવેય.) જ્યારે ભય પદ્ધતિ થઈ ભય છે તોપણ તે દવાને આવારી હોય છે, પણ જે મોતનું પરીણામ આવેય, નો એવું કહેવામાં આવેય, કે દાકતરે તો તેની દરજ્જા જાળવી.”

એજ મહાન પ્રખ્યાત દાકતર, બર્લિનમાં મેડીગીસીઅન હાર-ડન તરફથી પ્રગટ થતાં કુકુંકટ રત્નમાં એક આર્ટિકલમાં જણાવે છે કે “આપણે (દાકતરો) કષ્ટ કરીએ છીએ, કે ઉંટ વધે (પાણીના ઇલાજોનો દાકતર), દરદો દુર કરવામાં ઘણું ફાંકડું કરી બતાવે છે પણ તે પૈસા કમાય તે જોવાને આપણે (દાકતરો) રાજી નથી.”

એક દાકતર કરતાં એક ખેડૂત વધારે સારી રીતે દરદ સાર કરી જાણે છે, તે માટે મેડીકલ સ્કૂલોમાં જાણીતો થયેલો પ્રેફેસર ડો. વુનડર લીક, શરીરનાં અંદરનાં દરદોની બાબત ઉપર લખેલી પોતાની ચોપડીમાં જણાવે છે કે દરેક ખેડૂત અને કોઈની છુટી સ્ત્રી એક દરદ સાર કરવાનો (ધેરગતુ સાદા ઇલાજોનો) રસ્તો આપણને બતાવશે. કારણકે આપણે (મોટી પદ્ધતિ પામેલા-શીખેલા દાકતરો) કોઈપણ ઉપાય જાણતા નથી.

શેમનીઝનો ડો. બી. મેસનેર “Treatment of the Sick at their Homes and Sick Clubs.” નામની આર્ટિકલમાં ઘણીજ હી મતથી મેડીકલ આધારે નીચે મુજબનાં વાક્યો વાપડેછે:-

“દરદ સાર કરવાનો હુન્નર સીક માણસનાં બહાનિ માટે ફક્ત હસ્તી ધરાવે છે. અને નહીં કે તે હુન્નર, દરદોજની, પ્રેક્ટીસમાં વપડાસ માટે, ઘણાંજ ગુચવણ ભરેલાં અને ખર્ચાંબુ જોખરો, તે દરદીને

આપી, દાકતરની શેખીને સતેવવા માટે છે ”

“હું એવાં અનુમાનમા છું કે, દાકતરો, દરદ અટકાવવા માટે ખરેખર ખીન શક્તીવાન છે, એ ખરી ખીના છુપાવવા માટે, એ દાકતર, ઇલાજોનો આ અગ્તનો (દવા ને હથીઆર) વારંવાર વાપડે છે.

“ઘણા દાકતરો દવાના ઉપયોગને વજ્રગી રહેછે. અને તેઓની (દવાની) અસર અજમાવવા માટેની એક ટક તરીકે, દરદનો દરેક કેસ ગણે છે. તેઓ, દવામાં કંઈ સારૂ કરવાની શક્તીની શોધ ઉપર મંડે છે, ત્યારે તેઓએ જાણવું જોઈએ કે ઘણી દવાઓ તન ખીન જરૂરી છે. અને વધી ખરાબ પરિણામો નીપજાવવાને લાયકની છે. જો દરદીની હાલતમાં દવાના ઉપયોગથી ન શાયદો થાય, તો શું એ વાજગી છે, કે લોકોએ આપણા (દાકતરોના) મોભાને માન આપવું જોઈએ? ”

“ આપણા (દાકતરોના) એક તરફી કામથી આપણે (દાકતરો) આપણા પોતાના હરીફો ઉલા કીએ છીએ.”

“યુનીવરસીટી તરફથી સુધારો થવો જોઈએ. અને હાલની જરૂરીઆતને વધારે મલતી થઈ શીખવવાની, એક નવી રીતે રચાવી જોઈએ ”

“મેડીકલ સ્કૂલે સૌથી વધારે સાદા ઉપાયો લેવા અને શોધવાની નેમ રાખવી જોઈએ, કે જે ઉપાયો શરીરના અંદરના ભાગો સારૂ કરવા માટે અથવા દરદ સારૂ કરવા માટે બધે બેસતા હોય છે. શરીરના ભાગો કાપી નાખી અને લોહીનો જથ્થો ગુમાવી નાખી ઓપરેશન કરવામાં અથવા દવાની અદર ઇલાજોનાં સાધનો શોધવા ઉપર (સ્કૂલે) મન્યા ન રહેવું જોઈએ. દાકતરોનાં ઓપરેશનને તાબે થવાને અથવા ફક્ત દવા અને ઝેરથી સારાં

થવાને લોદો વધુવાર ધૃજતા નથી. હવે એટલું તો ખુલી રીતે સા-
મેન થયું છે કે સારૂ થવાની ઓછી તુકસાનકારક રૂઢી હસ્તી
ધરાવે છે. એટલું તો નકી છે કે મેડીકલ સ્કૂલોમાં પાણીના
ઇલાંબે શીખવવા લેખ્યે. ડાગલુ કે તેના સારાં પગીણામેની ના,
પાડી શકાય તેમ નથી. અને ણીજી બધી બાબદોની માફક એ
સારી રીતે શીખવવાની જરૂર છે ”

વધી એ હીમતવાન દાકતર આગવ ચાલતા પોતાના લાઈ
બધ ગોડીઆઓને (દાકતરોને) સમજાવે છે કે -

આપણે-દાકતરો ભુલી જઈએ છીએ કે આપણી પ્રેક્ટીસમાં,
આપણને માણસ જાત સાથે વરતવાનું છે, કે જે માણસ જાત વિચાર
કરી શકે છે, કે જે દાકતરો શુ કરે છે, તે જાણવાની બાહેશ રાખે
છે, કે જે સાંધી વધારે સાદી, સાંધી વધારે વાજખી અને ઘણીજ
ઓછી ધારતી ભરેલી ડીઓચી ત દુરસ્તી પાછી મેલવવાને ઇચ્છે
છે જે આપણે આપણા દરદીઓ સાથે બાજીએ (પ્રખંચ) રમીએ
અને જે catarrh દાકતરી હથીઆર અને ગુલ્લ ભાગોમાં પીચ-
કારી વાપડવાને, દરેક ખનતી ટકે, આપણને પોતાને તૈયાર થયલા ખતા-
વીએ; જે આપણે તાકીદની જરૂર વગર એનીમા વાપડીએ; જે આપણે
ગલાને ક્રાન્ટીક લગાડીએ અને વલગી જાય એવી મેલવણીઓ, કંઈ-
પણુ લાગવાથી જલદીથી અસર થાય તેવી આખે વિગેરેને લગાડીએ,
જ્યારે કદાચ પૂરેપૂરી નિર્દોષ મેલવણીઓ દરદ સારૂ કરવાની ગરજ
સારે, અથવા હાથ પગના ભાગોને કાપી નાંખવામાં અને ઘાતું કદ
વધારવામાં, આપણી દાકતરી બાહેશી બતાવવાની આપણી જીજ્ઞા-
સામાં જે આપણને એએની ન હોય, કે જે કાપી નાંખેલા અંગ્યવો
જીજ્ઞા ઇલાંબે વડે બચાવી શકાતા હોય, તો જ્યારે આપણાં
દરદીઓ આપણી સાથે કાઠપણુ વધુ વહેવાર રાખવાની (આપણા

આ કદગા ઈલાજે લેવાની) ઉદ્દેશ ના પાડે, ત્યારે તુ આપણે
 શકતરો અન્યથા થય્યું ?'

- કેમીસ્ટો (Chemists) લઈ દોરેલા ઈલાજ કરનારાઓ (નીમ
 હકીમો)ની બરાબર છે, તે માટે ફ્રેંકફર્ટ-ઓન-મેનનો ડોન કુલ્તેર
 The Superstitions of Medicine and the Reform
 Movement in the Science of Healing નામની આર્ટિ-
 કલમાં લખે છે, કે હીસ્ટરીઆના હુમલાથી પીગતી એક છોકરીને
 બેવાડોના અને હીંગની મેળવણી આપવા માટે, હાથ અને હેમરોટની
 યુનીવર્સિટીએ ૧૬૮૮માં બાલન રોટમાંની એક સ્ત્રીને (ગકલુને)
 ગુનેદુગાર ઠરાવવાથી બાકી નાખવામાં આવી હતી તે ગકલુ સ્ત્રીએ,
 પોતાના બચાવમાં ફક્ત એટલું જ જણાવ્યું હતું, કે આંકરાં વિગેરે
 દરદ ઉપર એ ઈલાજ સારો છે, એમ સમજ્યું હતું. તેથી તેણીએ
 તે દવા આપી હતી. જો કે એવીજ જાતની મેળવણી કરનારા, પેલી
 ગકલુના જેવું જ મત આપે છે, તોપણ આજ ઉપાય એવીજ
 જાતનાં દરદ ઉપર હમણાં પણ વાપરવામાં આવે છે. ત્યારે આવી
 વિધાના મુલ્ય સિદ્ધાંત શું કહેવાય ? વિગેરે હમણાં માણસો જોયો
 કુદરતના કાયદાને માન આપી ત્યાજતાં નથી તેઓ સઠી વિગેરે
 અસરથી પીડાય છે અને સલેખમ તેઓ ઉપર હુમલો
 કરે છે ત્યારે સેનીગા (સેનીગા નામની દવા) ધરાવતો હમેશનો
 તૈયાર અને સારો ઉપાય મુખાઓ પાસે છે. ”

ઉપરનું છેલ્લું વાક્ય પેટન્ટ દવા તથા કેમીસ્ટોને લાગુ પડતું
 હાય એમ દીસે છે.

લોખંડની બનાવટની દવા પીવાથી ઘંઘ શક્તિ આવતી નથી.
 જે માટે ન્યુમીસ્ટર, (Physiological chemistry) શ્રીશ્રીઓલોજકલ
 કેમીસ્ટી ઉપર લખતાં જણાવે છે કે “એટલું તો ખુલ્લું દેખાય છે, કે લો-

ખાંડની બનાવટની (દવાની) શક્તિની ગણતરી, ખીન અનુભવ ઉપર રચાયેલી છે, કારણકે (એવી દવાથી) જે શાયદો જણાય છે તે કંઈ તે લોખંડના ઉપયોગથીજ નહીં, પણ સાથે સાથે લેવામાં આવતા મુઘા-રેસા ખોરાક અને સફ્ફ મુગડકની હાલતનું પરીણામ છે તેની સફળતાને લગતું આ ઉંડાણ જડ ધાણી બેઠેલું અને માનીતું મત, ના નહિં કદી સકાય એવી સાબેતીથી, બચાવ થઈ શકે તેમ નથી "

અય વાંચનાર ! આ માણસના મત સાથે મળતો થા અને લોખંડી દવા લઈ લોખંડી સરીર બનાવવાનો દખ્ખારો પહેલી ટકે દુર કરી કકત કુદન્તી ઇલાજીથીજ તારાં દન્દ દુર કરી પટેનવાની સરીર બનાવ કારણ કુદરત તેમાં તુને મદદ કરશે.

મરકુરી ધરાવતા મીક્ષચરો જેવાં વાપગ્વાથી હાથ ઉઘાડવો જોઈએ કારણકે ૧૮૯૩માં બર્લિનમાં ડોઁ એલ લુરીન " The Side Effects of Medicines " મા લખે છે કે " The sublimite bandage has made many victims and the subcutaneous injection of insoluble mercurial mixtures in the muscles often produces the same effect as the Ointment Cure of old-time doctors- paralysis of the soft parts, necrosis (bone disease), etc. Anyone attempting to deny the fact that mercury produces gangrene in the month, must do so in the face of obvious proof to the contrary, either through professional prejudice or on other grounds. "

પ્રોફેસર એફ. લોશ્લેર, ટ્રીક્સવાડમાં ડીફ્થેરીઆ (diphtheria) નું જતું શોધી કાઢ્યું હતું અને વગી કહે છે કે એ ઉપાય માટે તેણે અસરકારક રમી શોધી કાઢી હતી, પણ તે માટે

બર્ધાનની ૧૮૯૪ની ૨૮મી નવેમ્બરની તારીખે “લીપગ્રીગ ડેલી ન્યુસ” માં, મહાન વર્ષો નામનો વિદ્વાન, એ સીરમને જે ઉપમા આપવામાં આવે છે તે માટે ખબર આપે છે કે આજે મેડીકલ સોસાયટીની એક ગંજવર મીટીંગ મલી હતી વર્ષોના મદદનીશ ડૉ. હાન્સમેને એન્ટી ટોક્સીનથી જે ડીફ્થેરીઆના કેસ ટ્રીટમેન્ટ કરવામાં આવે છે તે માટે અસરકારક ભાષણ આપ્યું હતું. ઘણીજ સંભાષણ લેવા અનુભવનાં પરીણામ તરીકે અને સખત તપાસ પછી, તેણે નીચલી ખીના જાહેર કીધી હતી.

૧. લોણલેરે શોધી કાઢેલા બેસીવસને ડીફ્થેરીઆનાં કારણ તરીકે સ્વીકારાય તેમ નથી કારણકે તે તદુરસ્ત માણુમમાં તેમજ આખના સોજા વિગેરે દરમ્મથી પીડાતાં માણુસોમાં પણ જોવામાં આવે છે.

૨. ડીફ્થેરીઆના પુરેપુરા સતોપકારક ઉપાય તરીકે તે સાબિત થયો નથી. કારણકે કેટલાક એવા રસી મુકેલા કેસો નોધવામાં આવ્યા છે.

૩. જ્યારે એ ઇલાજ ચોક્કસ નથી ત્યારે એ સ્પેસીરીક તરીકે ટકી શકે નહીં. એન્ટી ટોક્સીનથી બચાઓને સુધ્યા મુકવા પછી મરણ પામ્યાં છે.”

પ્રાણીઓ ઉપરના થોડા અખતરાઓ પછી તે ઇવાજે માણુસ ઉપર લાગુ પાડી શકાય નહિ. તે માટે ૧૮૯૦માં લીપગ્રીગનાં ‘The Aim and object of Modern Therapeutics’ માં ત્રીજાસ્વાદનો ડૉ. શુલ્સ જણાવે છે કે -

“પ્રાણીઓ ઉપરના થોડાક અખતરાઓ પછી અને દરદીઓ ઉપર થોડુંક અજમાવવા પછી, હમણાં ઉપાયો બદલે પાડવામાં

આવે છે. સાયન્સનાં ખોટે માર્ગે લઈ જનારાં ઝોડાં હેઠલ, તે ઇલાજોની કિંમત, અખતરાઓથી સાબિત થયેલી ધારવામા આવે છે. અને જોકે તેની અસર શક્યમંદ છે તોપણ એ ઇલાજો ચીતરી કાઢવામાં આવે છે. માનસીક રીતે તથા સાયન્ડીરીક આધારે આવી રૂઠી ધીક્કારી નાંખવી જોઈએ છે તો પણ એ ઇલાજો રોજ ના ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે.”

દ્વાર્થી માણસ જાતનું કેવું સત્યાનાસ વહેંચે, તે વિષે પ્રોફેસર એડોલ્ફ ફ્રાટ, ફ્રાંસમાં એન્ટી વેકરીનેશન કોમિસમાં આપેલાં ભાષણમાં નીચે મુજબ કહે છે:—

૧૪૬૬ વિદ્વાનોની વલણ એવી હોય છે, કે માણસ જાતને પોતાને ટકાવી રાખવાની જે કુદરતી શક્તિ અથવા ખાહેશ હોય છે, તેની દગ્તી માનવા ના પાડે છે, અને વલી તેઓ, જાણે કે કુદરતની મહાન શક્તિઓની વિરૂધ્ધમાં માણસોને કાંઈ કાંઈ સમજાવવાની કાશેશ કરતા ઉપાધ્યાનો ભાગ ભજવે છે. તે વલી તદુરસ્તી અને જીવનશક્તી ઉપર, પોતાની રવતંત્ર સત્તા ચલાવે છે. અને મરડી જેવા રોગો જે હવે તો ઘણા વખતના નાશુદ થઈ ગયા છે, તે વીપેની ધારતી માણસ જાતનાં મનમાં તાજીને તાજી રાખીને લોકો ઉપર (દાકતરો) પોતાનો કાણુ ચાણુ રાખે છે.

આગલ ચાલતાં એ પ્રોફેસર જણાવે છે કે:—“ આ હકરૂપી મેડીકલ હુન્નર, સદીઓ સુધી, લોકો તરફથી સહન કરવામાં આવી ઓછે. અને ઘણાં કુટુંબોમાં પેસાની આશ્રત અને છેડા વગરની દક્ષગીરી દાખલ કરી, મુધરેલાં લોકોની જીવનશક્તી એ મેડીકલ હુન્નરે વાપરી નાંખી છે (નાશ કીધો છે). કારણ કે જ્યારે કુટુંબનો એક અથવા વધુ સભાસદ, લાંબા વખતની ફરીઆદ (ખીમારી) થી પીગાય છે, ત્યારે ઘણા રપેગીઆલીસ્ટો તરફથી,

ભારે શી નીચવવામા આવે છે, જોકે ખરી રીતે જેતા તેઓની લાયકાત, જેટલી મોટી શી લેવામાં આવેય, તેટલી મોટી નથી. તેનો સવાલ બાબુએ રાખતા, ત્યારે આપણે ઘણા કુટુંબો વિશે વારંવાર સમજાવે છીએ, કે તેઓ દાકતરો અને કેમીસ્ટોનાં બીજો ભરવાથી ગરીબમાં ઉતરી પડે છે. દાકતરો, જેઓએ ફેશનેબલ ઉપાયો, જેવા કે મોરશીઆ, ઢાકેન એન્ટી પાયરીન વિગેરે આપ્યા છે, તેઓથી હજારો માણસોનાં શરીર અને મગજની તંદુરસ્તી લુપ્ત થઈ ગઈ છે હોસ્પિટલો અને એસાઇક્લો ખીમો-ખીય ભરાઈ ગયાં છે અને વારંવાર એનો વિસ્તાર વધારવો પડ્યો છે. વગર જરૂરનાં ઓપરેશનોના પરીણામમાં, ઘણાં લોકો બાપડાં, લુણાં, લંગરાં વિગેરે લાચાર હાલતમાં આવી પડ્યાં છે. અથવા દવાના કંટાલા ભરેલા રસ્તા પછી, બાપડાંઓએ તેઓનાં નહીં સારા થઈ શકે એવાં દરદો માટે, મોતનોજ ફક્ત છેલો ઉપાય શોધ્યો છે.” (આપવાન વિગેરે નિપજે છે)

હાલના ઇલાજો ભૂલ ભરેલા પરિણામવાળા અને સાયન્સથી ઉલટા છે જે વિષે ડૉ. એસ્ટરલેન તેની “Hand Book of Remedies” નામની ચોપડીમાં લખે છે, કે થીરેપ્યુટિક્સની વિદ્યામાં અને ઇલાજોના ઉપયોગમાં, ભૂલ ભરેલા અને ખોટાં પરીણામનો મોટો જથ્થો, આપણને માલમ પડે છે કે જેવાં પરીણામ, શીખવાની બીજા કોઈપણ ભાષામાં માલમ પડતાં નથી. કારણકે જે કંઈ ઘણું શીખવવામાં આવે છે, તે કંઈજ નહિં, પણ, માણસ જનની કલ્પના શક્તિની ઉપજ છે. અને તેને સાયન્સ કહેવી નાલાયક છે, કારણકે તે કંઈ અનુભવ ઉપર રચાયેલી નથી.’

બીજા જગ્યાએ તે ડૉ. લખે છે કે “આપણે દાકતરો દવાને ઉપાય

તરીકે ગણીએ છીએ અને આપણા દરદીઓને તે આપીએ છીએ, કારણકે દવાના કાયદા ભરેલું કામ, અને નફા શયદો, એટલીજ કંઈ ચોક્કસ બાબદો નથી પણ આપણે માની લાઇએય, કે એ દવા સાં પરીણામ નીપજાવવાને વાચક છે જો કે આપણો અનુભવ બીજાકુલ સાબેતી જેવો નથી.”

દવાથી દરદો સારા થતા નથી તે માટે મેડીકલ ધધાના સલા-સદાની અશકિત રિમે, વીએનાનો ડોઝ નેત્રનાજેલ, હાથ ખાતે ગલેલી કુદરતી રીતે સાઝ કરનારા અને દવાથી સાર કરનારાઓની કોંગ્રેસમાં સ્વીકાર કરે છે કે

“જોગમાથી સાગ્ન થયું જે છે, તે કામ તો આપણાથી (દાકતરોથી) બળવી ન શકાય, એવા કુદરતી કાર્યોને આભારી છે કેાઈ દરદને ઝેરી રૂપ લઈ લેતા અટકાવવાના ઇલાજો, આપણા હાથમાં આવેલા છતાં, અપણે હજી પણ એમ કહી શકીએ નહીં, કે ટયુમર અથવા પાચા જેવા દરદો સાગ્ન કરવાને, આજે આપણે આપણા વડવાઓ કરતા વધારે ગકિતવાન થયા છીએ આપણે જે કરી શકીએ, તે માત્ર એટલુંજ કે સોગ્ન આવવાની વલ્લુને કાણુમાં રાખી શકીએ

“આપણાં (દાકતરોનાં) હાલનાં ગમે એવા જ્ઞાન છતાં, એક રદ થયેલું સેક્સ-Cell આપણે નવું ઉપજાવી શકતા નથી. હાલ તો આપણે માત્ર સરીરના અવયવોને ચોક્કસ વસ્તુઓ પુગી પાડવા જેવી અસરજ, માત્ર ઉપજાવી શકવાની હાલતમાં છીએ.

એજ ડોઝ આગલ આલતાં જણાવે છે કે “અનકોહોય, મોર-શીઆ અને ડીજીટેનાસ, દરદની નિશાની દુર કરેય, પણ દરદ પોતે સાર થતું નથી. દવાના ઉપયોગથી, ખરી રીતે આપણે દરદ સાર કરી શકતા નથી આપણે ફક્ત દરદની નિશાનીજ દાંડી કાઢીએ.”

પ્રખ્યાત પ્રોફેસર ડોઝ ડોન નુસખોમ ખુદની રીતે જ

કે જે દસ, પીસામાં શીઘ્ર મા આવે ૮. તે નવ રાત્રા બાગ માથે,
દુમેશાં સળધ ધગતી નથી

એન્તીમેપટાં ઉપારો નુ ચારી અસર કરાગ છે તે માટે
૧૮૮૪ની બર્માન મેડીકન ટ્રાન્સેક્શન ૨૨મી નવેમ્બરીએ આ નમ્બરો
ઓચરાયા હતા કે

“Professor Buchner considers the use of anti
septic remedies harmful, for they act more power
fully as poisons on the tissues than on the resisting
fungi”

વીએનાની, વીએડેન હોસ્પીટલમાં ૧૧ ગીરીરીઆ (ગરમીના
દગ્ધના) ખાતાના સીધ મેડીકન ઓરીસર ડૉ. વેમર લેખાન
પોતાની બનાવેલી ચોપડી There is no such thing as
Constitutional Syphilis મા જણાવે કે કે -

‘ટાઇ વર્ધિક વમાણના ઉપયોગથી ૧૮૮૬ દરદ ઉત્ક્રેષ્ઠતી
ચારી અસર જણાવ, તે ઉત્ક્રેષ્ઠતી તે દગ્ધની ગત અને લાગરી નિર્મે
ખાનાં પુરવડ અનુમાન બાધનુ, એ, દરદોને પાગખરાના કામમાં,
એક મોટામાં મોટી ભુવ છે એનુ અનુમાન ચારનાથી નો માણસ
જાતના શરીરની અદર દુખ દગ્ધને આપોઆપ સાગ કરના હી, જે
શક્તિ સુકાયલી છે, તે શક્તિની હસ્તીજ જાણે આપણે (દાકતરો)
ના પાડીએ છીએ, એવા અનુમાન તે વર્ધિક નિધાના તમામ
ધર્તગિના મુવરથ તથા ઉત્ક્રેષ્ઠના મુખ પાયા સમાન છે”

શુ દાકતરો ડામગનોરસીસ સારી ગીતે ડરી જાણેય? (દુખ
ઓખખી શકેય) જે માટે જીજ્ઞ વગસા નના ‘મેડીકન સાયન્સ’
મા, ડૉ. જી રોન એન નીચે મુજબ જણાવેય -

‘શુધરેલી દુનિયામાં, દાકતરી નિધાના ઘણા હરીફ છે, ઉત્ક્રે

અમેરીકાના યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના વર્તમાન પત્રમાં, તે માટે નેટલી બહેરાત આપવામાં આવે છે. તેટલી કોઇપણ ટેકાણે આપવામાં આવતી નથી જ્યાં કુદરતી કાયદાથી સારા કન્વાના ઇલાજને સામે, દાકતરોએ આલુ લગામ કીધી છે. પણ તે કંઈપણ મોટી અસર વગરજ કીધી છે. અમેરીકનો ઉપયોગી માણસો છે. જેઓથી ધણું શીખવાનું છે. દાખલા તરીકે “ન્યુયોર્ક વર્લ્ડ” (યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં સૌથી વધારે અગત્યનાં વર્તમાન પત્રમાનું એક) ના અધીપતીએ, એક સ્ત્રી કે જેણીને સામાન્ય નબળી તંદુરસ્તીની ધારવામાં આવતી હતી, તેણીને સાત જુદા જુદા દાકતરો પામે જવાને, અને તેઓ રીસાહનો રીપોર્ટ કરવાને ગેકવામાં આવી. તેનું પરિણામ નીચે મુજબ આવ્યું :-

“તેણીની આગે નપાસ કીધા પછી, એક (દાકતરે) જણાવ્યું કે “ધણી નબલ” થી પીડાતી હતી જીજ્ઞાસે ‘મેલેરાઈઆ’, ત્રીજાએ ‘ન્યુરેલજીઆ’, ચોથાએ ‘ડીસપેપસીઆ’, પાંચમાએ “એનીમીઆ”, છઠાએ “ગ્લોબ આખની અડચણ” અને સાતમાએ “હોબરીનેા બગાડો” મુજબ. (કોઇપણ દાકતરનું એક સરખું મત નહીં.) પહેલા છ દાકતરોએ તેણીને સારી રીતે ચારી થવાની ખાતરી આપી દવા ચીતરી આપી.

“ન્યુયોર્ક વર્લ્ડ” પત્રે આ જાળવેને એવી રીતે બખી, કે દાકતરોને ગભરાવી માર્યા તેઓ પોતાના ડીપલોમા માટે ધણી મગરજ હતા, તોપણ, તેઓ અઘલાને કણ્ણ કરવું પડ્યું હતું. કે વર્લ્ડ પત્રે જે લખ્યું, તે તેઓએ કીધું હતું.

“તે ઉપરથી જીજ્ઞાસા રીપોર્ટરે, તેજ દાકતરોની મુલાકાત લીધી અને નીચલી ટીકા કીધી.

“પહેલા દાકતરે પોતાની ડાયરીમા જોઈ કહ્યું, કે હા, જેમ કહેવામાં આવે છે તેમ, મેં લખી આપ્યું હતું, પણ તમારા પત્ર માં જનરેલ માટે, મારે બીજું કંઈપણ વધારે ઉમેરવું નથી.

“બીજાએ જણાવ્યું કે ‘તેને ગુચવણ હતું’ લાગ્યું, અને ઉપાય તરીકે પાંચ ખાના (પાંચ વખત ખોરાક લેવા) કહી મેલેરીયા જાહેર કીધો હતો.

“ત્રીજાએ જણાવ્યું, કે જો કે હું તમને કંઈપણ મત આપવાને ના પાડું છું તોપણ જે કંઈ મીસ બ્લીસે (પહેલા રીપોર્ટરે) કહ્યું, તે ખરું છે. એ સ્ત્રી માટે, મેં મારાં જ્ઞાનનો મોટી સરમ ઉપયોગ કર્યો હતો.

ચોથાએ, પોતાની ડાયરી અને પ્રીસ્ક્રીપશનમાં જોઈને કહ્યું, કે ડાયગનોસીસ અને પ્રીસ્ક્રીપશનો ખરાં છે. પણ મને સવાલ પુછવાની, હું ના પાડું છું.

“પાંચમાં, છઠા અને સાતમા અનુલવવાલા સ્ત્રી દાકતરો હતાં. પાંચમાએ તો, કોઈપણ જાતની વાતચીત કરવાનીજ ના પાડી છઠાએ જણાવ્યું, કે ડાયગનોસીસ ખરાં હતાં, અને ઉપાય ઉપયોગી થઈ પડ્યા હોત, સાતમાએ તો રીપોર્ટરને નહિ જોવાનું કહાપણ બિચારું, અને તે માટે માફગીનું બહાનું કાઢ્યું.

“લેડી રીપોર્ટર, કે જેણીને સૈધી વધારે પ્રખ્યાત દાકતરો તરફથી જ પ્રીસ્ક્રીપશનસ મળ્યાં હતાં પણ તેણી ઉપલાં કોઈપણ દરદી પીડાતી એમ માની રાકતી નથી. એટલુંજ નહિ, પણ જેઓએ તેણીને મેલેરીયા છે, એમ કહી રોજના પાંચ ખાના

‘લેવા જણાવ્યું હતું, અને પાચન શક્તિની ફરીઆદ માટે, ટોસ્ટ ના ત્રણ મોટા ટુકડા લેવા ફરમાવ્યું હતું. તેઓમાં પણ જરાએ વિશ્વાસ ન હતો.

“વર્લ્ડ પત્ર જાહેર કરે છે, કે ‘આપણા સાયન્ટીફીક માણસોનું’ જ્ઞાન, આ સાબેત કરે છે. જેઓએ પોતાના ધંધાની મોનોપોલી બનાવી છે, અને યુનાઈટેડ સ્ટેટસની સના તરફથી, તેઓના શહેરી બાઈઓને લગતી, મરણી છવનની બાબદો ઉપર રાજ, કરવાને હક ધરાવે છે.’

“આપણને (જર્મનોને) આપણાં ત્રાન્સ એટલાંટીક રીપબ્લીક માફક છુટ નથી, તો પણ કુદરતના કાયદાથી સારું કરનારા દાકતરોએ, અન્યથા પમાડનારાં પ્રીસ્ક્રીપશન્સ, અને ખોટાં ડાયગ્નોસીસ ઉંઘાડાં પાડ્યાં છે. જેથી (એવા ખોટાં પ્રીસ્ક્રીપશન્સ અને ડાયગ્નોસીસથી) દરદીઓએ વરસો સુધી ખમ્યું છે. એટલું ઉમેરેલું વાજખી લેખાશે, કે એક માણસ દરદીઓની સુખ્મ તરફ અન્યથા દેખાડ્યા વિના રહી શકતો નથી, કે સર્ટીફિકેટ પામેલા માણસો તરફથી, સઘણું સ્વીકારવામાં આવે છે. એવું ધારીને, કે જેઓ લેટીન કે ગ્રીકમાં માહીતગાર નથી, તેઓ કંઈપણ જાણતા નથી. તો પણ માણસોએ વધારે ખુદી રીતે જોવાને શરૂ કરી છે, અને હવે પછી આવતી માંદગી, સઘણા અજ્ઞાન વહેમોને બાંગી નાંખવાની મદદ કરવામાં બાકીનું કરશે.”

ઉપર જણાવેલાં, પ્રખ્યાત દાકતરોનાં મત આપવાની મતલબ, કંઈ દાકતરોને ધીકારવા માટે નથી. પણ એ કહેવાતી સાયન્સથી, માણસ જાતને દેટલું નુકસાન થાય છે, તે દરદી વર્ગ ઘણી સારી

રીતે સમજી શકે, અને દરદો સાત કરવાની જુની રીતથી હવે દુર રહો, કુદરતી ધલાળે તરફ, તે વર્ગનું ધ્યાન ખેંચાય, તે મારે છે. અલગત દાકતરોનો કંઈપણ વાક નથી, તેમા કંઈ શક નથી. કારણ કે તે બાપડાએને તો, પેલી કહેવાતી વિદ્યાના આધારે, જે શીખવવામા આવ્યું, તેનો તેઓએ અભ્યાસ કરી, તે પ્રમાણે વર્તવા માડ્યું છે પણ તેથી કંઈ ભલા દાકતરોએ Allopathy નેજ વલગી રહેવાનું નથી, પણ હમણાં આગલ વધેલા વખતમાં તો હવે કંઈ નવું જ કાઢવું જોઈએ હવે Allopathy તો જુની ધંડી ડાશી ચર્ધ ગઈ છે. તેથી તેઓએ પોતાના દરદીઓને કંઈક કુદરતી ધલાળેથી, તેઓનાં દરદો દુર કરવાની વચણ પકડવી જોઈએ.

કુદરતી ધલાળેના મહાન શોધકોનો હેવાલ.

વોટર કોમ્પ્રેસના શોધક, સ્કોથનો જનમ, ૧૭૬૮ માં થયો હતો. તે સાત વરસનો પણ ન હતો, તેટલાં તેનો બાપ મરણ પામીઓ હતો. ખેતી કરવા ઉપરાંત, સ્કોથ બીજો પણ ધધો કરતા. એ ધધાને લાંધેજ, એક વખત એવો બનાવ બન્યો, કે જેથી સ્કોથની વોટર કોમ્પ્રેસની રીત, આડકતરી રીતે દરતીમાં આવી. ૧૮૬૭ માં એક ઘોડાએ સ્કોથને લાત મારી જેથી તેનું જમણું ઘુંટણ ખરાબ રીતે કચ્ડઈ ગયું. તે લાગને, તે વખતના દાકતરોની રીત પ્રમાણે સારવાર કરવામાં આવી પણ તેનું પરીણામ અપૂર્ણ ધક્કાજમાં આવ્યું. આગપાસના સાધાઓ અને હાડકામાં ધણો સોજો રહ્યો, જેથી સ્કોથ લાખો વખત સુધી,

પણ ગાડાં ઉપર ચઢી બેસવાની ફરજ પડતી હતી. આવી હાલતમાં એક દીવસે સાધુજી મળ્યા. તેવણે જો કે ઘોડો, ભરેલું ગાડું, ખેંચતો અને પોતે એક જુવાન માણસ છતાં ચાલવાને બદલે, આવી રીતે સ્વારી કરવા માટે ઠપકો આપ્યો. રોકોથે પોતાની કમનસીબી જાહેર કીધી જે ઉપરથી સાધુજીએ, દીવસમાં ઘણી વેલા થંડા પાણીથી, તે ઘુંટણને ધોવાની સલાહ આપી. પણ તેજ વખતે સાધુજીએ, તે સુજેલા ભાગ ઉપર, લાકડાનો એક નાનો અણીરાલો ટુકડો ઘોંચા ઘાલ્યો અને તે લોહીથી ખરડાયલોજ ટુકડો, ગળવામાં મૂકી સાધુજીએ ચાલવા માડ્યું.

રોકોથ ચપલ છુદ્દાનો હોવાથી, આ લેદ સમજી ગયો. કે ખરો ધંધાજ તો, થંડું પાણી લગાડવાનોજ છે.

તેને કામનો એટલો તો ભારે બોલ્લો હતો, કે દીવસમાં ઘણી વેલા જખમી ભાગને ધોઈ શક્યો નહીં. તેથી તેણે ઘણી સગવડતા ભરેલી રૂઢી (વોટર ક્રામ્પ્રેસ) શોધી કાઢી. એક મોટો બીનો પાટો (કપડાનો ટુકડો) તેણે ઘુંટણ ઉપર બાંધ્યો. તે ભીના પાટા ઉપર એક સુકો પાટો બાંધ્યો. અને ઘણેજ વખત સુધી રહેવા દીધો. પણ જ્યારે પેલો ભીનો પાટો સુકઈ જતો, કે તુરતજ પાછો બીજો ભીનો પાટો મુકતો. આ ભીના પાટાની અસર, ઘણી શંકડી થઈ. તેણે રાત્રે વધારે જડો પાટો વાપડ્યો અને તે ઉપર ફેલેનડનો પાટો વિંટાડ્યો. એથી જાતના ચાલુ પાટાથી, ઘુંટણનો સોજો ધણેજ ઓછો થઈ ગયો. અને ખાસ કરી ને રાત દરમીયાન, જે દરદ રકાયતે ખમવું પડતું, તે પણ ઓછું થતું ગયું. અકડો ગયલા સાધા, એટલા છુટા થવા લાગા, કે આ-

સરે દશ અઠવાડીયાં પછી, તેનો દરદવાલો પગ, બીજા પગની માફક વસવા લાગ્યો. તેથી ક્યો પગ દરદવાલો હતો, તે પણ કહેવાનું અશક્ય બન્યું.

આ ઇલાજ અને પરીણામથી, સ્કોથની રૂઢી (વોટર કોમ્પ્રેસ) નો પ્રાયો નખાયો. પોતાની ફતેહ પછી, પોતાના આડોશી પાડોશી, અને જનાવરોને ચતા ધા, અને ચકડી ગયલા ભાગો વિગેરે ઉપર એ રૂઢી સ્કોથે વાપડવા માંડી. એ તો ફક્ત સરીરનાં બહારનાં દરદ ઉપર ફતેહમંદ નીવડ્યું. તેથી કંઈ સ્કોથ બીરાદર સંતોષ પામ્યો નહીં અને પાટાની જુદી જુદી સાઈઝ અને આકારો બનાવા માંડ્યા અને સરીરની અંદર ચતાં દરદો, જેવાં કે પાચન શક્તીના નબળા પડતા ભાગો, હીલર, કાંડની વિગેરે દરદો ઉપર એ ઇલાજને અજમાવી, સ્કોથ સાહેબ એક પગલું આગલ વધ્યો. તે પોતાના ખેતીવાડીના અનુભવ ઉપરથી ખાત્રી ભરેલો બન્યો, કે જેમ રોપાઓને (warm moisture) ગરમ બીનાસની જરૂર છે તેમ માણસ તથા જનાવરને પણ તેની તેટલીજ જરૂર છે. કે જે warm moisture આ પાટાઓથી મળતી હતી. અને તેથી દરદીઓ ઘણાં જલદી સારાં ચતાં હતા સ્કોથ કુદરતનો ઘણો શોખીન હતો. તેણે જોયું, કે જ્યારેખી જનાવરો જખમી ચતાં, અથવા સીક પડતાં, તો કુદરતી રીતે તેઓ આછું ન લેનાં, એકાંત જગ્યામાં જઈ પડી રહેતાં. તેજ મુજબ માણસ સાથે પણ વરતતો. એટલે માણસ સીક પડતાં, તેને ઝાઝો ખોરાક આપતો નહીં. સ્કોથ એવા અતુમાન ઉપર આવ્યો, કે તંદુરસ્ત માણસને પાણીની ઝાઝી જરૂર રહેતી નથી. કારણ તેથી જોઈએ તે કરતાં વધુ પ્રમાણમાં પરસેવો પડે છે અને વધારે ઠાકવી નાંખે છે. તેથી તે સુકા અને નકર ખોરાકનીજ ભલા-

મણ કરતો. જે તેણે પોતા ઉપર, તેમજ ખીજાં દરદીઓ ઉપર અજમાવી, પૂરેપૂરી ખાત્રી કરી હતી. તે એવું પણ જણાવતો, કે કોઈપણ જાતની માદગી દરગીઆન, જે તાવ આવે તો તે એક સારી નીશાનિ છે. કારણ કે દીણનું દુખ બહાર કાઢી નરમ પાકવાને તે એક અગત્યનો ભાગ બજવે છે. તે દાકતરોને તો, એક કાંટા સમાન હતો. કુદરતી રીતે સાકાં કરી, જાણે કે તેઓના ધંધાને હાની પુગાડતો.

આરનોલ્ડ રીકલી ૧૮૨૩ મા જન્મ્યો હતો. તે (light, air & sun baths) હવા, ઉજસ અને સુરજના આધેના ધલાળેની રીતે સ્થાપનાર હતો. રીકલી કહે છે, કે જ્યારે તે નાતો હતો, ત્યારે તે પોતાનું શરીર, ગરમ, છાંદગી આપનારાં સુર્યનાં કીરણો તરફ ખુલ્લું મુકતો. ધુમસ અને ભીનાસવાડી જગા, તેને અસુખસમાન હતી. માર્ચ મહીનામાં, જ્યારે વસત રજુની નિશાની દેખાતી, ત્યારે સ્પીટઝરલેન્ડમાં, પોતાનાં ગામમાં, ઘર નજદીક પોતાનાં કપડાં કાઢી, નીચે પાંચરી, સુર્યનાં તડકામાં, તે ઉપર મુતો. જે તડકો અમ્મો ન હોતો, તો ફક્ત પંદરથી વીસ મીનીટજ, એવી રીતે મુતો, પણ જ્યારે તડકે શંકડી રીતે પડતો, ત્યારે વારંવાર તે એકેકે ક્યાંક તડકામાં પડી રહેતો. ત્યારપછી, તે કપડાં પહેડી (પણ જંગમમાં નાગો) ચાલતો ફરવા જતો. સુરજનાં તડકાંથી, તેને ગરમી મલવા પછી, શરીરને ઠંડક આપવા માટે, ફરવા જતો. પણ જ્યારે સુર્ય ધણે તપતો, અને ફરવાથી ઠંડક ન મલતી, ત્યારે એક નાસાં નજદીક (sun bath) સન બાથ લેતો, પછી તુરંજ નાસાંમાં ઝીપલાવતો. એ રીતે, તેને ઠંડક મળતી ત્યાં સુધી, પડી રહેતો. રીકલી કહે છે, કે જે કે મારો બાપો મારો હતો.

તોપણ આ જોવા આધારી, માફ જોર અને ક્રવન શકતી વધવાથી મને ધણીજ મજાડ મળતી. જેઓ બીજાણા ઉપરથી ઉડી ન શકતાં હોય, તેઓ માટે (Steam bath) વરાલનો બાથ આપવા કાળે, એપેરેટસ શોધી કાઢ્યું હતું તે એમ પણ કહેતો, કે ઉપાય તરીકે પાણીના ઉપાયો કરતા આ સન અને વરાલનો બાથ, ધણીજ સારી અસર કરનારા છે. એવું તેણે પોતા ઉપર અંજમાવેલા અનુભવ ઉપરથી, સાબેત કીધું હતું. તે કહેતો, કે એ (air and light) હવા ઉગ્નસના બાથ, nerves ની ઉપર નમુનેદાર અસર કરેછે. તે એમ પણ કહેતો, કે જો એ બાથોથી તમારા શરીર ઉપર મુદર પરીણામજ નીપજનવું હોય, તો સધલાં કપડાં કાઢી નાંખી નગન દાલતમાંજ લેવો. જેઓ મોટાં શહેરમાં હવા ઉગ્નસ વગરની અંધારી કોટડીમાં રહેછે, તેઓ શીકાં ક્ય અને લોહી વગરનાં બને છે, તો (ડીરપેનસની) દવાખાનાની હારો ઉધાડવા કરતાં હવા ઉગ્નસનાં ઘરો ઉપરાંત, સખાવતી રાખસોએ (tar and light) હવા ઉગ્નસના બાથ લેવની લોહોને સગવડતા કરી આપવી જોઈએ.

ક્રાંધર નીપ ૧૮૨૧ માં જનમ પામ્યો હતો. તેનો બાપ ગરીબ વણકર હતો. થોડો વખત તેણે પણ એક વણકર તરીકે કામ કીધું. પણ એકવીસ વરસની ઉમરે, તેને એક પાદરી થવાનું ભાવી આવ્યું, અને તેનો અભ્યાસ શરૂ કરવા, પાદરીઓની મદદ માગવા ગામે ગામ રખડતો. છેવટે બીશપ થવાને ભાગ્યશાલી નીવડ્યો. તેને એટલું તો કામ કરવું પડતું, કે તેવું જોર ઘટી ગયું, અને ખઈતી નીશાની જાણવા માંડી. મ્યુનીયતા એક ગ્રોફેસર દાકતરે, તેને સારો કરવાની પોતાની ધણીજ બનતી કોશિશ કીધી,

પણ ફેક્ટ-એ રીતે નીચની એક પાદરી થવાની આશા દુર થતી ગઈ. જ્યારે તે ઘણાજ સીક હોય, ત્યારે પહેલા જર્મન પાણીના ડાકતર હાનની, પાણીના ઇલાજોની નાની ચોપડી, તેના હાથમાં આવી. આ ચોપડી વાચવાથી પાદરી સાહેબને નવી તેજ આવી, અને પોતાનું દરદ, હૃદય કુદાવી જાય તે અગાઉ, એ ઇલાજો અજમાવા લાગ્યો, તેથી પહેલે કરતાં તેની તંદુરસ્તી સુધરતીજ ગઈ. એ રીતે ઉત્તેજન મળવાથી, તેણે બીજાઓ ઉપર પણ એ રીતે અજમાવી. દુનિયાના સઘલા લાગેભાથી, એ પાદરી સાહેબ આગત દરદીઓ આવવા લાગ્યાં ડાકતરોનું ધ્યાન પણ એ તરફ ખેંચાવા લાગ્યું તેથી પોતાના દરદીઓ સાથે, દાકતર બીરાદરોની, એ ઇલાજો નજરે જોવા અને શીખવા, લગા પાદરી આગમ પધારતા એટલુંજ નહિ, પણ શીખ્યા પછી, એ લગા દાકતરો પોતાનાં ઇલાજોનાં પાણીના ધામે (ખાતાઓ) સ્થાપતા, જ્યાં નીચની રીતે પ્રમાણે દરદીઓને સારાં કરતા.

દાકતર નીચ જણાવે છે તેમ, સમજાવે અને તાબદસ તાવથી પીડાતાં દરદીઓને, જે થંડાં પાણીમાં બેસાડ્યાં-wash કર્યાં હોય, તે ઘણી ઝડપથી તેઓ સારાં થઈ શકે. નીચ ઉધાડે પગે ચાલવાનું, થંડા packings, Douches અને સ્વચ્છ જાતના બાથોની લલામણ કરે છે. જેઓ ઉધ ન આવવાની બીમારીથી પીડાતાં હોય, તે મોરશીઆ, સલફોનલ, પેરેલડીલીડ અથવા બીજાં નારકોટીક ઝેરો લઈ, દાક્યાં હોય, તેઓને ઠંડા પાણીમાં શ્વેત ત્રણ મીનીટ બેસવાથી અમ્મી ઉધ આવે છે.

હુમ કહ્યું, હીપ અને રીટઝ બાયનો તથા unity of diaseses એટલે સઘલાં દરદોને એકજ આકારમાં, સોધનારહંતો,

જે હાલના કેટલાક દાકતરોના ધ્યાનમાં ઉતરતું નથી. પણ એની રીતથી, ઘણાં ભયંકર દરદો સારાં થતા પામ્યાં છે અને ઘણાઓને મોટી અગ્નયખીમાં નાખ્યાં છે. વીસ વરસ પુરાં કર્યાં પછી, હુદ કુદનેતું શરીર હમેશા મુજબ કામ કરતું નહીં. તેનાં ફેફસાં અને માથાંમાં સખત દુખાવો થયો. તેણે દાકતરોની મદદ લીધી, પણ તેમાં તે નિષ્ફળ નીવડ્યો. તેનો પીતા પણ, દાકતરોની દવા લેવા છતાં, stomach હોજરીનાં કેનસરથી મરણ પામ્યો હતો. કુદરતી સાધણોથી દરદો સારા કરતી (nature cure) ની મીટીંગમાં, પોતાને ચતાં દરદ માટે પુછતાં, તે ઉપર વોટર કેમપ્રેસ-પાણીના કટકા મુકવા જણાવ્યું. તેનું ફેફસું અસરકારક પરીણામ આવ્યું. ત્યાર પછીથી તે મીટીંગમાં નિયમીત હોજરી આપતો. લીધેલી દવાઓની અસરથી, તેની હાલત જ્યાંસુધી તે ખમી શક્યો નહિં ત્યાંસુધી વધારે ને વધારે બગડતીજ ગઈ. તેની હોજરીમાં (stomach) માં વંશપરંપરાનું કેનસર થયું. અને ફેફસાં થોડે અંશે બગડી ગયાં. જ્યારે તે ઘરની બહાર ખુદી દવામાં જતો, ત્યારેજ તેનો માથાનો દુખાવો નરમ પડતો. પણ શાંત હિંમત, કે કામની તો વાતજ ન કરવી. અલબત્ત, જોકે તેનો ચહેરો ચુનાબી દેખાતો, પણ ખરી રીતે જોતાં, શરીરમાં તેમ ન હતું. તોપણ કુદરતી ઇલાજો તે સારીરીતે લેવા લાગ્યો. તે વખતે, હાલની રીત (હીપ અને સીટ્ઝ બાય) તેણે શોધી. તે પ્રમાણે પોતા ઉપરજ અજમાવી તેમાં તે ફેફસાંની વડનીવડ્યો. તેની હાલત રોજ ને રોજ સુધરતી ગઈ. અને બીજાઓ પણ, તે પ્રમાણે ચાલતાં, સતોપ પામ્યાં. પહેલાં દરદીઓ તેમજ દાકતરોએ તથા ખુદ કુદરતી ઇલાજવાલાઓએ પણ, તેની રીતને ધીકારી કાઢી. ત્યારપછી તેણે પાણીના ઇલાજોથી દરદો સારા કરવાનું ખાતું ખોલ્યું. અલબત્ત પહેલે દરદીઓએ ઝાઝી મુલાકાત

લીધી નહીં. પણ થોડા કેસો, જે ધણા ફેતેહમંદ નીવડવાથી, લોકોની ખાતરી થવાથી, ધીમે ધીમે તેની વિખ્યાતી વધતી ગઇ. જોકે તેના ઉપર કામનો બોજો વધતો ગયો, છતાં તેની નવી રીતથી તેની સામે સારીરીતે ટકાવ કરી શક્યો. એ રીતે એટલીતો ફેતેહમંદ નીવડી, કે જે ઉપરથી કુહને કહે છે, કે દરેક દરદ સાઈં થઇ શકે છે. પણ તે બાર મુઠ્ઠી જણાવે છે, કે દરેક દરદ સાઈં થઇ શકે, પણ દરેક દરદી સાઈં થઇ શકે નહીં. કારણ કે જે દરદીએ દવા પીપીને અંદરના ભાગો નબળા કરી નાખ્યા હોય, અને જેઓની જીવન શક્તિ ઓછી થઇ, બાંધો તુટી ગયો હોય, તેવા કેસમાં, ખચીત દરદ ઓછું થાય છે, પણ તેવો દરદી બચી શકતો નથી અથવા સંપૂર્ણ ફાયદો થતો નથી.

દરદનો અર્થ શું?

દરદ, એ કંઈજ નહીં, પણ શરીરને ન જોઇતી ચીજ (foreign matter-morbid matter)ની શરીરમાં હાજરી છે. જ્યારે એક માણસને ઘણું જાડું જોવામાં આવે છે, ત્યારે ઘણાઓ વગર ત્રિ-આરવે, તેને એક તંદુરસ્ત માણસ તરીકે ગણે છે, પણ તે ઘણાં જાડાંપણાંમાં કંઈ નકકર માંસ નથી હોતું, પણ ઉપર કંઈ તેમ (foreign matter-morbid matter) કચરાને લીધે, શરીરનો ઘેરાવો વધે છે. એવું માણસ, કોઇક વેલા હાટ્ દીઠીઠી પીડાતો જણાશે, અને દાઢદોઢ કે ન્યુમોનીઆનો હુમલો થતાંજ, ખીજાં-ઓની અન્યબી વચ્ચે, જલદીથી તે આ દુનિયા છોડી જાય છે. એ morbid matter શરીરમાંથી, ઝાડા અથવા પરસેવાના રૂપમાં, દરરોજ બહાર નીકળે છે. ત્યાંસુધી, એ કામ નિયમીત થાય છે, ત્યાંસુધી શરીરને ખમણું પડતું નથી પણ એ રીતે, જ્યારે એ

matter બહાર નીકળતી નથી ત્યારે તાવ, ડાયરીઆ (પેશ આવના) જેવા દરદના આકારમાં, તે નીકળી જાય છે જે સપુર્ણ રીતે તે નીકળી જાય છે, તે શરીરને ઘણો આરામ થાય છે

• તદુરસ્તીને બગાડનાર કેટલા છે ?

જ્યાં સુધી સાદા પુષ્ટિકારક ખોરાક અને ચોખી હવા શરીરમાં લેવામાં આવે છે, ત્યાં સુધી આપણે સારી છદ્મી ગુળરો શમીએય પણ આશ્વસોસ ! હાલનો ખોરાક, જે મહારથી ઘણી મજાદ આપનારો જણાય છે, તે ખરી રીતે શરીરને ભારે નુકસાન કરે છે સાદો અને પુષ્ટીકારક ખોરાક કેમ લેવો, તે જાણવાની શક્તિ, હાલના લોકોએ લગભગ ગુમાવી દીધી છે ગામડાની ચોખી હવા, કઠોન, ખીર ઘઉંના આગની જુસા સાથની બનાવનાર, આપણા બાપદાદાઓ મજાદ લઈ, જે સુખી ફરતા તેની જગા, હાલના રીનેમાં, નાટકશાલાની ઘેરાયતી હવામાં બેસવામાં, અને તરેહવાર જાતના ખાન તીખા સોસ, તરેહવાર જાતના તીખા વિગેરે મસાળાના, કહેનાતા સ્વાદીષ્ટ ખાના અને બીજા વિગેરે પાણીએ લીધી છે જે તદુરસ્તીને બગાડનાર છે

કેટલાકો કહે છે, કે હાલમાં આ અકુરતી ખોરાક લેવામાં આવે છે, તેપણ ચલાકી તો બતાવનામાં આવેછેજ પણ જે એક કાકેના ઘોડાને ચાલુક મારી, તેની ગળ ઉપરાંત એક મધન વધુ ચલાવનામાં આવે તો તેમ કરવાથી તે નવાનનાર તુરત પેના પોતાની નેમમાં ફાવેછે પણ પછી તેનું શું પરીણામ આવેછે ! અન્યતઃ, તે બાપડા જનાવરનું અકાલ મરણ ! તેજ રીતે એક દરદ વાલુ માણસ અથવા કુરતી ખોરાકને ન પીજાણનાર માણસ, મસાતા, દારૂ, ચાહે વિગેરે (Stimulant) ઉરકેરનારી ચીજો વાપડી

પોતાનાં શરીરને કામ ચલાવે તેજી બનાવી, દરજ્જા ઉડાવવા...
તારી, પોતાનાં કુટુંબની ગભીર ગમગીની વચ્ચે પોતાનો નવજુવાન
પ્યારો ગળણુ તજી દે છે અથવા અકાલ મરણ પામે છે.

તંદુરસ્તી ઉપગ્રી દુખ ઉપર જવાની હાલત એકદમ વિચારની
નથી પણ ઘણીવેલા કંઈગણુ ધ્યાન ખેંચ્યા વિના દશ, પંદર કે
વીસ વરસે દરદી પોતાની ખરી સ્થિતી જુવે છે

જોઈએ તે કરતાં વધુ પ્રમાણમાં ખોરાક લેવો, તે એર અમાન
છે આપણે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જે ખોરાક આપણે ખાઈએ
છીએ તે સારી રીતે પચાવવો જોઈએ. તે કરતા વધુ ખોરાક લેવા
થી તે પચી શકતો નથી, અને જો તે પચીઆ વગરનો ખોરાક.
ઝાડા કે પનસેવાના રૂપમાં બહાર નીકળતો નથી તો શરીરમાંજ
રહે છે અને એ રીતે શરીરમાં રહેલો ખોરાક તે (foreign-
morbid matter) શરીરને ન જોઈતી ઝીજ-કચરો છે જે દુખની
સરખાત છે. જો ખાવા પીવામાં મધ્યમતા જાળવી હોય તો લાંબી
સુખી તંદુરસ્ત છાંદગી બોગવી શકાય.

શરીરમાં કચરાનું રહેઠાણ અને તેનું પરીણામ.

જેમ ભૂતનું ઠેકાણું આમથીમાં તેમ (morbid matter)
કચરાનું ઠેકાણું ખાસ કરીને પહેલે પીડુંમાં છે. ત્યાંથી તે આખાં
શરીરમાં ફેલાય છે અને તેથી અદરના લાગેને ખીસવામાં
(પોતાનું કામ બજાવવામાં) હરકત કરે છે. એટલું વાદ રાખવું
જોઈએ કે શરીરમાં જેટલો લાગ એ morbid matter-કચરો
રોકશે તેટલો લાગ પુષ્ટીકારક તત્વોથી (nutritive elements થી)
ખાછો રહેશે. અને લોહીના ફેરાવામાં હરકત કરશે.

શરીરની (temperature) ગરમી કેમ વધે છે?

શરીરમાં રહેલી morbid matter-કચરો એક બીજા સાથે ઘસાવાથી અથવા શરીરના ભાગો સાથે (friction) ઘસાવાથી શરીરની ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે અને તાવ વિગેરેમાં જે temperature-ગરમી વધે છે તે આ friction-ઘસારોજ છે.

શું આપણને દુખ થવાંજ જોઈએ? દરદનો હુમલો કેમ થાય છે? આ સવાલો, દરદીઓ વારંવાર પુછે છે ઉપર જણાવ્યું તેમ જો સાદો પુછીકારક ખોરાક લે, ચોખી હવામાં કસરત લે અને કુદરતના કાયદાનું ઉલ્લંઘન ન કરે તો ખરેખર માણસ જાતને દરદ થવાં ન જોઈએ. એક તંદુરસ્ત (morbid matter-કચરાથી નીરાલાં) માણસ ઉપર, ટાઇફોઇડ, કેલેરા, ન્યુમોનીઆ વિગેરે દરદો હુમલો કરતા નથી. પણ જો કદચ એ દરદો તંદુરસ્ત માણસ ઉપર હુમલો કરે છે તો તે શમ્પસ સહેજધથી તે દુખના તગકકામાંથી પસાર થાય છે, કારણકે તેનું લોહી સ્વચ્છ છે અને અંદરના ભાગો નિયમીત દાક્ષતમાં છે. જેમ મચ્છર, માંખ, ગલીચ-અસ્વચ્છ જગામાં વધુ ઉછરેછે કારણ કે તે તેને લામક પડતી જગા છે, તેમજ દુખ પણ, નબળાં અને અસ્વચ્છ લોહીવાલાં શરીર ઉપર વધુ હુમલો કરે છે.

આપણાં શરીરને એક તાડીની બાતણી સાથે સરખાવો. એટલે બાતણીનું તરુનું તે માણસનું પીકું અને બાતણીનું મોઢું તે માણસની ગરદન બરોબર છે. એ તાડીની બાતણીમાં રાખ નાખી તેને તડકે મુકવામાં આવશે તો તણ્યામાં ખેડેલી ચીજ ગરમી લાગતાંજ ferment ઉભરો થમ ઉપર ચઢવા માંડી, બાતણીનાં મોઢાંમાંથી બહાર નીકળી જાય છે. પણ જો એ બાતણીને ખુબ મારી મુકવામાં

આવશે તો જેમ જેમ ગરમી વધતી જશે તેમ બાટલી ફાટી જશે. તેજ રીતે આજીવાં શરીરમાં, રાખ તે પાચન થયા વગરનો શરીરમાં મઝીઆ વગરનો-શરીરમાંથી જે બહાર નીકળવો જોઈએ તે ન નીકળેલો પદાર્થ—morbidity કયરો છે. એ કયરા ઉપર, શરીરની ગરમી વધતાંજ અથવા હવામાનમાં ફેરફાર થતાંજ બહારની ગરમી વધતાંજ અથવા એકાએક ધારતી લાગવાથી અથવા કંઈ માલ સમાચાર સમજવાથી અથવા મનના ઉત્કેશથી, અસર થાય છે. એટલે એ કયરો ferment ઉભાવા માટે છે, અને ગરમ તરફ ધસારો લધ જાય છે. તેનાં પરીણામમાં શરૂઆતમાં માથાના દુખાવો આવે છે અને એ friction—ધસારાથી તાવ ઉપર જવાય છે.

એક બાટલીમાં સહેલાઈથી fermentation—ઉભરો થાય છે ત્યારે શરીરમાં તે matter—કયરા સામે એટલે કયરાને બહાર નીકળવા સામે શરીરના ભાગને વધુ દરકત કરે છે. અને ત્યાં friction—ધસારો (શરીરના ભાગો અને કયરા સાથેનો ધસારો) વધુ થાય છે. તેથી તેમાં (શરીરમાં) ઉપર જીવું તેમ વધુ ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે. એ રીતે શરીરના જે ભાગ ઉપર વધુ અસર થાય છે, તે ભાગને, તે ભાગનું દરદ, જેવું કે હાટનું, ફેફસાનું વિગેરે કહેવામાં આવે છે.

જ્યાંસુધી શરીરનાં છીદ્રો એ matter—કયરાને બહાર કાઢવામાં ખુલાં રહે છે ત્યાંસુધી ઝાઝી અસર જણાતી નથી. પણ તે બંધ થતાંજ ગળીર પરીણામોની શરૂઆત થાય છે. કારણકે એ matter—કયરો શરીરમાં રહેવાથી friction—ધસારો વધવાથી ગરમી વધુ ઉત્પન્ન થાય છે. તે માટે એ શરીરનાં છીદ્રો ખુલાં

શરીરની (temperature) ગરમી કેમ વધે છે ?

શરીરમાં રહેલી morbid matter-કચરો એક બીજા સાથે ધસાવાથી અથવા શરીરના ભાગો સાથે (friction) ધસાવાથી શરીરની ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે અને તાવ વિગેરેમાં જે temperature-ગરમી વધે છે તે આ friction-ધસારોજ છે.

શું આપણને દુખ થવાંજ જોઈએ ? દરદનો હુમલો કેમ થાય છે ? આ સવાલો, દરદીઓ વારંવાર પુછે છે. ઉપર જણાવ્યું તેમ જો સાદો પુછીકારક ખોરાક લે, ચોખ્ખી હવામાં કસરત લે અને કુદરતના કાપદાનું ઉલ્લંઘન ન કરે તો ખરેખર માણસ જતને દરદ થવાં ન જોઈએ. એક તંદુરસ્ત (morbid matter-કચરાથી નીરાલાં) માણસ ઉપર, ટાઇફોઇડ, કોલેરા, ન્યુમોનીયા વિગેરે દરદો હુમલો કરતા નથી. પણ જો કદચ એ દરદો તંદુરસ્ત માણસ ઉપર હુમલો કરે છે તો તે શખ્સ સહેલધથી તે દુખના તત્કાલમાંથી પસાર થાય છે, કારણકે તેનું લોહી સ્વચ્છ છે અને અંદરના ભાગો નિયમીત હાલતમાં છે. જેમ મચ્છર, માંખ, ગલીય-અસ્વચ્છ જગામાં વધુ ઉછરેછે કારણ કે તે તેને લાયક પડતી જગા છે, તેમજ દુખ પણ, નળાં અને અસ્વચ્છ લોહીવાલાં શરીર ઉપર વધુ હુમલો કરે છે.

આપણાં શરીરને એક તાડીની બાતણી સાથે સરખાવો. એટલે બાતણીનું તલ્લું તે માણસનું પીડુ અને બાતણીનું મોઢું તે માણસની ગરદન બરોબર છે. એ તાડીની બાતણીમાં રાખ નાખી તેને તડકે મુકવામાં આવશે તો તલ્લામાં બેઠેલી ચીજ ગરમી લાગતાંજ

આપશે તો જેમ જેમ ગરમી વધતી જશે તેમ બાટલી ફાટી જશે તેજ રીતે આપણા શરીરમાં, રાખ તે પાચન થયા વગરનો શરીરમાં મનીઆ વગરનો-શરીરમાંથી જે બહાર નીકળવો જોઈએ તે ન નીકળેવો પદાર્થ—morbidity કયરો છે એ કયરા ઉપર, શરીરની ગરમી વધતાજ અથવા હરામાનમાં ફેફસાર થતાજ બહારની ગરમી વધતાજ અથવા એકાએક ધારતી લાગનાથી અથવા કંઈ માંદા સમાચાર સમજવાથી અથવા મનના ઉશ્કેરાતથી અસર થાય એ એટલે એ કયરો ferment ઉભા ના માટે છે, અને ગરદન તરફ ધસારો લઈ જાય છે તેના પરીણામમાં શરૂઆતમાં માથાનો દુખાવો આવે છે અને એ friction—ધસારાથી તાવ ઉપર જવાય છે

એક બાતલીમાં સહેલાઈથી fermentation—ઉભરો થાય છે ત્યારે શરીરમાં તે matter—કયરા સામે એટલે કયરાને બહાર નીકળવા સામે શરીરના ભાગોને વધુ દરકત કરે છે અને ત્યાં friction—ધસારો (શરીરના ભાગો અને કયરા સાથેનો ધસારો) વધુ થાય છે તેથી નેમા (શરીરમાં) ઉાર ફેલુ તેમ વધુ ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે એ રીતે શરીરના જે ભાગ ઉપર વધુ અસર થાય છે, તે ભાગને, તે ભાગનું દરદ, જેવું કે હાટનું, ફેફસાનું વિગેરે કહેવામાં આવે છે

—જ્યોત્સુધી શરીરના છીદ્રો એ matter—કયરાને બહાર કાઢવામાં ખુલા રહે છે ત્યાંસુધી જાત્રી અસર જણાતી નથી પણ તે બધા થતાજ ગળીર પરીણામોની શરૂઆત થાય છે કારણકે એ matter—કયરો શરીરમાં રહેવાથી friction—ધસારો વધનાથી ગરમી વધુ ઉત્પન્ન થાય છે તે માટે એ શરીરના છીદ્રો ખુલા

કગ્વાની અને કચરો બહાર કાઢવાની પદ્ધતિ જરૂર છે ત લીપ કે
મીટ્રા માથથી અથવા રાજ કે રંગીમ માથથી થા નહ છે

લુદાં લુદાં દરદોમાં મુખ્ય દરદ એકજ છે,

અથવા દરદોનું જોડાણ

Unity of diseases

લુદાં લુદાં દરદો માટે, લુદાં કુદને પ્રમત એકજ જાત ની સામાન્ય
(treatment) ધરાવે આપના કદ જે કાગલુદે લુદાં લુદાં
દરદોને ફક્ત એકજ વર્ગમાં મુખ્યમાં આપાય કાગલુદે દરદની
નિશાનીઓ માટે નડાથી દરદ નરમ પાતુ નથી પણ તે દરદના
મુલને (પયાને) શોષી કાઢી, તેની માટે લડત ચના વી જોઈએ
છે જેમકે અશરણથી મળુ દુખતુ હોય તો માથા ઉપર દના
લગાડાથી તે નરમ પડનતુ નથી પણ તેની હેજરી અથવા
પાચનશક્તી સધારનાથી માથાને દુખારો નરમ પડે જડાની ડમ
જાવાતને લીધે દુખતા માથા મટે બમ વિગેરે કનજાણ માથા
ઉપર લગાડનાતુ નથી પણ જાડો સાફ લાવનાના ધન જેથી તે દુર
થઈ શકશે કોઈને નગનધનુ દરદ લાગુ પડતા, તેને નકતી નાપ
નારી દનાથી, તે દરદ મળવાતુ નથી પણ જાને ને ન તીરાનો
જોનાક આપનાથી તે દુર થઈ શકે રમેગીઝમ આનોડીન વિગેરે
જોપડાથી દરમ પડવાનો નથી પણ સદો પોરક અને સાફ
જાડાથી તે દુર થઈ શકશે દના ડછ શરીર ઉપર અસર (કામ)
કરતી નથી પણ શરીર પોતે દનાને foreign matter-કચરો
ગણી તેને શરીરમાંથી બહાર કાઢતા તે ઉર અસર કરે છે

એક માણસ રમેગીઝમથી પીડાનો હોય તોપણ તે પોનાને
ત દુરસ્ત જાણાવે છે એક માણસ નગનધનથી પીડાતુ હોય તોપણ

ને પોતાને નદુઃખ ધારે છે. જાણે એક શરીર જુદા જુદા ભાગનું
 બનેલું હોય. એટલે શરીરના એક ભાગ માથે ખીજા ભાગને જાણે
 કે કશું ભાગતું વલગતું ન હોય અને જાણે તે ભાગો, શરીરમાં
 સ્વતંત્ર હોય એટલે એક ખીજા માથે ખીજાકુલ જોડાણ ન હોય !
 એ કેટલું અજાણી ભરેલું છે ! પણ દવા દારૂથી સાફ કરવાની
 જુની રીત, તેને ટેકા આપે છે. કાણકે શરીરનો એક ભાગ
 ખગડ્યો હોય, તો તેની પાસેના ભાગની કંઈપણ ખચર-લીધા વિના
 કશત ખગડેલા ભાગનીજ સારવાર કરવામાં, તે રીતથી ધ્યાન
 આપવામાં આવે છે. તોપણ એટલી તો ગંદ વિનાની ખીના છે કે
 માણસ જાતનું શરીર જે છે, તે શરીરના સઘસા ભાગોનું એકજ
 જોડાણ છે. અને શરીરના સઘસા ભાગો, એક ખીજા સાથે ચાલુ
 સંબંધ ધનવેછે. ત્યારે જો શરીરનો એક ભાગ દરદી બન્યો હોય,
 તો ખીજા ભાગ ઉપર પણ તેની અસર થાય છે દાખલા તરીકે
 માથું દુખતું હોય અથવા કાનમાં દરદ થતું હોય કે દાનો દુખતા
 હોય, તો કામ કરવા ગમશે નહીં. અને ખાવા પીવા પણ ગમશે નહીં.
 તેજા ઉપરથીજ જણાશે, કે જો માથું દુખતું હોય તો બૂખ સાથે
 શું સંબંધ ? એટલે માથાં સાથે પણ હોજરી તેમજ ખીજા ભાગો
 સાથે સંબંધ હોવાથી, ખાણું લેવા ગમતું નથી. જો તેમ ન હોત
 તો ખાણું ખુશીથી લઈ શકાત. પણ જો આવું દુખ લાંબો વખત
 ગરે, તો તે દરદ (પરીણામ), હમેશનું થઈ પડે છે. કદાચ તે દરદ
 આપણે જોઈ શકીએ કે નહીં. ત્યારે એક શરીર તંદુરસ્ત ત્યારેજ
 કદી શકાય કે જ્યારે શરીરના એકપણ ભાગમાં અગવડ ન હોય.
 આટલી સમજણ ઉપરથી વાંચનાર સમજી શકશે કે સુખ કુલુને સઘસાં
 દરદોને એકજ દરદ નરીકે ગણતો અને તેની સામાન્ય treatment—

મલાજી આપતો જેથી અજીવળી પમાડતારાં પરીણામે આવ્યા છે
જ્યારે કેઈપણ દરદ થાયછે ત્યારે તેની નિશાની શરીર ઉપર માત્રમ
પડે છે. ખાસ કરીને મોઢા અને ગરદન ઉપર તે જણાય છે પણ
એ ફેરફાર લાંબા વખતના અનુભવ ઉપરથીજ જોઈ શકાય છે.

માણસ જાતની તંદુરસ્તી બગડવાનું એક કારણ કુદરતી હાજ-
તને બરોબર ધનસાફ નહીં આપવાનું પણ છે. જ્યારે કુદરતી
હાજતનું તેડું આવે ત્યારે તે માટે તુરત દોડી ન જતાં, એક
કલાક એક લેટર લખીને જશે. જ્યારે વેપારી, સોડીમીટર,
દાકતર વિગેરે પોતાનાં ઘરાફને ધનસાફ આપી પછી જશે. એક
સ્ત્રી, મુઝાકાતે આવનારને વલાની પછી જશે. એ સધલાંને પહેલે
ધનસાફ આપશે. પણ જે કુદરતી બાબદ છે, જે ઘણી અગત્યની
બાબદ છે, જે ઉપર શરીરની સુખાકારીનો આધાર છે, તે ઉપરજ
ધ્યાન આપવામાં આવતું નથી, તે કેટલી અશ્વસકારક વાત છે!
સૌથી સદસ રીતે તો જનાવરો એ બાબતને ફાંકડો ધનસાફ આપે
છે. ખાસ કરીને ઘોડો. તે નથી જોતો રાગને કે પોતાના ધણીને.
તે નથી જોતો સેતરંછ પાંથરેલી કે બીજી બાધની ચીજ. ભસે
પછી તે દોડતો હોય કે ચાલતો હોય કે આસાપસ લેતો હોય, પણ
તુરતજ, એ કુદરતનાં તેડાંને માન આપે છે. આજ કારણને લીધે
તેનું colon-મોઢું આતરડું હમેશ સાફ રહે છે.

ઉપર જણાવેલી બાબતનો સાર એ છે કે જ્યારે એક માણસ
આજીવી પડે છે ત્યારે તેનાં શરીરના આકારમાં ફેરફાર જણાયછે.
આ ફેરફાર morbid matter-કચરાથી ઉપજે છે. શરીરમા
આવી જાતની morbid matter-કચરો તે દરદનું કારણ કહેવાય
છે. એ matter, શરીરને જે ચીજોની ન જરૂર હોય તેવી ચીજોની

બનેલી છે. ખામી ભરેલી પાચન શક્તીને લીધે એ matter સરી-
રમાં રહે છે. શરીરમાંથી કચરો કાઢી નાખનારી (લીવર યિગેરે)
ભાગોની નજદીક એ matter પહેલે ભેગી ચાલે છે. પણ રક્તે રક્તે
શરીરમાં પથરાય છે. ખાસ કરીને જ્યારે શરીરમાં fermentation-
ઉભરે ચાલે છે. ત્યારે આખાં શરીરમાં એ matter-પંથરાંય છે.
જ્યાંસુધી કચરો કાઢી નાખનારા શરીરના ભાગો, એ matter
નો ભાગ કાઢી નાખવાનું ચાલુ રાખે છે, ત્યાંસુધી શરીર સાધારણ
હાલતમાં ચાલે છે પણ જ્યારે એ ભાગો, પોતાનું કામ બગાડવાને
ધીમા પડે છે કે દરકત ઉભી થાય છે એટલે દુખ થાય છે. એ
morbid matter નો જમાવ દુખ આપતું નથી. એટલે એ
જમાવ (જડો) શરીરમાં શાત રીતે પડી રહે છે. આ સ્થિતી, દરદીનું
કંઈપણ ધ્યાન ખેંચી આ વગર લાંબો વખત સુધી શરીરમાં રહે છે.
પીડમાં fermentation-ઉભરે શરૂ થાય છે, કે જ્યાં morbid
matter કચરો મોટે ભાગે રહે છે. પણ પછીથી ઝડપથી ઉપર-માથાં
તરફ એ matter-ચઢે છે. ત્યાર પછી દરદીની સ્થિતીમાં ફેરફાર
થાય છે અને દરદીને દુખ લાગે છે—માથમ પડે છે. અને તાવ શરૂ
થાય છે. એ એક તાગ (acute) દરદની હાલત કહેવાય છે.

આ બાબદ ઉપરથી એવા અનુમાન ઉપર આવી શકાશે કે
શરીરમાં ચતાં કહેવાતાં જુદાં જુદાં દરદોનું મુખ્ય કારણ—મૂલ ફક્ત
એકજ છે. અને દરદ પણ ફક્ત એકજ છે, જે દરદ પોતે જુદા
જુદા આકારમાં પોતાને બતાવે છે. ત્યારે, શરીરના કાંઈ ભાગનાં
દરદને ખાસ નામથી ઓળખવાની કંઈપણ જરૂર રહેતી નથી.
કારણકે તે આપણને આડે માર્ગે દોરવે છે.

તંદુરસ્ત માણસ.

ખરેખર, એક તંદુરસ્ત માણસ દુખ અથવા અમુખાકારી જોવાનું જાણતો નથી. મિવાય કે, તેને કંઈ અકસ્માત નડે. તે અકસ્માતની અસરથીજ તેને કંઈક પીડા થાય છે. ખીજા રાષ્ટ્રોમાં, એક તંદુરસ્ત માણસ જાણે કે પોતાનું શરીર જેવું નવીં એમ ધારે છે. એટલે તેને શરીર હલકું લાગે છે. તે કામ કરવામાં ખુશી રહે છે અને મજાદ લે છે. પોતાને લાગેલી ઠાક, થોડા વખતની આસાપશથી દુર કરી શકે છે. તેને મનની વેદના હોતી નથી. તે પોતાનાં કુટુંબની જાળવણી કરી શકતો નથી. કારણ કે તે સધળું તંદુરસ્ત શરીર, કંઈપણ દરકત વિના ખમવાને શક્તિવાન છે. એક તંદુરસ્ત માતા, પોતાના બચ્ચાંઓને કુદરતી રીતે ઉછેરવામાં ફાંકડી મજાદ લે છે. અને આ રીતે ઉછેરાયેલાં બચ્ચાંઓ પણ આશીરવાદ સમાન છે. એ બચ્ચાંઓ અસતોષી અને વારંવાર રડનાં હોતાં નથી. તે બચ્ચાંઓ તેઓનાં માઆપનાં, તથા તેઓનાં શીક્ષકનાં દમ્બેશનાં તાબેદાર રહે છે.

આગળ જણાવ્યું તેમ, જ્યારે એક માણસને કંઈક દુખ થાય છે, ત્યારે તેનાં શરીરમાં ફેરફાર થાય છે એટલે બહાર દેખાવમાં, ખાસ કરીને ગરદન અને ચહેરા ઉપર, ફેરફાર જોવામાં આવે છે. એક માણસનું શરીર સાધારણ આકારમાં હોય ત્યારે તે દુખ રહીત તંદુરસ્ત ગણવામાં આવે છે. પણ તે સાધારણ આકારમાં કંઈપણ ફેરફાર થાય છે, ત્યારે તે દરેક જાતનો ફેરફાર, તે દરદનું પરીણામ છે. જ્યારે ગરદન અને ચહેરામાં ફેરફાર થાય છે ત્યારે પેટના ભાગમાં (abdomen માં) પણ ફેરફાર થાય છે. કારણ કે પહેલા ફેરફારનું મૂળ abdomen-પીડા પહેલે જન્મ પામે છે.

તદુરસ્ત માણસની નિશાની શું ? અથવા શા ઉપરથી એક માણસને તંદુરસ્ત કહી શકાય ?

આંખ સફેદ દુધ જેવી, માથાના બાલો, ગાંઠ કાઢા ભર જેવા, (સ્ત્રી હાથ તો લાખા), ચહેરો કરચલી વગરનો ગુલાબી (શીકા નહીં એવો થોડો રત્નાગવાસો), છાતી પહોલી ખીલેલી, નાનું પેટ, મજબુત કડી, સાફ ઝાટો, જીવન માર્ગ મિઠાના ઉપરથી સવારે ઉઠનાર, સારી પાચન શક્તિ, મધ્યમ ભૂખ, શાત હિંમત, સફેદ દાંત, થોડી લીનાસવાસી પણ ગરમ ચામડી વિગેરે તંદુરસ્ત માણસની નિશાની છે.

ઉપર જણાવ્યા કરતા ઉલટા ગુણો ધરાવતું માણસ અમુખી કહેવાય એટલે ખુલા શબ્દેમા કહવામાં આવે તો, લાલ પીલી આંખો, જુવાનીમા સફેદ અથવા પાનવા બાલ, પીસો, શીકા, પુગ-રાંટવાસો, કરચલીવાસો ચહેરો, આંખો નીચે કાઢાસ પડતા ડાઘો, સુકાંધેલી નાની છાતી, નાની કાડી, ગાંઠાની કચ્છાઆત, મોઢામાથી ગંઢડી-ખરાબ વાસ, સવારે બીજાણુ છોડના, શરીરનું ભારેપણું, ઘણી વધારે અથવા એટલી ભૂખ, મોટી દુમ-પેટ, જાડી ગરદન, ડાઘા દડપચી વિગેરે દુખી જીવન તંદુરસ્ત માણસની નીશાનીઓ છે.

ઉપદ્રવ અને ઉડતા રોગો.

શું ઉડતા રોગોથી બીડવાની જરૂર છે ? તે માટે, પેલી કહેવાતી ડીસઇન્ફેકન્ટ (disinfectant) મીઠી વાપડવાની જરૂર છે નહોતી. ધનકુલુએન્ઝા, કેલેરા વિગેરે ફાટી નીકલતા રોગ વખતે ઘણો ગંભીર દેહાવામાં આવેછે પણ તે શરીર ખરેખરી રીતે

મજ્જુત હોય તો ઉપદ્રવથી બીદવાની ક્ષમી જરૂર નથી. દાર, ચાહે વિગેરે પીણું અને તેવોજ બીજો ગંદો ખોરાક, જેથી ખાસ દુર રહેવું જોઈએ, તેના બદલામાં, એવાં પીણું અને ખોરાક, આ વખતે પણ વધુ જથ્થામાં લઈ, શરીરને વધુ કચરાવાથી સ્થિતિમાં મૂકે છે, આ વખતે, એકદમ સાદો પણ પુષ્ટિકારક ખોરાક, (ગોસ, મચ્છી, ઇંડાં, મસાલા, દાર, ચાહે જેવી વસ્તુ સિવાયનો) લેવો, ખૂબ કરતાં એક છુક ઓછોજ ખાવાની ટેવ રાખવી, ધરમાં નીતી-રીતીનાં ગીતો ગાવાં, ભક્તિમાં થોડો વખત રોકવો, હમેશાં જીવને ખુશાલ રાખવો, ખુશી એખી હવામાં ફરવા જવું અથવા કસરત લેવી અથવા દવા વિગેરે ઉપર ધ્યાન આપવા કરતાં, શરીરને મજ્જુત કરવામાં વધુ ધ્યાન આપવું, હીપ અથવા સીટઝ ગાય આવા ઉપદ્રવ વખતે ખાસ કરી લેવા. આ સુચનાઓ પ્રમાણે ચાલવાથી, દરદનો હુમલો થતો નથી, અથવા જો થાય છે, તો નરમ આકારમાં થાય છે, જેથી પૈસાના ખચાવ સાથ, કુટુંબની ઇંતેજરી વગર, ઘણું દુખ ખમીઆ વિના, સહેલથી છુટી જવાય છે. એટલું તો ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ, કે એક દરદી ઉડતા રોગથી પીડાતું હોય, તે વખતે એક રોગ બીજાને ઉડવા કરતાં, જ્યારે તે દરદીની હાલત સુધરતી જાય છે, ત્યારે વધુ ઉડે છે. કારણકે તે દરદી પોતાના શરીરમાંથી matter-કચરો, પરસેવો, ઝાડા, વાસ વિગેરે આકારમાં કાઢીને જાય છે, તે વખતે વધુ સંસાલ લેવાની જરૂર છે.

હીપનોટીઝમ.

શું હીપનોટીઝમથી એક માણસ સુધરી શકે ? હીપનોટીઝમ કરવાથી અથવા તેની અસરથી એક માણસ સુધરતું નથી, પણ

પ્રુદ શરીરમાંજ ને કુદરતી healing શક્તિ છે, તે શક્તિને જ્યારે તેનું કામ કરવા દેવાની ટક આપનામાં આવેછે ત્યારે તે શરીરને સુધારે છે

ખરું દરદ ખોટા ઉપાયોથી સારું ચર્ધ શકતું નથી ને હીપનો-
નીમમથી, એક માણસ સુધરીજ શકતું હોય તો તેને હીપનોટાઇઝ
કરીને, જ્યારે તેને બ્રૂખ લાગે ત્યારે હમેશ ખોરાક લીધા વિના,
પોતાનું પેટ ભરી કેમ નથી શકાતું ! જ્યારે ઘણી ઠાક લાગી હોય
ત્યારે બીજાંજા ઉપર પડ્યા વગર, શા માટે હીપનોટાઇઝ કરીનેજ
આસાચશ લેવામાં નથી આવતી !

આપણે કેટલીક લાગણીઓ ધરાવીએ છીએ, જે રી કે આશા, ઇત-
બાર, હીમત, પ્યાર અને આનંદ, કે જે ગુણો, શરીરને પુષ્ટિ
આપનારા છે. મનની પ્રુશાલીથી દરેક કુદરતી કામોનો વધારો
આય છે. જ્યારે બીક, ગુસ્સો વિગેરે લાગણી-ગુણો, જે આણુ
રાખવામાં આવે, તો આપણે ધણું દરદો ઉપજાવીએ છીએ, ઝારણુકે
તેઓ દાટ, લીવર, હોજરી વિગેરે શરીરનાં યત્રો ઉપર અસર
કગનારાં છે.

ખોરાક.

આપણે શા માટે ખાઈએ છીએ ? શું ધડી એ ધડીના જીલના
સ્વાદને ખાતર આપણે ખાઈએ છીએ અથવા ખાવાને કાળે ખાઈએ
છીએ? ના, કદી નહીં. આપણું શરીર સાદા પણુ પુષ્ટિકારક ખોરાકથી
સારીરીતે ટકાવી, ઉમદા વિચારો દાખલ કરી આ દુનિયામાં જે
કરજ બજાવવા માટે આવીઆં છીએ, તે માટેજ આપણે ખાઈએ

ગ્રીએ શોખો ખાતર કે મજાદને ખાતર કે વખત પસાર કરના—
 જીદગી પસાર કરના માટે તો માતા નથીજ આપણા આપણા
 જોડતુ શરીર આપણે ધરાવતા નથી, તેના મુખ્ય કાળુમાનુ એક
 આપણો હાવનો ઢઢગો ખોગડજ છે જીલડી કે ટાવવાના શોખને
 માટે, ખાવેલા ખોરાકથી, શરીરમાં જેટલું નખોદ વધી જાય છે,
 તે માટે આજના કહેવાતા મુંડરેલા લોધ, 'કાલપણુ રીતે ધ્યાન
 આપતા નથી, જેનુ કંઈ થોડુ ખેંદારડ પરીણામ આવતું' નથી
 જેમ મર્યા, મરી, રાઈ વિગેરે લેનાથી, ટાવવાનો અસ્વ કુદર્તી
 ભાસ મગ્ગઈ જાય છે, [તે રીતે ગરીબા, દોળગ, લીંબર વિગેરે
 અથા પણુ, કુદરતી રીતીથી ફેગઈ જાય છે નાદો ખોરાક
 ખાવાથી ગરીબનુ તેજ વધે છે જેથી પાન્મીઓ કહે છે તેમ
 ચહેરાનુ ખોરેહ ઝલકે છે ખરેજ તેથી ચહેરો દીપી નીકલે છે
 ખુદાઈ શક્તિ દરેક માણસમાં રહેછેજ, તે તો દરેક માણસ નણે
 છે, ત્યારે તે ખુદાઈ નક્તિને ઉત્પાદી નાખવા, આ માટે આપણે જે સ,
 મન્ડી, મરી, મન્ના, સરડા જેવી અસ્વજી ચીજો ખાવી જોઈએ?

રોટલી, ફટસ અને ભાજી તરકારી તથા કઢોય, એ કુદરતી
 ખોરાક છે. આ કુદરતી ખોરાક ખાવાથી, કુદરત પોતે તે ખોરાક
 પચાવવામાં વધુ મદદ કરે છે. આ રીતે કુદરતી ખોરાક, કુદરત
 તરફથી પચાવવાથી જરથોગતી ધરમના ત્રણ મુખ્ય ઠાલા—સારા
 વિચારો, સારા શબ્દો અને સારા કામો આ દુનિયામાં ચલાવવામાં
 વધુ મદદગાર થઈ પડે છે.

એક જીવતી ચીજ પારદર્શક છે. જ્યારે મુવેલી—જીવ વગરની
 ચીજ અપારદર્શક છે ફટસ, નટસ—કોટલાનાવા ફો, અનાજ
 વિગેરે ચીજોને જીવતી ચીજમાં લઈ શકાય, કારણકે તે કુદરતે

આપેલા આકારમાં છે. જ્યારે ગાસ તે ખુવેલી છે તેથી તે ચીજ અપાર-
દર્શક છે. દાખલા તરીકે એક જીવતો કીડો સૂરજની રોશની સામે
ધરશે તો તે પારદર્શક જેવો જણાશે. જ્યારે મરેલો કીડો અથવા
એક માંસનો દુકડો તેમ જોવાથી અપારદર્શક થશે, ત્યારે સામાટે
આપણે આપણાં શરીરને આવો ખોગક આપી, અપારદર્શક-રોશની
વગરનું, અપવિત્ર બનાવવું જોઈએ ! રોશની તે જીવગી અને તદુ-
રસ્તી છે. જ્યારે અંધાર, એ દરદ અને મોત સમાન છે ત્યારે
એટલું તો નકી છે કે આવી અપારદર્શક-રોશની વગરની ચીજ
શરીરમાં દાખલ કરવાથી, કુદરતથી દુર રહીએ છીએ અને મોડે
વહેલે દરદ અને મોતમા, તેનું પરીણામ આવેછેજ.

ઘણીજ અશ્વોત્સકારક વાત એ છે કે માણસ જાતે રહેવાના
મકાનો અને ણીજ તરેહવાર જાતની ચીજોમા શોધ અને સારા
સુધારા વધારા કર્યા છે જ્યારે પોતાના શરીરમા ખોરાક લેવાની
બાબદમાં હિલટીજ જાતના સુધારા-વધારા કીધા છે અથવા હિલટો
રસ્તો લીધો છે.

કેટલાકો કહે છે કે અમે તો જોખી કાંઈ ખાઈએ છીએ તે પચાવી
શકીએ છીએ, પણ થોડાજ વખતમા આપણે તેજો માટે સમજ્યે
છીએ કે તેજો આ જાતના ખોરાક લેવાથી હોજરી વિગેરેનાં દરદથી
પીડાય છે.

ઘણી વેલા આપણે જોઈએ છીએ કે એક નજનું માણસ દરે
તોપણ તેનું બેલું તેજથી કામ કરે છે કારણકે કુદરત શરીરના
લાગોમાંથી તત્વો ખેંચી બેજાને પુરા પાડે છે અથવા શરીરના
બોજે બેજાને પુટી આપે છે. પણ જે માણસ ઘણું ખાનારો-

અદરાતીઓ હોય, તેનું બેઠું એટલી તેજથી કામ કરી શકતું નથી. કારણ જે કચરો, ગરીબા ગરમીથી લસમ થવો જોઈએ, તે ન થતા, બેઠાના માર્ગમાં હરકત કરે છે અને તેથી તે ઘણી-વેલા મદ યુદ્ધિનો માવમ પડે છે.

થુક અને ખોરાક.

ખોરાક પચવાનો મુખ્ય આધાર ચાવવા ઉપર રહે છે. સારી-રીતે ચાવવાથી, ખોરાકની સ્ત્રીએ ઘણીજ બારીક બને છે. અને વહી વધુ વખત મોઢામાં રાખી ચાવવાથી વધુ થુક ઉપજે છે. જે ખોરાક પચાવવામાં ઘણીજ મદદગાર થઈ પડે છે. હેતાવલથી ખાવાની ભુડી ટેવથી ઓછી થુંક ઉપજે છે અને ખોરાક સારી રીતે ચાવી શકાતો નથી. આથી ખોરાક થુક સાથે જરિખર મલતો નથી, તેથી અજીરણ અને તેમાંથી બીજાં ઘણા દરદો ઉત્પન્ન થાય છે. કારણકે થુંક, એ ખોરાક પચાવવાનાં મુખ્ય સાધનોમાંનું એક છે. કોઈપણ જાતનો સાદામાં સાદો અને ફીકો પણ ખોરાક ખાવામાં આવે અને જો તે સારીરીતે ચાવવામાં આવે ને લાખો વખત મોઢામાં રહે તો થુંક સાથે મલી જઈ, તેજ ખોરાક ગલતી વખતે મીઠો લાગે છે. એ ઉપરથી જણાશે કે માણસ જાત માટે, ખાડના ઉપ-ભોગની જરૂર નથી. કારણ ખાંડ તો ખોરાક ચાવવાથી, થુંક પોતેજ પેદા કરે છે. તેથી વારંવાર થુંક્યા કરવાની ટેવ સારી નથી. કારણ એમ કરવાથી, તે માણસને નબલધ થાય છે. જેમ ખાંડની જરૂર નથી તેમ ખોરાકમાં મીઠું, નાખવાની પણ જરૂર નથી. કારણકે માણસ જાતને મીઠાંની જેટલી જરૂર છે તેટલું મીઠું, દરેક વસ્તુમાં કદરતે રાખેલું છે.

સુકો ખોરાક ખાવાથી વધુ થુંક ઉત્પન્ન થાય છે. કેટલાકો એ પાંચ મીનીટમાં પોતાનું ખાંતું પુર કરે છે પણ તેથી કંઈ, હોજરી, તે ખોરાકને નરમ પાડી રળાવતી નથી. તે તો ફક્ત મોઢાનુજ કામ છે તેથીજ liquid food-પ્રવાહી ખોરાક, કાંઈપણ રીતે અસરકારક ઉપયોગી થઈ પડતો નથી. સારીરીતે ચાવીઆ વિનાનો ખોરાક, હોજરીમાં લાંબો વખત પડી રહે છે, જ્યાં તે ત્યાં કાઢે છે. તેથીજ જ્યાંસુધી ખોરાક થુંક સાથે સારીરીતે મલી નરમ થાય ત્યાંસુધી મોઢાંમાં રહેવોજ જોઈએ. ચાવીઆ વિનાનો ખોરાક પેટમાં જવાથી, મોઢાં વાટે, ચાવીઆ વગરના ખોરાક સાથે germs-જંતુઓ ત્યાં દાખલ થાય છે. જ્યાં તેઓ સામે થવાને, શરીરમાં પુરતું રક્ષણ હોતું નથી. સીવાય કે શરીર તંદુરસ્ત હોય, સીવાયકે ખોરાક સારીરીતે ચાવીઓ હોય. આ રીતે ચાવવાથી gastric juice-શરીરમાં ખોરાક પચાવનારા રસમાનો એક, પણ germ-જંતુઓ દુર કરવામાં મદદ કરી શકે છે.

ઝડપથી ખાવું.

ઝડપથી ખાવાથી જોઈએ તે કરતાં-ભુખ કરતાં વધુ ખોરાકનો જથ્થો શરીરમાં જાય છે. ચાવી ચાવીને ખાવાથી, શરીર, ખોરાકનો ઘણોજ ઓછો જથ્થો લે છે અને તેને સારીરીતે પચાવે છે. જ્યાં શરીરને સારી પુષ્ટી મળે છે. ઝડપથી ખાવાથી, હોજરીમાં ખોરાક જલ્દાની સગવડતા ખાતર, ખાતી વખતે પાણીનો મોટો જથ્થો પીવાની ફરજ પડે છે. ખાંણ ખાતાં ખાતાં પાણી પીવાથી, થુંક સારીરીતે પેદા થતી નથી, તેથી ખોરાક પચાવવામાં, એ રીતે પાણી પીનારાઓને, દરકત નડે છે.

ચારીઆ વગરનો ખોરાક નહીં ખાઈ શકાય તેવા માટે સારો ખોરાક પુરો પાડે છે ખાતા ઝોડદાર, છાતીમા દેડે બચવી, પેડનો ગુઢા વિગેરે, બરોડા ચારીઆ વગર ખાધેલા ખોરાકનું પરીણામ છે. આ ચારીઆ વિનાનો ખોરાક પેડમા ફોદવાથી, હોઝરીનું દરદ, પીત, કમલો અને ખીજાં તરેલવાર દુખમા પરીણામ આવે છે. આ હાયન ટાઈફોઈડ શીવર, ફોલેગ અને ખીજા ઉડતા રોગના, હોઝરી અને આંતરડાના રોગના વધારામાં ઉત્તેજન આપે છે. દાકતરો અને વિદ્વાનો એ વાતને ટેકા આપે છે કે સારીરીતે ચાલેલો ખોરાક શરીરને અચ્છી પુછી આપે છે. તેથીજ સુકો ખોરાક લેવો વધુ સારો છે. જે સારીરીતે ચારી શકાય છે. અને વધી મોટાંમા લાંબો વખત રહેવાથી વધુ શુકનો જથ્થો પેદા કરી શકાય છે. જે ખોરાકની દરેક રજકણને, પ્રવાહી પદાર્થમાં ફેરવી નાખે છે. તેથીજ ખોરાક સાથે અથવા ખોરાક લીધા પછી તુરંતજ કદીમી પાણી ન પીવું જોઈએ.

ઘણા અને શક્તિવાલો ખોરાક

આખો વખત ખાખા (ખોરાક લેનાથી) કરનાથી પાચનશક્તિ નબલી કરી નાંખે છે. જેમ જેમને આસાપશની જરૂર છે તેમ હોઝરીને પણ આસાપશની જરૂર છે. એક ખાધેલું ખાણું પચવા અગાઉ, જે ખીજું ખાણું લેવામા આવે, તો તે બન્ને ખાંજાની કિંમત ફોકા બાધ છે. તેથીજ રોજનાં બે ખાંણાં પુરતાં ગણી શકાય અને તે બે ખાંણાં દરમીઆંત, જે બૂખ લાગે તો ફરિદસ જેવો હવકો ખોરાક લેવો. એક મોતેરા નિયમ યાદ રાખવો કે જ્યારે કંઈની ભૂખ લાગે ત્યારેજ ખાવું. પણ ખાવાનો હમેશ મુજબ વખત થયો છે એવું ધારી, ખાવું નહીં.

ગરીબની શક્તિ વધારવાનો આધાર, ઘણો ખોરાક લેવા ઉપર અને માંસનો ખોરાક તથા ખીંચે દાહનો કહેવાતો શ્વાદીરૂઢ ખોરાક લેવા ઉપર નથી આદો પણ સહેલછથી પચી શકે તેવો ખોરાક લેવાથી શરીરને વધુ પુષ્ટિ મળે છે જલ્દીથી ખોરાક પચવામાંજ છવન શક્તિનો અબધ છે. ખર્ચ અને અખત તાવમાં જ્યારે પાચન શક્તિ વધુ નબળી પડેલી હોય છે ત્યારે તે દરદીને વધુ ને વધુ શક્તિવાળા ખોરાક આપવામાં આવેછે, પણ અશ્વોસ કે તે પૂરેપૂરા ફાટ્ટ જાય છે. દારણ લીધેલો કહેવાતો શક્તિવાલો ખોરાક તે બાપડું દંદી પચાવીજ ન શકે તો તેને શક્તિ કયાથીજ આવે! એવા કહેવાતા શક્તિવાળા ખોરાકને પચાવવાને શરીરને વધુ મહેનત કરવી પડે છે અને આ પચીઆ ધિનાનો ખોરાક લાભો વખત સુધી દારીરમાં પડી રહે છે, અને તે ત્યા ફાટે છે જેથી શક્તિ લેવા જતાં બીજા દુખનો વધારો કરવામાં આવે છે.

• એછા ખોરાક અને ઉધરતી છોકરીઓ.

જેમ વધુ ખાવું નિરપયોગી છે તેમજ વધુ એછું ખાવું પણ ઘણું નુકસાનકારક છે. ભુખ કરતાં ઘણું એછું ખાવાથી શરીર ઘણું નબળું પડી જાય છે બાધો તુટી જાય છે. અને ખઇ જેવાં દરદ ઉપર આગલ ચાલતાં નાખી દે છે. આજની કેટલીક ઉધરતી છોકરીઓ આ ધતીગ લઇ ખેડી છે. અને પોતાના ખોરા બચાવમાં જણાવે છે કે ખાવાથી જાડું ચઇ જવાય છે અને પાતલી કમર જેવો કહેવાતો સુંદર દેખાવ થતો નથી. પણ તેઓએ ધ્યાનમાં રાખવું જોઇએ કે જેમ એનજનોમાં ચાલવા માટે પુરતા કાલસા તેવ વિગેરેની જરૂર છે, તેથીજ રીતે આપણું શરીરને પણ

ચાલુ ઘસારાથી અથવા કામથી, ઘસારા અથવા ઓળચના ભાગોને પણ ખોરાકની જરૂર છે જેમ એનજીનમાં ડાલસા, તેજ વિગેરે ઓઇલ આપવાથી તે ચાલે છે ખરું, પણ ચાલુ ઘસારાથી અથવા તેની પાસે ચાલુ કામ લેવાથી તે એનજીન ધાલું જલદીથી તેના ધણીને કામ આપવામાં તદ્દન નકારું થઈ પડે છે, તેજ રીતે આપણું શરીર પણ ઓછો ખોરાક લેવાથી ઉપર જણાવ્યું તેમ ધાલું નબળું પડી જાય છે. તેવી સ્ત્રી એકાદ બે બચાંની મા થનાંજ પોતાના બાંધાને ખર્ચ જેવાં દરદમાં સપડાયલો અથવા ઘણોજ નબલો થયલો જુવે છે. ઘણો ઓછો ખોરાક લેવો તે તંદુરસ્તી નહિં જાત્રવવા બરોબર છે અને તંદુરસ્તી ન જાત્રવવી તે સૌથી મોટા શનાહમાંનો એક છે. તેવી સ્ત્રી પોતાના ધણીને અને બચાંને તથા કુટુંબને અને છેવટે દુનિયાને આપ સમાન છે. તેથી ખુશી હવામાં ફરવું અને મધ્યમ ખોરાક લેવો તે તેણીની પવિત્ર શ્રજેમાંની એક છે.

ખોરાક લેવાનો વખત.

રાત્રે સૂતી વખતે ખાણું લેવું તે નુકશાનકારક છે કારણ આખા દીવસમાં કાંધેલી મહેનતથી muscles-સ્નાયુઓ અને nerves-નર્વઝ કાઢી જાય છે. તેવી કાંધેલી હાલતમાં રાત્રે ખાણું લીધા પછી તુરતજ સુષ્ક જરૂં એ dyspepsia-ડીસપેપસીઆને તેડું કરવા બરોબર છે. જે દરદથી હાલમાં ઘણા શખ્સો પીડાય છે, તેમાંજ સુવાની ત્રણથી ચાર કલાક અગાઉ ખાણું લેવું જોઈએ.

બે ખાણાંની વચ્ચે મીઠાઈ વિગેરે ચેવાથી dyspepsia થાય છે.

ખાણાંનો વખત પણ નિયમીત વખતે રાખવો જોઈએ. અનિયમીત વખતે ખાવાથી dyspepsia થવાનું બીજું કારણ છે. નિયમીત

વખતે ખાવાની ટેવ ખુદ ગયપણુથીજ પાડવી જોઈએ. જે નિયમીત વખતે ખોરાક લેવામાં આવે તો નિયમીતપણે ઝાડો પણુ આવે છે. તેમ ન કરવાથી તેનું કુદરતી પરીણામ ઝાડાની કળાજીઆતમા આવે છે.

દરદીને જખરીથી ખોરાક આપવો.

જ્યારેખી એક દરદી ખોરાક લેવાની ના પાડે ત્યારે તેને કદીખી જખરીથી ખોરાક આપવો નહીં. તાવ જેવાં દરદમાં એક દરદી, જોટલો ખોરાક ઓછો લે તેટલુ ક્ષયદાકારક છે કેટલાકો નાક અને સફરા વાટે ખોરાક આપેછે પણુ તે તદ્દન અકુદરતી છે આ રીતે ખોરાક આપનારા, દરદીજીવર ખરેખરો સીતમ ગુજરનારા-પ્રાતકી છે. નાક વાટે ખોરાક લેતા દરદીને જખરી મુસીગત પડે છે. તેનો જીવ ગુચવાયછે-ગભરાયછે અને જખરી બેચેની થાય છે. આ રીતે ખોરાક આપવાયા, તેની હાલત કંઈ જલદી સુધરતી નથી. આ રીતે લીધેલો ખોરાક પચાવવામા મુસીગત પડે છે. આવા દેસમાં લલે દરદી એક બે કે વધુ દીવસ ખોરાક ન લે કારણકે આ ખોરાક આપવાની રીત અકુદરતી છે. જે દરદી ધન્ય છે તો ફરટસનો રસ આપવો જે સહેલછથી તે લઈ શકે છે જે સહેલછથી ખચી દરદીને શક્તિપણુ આપે છે.

ખોરાક કેમ પકાવવો.

કોઈપણુ તરકારી કે કઠોલ પકાવવામાં આવે ત્યારે તેમા પાણી ન રાખતાં ખોરાકને તતગવેલો-સુકો રાખવો અને બની શકે તો -leam-વરાલથી પકાવવું. આ રીતે પકાવવા કંઈ ખાસ મશીનરી

ની જગ્યા નથી એક તપેની અથવા વાસણુ વેવે. તેમા પાણી નાખી (અરધાં વાસણુ નુધી-૪ પાણી નાખી) ઉકાસો તે ઉપર (પાણીથી થોડા ઉપર-પાણીને અડધીને નહીં) એક ઝીણા આંધરાવાતું વાસણુ ઝારો મુકો અને તે આંધરાવાતું વાસણુ ઉપર જે કંઈ પકાવવાનું હોય તે મુકી, તે તપેલી અથવા વાસણુને ઢાંકવું. કઠોલજ નહીં પણ દરેક જાતનો ખોરાક આ રીતે પકાવવાથી મીઠો લાગે છે અને રસકસ નીકળી જતો નથી.

• ખોરાક કેવો લેવો જોઈએ ?

ભુસું કાઢી નાખ્યા વિનાની મારી રીતે ભુંજેલી વડેની ગાંઠલી, દરેક જાતનો કઠોલ, ફરફસ અને કોટલાંવાયાં ફસો અને હંમે તગ-કારી. તરકારી સાથી છેલ્લી મુકવામા આવેછે તેનું કારણ એ છે કે કેટલીક તરકારી શાખા (fibres) વાની હોય છે જેમાં તે નમતી પાચન શક્તિવાળાં પચાવી શકતા નથી? કારણ તે ગરીબમાં પડી ગઈ કોહેછે જેથી શરીરને તુકસાન પુગે છે તેથીજ તરકારીને બદલે ફરફસ વધુ શયદાકારક છે. અકવાડીઆમાં જે વખત કઠોલ ખા-વોજ જોઈએ.

કઠોલ કેમ પકાવવો.

કઠોલમાંથી કચડું કાઢી નાખ્યા, તેને ઘોષ, તેમાં પાણી રેડી રહેવા દેવો. પાણી અંદર એટલું નાખવું કે પકાવતી વખતે ઉપ-યોગમાં લેતાં તે પાણી કઠોલમાંજ સુકઈ ગ્હેવુ જોઈએ. આ રીતે ગંતે ભીંજવેલો કઠોલ સવારે પકાવવો અથવા સવારનો ભીંજવેલો રાત્રે પકાવવો. પણ જો પકાવતી વખતે કઠોલમાંનું પાણી ન સુકાતાં રહ્યું હોય તો તે પાણીને નાખી ન તેમાં પકાવવામાંજ

વાપડવું. કઠોલનો જથ્થો જેમ ખીછ તરકારી લેવામાં આવેછે તેટલોજ ખાવામાં લેવો અને તેને સારીરીતે ચાવી ચાવીને ખાવો જેથી કઠોલ સારીરીતે પચાવી શકાશે.

કઠોલ (અનાજ)નો મસાલો અથવા પાઉડર.

ચના, વટાણા, મસુર, ચોરી વિગેરે કઠોલ ફૂટ એકેક દોઢી-આંતો લાવવો. તેમાંથી કચડ કાઢી નાખી તેને સહેજ જાડો દલાવવો. તેને કાચના છુચની શીશીમાં ભરી રાખવો અને તેમાંથી તરકારી કઠોલ વિગેરે પકવાનોમાં પકાવતી વખતે તેના પ્રમાણમાં આ દવાવેલો કઠોલ-કઠોલનો મસાલો નાખવો. જેથી ખાણુ લહે-ઝનદાર અને છે અને જ્યારે નમલી પાચનશક્તીવાળા પણ આ મસાલાને બદલે લઈ શકશે. જાણુ તે, ખોરાક પચાવવામાં મદદ કરે છે. વધી એ કઠોલનો મસાલો પુટીકારક પણ છે. આ રીતે ઘરમાં બનાવેલો કઠોલનો મસાલો ફૂટ થોડા પછસામાં સ્વ-૦ અને છે. જે ઘણા ગરીબ માણસને પણ સસતો પડે છે બજારમાં મળતો આ જાતનો કઠોલનો મસાલો જુદા જુદા નામથી ઓલખવામાં આવે છે અને વધી મોંઘો મહે છે.

ઘઉં તથા ખીંતે અનાજ ઘરમાંજ દલવા

માટે અમેરીકાનું મત.

ઘઉં તથા ખીંતે અનાજ ઘરમાંજ દલવો જોઈએ કારણકે આ રીતે દલેલો આટો, સસ્તો તથા ગ્વાદીષ્ટ અને શરીરને પ્રયોજ શાયદાકારક છે એમ સાયન્ડીરો જણાવે છે. આ જાતનો આટો આપણા આગલના બાપદાદાઓ સાયન્સની મદદ વિના વાપડતા

હતા. એ આંટા માટે અમેરીકાનાં યુનાઇટેડ સ્ટેટસનાં ખેતીવાડીનાં ખાતાંના ખાસ ખોરાકના જુલેટીનમાં આવેલી ખીનાનો સાર નીચે મુજબ છે :—

જેમ હમણાં જુદાં જુદાં પકવાનો નાસ્તા માટે પકાવવામાં આવે છે તેમ આગલા વખતમાં ધરમાંજ ઘઉંને ખોખરા કરી (પૂરેપૂરા દલેલા નહીં પણ ગાંગરાવાલી સ્થિતીમાં રહેવા દઇ) પકાવવામાં આવતા. આવા ખોખરા કીધેલા ઘઉં ઘણા સ્વાદીષ્ટ લાગે છે. નાસ્તા માટે બજારમાં વેચાતા ખીજા ખોરાકો સાથે સરખાવતાં આ જાતનો ધરમાંજ બનાવેલો ખોરાક સસ્તો પડે છે.

ઉપલાં ખાતાંના બાહોશ શખ્સોએ એ બાબદમાં અખતરાઓ કીધા પછી એવાં પરીણામ ઉપર આવીઆ કે હાથની ધંટીથી ધરમાંજ ઝીણો આટો તથા ઉપર જણાવેલો નાસ્તા માટેનો ખોરાક તૈયાર કરી શકાય છે. ઘઉંને ધરમાં દલવા અગાઉ-પહેલે ધોધ (ધોએલું પાણી સ્વચ્છ જણાય ત્યાંસુધી એટલે બેથી ત્રણ વખત ઘઉંને ધોવા જોઇએ) એક કપડાં ઉપર નાંખી સુકવવા જોઇએ.

દલીઆ અગાઉના અનાજના (ઘઉંના) સઘણાં પુષ્ટિકારક તત્વો, તુરતનો દલેલો તાજો આંટો ધરાવે છે. આ જાતનો આટો, બજારમાં વેચાતા સામાન્ય ખોરાક કરતાં અને બજાર (જુમું) કાઢી નાંખેલા અને બેવસેલ કીધેલા) ઘઉંના આંટા કરતાં સારીરીતે ઝાડો લાવનાર છે. અનાજના ખોરાકમાં આ તાજો ધરનો દલેલો આટો, ખતીજ પદાર્થો તથા શરીર વધારવાના અને તેને નિયમીત રીતે ચક્ષાવવાના પદાર્થોનું ઘણું ફાંકડું તત્વ ધરાવે છે.

ઘઉંની રોટલી કેમ બનાવવી ?

આખા ઘઉં લાવી તેને ચુંટી (કચર-કાંકરા વિગેરે કાઢી નાખી) તેનો જેમ અને તેમ જડો આટો (લોટ) દલાવવો. જેમ જડો આટો હશે તેમ રોટલી મીઠી લાગશે. ઘણા બારીક આટો પીસાવાથી અદરના અસરકારક પદાર્થો બહી જાય છે. પછી તે આંટા-માંથી ભુમ્મું અથવા ચુમ્મું ખીલકુલ કાઢી નાખશો નહીં પણ ભુસાં અથવા ચુલાં સાથનીજ રોટલી બનાવો. પણ તેમાં દરદી માટે શરૂઆતમાં મીઠું અને ઘી નાખશો નહીં. જો તે વગર નહોંજ ખાઈ શકાય તો ઘાણુંજ થોડું ઘી અને ઘાણુંજ આણું મીઠું નાખવું. ત્યારપછી જો બની શકે તો કાઢવના વાસણ (ઠીકરું અથવા તવો) ઉપર ધીમા અંગારથી ભુંજો. જો કાઢવનું વાસણ નહોંજ મલે તો લોખંડનું વાસણ પણ ચાલશે. એટલી સંભાલ રાખવાની જરૂર છે કે રોટલી બહી ન જાય તેમજ કાચી પણ ન રહે. આ જાતની ભુંજેલી રોટલી ખડુ સ્વાદીષ્ટ લાગે છે. ભુસાં સાથની રોટલી ખાવાથી ઝાડો સાફ આવે છે તે ઉપરાંત ભુમ્મું, મોલ્ટ (malt) વિગેરે ઘણા અગત્યના લાગો ધરાવે છે જેથી શરીરને અચ્છી તાકાત આવે છે.

કાચો ખોરાક.

કેટલાકે કાચો ખોરાક લેવા બીહે છે. કાચા ખોરાકથી diarrhoea-અધામણ વિગેરે ઝાડનાં દરદોની ધારતી રાખેછે. પણ તેમાં કશું વજુદ નથી. જેઓના દાંત મજબુત હોય તેઓ જો કાચા મસૂર, ઘઉં વિગેરે કઠોલ અને અનાજ સારી રીતે ચાવીને ખાય તો તે પસહેલપથી પચી શકે છે. અલબત્ત આ કાચો ખોરાક ચાવવાથી શરૂઆતમાં આણું મોટું (દાંત, ટાલવું

જડખું વિગેરે) મજબુત દુ ખે છે, પણ ટેવ પડતા તે સધલા ભાગે મજબુત બને છે. અને સહેલછથી પછી ચાવી સકાય છે. તેથી દાંત વધુ મજબુત થાય છે. કાચો ખોરાક આવતાં વધુ વખત લાગે છે જેથી થુકનો જડો સારો પેદા થાય છે. તેથી કાચો ખોરાક, રાધેલા-પકાવેલા કરતાં વધુ સહેલછથી પચાવી સકાય છે. તાંખોટાં, ભીંડા, ઠાકરી, દોઢી, ગાજર, ખીટરૂટ એવી તરકારી ફરૂટસ અને કોટલાંવાલાં ફલો, ઘઉં અને મચુર જેવો કઠોલ અને અનાજ ઘણી સહેલછથી કાચી હાલતમાંજ ખાધ શકાય છે, પણ તે ચાવી ચાવીને મોઢાંમાં નરમ પાઉંડર તેનો બનાવી ખાવો જોઈએ નહિ તો diarrhoea--અધામણુ વિગેરે થવાનો સંભવ રહે છે. આ બનતો ખોરાક પકાવેલા ખોરાક કરતા ઘણો ઓછો ખવાય છે. અલખત જેઓના દાંત મજબુત ન હોય અથવા પડી ગયા હોય તેઓને પકાવેલો ખોરાકજ માફક આવી શકશે.

ફરૂટસ.

ફરૂટસ માણુસ જાત માટે સુંદર ખોરાક છે. તે નખલાં અને જોરાવર, તંદુરસ્ત અને ખીન તંદુરસ્ત, નાના બચાં અને ઘરડાં માણુમો માટે ઘણાજ ઉપયોગી અને પુષ્ટીકારક ખોરાક છે. એજું કહેવામાં આવે છે કે ઘણા આગવના જમાનામાં લોકો ફરૂટ ફરૂટસ ઉપર જીવતાં. પણ જેમ જેમ આ સુદર ખોરાકની ઘટ, દુકાલ વિગેરેથી થતી ગઈ તેમ તેમ માણુમો ખીજ ખોરાક ઉપર દલતાં ગયાં આગવના જરથોસ્તી ધરાનીઓ પણ ફરૂટસનોજ ખોરાક લેતા જેથી તેઓનાં શરીર એટલાં તો મજબુત રહેતાં કે વારંવાર તેઓને મોનાનાં શરીરમાંથી ઝોહીતો જડો ઓછો કરાવવો પડતો, એમ કહેવામાં આવે છે.

એવું કહેવામાં આવે છે કે લુના મરડા (chronic dysentery) થી પીડાતા કેટલાક લડવૈયાઓને અમેરીકામાં પાકેલાં પીપ્પીસ, ખોરાક તરીકે મોટા પ્રમાણમાં આપવાથી તેઓ ઝડપથી સારા થયા હતા.

એકલી ફરિશથી કદીપણ અજીરણ થતું નથી સિવાય કે તે બીજી ચીજો સાથે ખાવામાં આવી હોય.

રાતનું ખાણું ખાધા પછી ફરિશ લેવાથી અજીરણ થાય છે. એ ધખારો બીલકુલ ખોટો છે.

ફરિશને ખાંડ, મલઈ, રોટલી, માખણ, કેક અને પાઈનાં ભેગાં ખાણાં સાથે લેવાથી રાત્રે સ્વપ્નાં આવે છે અને સવારે મોઢાનો સ્વાદ ખરાબ થાય છે.

શરૂઆતમાં એક દરદીએ કેલાં, પપાઉ અને કેરી જેવી માવાદાર (pulpy) ફરિશ વાપડવી નહિ. પણ દરેકે પોતાનાં ગળવાની શુંજસ પ્રમાણે રસવાલી ફરિશ વાપડવી. જેની કે સતરા, મોસંબી દાડમ, દરાખ, સપરચદ, તરબુચ, પીપ્પીઝ વિગેરે વાપડવું. તેમજ શરૂઆતનાં દરદીએ સુકો મેવો (બદામ, અખરોટ વિગેરે) ન વાપડવો. કારણ તે પચાવવું મુંઝવેલ પડે છે.

મીઠી પીશાબવાલાં દરદીએ શેરડી, તરબુચ વિગેરે મીઠાસવાલી ફરિશ કોઈપણ સંજોગ વચ્ચે ન વાપડવી. પણ acid fruits—ખતાસવાલી ફરિશ જેવી કે સંતરા, મોસંબી, ખાતાં લીંબુ એવાં વાપડવું.

ફૂટસ ઘણીજ સહેલપથી પચી શકે છે. તેથી તેનું થોડા વખતમાંજ શરીરમાં લોહી બને છે. ફૂટસ ફક્ત તરસજ નથી મટાડતી પણ શરીરને કૌવત આપે છે અને વધી બીજા ખોરાકને પચાવવામાં મદદગાર થઈ પડે છે.

ફૂટસમાં રહેતી એસીડ, શરીરમાંનાં લગભગ સઘલાં જંતુઓ (germs) નો નાશ કરે છે. ટાઇફાઇડ શીવર, કોલેરા અને બીજાં દરદોનાં જંતુઓને તે તુરતજ મારી નાંખે છે. લીંબુ અને ખાતાં સપરચંદનો રસ જંતુઓને લગભગ તુરતજ મારી નાખે છે. જેમ સુરજનો તડકો ગલીચીને દુર રાખે છે તેમ ફૂટસ અંદરના સંચાઓને સાફ રાખે છે. એસીડ ફૂટસ શરીરમાં ઘણા ઉપયોગી ભાગ ભજવેછે. તે ગુરદાને પોતાનું કામ બળવવામાં મદદ કરી શરીરમાંનું ઝેર બહાર કાઢે છે અને એ રીતે હોજરી અને આંતરડાને સાફ-disinfect કરે છે.

હોજરીનાં દરદવાલાંઓએ અથવા જેઓની પાચન શક્તિ નબળી હોય તેઓએ એકદમ પાકેલી ફૂટસ ન લેતાં થોડી કાચી ફૂટસનો ઉપયોગ શરૂઆતમાં થોડો વખત સુધી ચાલુ રાખવો જોઈએ.

જેઓ પુરતા જઘામાં લીલી ફૂટસ ખાય છે તેઓને વધુ પાણી પીવાની જરૂર રહેતી નથી. કારણુ ફૂટસનો રસજ પાણીની ગરજ પુરી પાડે છે.

તાજી ફૂટ ઘણી ખાતી હોય અને ન ખાઈ શકાય તો સુકી-દરાખ, અંજીર અને જમરૂખ વિગેરે સાથે બેલી ખાવાથી તે સહેલપથી ખાઈ શકાય છે.

ફરટસનો રસ.

લગભગ દરેક દરદમાં ફરટનો રસ કામ આવે છે. જ્યારે એક દરદી કંઈપણ નકર ખોરાક નથી લઈ શકતો ત્યારે આ ફરટનો રસ ઘણું ઉપયોગી કામ બનતો છે. તે દરદીની તરસ મટાડી, શરીરની અંદરની ગરમી ઓછી કરી, દરદનું જોર જાણે કે નરમ પાડી, શરીરને ટકાવી રાખે છે. જાડાને લગતું કંઈપણ દરદ (મરડો, ટાલેરા વિગેરે) ઉપર આખાં લીંછુનો રસ કાઢી તે પી જવો જોઈએ, એ રીતે દીવસમાં ત્રણ વખત આપવું, અને બે થી ત્રણ દીવસ આ આપું રાખવું. તે ઉપરાંત ખોરાકમાં ખીછ ચીજ ન આપતાં ફરટસ આપવી પણ હુંછો ખાઈ જવો નહીં. ફરટ રસજ ગણવો. આ વખતે કેલાં, પપાઉં જેવી માવાદાર ફરટસ વાપડવી નહીં. ઘણીજ પાકેલી ફરટસ ખાવા કરતાં થોડીક અરધ કાચી (અથ કાચરી) ફરટસ ખાધેલી સારી છે. દરેક તાવમાં ખોરાક તરીકે ફરટ ફરટસજ વાપડવામાં આવે તો ઘણી સારી છે. કારણ નબલી પાચનશક્તિને લીધે જ્યારે એક દરદી ખોરાક પચાવી શકતો નથી ત્યારે આ ફરટનો રસ સહેલછથી પચાવી શકાય છે.

ફરટને પણ ચાવી ચાવીને ખાવાનીજ ટેવ રાખવી. -

નાના બચાંને પણ ફરટનો રસ ઘણીજ સહેલછથી આપી શકાય છે પણ તેઓ માટે એસીક ફરટસ ન વાપડતાં મીઠી ફરટસ વાપડવી.

ફરટસ બે ખાણાંની વચમાં એટલે બપોર અને ગંતનાં ખાણાંના વચ્ચેના વખતમાં લેવી નહીં. પણ ખાણાં વખતેજ લેવી.

જોએની પાચનશક્તી નબળી હોય તેઓએ ફરટસ અને તર-
કારી સાથે ન લેવી

ચેરીઝ કંઈ ઓછી પુષ્ટીકારક ફરટ નથી અને તે પીય કરતા
ઝબક પુષ્ટીકારક છે. પણ તે સારી રીતે ચાવી ખાવું જોઈએ.

લગલગ ખીછ કોષ્ઠપણુ ફરટસ કરતા સ્ટ્રોબેરી લોખંડનો
મોટો ભાગ ધરાવે છે.

એવું કહેવામાં આવે છે કે સ્વીટઝરલેન્ડ અને યુરોપના કેટલાક
ભાગોમાં, દરાખ, સપરચંદ કે પીચ અને ખીછ તરફવાર ફરટસથી
દરદો સારાં કરવામાં આવે છે. કેલીફોર્નિયા, ઓહીઓ અને
અમેરીકાના ખીજ ભાગોમાં પણ તેમ કરવામાં આવે છે.

ડા૦ કેલ્સગ કહે છે કે જડાપણું, પીત્તવિકાર અને અશરણના
કેસમાં ફક્ત ફરટસ વાપડવામાં આવતી. જડાપણામાં ત્રણથી ચાર
દીવસ ફક્ત ફરટસ લેવાથી કંઈપણ બેચેની વગર, મોટા પ્રમાણમાં
તે માણસનું માસ ઘટી જાય છે. એવા સખ્ખે મોટો ભાગ ફરટસ
નો ખોરાક રાખવો અને ફક્ત બપોરે ખીજે ખોરાક લેવો.
ફરટસ પેટખી ભરે છે અને વધી જુઠી (ઘણી લાગતી) ભૂખને
નરમ પાડે છે. એવા કેસમાં મીઠી ફરટસ કરતાં એસીડ ફરટસ
વધુ પસંદ કરવા જોગ છે.

કોટલાંવાલાં ફલો-nuts.

કોટલાંવાલાં (કોટલાં સાચનાં) ફલની વખાણ ગાતી તે એક સહેલું
કામ નથી. કારણકે કોટલાંવાલાં ફલ જેવો પુષ્ટીકારક અને સહેલોઈથી

પચી શકે તેવો ખોરાક, કુદરતે માણસ જાત તથા ખીજાં પ્રાણીઓ માટે ઉત્પન્ન કીધો છે. કોટલાંવાલાં ફલો અને અનાજ, સાથે લેવામાં વાંધો નથી. કોટલાંવાલાં ફલો અને ફરફટનો ખોરાક ઘણીજ સહેલધથી શરીરમાં ખીજાં તત્વો સાથે મલી જાય છે. જેઓ માંસનો ખોરાક તથા દે તેઓને એ ફલો આશીષ સમાન છે. કારણુ તે ચરખીનો અચ્છો જથો પુગો પાડે છે આ ઉપરથી જોઈ શકાશે કે કોટલાંવાલાં ફલો, માંસની (ગોસની) તરેહવાર વાણી (જુદી જુદી dishes) નો મજબુત હરીફ છે. એક રતલ બદામમાંનું આલખુ મીન beefsteak ના દોઢ રતલની ગરજ સારેછે. તે ઉપરાંત એક રતલ માખણ કરતાં કે જેટલી વધારે ચરખી ધરાવે છે.

કોટલાંવાલાં ફલો પચતાં નથી એવો ધખારો એ કારણોને આભારી છે. એક તો તેઓને અચોક્કસ વખતે ખાવાને લીધે (એટલે એ ખાણાંની વચ્ચે વધારાના ખોરાક તરીકે લેવાથી) અથવા ખીજે ખોરાક સંપૂર્ણ રીતે (પેટ ભરીને) લેવા પછી આ ફલો લેવાથી અને ખીજું તો તેઓને બરોબર રીતે ચાવીને ન ખાવાથી આ ફલો પચતાં નથી. પણ જો જેઓને સારી રીતે ચાવીને ખાવામાં આવે તો કંઈપણ જાતનું તુકસાન થતું નથી.

દાહમાં મલતાં અસ્વચ્છ ઘીને બદલે જો નાલીએરનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો ખચીત તે સસતાં અને વલી પુષ્ટીકારક થઈ પડે છે. અલખત જો નાલીએર પચવામાં મુશ્કેલ પડતું હોય તો તેનું દુધ અને મલાઈ બનાવીને વાપડવી અને છુંછો કાઢી નાખવો. ઠાંસાવાલાંઓએ નાલીએરના ટુકડા ખાવા નહીં કારણુ તેથી ગલું ખખરે છે.

કાટલાંવાલાં ફલોમાંથી દુધ અચ્છું અને છે. તે દુધમાંથી મલાઈ, માખણ વિગેરે પણ બનાવી શકાય છે જે જતુઓ વિનાનું સ્વચ્છ હોય છે એવું કહેવામાં આવે છે કે ખંધ અને ટાઇફોઇડનાં જંતુઓ ધરાવતાં, જનાવરોનાં દુધમાંથી બનાવેલાં માખણમાં કેટલાંક અકવાડીઆ સુધી એ જતુઓ રહે છે.

ફક્ત ષ્ડટસ અને કાટલાંવાલાં ફલોનો એકલો ખોરાક તે બહેસ્તી ખોરાક છે, પણ અફમોસ કે તેવો ખોરાક દ્રેક માણસને લેવો પરવડતો નથી. બગીચાઓમાં અને ઘરોમાં સુંદર રોલાનાં ખાલી ઝાડોથી જમીન ગોભાવવા કરતાં આ કાટલાંવાલાં ફલોના રોપાઓથી વાડીઓ, ખેતરો, અને બગીચાઓ ભરી નાખવા લેખ્યે. તોજ આ નમુનેદાર ખોરાક સસ્તો મળી શકે.

દુધ.

જો કે દુધ એક સુંદર પીણું છે પણ દાઝમાં વધુ કીંમત આપવા છતાં પણ ચોખું મળી શકતું નથી. cream separator—દુધમાંથી મલાઈ છુટી કરવાના સંચાવડે દુધમાંથી ક્રસ-મલાઈ કાઢી લેવામાં આવે છે અને આ ખીન પુષ્ટીકારક દુધ ડેરીઓમાંથી મોટી કીંમતેજ વેચાય છે જે દુધ શરીરને નુકસાનકારક કઢી શકાય. દુધ વેચનારાઓનાં વાસણમાં નજર કરશું તો ઘણી વેલા ખુલી નજરે કચરાંવાળું અને જીવડાંવાળું દેખાય છે તેમાં પાણી તેમજ ખીજી ચીજો ભેળવામાં આવે છે, અને તેથી લગ્ગરો બચાવે દુનિયામાં મરણ પામે છે, અને સેકડો શખ્તો આવાં દુધને લીધે અસુખાકારી ભોગવે છે. આ જાતનું મંત્રણું દુધ તો ઉકાળીનેજ પીવામાં ફાયદો છે, પણ જો તાજું-નરતનું તંદુરસ્ત ગાયનું

કોઈવેળું દુધ હોય અને તે 'જે ગરમ' કર્યા વિના ઉપયોગમાં લીધું હોય તો હરકત નથી. પણ એક તંદુરસ્ત ગાયને ઓલખતી મુશ્કેલ છે. કારણ 'જે ગાય મજબુત અથવા તંદુરસ્ત જંણાતી તેને ખારીપ્રાચી તપાસતાં ખમ્મ જેવાં દરદયી પીડાતી માલમ પડી છે.

ઉપર જણાવ્યું તેમ જનાવરનું દુધ, બચાંઓ ન પચાવી શકવાથી હજારોની સંખ્યામાં મરણ પામે છે અને વધી હજારો મોટાં માણસો પણ જનાવરોનાં દુધથી હેરાન થાય છે. જે દુધ, પીત, માયાંનો દુધાવો, જીભ ઉપરનો ઠંડો, આડાની કમજબાત, flatulence-ફ્લેટ્યુલેન્સ અને ખીજ ઘણી હરકતો ઉત્પન્ન કરે છે કે જે દુધમાં ઘણી મોટી સંખ્યામાં જંતુઓ હોય છે. જે દુધ હોજરીમાં કોઈવાદે ઉત્પન્ન કરે છે.

એકવેલા અમેરીકામાં દુધનું ટીપુ તપાસતાં તેમાં ૧૬,૦૦૦ જંતુઓ માલમ પડ્યાં હતાં. જ્યારે એક ખીજ તપાસનારને ફક્ત એક ટીપાંમાંજ, તે કરતાં પણ ઘણીજ મોટી સંખ્યામાં જંતુઓ માલમ પડ્યાં હતા. આ જંતુઓ ખરી રીતે જીવલેણ નથી જતાં તે શરીરમાં કોહી એર ઉત્પન્ન કરી તે શરીરમાં દાખલ થવાથી માયાંનો દુધાવો, સુસ્તી અને તરેહવાર અણગમો ઉપજાવનારી નિશાનીઓને જનમ આપે છે. તેથીજ આ જાતનાં દુધ સાથે લીધેલા ખીજ ખોરાકની પણ પ્રીંમત ઓછી કરી નાખે છે અને તેથી તરેહવાર આકારમાં 'લુંતું' અજીરણનું દરદ ઉત્પન્ન કરે છે. આ જાતનાં દુધનાં સાધણથી, માણસનાં શરીરમાં, જનાવરો જે ટાઇફોઇડ શીવર, ડીફ્થેરીઆ, કોલેરા ટ્યુબરક્યુલોસીસ અને ખીજાં દરદો ધરાવે છે, તે દાખલ થાય છે.

આગન જોયુ તેમ એક ગાય, અછરણુ અથવા ઉપર જ-
ણા યા તેના દરદોથી પીડાય છે કે નહિ તે ખુની રીતે જાણી
શકાય નથી તેના દરદોવાળી ગાયનું અસ્વચ્છ દુધ પીધાથી બચા-
ઓની કેવી દુરદશા થાય છે ! જ્યારે આ રોગીષ્ટ જનાવરો તરફથી
ચોખ્ખા દુધની ખાત્રી રહેતી નથી ત્યારે આવા જોખમ ભરેલાં
દુધનો ઉપયોગ કરવા કરતા બદામ, પસ્તા કે અખરોટ
ખિજેરે કાઢલાવાલા ફોને બારીક છુટી તેમાં પાણી નાખી બનાવેલા
દુધનો ઉપયોગ કરવો આ રીતે બનાવેલું, ઘણું જ તાજું, સ્વચ્છ,
સહીસલામત, પચવામાં સહેલું અને વની પુષ્ટીકારક દુધ લગભગ
કોઇપણ જનાવર પાસેથી હાલમાં મેલનવાની આશા રાખી શકાય
નહી આ રીતે બનાવેલા દુધમાંથી તક્યાર કીધેલી મલાષ અને
માખણ પણ વધારે અસરકારક છે જેઓ જનાવરનું દુધ અને
તેમની બનાવટ પચાવી શકતા નથી તેઓ સહેલછથી આ જાતનું
દુધ પચાવી શકે છે સૌથી વધારે નાજુક હોજરીવાનું માણસ પણ
બદામનું દુધ સહેલછથી પચાવી શકે છે તે બચાને આશીરવાદ
સમાન છે આ ઉપરથી જોઇ શકાશે કે જનાવરોના દુધની માણસ
જાતને ખાસ જરૂર નથી ખાસ કરીને ઉપર જણાવેલા
દરદવાલાઓએ તો જનાવરનું દુધ બીલકુલ વાપડવું નહીં
જોઇએ.

દુધને ઉકાલીને જે મલાઈ તેમાંથી કાઢવામાં આવે છે તે
પચવામાં મુશ્કેલ છે પણ એક મોટા પહોલાં વાસણમાં દુધ રહેવા
દમ તે ઉપર જે કુદરતી પતરી બાંધે છે, તે હાથે ઉપરથી કાઢી
મેવામાં આવે, તે મલાઈ પચવામાં ઘણી સહેલી છે

પનીર

ખાસ કરીને, પનીરને ખરેખર આપણી ટેખસ ઉપરથી દુરજ રાખવું જોઈએ. જેમાં સેંકડોની સખ્યામાં જંતુઓ રહે છે. દીન માંનાં ઘણાંજ લુનાં પનીર (લુનું પનીર લોકો વધુ પસંદ કરે છે) તો એક ટુકડો ખાવો ને ઝેરનો ટુકડો ખાવો બરાબર છે. માણસ જાતની છુદ્ધિ કેટલી હીન થઈ ગઈ છે કે કોહેલા પનીરમાંથી ખરાબ ગંધ (વાસ) નીકલે છે તોપણ તે ખુશીથી ખાવામાં આવે છે !

માંસ-ગોસનો ખોરાક.

માણસ જાત માંસ ખાવાને સરજનયનું નથી. એમ બાહ્યશ વિદ્વાનો તથા ધર્મોએ સાબેત કરી આપ્યું છે. હિંદુ, પારસી, મુસલમાન, ક્રીશ્ચીઅન વિગેરે ધર્મો દ્વારા ઉપર રચાયેલા છે અને જે ધરમ દ્વારા ઉપર રચાયેલો હોય, તે કદીપણ, એક જનાવર કે જે માણસ જાતનાં જેવાંજ *organiisma* આંખ, નાક, કાંન, ફેફસાં, હાર્ટ વિગેરે ધરાવે છે તેવાં જનાવરોને મારી નાખવા કદીપણ ફરમાવી શકે નહીં. એમ એક ઘણેજ સાદી અકલ ધરાવતો માણસ પણ કદી શકે.

વિદ્વાનોએ એટલું તો સાબેત કર્યું છેકે ગોરીલા, ઉરાંગ ઉટાંગ વિગેરે વાંદરાના અને માણસ જાતના દાંતો એક સરખા છે. ગોરીલાને પ્રલશ્નલાદી ખાવા કાગળે કુદરતે જે જાતના દાંતોની બહેસ કરી છે તેજ જાતના દાંતો, માણસ જાત ધરાવે છે કે જેમાં અકલ છે અને જનાવરો કરતાં વધુ સારી રીતે ખર્ ખોડું સમજી શકે છે, તેજ દાંતો માટે માંસનો ખોરાક સરજનયનો હોય

એ બનવા નેગ છે! માણસ જાતની જીમ પણ નરમ અને ખરબચડી નહીં એવી છે જે વાંદરાની જીમને મક્કતી છે જેઓ ફલ-ફલાદી ખાનારા છે. ત્યારે શું તેજ જાતની માણસ જાતની જીમ માટે માંસનો ખોરાક કુદરત સરજે એ બનવા નેગ છે!

એવું કહેવામાં આવે છે કે આગલના જમાનામાં, હાલમાં માંસાહારી કહેવાતાં જનાવરો (વાઘ વર વિગેરે) પણ ફલફલાદીજ ખાતાં હતાં. પણ જેમ જેમ દુકાલ વધતો ગયો અને આવી ચીજોની અછત જણાતી ગઈ. તેમ તેમ એવાં શાડી ખાનારાં જનાવરો, પેટનો ખાડો પુરવા કાળે, બીજાં નાનાં જનાવરો ઉપર આસરો રાખતાં થયાં. પણ હાલમાં તેવાં જનાવરોની નકલ, માણસ જાત કરે છે. પણ તેવાં જનાવરોની હોજરી અને માણસ જાતની હોજરી, આવો માંસનો ખોરાક પચાવવાને, એક સરખી લાયકાતવાળી નથી.

કુતરાઓને કોટલાંવાલાં ફલોને બાંગી તેમાંથી ફલ ખાતાં, વિદ્વાનોને ઘણા આનંદી માલમ પડ્યા છે. શીકારીઓને માલમ પડ્યું છે કે તેઓ જે શીકારી કુતરા રાખે છે, તેમાં 'જો એક કુતરાને માંસનો ખોરાક અને બીજાને ભાજી તરકારીનો-માંસ વગરનો ખોરાક આપવામાં આવતો, તો માંસ ખાનારો કુતરો, શીકાર પકડવામાં, સુંઘવાની શક્તિમાં અને બીજી રીતે, વગર માંસ ખાનારા કરતાં, ઘણાજ ઓછા શુભો ધરાવતો માલમ પડતો.

ડૉ. કેલગે એક વર અને ઘેટાંને પાળ્યું. ઘેટાં સાથે વરને પણ કોટલાંવાલાં ફલો અને અનાજનો ખોરાક આપ્યો, જે સહેલછથી તે વર ખાતું અને ઘેટાં જેવીજ નરમ ખાસીઅતો ધરાવતું હતું.

ડાઁ કેલગુ કહે છે કે બોકામાં એક માનીતો વિચાર છે કે મનુષ્યન માસલોડ-સ્નાયુઓ જે જોઈતાં હોય તો જનાવરનું માંસ તો ખાવું જ જોઈએ. પણ તે એક મોટી ભૂલ છે. આ એક માણસ ખઉ માણસોના જેવા જંગલી વિચારો છે.

ભાજી તરકારી અને કઢોલ તથા સ્પનાજ ખાવામાં કુદરતી દ્રાવણો એ છે કે એક રોષો, પાણી, મટી અને હવાનાં તત્વોથી નવું જ જોડાણ કરે છે, જે જોડાણથી રોષામાં energy-શક્તિ ભેગી થાય છે. જે શરીરને તેજસ્વી શુભોથી ભરપૂર કરી નાંખે છે. આવી શક્તિ માંસના ખોરાકમાં હોતી નથી. કારણકે માંસમાં, પેલાં કુદરતી તત્વો, ભેગાં કરવાની શક્તિ નથી કારણકે આ કુદરતી તત્વો, એક રોષો પોતે ભેગો કરી શરીરને આપે છે. જ્યારે જનાવરને પોતાને એ કુદરતી તત્વોની જરૂર પડે છે અને તે આધાર કરી જાય છે. જ્યારે આ જનાવરનું માંસ, શરીરના ભાગોને આ કુદરતી તત્વો, પુષ્ટી આપવામાં મદદ કરી શકતાં નથી તેથી એ માંસનો ખોરાક ખાવો નકામો-વ્યર્થ છે.

ભાજી તરકારી energy-શક્તિ ભેગી કરે છે જ્યારે પ્રાણીઓ energy-શક્તિ વાપડી નાંખે છે.

વેજટેબલ આલ્બુમન (vegetable albumen) એ ભેગા કીધેલો ખોરાક છે જ્યારે animal albumen-પ્રાણીઓનું આલ્બુમન વાપડી નાંખેલો ખોરાક છે.

કાષ્ઠપિણ્ડ રીતે એક તંદુરસ્ત માંસનો ટુકડો લેવામાં આવશે તોપણ ધુરીક એસીડ જેવું ઝેર તે ધરાવતોજ હશે જે જળણીનાં રૂમેટીઝમ વિગેરે દરદોને જનમ આપે છે.

એવું કહેવામા આવે છે કે જ્યારે એક જનાવર હવતી હાલતમાં હોય છે ત્યારે સુરીક એસીડ અને ખીજી ગેસ, ગુરમી, ફેફસાં વિગેરે સંચાઓમાથી નીકળી જાય છે પણ તેનાં મરણ પછી, જે ખોરાક શરીર સાથે મળી જાય તેવી હાલતમાં હોય તે ખોરાક-માંથી, હાર્ટ બધ પડવાથી ઉત્પન્ન થતી ગેસ, ગુરમી, ફેફસાં, વિગેરે, બહાર નહીં કાઢતાં હોવાથી તે શરીરમાંજ-માંસમાજ રહે છે. એ રીતે તે ગેસ, માંસને ઝેરી બનાવે છે, તેથી માણસ જાતને માંસ ખાવું નાસાયક છે.

એટલી બાબદ ઉપરથી ખુલું થાય છે કે, મરણ પામેલાં જનાવરનાં માંસમાં એ રીતે બેગો થયેલો કચરો (ઝેર), શરીરમાં વધારવા સિવાય માંસ ખાઈ શકાતુ નથી જેમ જેમ માણસના શરીરમાં એ કચરો બેગો થતો જાય છે તેમ તેમ તેનું શરીર નબળું થતું જાય છે. તેથી તે દરદો સામે ટકી શકતું નથી અને આખરે તેનું પરીણામ છુટાપા અને મોતમા આવે છે.

એટલું તો ખરું છે કે માંસના રસ અને માસમાં થતા ઉપર જણાવ્યા તેવાં ઝેરા (કચરો) કાઢવાથી, લોહીમાં રહેતા white cells સફેદ મેલઝ જે જંતુઓને મારી નાખે છે, તે જંતુઓનો નાશ કરવામાં તે cells-સેલઝને અશક્તિવાન બનાવે છે.

“Lessons on Clinical Surgery” માં Paget નામનો શખ્સ જણાવે છે કે ઇંગ્લેન્ડનાં શહેરોમાં, ગામડાંઓનાં કેસો સાથે સરખાવતાં, ઓપરેશનથી નીપજતાં મરણીય મોટું પ્રમાણ, ઘણું ગેસ-માંસના ખોરાક ઉપર શહેરીઓ હવતા હોવાને આભારી છે.

ચીકાગોના એક ઓશીસરે એક વેના જહર કર્યું હતું કે જે રોગીષ્ટ માંસ સઘળું નાખી દેવામાં આવે તો ચીકાગોમાં એક રત્ન માંસની કીંમત રૂ. ૩-૨૫૫. થાય. એટલાજ ઉપરથી નેંધ શકાશે કે માણસ જાત, રોજનું કેટલું રોગીષ્ટ માંસ પોતાનાં શરીરમાં દાખલ કરી, દરદોની ઉત્પત્તી કરી, શરીરનો નાશ કરી નાખે છે !

માંસમાં રહેતાં જેરી તત્વો કેાઇક વેલા ઘણા મજબુત બાંધા ના શખ્સોને પણ એકાએક ગભીર હાલતમાં મેલી દે છે. એક વેલા અમેરીકામાં પશ્ચીમની લસકરી જરાખોમાં, માંસનો ખોરાક ખાધા પછી તુરતજ મજબુત આધાના અને મજબુત હાંટ ધરાવતા ૮૦ સેપાહો સખત માદગીને બીજાણે પડ્યા અને ઘણાઓ મોતમાંથી મુખીજતથી બચ્યા.

હાલમાં આપણે ઘણાજ શખ્સો તરફથી, દાંતમાં પર ચવાની અને દાંતની બીજા કરીઆદો સમગ્રએ છીએ. તેનું મુખ્ય કારણ માંસ નો ખોરાક છે. જે દાંતોનો નાશ કરે છે. માંસના ઝીણા સાખાઓ (રજકણો), દાંતોમાં રહી, કેલી, દાંતનો નાશ કરે છે. આ ઉપરથી નેંધ શકાશે કે માંસ ખાતાંજ પહેલે તો દાંત બગડે છે પછી હોજરી અને આંતરડાંમાં તે જેર ઉપજાવે છે. કે જે લોહીમાં દાખલ થાય છે. આ રીતે લોહીમાં દાખલ થવાથી શરીરના સઘણા ભાગોમાં કુખ ઉત્પન્ન થાય છે. આ સઘળું બાણુવા છતાં આપણે શા માટે માંસનો ખોરાકજ લેવા નેંધએ !

જેઓ આખો વખત બેસીને કામ કરનારા sedentary workers હોય તેઓ જે માંસનો ખોરાક લે, તો ખચીતજ તેઓ શરીરમાં, દરદો ઘણો વધારો કરી મેલે છે.

ધુરીઃ એમીક અને તેના બીજા ગોડીઆ પદાર્થો કે જે રાગી રમાથી બહાર નીકળી જના જોઈએ, તે માસ આધારી સાધાઓના નજીકના ભાગોગા જમાવ થાય છે અને રમેગીઝમ તથા ગાઉના બાપીતા દગ્દોને જનમ આપે છે

પ્રજ્ઞાત અગ્રેજ ડોઁ હેઁ આપણ ધ્યાન ખેચેછે કે, શીફ મના હુમનાઓ લોહીમા ધુરીક એમીકનો સ્વારો થનાને આભારી છે, જેથી ભેગમા લોહીના ફેશવા-blood circulation ને હુ ત થાય છે એ ડોઁ હેગ અને બીજા અનુભવીઓને માનમ પડતુ છે કે માસના ખોરાક સાથે, ચાહે કારી કોકો અને બીજા એના પીણા, જે માસના જેનાજ લગલગ ઝેરી તત્વો ધરાવે છે તે દુર વરનાથી શીફના ઉપર કાણુ મેનવાને, ધણાજ અસરકારક સાધણો છે, માટે અય માનવી! તુ તુ આધારે માસ ખાનામા મચ્છો ગદે છે! તુ તુ એમ ધારે છે કે એક છત્તુ જનાનર તો એક ચીજ છે કે એક પથરો કે કે એ લામ્બી છે? શુ તુ જ નાનર કગ્તા પણ ઉતરતા પ્રજારનો છે કે એક નિરદોષ જનાનરને મારી નવરા મગની તેને કાપી તેના દુડાઓ છીન છીન કરી તેને ખાઈ પણ જાય છે! જેની ઇત્રીઓ તુને છે તેનીજ ઇત્રીઓ તેને પણ છે તો શા માટે તેનો આહાર કરવો જોઈએ! જ્યારે તાગજ જેવી ઇત્રીઓ તે ધરાવે છે છતા તેને મારી નાખી ખાઈ જવામા આવે છે તો શા માટે તુ પણ બીજા માણસને કાપી ખાઈ ન જતો! તુને તારા મચ્છા જેના વહાના છે તેટલાજ તે બાપડા જનાનરને પણ તેઓના મચ્છા વહાના છે જ્યારે તેઓના જવાને ખાવાનો હુ તુ ધરાવે છે તો તારાજ જવાને પણ મારી અથવા મરાની, મારી તેના દુડા છીન છીન કરી તેને

રનાદી૫ પકવાન તરીકે શા માટે નથી ખાનામા આવતુ ! અરે પણ આટલુ કે ત નાચતાજ તારી વાગણી દુખાય છે તો તે બાપડા જનાવરોના બચાને મારી નાખતા, તેઓની લાગણી કેટલી ભારે ગજનનાં દુખાતી હશે ! અરે ! પણ આટલુ બાલુના છતાંની જો તેઓના બચાને ખાનામા આવે તો તુ કેટલો આપ મતલબી કેટલો મરખ, અને કેટલો પાપી કહેવાય !

અય બીરાદર ! હી દુસ્થાનના ઘણા લોકો હજુ પણ કેન ચોખા અને દાન ઉપર જીવે છે છતાં તેઓ ઘણા મજબુત માલમ પડ્યા છે તેમજ ચીન અને સીઆમના કેટલા હજાર લોક, મુખ્ય કરીને ફરંસ, કોનનાના રો અને જગતની બીજી પેદા યશ ઉપર જીવે છે પેસીફીકના છુટા છાયા ટાપુઓમા અને વેસ્ટ ઇન્ડીઝ તથા મધ્ય અમેરીકામા, નાનીએગ કેના મોરાનો મુખ્ય ભાગ ભજવે છે પણ થોડી જગતી જતોજ માસનો ખારા વાપડે છે ત્યારે તેથી ગોસ-માસ ખાનાગઓની ખીમત તે જગતીઓના જોટલીજ ન કહેવાય ! અય વાચનાગ ! ફરંસ કોનનાના રો કોના તથા ભાજી તરમરી અને બીજો અનાજ માસના ખોગમાં જતા તરીરને દુખ આપીઆ મિના ઘણી સહેનઈયા પચી શકે છે અને માણસ જાત માટે કુદરતે તેનો પુરતો જયો આપયો છે છતાં તા માટે આપણે ઘાતકી ગતી રોગીષ્ટ માસનો ખોરામ વાપડવો જોઈએ !

આહે, કાકી.

ગરીબમા ગરીમથી તે તવગર સ્થિતીના લોકોની રોજની ન જોની સખ્યામા આહે મારી પીનાનઓમા કેમ થોડાજ વ્યવસ્થા

હશે. કે તેમાં ચાહે કાશીમા સેંકડે ૩ થી ૬ ટકા પ્રાણુધાતક-
deadly હોય છે. જ્યારે એક માણસ, હમેશ મુજબ ચાહે કે
કાશી નથી પીતો ત્યારે વધુ નરવસ (nervous) અને બેચેન
થાય છે. તેજ બતાવેછે કે આ પીણામાં કેવાં તત્ત્વો સમાયેલાં છે.
જ્યારે પાણી પીવાથી તેવું કશું થતું નથી. ચાહે, કાશી, પાચન
શક્તિને નુકસાનકારક છે, જે માટે એક જર્મન physiologist
જણાવે છે કે ચાહેના ઉપયોગથી ૩૨ ટકા જેટલી પાચન શક્તિ
ઓછી થાય છે.

ચાહે, કાશીની ચાલુ ટેવ, તબાકુ, તપકીર, દારૂ અને એવાંજ
બીજાં જેરી તત્ત્વોની ખાહેશ વધારે છે.

ચાહે, કાશીનાં પીણાં જે રીતે જણાય છે તે રીતે જોર
આપનારાં નથી. તે શરીરને બહારથી કામચલાઉ જોર આપનાર
દેખાય છે પણ ખરી રીતે તે શરીર પાસેથી તેની શક્તિ ઉપરાંત
કામ લેનારાં અને એ રીતે શક્તિને જલદી ઠાકવી નાખનારાં પીણાં
છે તે શરીરની કામ ચલાઉ જુદી તેજ બતાવે છે. ચાહે, કાશી,
મસાલા અને સોસ વિગેરેથી, જે માણસની nerves-નર્વઝ
stimulate અને irritate થયા કરતી હોય, તે શખ્સો નીતી-
વાન જોર ધરાવી શકતા નથી. તેઓ હવસ વિગેરે લાલચો ઉપર
કાબુ રાખી શકતા નથી. તેથી તેઓ પોતાના અંતકરણના અવા-
જને ધીમે કરી નાખે છે. આ રીતે હાલની હવસી અને બીજી
અકુદરતી રીતલાંતો ઉત્પન્ન થાય છે. જે ખોરાક અથવા પીણું
બેઝ અને nerves નર્વઝને irritate કરે છે, તેવા ખોરાક
નાનાં બચાંઓ તરફથી લેવાથી ઘણીવેલા તેઓ અનીતીવાન બને છે

અને તેઓને ધણુથી નીતીવાન શીક્ષણ આપવા છતાં તે નીશ્ચલજ નીવડે છે તેથી-આવાં પીણાંઓથી બચાંઓને દુર રાખવાં જોઈએ.

આહેની સાથે પાઉનો ટોસ્ટ લેવો તે unscientific સાયન્સથી ઉલટું અથવા અકલથી ઉલટું છે.

આહે, કાફી છોડી દેવાનો ઉપાય.

આહે, કાફી છોડી દેવાના ઉપાયમાં સુકો ખોરાક અને ફરટનો છુટથી ઉપયોગ કરવો જોઈએ. માંસનો ખોરાક-સુપ વિગેરે, મસાલા છોડી દેવા જોઈએ જે nerves ડર્બઝને ઉસ્કેરે છે. તે ઉસ્કેરાત નરમ પાડવા કાજે આહે, કાફી, દારૂ જેવાં પીણાની તક્ષણ-આતુરતા થાય છે. આ પીણાં તથા દેવાથી નબલધ અથવા બેચેની જેવું જણાય તે દુર કરવા ગરમ અથવા ચડાં પાણીના પાથો વધુ અસરકારક થઈ પડે છે. જો આ પીણાથી હાટ ઉપર અસર થતી હોય તો હાટ ઉપર ચડા પાણીના કટકા મુકવા અને બરડાની ક-શાડનાં હાડકાંને ગરમ અને પછી ચડાં પાણીના કટકા મુકવા.

તાજગીને કાવત આપનાર સુદર પીણું.

એક કપ ગરમ પાણીમાં પાચી અરધાં લીજુનો રસ નાખો અને તેમાં એક ચમચી ચોખું મધ નાખો જે બરોબર મેલવી પીવું. આ પીણું શક્તિ આપનાર, જીવુઓને મારનાર અને તરસ મટાડનાર અને શરીરને તાજગી બદનાર ચોખું પીણું છે. આહે, કાફી કે દારૂને બદલે પીનાથી જો પીણું શરીરને તુકસાન કરતું નથી. નાનાં બચાંથી તે ગરમ માલુમો સુત્રીનાં દરેક રાખસ ધણીજ ખુશીથી આ લહેજનવાર પીણું લેશે.

પાણી.

પાણી એ કાષ્ઠપણુ રીતે ખીન નુકસાનકારક કુદરતી પીણુ છે. જેની કુદરતે માણસ જાત ઉપર અન્યથા જાતની બદોસ કરી છે. પાણી પીવાથી શરીરનો કચરો દૂર થાય છે. અને અંદરના સંચા-ઓને સાફ રાખે છે. સવારે ચાહેને બદલે અને રાતે સુતી વખતે એકકું ગ્લાસ પાણી પીધું હોય તો ઝાકો સાફ આવે છે. પાણીથી શરીરની ગરમી ઓછી થાય છે અને માદગી દરમીયાનં તે આશીષ સમાન છે. પાણી પીવાનો ઉપયોગ્ જેમ બને તેમ છુટથી કરવો જોઈએ, પણ અન્યત્ર જેઓ ફરફસનો છુટથી ઉપયોગ કરે છે. તેઓને વધુ પાણી પીવાની જરૂર રહેતી નથી, કારણુ તેઓને ફરફસ માંથી જટલા પ્રમાણમાં શરીરને પાણી જોઈએ છે, તેટલું મક્કી શકે છે. પણ જેઓ ફરફસનો ઉપયોગ ન કરતાં હોય, તેઓએ સારા પ્રમાણમાં પાણી પીવું જોઈએ. તોપણુ એકી વખતે મોટા પ્રમાણ માં પીવું નહીં. એકી વખતે અરધું અથવા એક ગ્લાસ પાણી પીવું. એકી વખતે વધુ પાણી પીવાથી હોજરીમાં વધુ ભાર થાય છે જેથી તે મોટી થાય છે અને ઘણે નદીને થોડે દરજ્જે હમે-શવું શરીરને નુકસાન પુગે છે.

શહેરી પાણી સ્વચ્છ મલવું મુશ્કેલ છે. તેથી તે ઉકાલીને પીવાથી ઘણો ફાયદો થાય છે. જેઓને વારંવાર સહેજમ થતો હોય તેઓએ જરૂર પાણી ઉકાલીને પીવું. આ ઉકાલેલાં પાણીનો ઉપ-યોગ કરવાથી પગ ઉપર થતા સોજા અટકશે. ઉકાલેલું એટલે ગરમ ગરમ પાણી પીવું જોઈએ એવી મતલબ નથી. પણ પાણીને ગરમ કરી, કકરો પાડી, તેને સાધારણ થંડું કરી, (બરફ નાખ્યા વિનાનું) ગાલીને વાપડવું.

મગ્ધ નાખેના પાણીથી તો હુગ્ગ રહેયું જોઈએ આ મગ્ધનું પાણી તદુરગ્ગીને ફાયદાકારક છે એમ ધાર્યું બૂલ ભરેનું છે .
ગમ્બુ આ જાતનું થકું પાણી પચાનનામા મુશ્કેલ છે.

દારૂ.

માણસ જાતનો કગમા કટો શનુ અને ઠગનાર તે દારૂ છે કે જે દેવો (devils) નો આડતીઓ છે, કે જે માણસ જાતના મુખનો નાશ કરનાર છે, કે જે હજારો જીવડાઓનું નુકસાન કરતો આવીઓ છે અને હજીપણુ દરે છે અને હવે પછી પણ દરશેજ. જેઓ તેના લોચ થઈ પડે છે તેઓને એ દારૂ મોગી મોગી આ-સાઓ આપે છે. પણ તે પોતાનું વચન કદીની પાલતો નથી. એ, મજાહ માટે વચન આપે છે. પણ ખરી મજાહ, મુખ અને સતોપ જે ગુણો ફક્ત sobriety અને uprightness થીજ મળે છે, તે આપવાને બદલે આ દારૂ ઘડી બે ઘડીનો સ્વાદ આપી નર્વઝ nerves ને ખોખરી કરી નાખી, ઘડી બે વડીની ખુશાલી પંથરાવી, ગભીર બૂલમા ફેરવી નાખે છે જે બૂલથી આપણે ખખડી ગયલી જાંદગી, મીત્રાચારી તે ઘેરમારનો ખોહ, અકાલ મરણ, અપમાન અને કંગાનીજ તના પરીણામ જોઈએ છીએ.

દારૂ, ખોરાક પચાવવાની શક્તિનો નાશ કરનાર છે પણ તે શરીરનું પોષણ કરતો નથી નર્વઝ (nerves) ને મંદ કરી નાખી (paralyse) દરદ દુર કરે છે, પણ તે દરદના મૂલને દુર કરતો નથી.

જો એક રોપામા દારૂ નાખવામા આવશે તો તે રોપો મરી

જથો આપ્યો. જે પછી તેમાંના એક કુતરાની હોજરીમાં એક ટયુબ મારફતે સવા ઝાંસ અલકાહોલ દાખલ કરીધો. પાંચ કલાક પછી જન્ને કુતરાઓને મારી નાખી તપાસ્યા. જેને દારૂ ન આપવામાં આપ્યો હતો તેનું ખાણું પૂરેપૂરું પાચન થયેલું જણાયું. પણ જેને દારૂ આપવામાં આવ્યો હતો તેના ખોરાકની પાચન થવાની લાગ્યેજ શરૂઆત થઈ હતી.

ડોઝ ફેલગે ખુદ માણસ ઉપર કરીધેલા અખતરા ઉપરથી જણાય છે કે વગર દારૂએ તે માણસ ઘણી સારી રીતે ખોરાક પચાવી શક્યો હતો. તેજ માણસને જે દીવએ દારૂ આપી ખોરાક આપવામાં આવતાં તેનો ખોરાક પચીઆ વગરનો માદ્યમ પડ્યો હતો.

દારૂ પીનારાઓમાં મીઠી પીશાબનો રોગ ઘણોજ પ્રાણુધાતક નીવડે છે. તે લીવરની ખરાબીને આભારી છે.

સર ખી. ડબ્લ્યુ. રીચરડસને દેખાડી આપ્યું છે કે દારૂ ખઈના રોગને અટકાવવાને બદલે ખરી રીતે જોતાં ઉત્પન્ન કરે છે. અને તે પણ ઘણોજ પ્રાણુધાતક આકારમાં ઉત્પન્નવે છે. તે જણાવે છે કે દારૂની અસરથી થયેલો ખંઠ, કંઠપણ સુધારો બતાવવાને બદલે ધીમેથી મક્કમપણે અને ઘણીવેલા ઘણું જલદીથી મરણ નીપજવે છે. જો કે દારૂ પીનાર એવું ધારે છે કે તે તેને ફાંકડી શકિત આપે છે પણ તે માત્ર કલ્પનાજ છે.

ડોઝ બ્રુન્ટન (Brunton) કહે છે કે દારૂનો સૌથી ઓછામાં ઓછો જથો પણ muscles રનાયુઓમાંથી જોર ખેંચી લે છે.

જશે જે ચીજથી રોગાનો નાશ થતો હોય તે ચીજ માણસના ઉપયોગ માટે નીરવ્યોગી છે એમ સમજવું જોઈએ.

જો સખત દારૂનો ફક્ત એક ચમચો બેથી ત્રણ મીનીટ મોઢાં મા રાખ્યો હોય તો સ્વાદની લાગણી મરી જશે. અને તે શખ્સ, મીઠી, ખાતી, ખારી અને કડવી ચીજોનો ટેસ્ટ પીછાણી શકશે નહીં. જો આટલા દુક સમયમા ટેસ્ટની ચીજોનો નાશ કરે છે, તો શરીરમા જ્યાં પછી તેની અસર શુ થતી હશે તેનો વાંચનારેજ ખ્યાલ કરવો જોઈએ છે.

જર્મનીનો ધણોજ પ્રખ્યાત એક કેમીસ્ટ, ગ્રાફિસર બેરન લીએબીગ-Jacobig કહે છે કે આપણે ગણીતની રીતે ચોક્કસપણે સાબેત કરશુ કે છરીની અણી ઉપર જોડેલો આટો પડેલો હોય તે પાંચ મેઝરસ (દશ ક્વોર્ટ્સ) સૌથી સરસ બવેરીઅન (બીર) બીઅર કરતાં વધારે પુષ્ટીકારક છે

જેઓ ધણો દારૂ પીનારા છે તેઓની હોજરીમાં છીદ્રો ulcer પડેછે પણ તે બીનાથી તે શખ્સ અગમ્યો રહે છે. કારણ તેની હોજરીની nerves નવજ એટલીતો paralyse હુકી થઈ ગયલી હોય છે કે તેની સાધારણ અસર તેને શરૂઆતમાં ખુલી જણાતી નથી પણ વખત જતા તેની ગંભીર અસર તેને માલમ પડે છે

દારૂ પાચનશક્તિ ઉપર શું અસર કરેછે તે વીધે એડીનબરોના ડો. ફીગ (Figg) કીથેક્કા અખતરા ઉપરથી જણાયછે કે તેણે બે કુતરાઓને બુજેલાં માંસ (roast mutton) નો એક સરખો

જથો આપ્યો. જે પછી તેમાંના એક કુતરાની હોઝરીમાં એક ટયુબ મારફતે સવા ઓસ અલકોહોલ દાખવ કીધો. પાચ કલાક પછી બન્ને કુતરાઓને મારી નાખી તપાસ્યા. જેને દારૂ ન આપવામાં આપ્યો હતો તેનું ખાણું પૂરેપૂરું પાચન થયું જણાયું. પણ જેને દારૂ આપવામાં આપ્યો હતો તેના ખોરાકની પાચન થવાની ભાગ્યેજ શરૂઆત થઈ હતી.

ડૉ. કેલમે ખુદ માણસ ઉપર કીધેલા અખતરા ઉપરથી જણાય છે કે વગર દારૂએ તે માણસ ઘણી સારી રીતે ખોરાક પચાવી શક્યો હતો તેજ માણસને જે દીવસે દારૂ આપી ખોરાક આપવામાં આવતાં તેનો ખોરાક પચીઆ વગરનો માલમ પડ્યો હતો.

દારૂ પીનારાઓમાં મીઠી પીશામનો રોગ ઘણોજ પ્રાણઘાતક નીવડે છે. તે લીવરની ખરાબીને આભારી છે.

સર જી ડબ્લ્યુ. રીચરડસને દેખાડી આપ્યું છે કે દારૂ, ખર્ચના રોગને અટકાવવાને બદલે ખરી રીતે બેતાં ઉત્પન્ન કરે છે. અને તે પણ ઘણોજ પ્રાણઘાતક આકારમાં ઉપજાવે છે. તે જણાવે છે કે દારૂની અસરથી થયેલો ખર્ચ, કંઈપણ સુધારો બતાવવાને બદલે ધીમેથી મકકમપણે અને ઘણીવેલા ઘણું જલદીથી મરણ નીપજાવે છે. બે કે દારૂ પીનાર એવું ધારે છે કે તે તેને ફાંકી શકેલો આપે છે પણ તે માત્ર કલ્પનાજ છે.

ડૉ. બ્રુન્ટન (Brunton) કહે છે કે દારૂનો સૌથી જોખમાં જોણો જથો પણ muscles સ્નાયુઓમાંથી બેર બેંચી લે છે.

• લનડનનો ડૉ. એડમન્ડસ જણાવે છે કે stimulant તેજ છે કે જે માણસમાંથી જોર લે છે.

થોડો દારૂ પીનારાઓએ એમ ન સમજવું કે તેઓ તેની ખરાબ અસરમાંથી બચી જશે. કારણકે તે માટે ડૉ. સ્મીથ કહે છે કે ગમે તેટલા નાના ડોઝમાં પણ, દારૂની ખરાબ અસર જોટલી ને તેટલીજ છે.

જો કે દારૂ, ફરફસ, અનાજ જેવી ચીજોમાંથી બનાવવામાં આવે છે. પણ તેની બનાવટથી શુભકારક તત્વોને અવશુભકારક તત્વોમાં ફેરવી નાખે છે.

એવું જણાવવામાં આવે છે કે ઘણી પેટન્ટ દવાઓ alcohol અલ્કોહોલ ધરાવે છે જે ઘણીવેલા ખીજ દવાઓ કરતાં પણ વધારે નુકશાનકારક હોય છે.

દારૂ અને પાણી વચ્ચે સરખામણી.

પાણી મીથું અને ઠંડક આપનાર છે. જ્યારે દારૂ ગરમ, પેટમાં સોર-અગન પાડનાર અને શરીરને ન માફક આવનાર પીણું છે. પાણી તાજગી બક્ષી તરસ સમાવે છે જ્યારે દારૂ તરસ વધારે છે. પાણી જોર શક્તિ અને જીંદગી આપનાર છે ત્યારે દારૂ. તેથી ઉલટીજ અસર કરનાર પીણું છે.

સરકો.

સરકો - - - જ્ઞાનકારક ચીજ છે. એક પણ પારસી ઘર

એનું ન હશે કે જ્યાં સરકાની આવક ન હોય. આ સરકા કાંદાની ક્યુનરમાં ભારોભાર નખાય છે તેમજ પાત્યા અને સોસમા પણ તે નાખવાની ક્યાસ કરવામાં આવતી નથી. સરકા વગરનું અચાર તો બાણુ ખાદ્ય શકાયજ નહીં. સરકા ગમે એટલા થોડા જથ્થામાં પણ લેવામાં આવે તોપણ gastric juice ગેસ્ટ્રીક રસનું કામ બંધ પાડે છે જે ખોરાક પચાવવામાં ઉપયોગી કાર્ય જાળવે છે. સરકા જંતુને વધારનારો છે એમ કહેવામાં આવે તો કયું ખોટું નથી. સરકાની દરેક જગ્યા લીધુને આપવી નોંધજો. કારણુ લીધુ નંદુરસ્તીને ફાયદાકારક છે. તે જંતુઓનો નાશ કરે છે. તે ઝમે-ટીઝમ ગાઉટવાલાં દરદ ઉપર પણ સહેલછથી લઈ શકાય છે. તે નાનાં ને મોટાંને એક સરખું ઉપયોગી છે. તેથી લીધુને ઘરમાં વધાવી, સરકાને પહેલી ટકે હમેશની રખસદ આપવી નોંધજો છે.

કાંદો, લસન અને પાંઉ શરીરને તુકસાનકારક છે.

કાંદો હવસી છે.

તાડી.

તાડી નોકે ગ્રાડનો રસ છે. પણ કુદરતી દાકતરોની તે વિરદ જાય છે. કારણુ તે પીધાથી શરીરમાં વધુ ferment-ઉભરાય છે. નોકે કુદરતી દાકતરોની ચોપડીમાં આ પીણું વિષે ઈસારો નેવા-માં આવતો નથી કારણુ યુરોપ અમેરીકામાં તાડીની જગ્યા ખીઅર વિગેરે લે છે. કારણુ ત્યાં તાડી વિષે ડ્રાઈ જાણતું ન હોય એમ લાગે છે. કારણુ એ લગભગ ગરમ મુલકની પેદાયસ છે. નોકે તાડી ચોખી અને તાજી મસતી હોય ને મધ્યમ રીતે પીધી હોય તો શરીરને ફાયદાકારક છે. સ્વચ્છ તાડી ઘણું દરદો દૂર કરેછે. ગ્રાહની

કબજાઆતમા આ સુંદર પીણું ફાકડો ભાગ લગવે છે. હાંફણ અને શરૂઆતના ખર્ચ ઉપર એ ઉત્તમ પીણું છે હાંફણ અને ખાધ જેવાં દરદ ઉપર તડકેજ ગરમ થયેલી તાડી સાંજે ત્રણથી ચાર વાગા સુધીમાં પીવી. જે ધરની બહાર જઈ ખેતરમાં પીવામાં આવે તો સુરજ અસ્ત પામે તે અગાઉ આવાં દરદીઓએ ધરમાં આવવું નોંધએ. આ તાડી પીધાથી આ દરદવાલાઓને બલ્લગમ-કફ વધુ પ્રમાણમાં પડે છે પણ આ રીતે શરીરમાંથી ક્યારે નીકળી જઈ દરદીને થોડા વખતમાં ભારે ફાયદો થાય છે. કમલા તથા મરડા ઉપર ચોખી થંડી તાડી સારી છે મરડા ઉપર પીવાથી એકાદ બે ઝાડા મોટા પ્રમાણમાં આવે છે પણ પછી દરદીને શાંતી મળે છે. જ્યારે કુદરતી ઇલાજો-પાથો લેવામાં આવે ત્યારે તાડી પીવી નહીં. તાડી સાથે માંસનો ખોરાક (કવાળ ભુંજન વિગેરે) લેવાની ટેવ બૂંડી છે સાદો ખોરાકજ લેવો વધુ સારો છે. ૩૬૫ દહાડા તાડી પીવી સારી નથી. વરસાદની રતુમાં તાડીનો ઉપયોગ બીલકુલ કરવો ન નોંધએ. નવેમ્બરથી મે મહીના સુધી ઘણી સહેલછથી તાડી પી શકાય છે. જે નવાં ખજુરાની તાડી પીવામાં આવે છે તો ઝાડો છુટી જાય છે અને મરડા, અધામણ ઉપર નાખી દે છે.

લોહી.

શરીરમાં લોહીમાં રહેતાં white cells સફેદ સેલ્સ દરદો સામે અજાયબ રીતે લડત ચલાવી શરીરનું સુંદર રક્ષણ કરે છે. ચોખું લોહી દરદો સારાં કરવામાં ખાસ કરીને ઘા રૂઝવવમાં એજ-મતી અસર કરે છે. ગડ ગુમમાંથી વહેતી રસી તે કંઈજ નહીં

પણ એ white cells ની દરદવાલાં જંતુઓ સાથે લડતાં જે પોતાનો પુરેપુરો નાશ કરે છે તે છે. કારણ દરદવાલી જગ્યાએ એ white cells મોટી સંખ્યામાં ભેગાં થઈ તે શરીરના ભાગને ઉપસાવે છે જેને આપણે ગડ ગુમડાંના આકારમાં જોઈએ છીએ. અને તેમાંથી નીકળતી રસી તે આ white cells જેઓએ લોહીના કબજે છોડી એટલે જંતુઓ સાથે દરદવાલી જગ્યાએ લડત ચલાવા લોહીમાંથી બહાર નીકળી શરીરનાં રક્ષણ કાળે પોતાનાં શરીરનો ભાગ આપે છે તે છે.

મેલેરીઆ તાવ પણ અસ્વચ્છ લોહીને આભારી છે તેમાં કશું ખોટું નથી. મેલેરીઆનાં જંતુઓ લોહીમાં રહેતાં cells મેલ્ડ સામે હુમલો કરે છે. જે જંતુઓ વધી શરીરમાં ઝેરી પદાર્થો પ્રેદા કરી થંડી-chills અને તાવને જનમ આપે છે. પણ જો લોહી ચોખ્ખું હોય તો સારીરીતે આ જંતુઓ સામે ટકી રહેવાય છે.

લોહી સુધારવા સાદો ખોરાક અને ખુશી હવા અને મધ્યમ કસ-રતની જરૂર છે પણ કોઈથી જાતની દવાથી લોહી સુધરે એ વિચાર ઘણાજ ભુલ ભરેલો છે કારણકે એ કહેવાતી લોહી સુધારનારી દવા શરીરને ભારે નુકશાન કરે છે. કોઈપણ જાનની ગોળી કે દવાથી લોહી સુધરવાનું નથી. પણ કુદરતી ઇલાજથી તે ઘણીજ સહેલછથી સુધરે છે. દોઢ રતલ ઘણાં ફાંકડાં ગોસ-માંસ કરતાં ફક્ત એક રતલ કાઠલાંવાલાં ફલોમાં વધારે લોહી બનાવનારા પદાર્થો છે. મસુર, વટાણા વિગેરે કઠોણ પણ સુંદર રીતે લોહીમાં વધારો કરે છે. બુસાં સાથની ઘડંગી રોટલી પણ લોહી વધારવામાં સારી મદદ કરે છે. કારણકે સ્વચ્છ લોહી વધારવાની ખાત્યત ધરાવે છે.

foot bath ધૂત-પગનો બાથ, શરીરમાં લોહીને સારીરીને ફેલાવા માટે ઉપયોગી છે

બીડી,

બીડી પીવી શરીરને નુકશાનકારક છે. કારણ તબાકા narcotic નારકોટીક નામનું એર ધરાવે છે. બીડી પીનાર પોતે પોતાને જ નુકશાન કરતો નથી પણ બીડી પીતી વખતે તેના સમાગમમાં આવતા શખ્સને પણ તે નુકશાન કરે છે એક તો બીડીનો ધુમાડો અને બીજું બીડીમાંનું નારકોટીક એર બીડી નહીં પીનારા ધણીને ત્રાસ સમાન છે. જે વલી બન્ને બાથુની તંદુરસ્તીને નુકશાન કરતા હોવાથી બીડી પીનાર બેવડી રીતે ગુનાહ કરે છે. બીડી પીનારના હોઠ કંઈક અંશે કાલા થઈ જાય છે.

જ્યારે એક માણસ બીડી પીનાની પહેલ વહેલી સદ્ગતિ કરે છે ત્યારે તેને ભારે અણગમો થાય છે. કેટલીક વેલા તે વોમીટ-ઓકારી કરે છે જે બતાવે છે કે બીડી પીવી અકુદરતી છે. અને આ ભુંડી ટેવથી દુર રહેવાને બાણે કે પીનારને ચેતવણીનું રણ-શીગડું કુદરત ધુકે છે તોપણ આ કુદરતી બસારતની દરકાર ન કરતા પેલો પીનાર આ ભુંડી ટેવમાં મચ્છો-રહી છેવટે શરીરનું ઉધું વાલે છે.

અપવાસ,

માદગી દરમીઆન જે અપવાસ પાલવામાં આવે તો તે આનંદારદાયક છે દાખલા તરીકે એક શખ્સ ઉપર તાવે હુમલો

કીધો હોય, તે વખતે જો ખોરાક લેવામાં ન આવે તો તે ક્ષાયદા-
કારક છે. તેથી જોટલે બીલકુલ ખોરાક ન લેવાથી શરીરમાં ગરમી
વધતી નથી અને વધી અંદરના સંચાઓને જાણે કે કંઈક અશે
આસાયશ મળે છે. તેથી તાવ જોઈ થાય છે. તેજ પ્રમાણે બીજા
દરદમાં પણ સમજવું. તોપણ જે કે ત્રણ દીવસનો અપવાસ ચલાવી
શકાય તેમ છે. કારણ જેઓમાં જીવન શક્તિ ઘણી જોઈ હોય છે
તેઓ લાંબા વખતના અપવાસથી દરદના હુમલા સામે ટકી શકતાં
નથી. તેથી જે કે ત્રણ દીવસના અપવાસ પછી જો ફરિયાદો જેવા
સાદો ખોરાક આપવામાં આવે તો વાધો લેવા જોગ નથી. જે કે
ત્રણ દીવસ પણ જો દરદી ખોરાક વિના ન રહી શકતો હોય તો
હલે તેને લીલી રસવાલી ફરિયાદો આપવી.

અપવાસ પાલવાની બાબત જનાવરો ઘણાજ સારો દાખલો
ગીખવે છે. જ્યારે તેઓને કંઈ વાગે છે અથવા કંઈ અકસમાત
નડે છે અથવા જીવને અસુખાકારી થાય છે કે તુરતજ તેઓ
ખોરાક લેવાનું બંધ કરે છે અને એકાંત જગાએ પડવાનું
પસંદ કરે છે. પછી હલે જોઈએ તો તેઓને સાથી
નમુનેદાર ખોરાક જતાવવામાં આવે પણ તે મુંઘીને ચાલી જાય છે
જ્યારે માણસ જાત પોતાના મન કિપર આ બાબત માટે કંઈપણ
કાબુ રાખી શકતું નથી. જ્યારે તે જનાવરની અસુખાકારી જાય
છે કે ધીમે ધીમે ખોરાક લેવાનું શરૂ કરે છે. ઘરમાં પાલેલાં
જનાવરો પણ જો પાક આપજીને સારી રીતે શીખવે છે. આજ
કારણથી તેઓ માણસ જાત કરતાં પોતાનાં દરદો જાણી
દુર કરે છે.

સાધારણ માણસ ને અડવાડીઆમાં એક વેલા અથવા એક ખાણું અથવા મહીનામાં એક દીવસ ને ખાણું લે તો તે પસંદ કરવા ભોગ છે.

કપડાં.

આજ કાલ માણસ જાતને જોષ્ટ્રએ તે કરતાં વધુ કપડાં પહેડવાની કઠગી ટેવ પડી ગઈ છે. જુવે જનાવરે. તેઓ જનમે છે ત્યારની નાજુક આમડીથીજ પોતાનાં શરીરને નહીં ઠાંકવાની ટેવ પાડે છે. તેથી હવામાં થતા નરમ કે સખત ફેરફારોથી તેઓની આમડી સખત બને છે. જેથી ઉસદુંજ માણસ જાત કપડાં પહેડવાની બાબદમાં વરતે છે. વધુ કપડાં પહેડવાથી આમડી વધુને વધુ નાજુક બનતી જાય છે. સાધારણ અને તંદુરસ્ત શખ્સોને જોષ્ટ્રએ તે કરતાં વધુ કપડાં પહેડવાની કશી જરૂર નથી. વધુ કપડાં પહેડવાથી શરીરમાંથી નીકલતી વાસ (effluvia) બહાર નીકલી શકતી નથી અને એ ઝેરી હવા પાછી શરીરમાંજ ટાપત થાય છે. ગરમી અને થડીનો પહેડવેશ એક સરખોજ હોવો જોઈએ. ખરી રીતે જોતાં કપડા માણસ જાતને ગરમી આપતાં નથી પણ માણસનું પોતાનું શરીર કપડાને ગરમ બતાવે છે. હાલમાં જે રીતે માણસનાં શરીરને ઉછેરવામાં આવે છે, તે રીતે જોતાં આ સલાહ એકાએક અમલમાં મૂકી શકાય તેમ નથી.

કપડાં પહેડવાની રીત માટે ગમે તે કહેવામાં આવે પણ ઘણાં જાણનાં નહીં એવાં મુતગકે કપડાં માણસનાં શરીર માટે વધુ ઉપયોગી છે.

ફેટા અથવા કોઈપણ જાતની તઈવાર ખાંધેલી પાઘડી માથાના પહેડવેશ માટે sanitary નથી, એમ કહેવામાં આવે તો તેમાં સારાસાટ કોઈએ ગણાશે નહીં. કારણ કે આ ફેટા અથવા પાંચડી ધોષ શકાતી નથી. તે મટીનાઓ અને વરસો સુધી શક્ત બહારથીજ શોભાને ખાતર સાર કરી પહેડવામાં આવે છે પણ અંદરના ભાગની શી દશા! શરીર ઉપરનાં 'ખીખ' કપડાં વારંવાર ધોતીને ત્યાં મુલાકાત લઈ આવે છે પણ આપણા આ માથાના ડ્રેસની કેવી હાલત! આ તે કેવો સુધરેલો જમાનો! એક લાંબી પીછોડી જો માથા ઉપર ટિંટાલવામાં આવે તો હિંદુસ્થાન માટે તે એક સુંદર ને sanitary ડેસ કહેવાય. કારણ કે તે સુરજનાં તડકાં સામે સારું રક્ષણ આપે છે. વર્ષા દીવસમાં વારંવાર તેને ઝોડી ખાંધીઆ-કરવી પડે છે. જેથી પરસેવાથી ખરાબ થયેલું કપડું પાછું આમડીને લાગતું નથી અને વર્ષા 'ખીખ' કપડાં માફક એને પણ ધોવાડવાની શરજ પડે છે. પણ અફસોસ! આ સુંદર ડ્રેસની કિંમત, આ કહેવાતો સુધરેલો જમાનો કેમ પીંછાણે!

ગરમ કપડાં તથા રેશમી કપડાં વારંવાર ધોવામાં આવતાં નથી તેથી આ કપડાં sanitary કહી શકાય નહીં. સુતરઉ કપડાં પહેડવામાં લલકાં અને સહેલછથી ધોવાઈ શકાય તેવાં છે. પણ અફસોસ! પેલી કહેવાતી etiquette-એટીકેટ અને ફેશને માણસ જાતનું નખોદજ વાલ્યું છે.

મરદ માટેના સુંદર પોપાકમાં તો માથે દુપેટો, શરીર ઉપર એક સુદરો અને લગભગ અરધી જાંઘ સુધી આવતું ઘણું જાકું નહીં એવું સુતરઉ પહેરણ, ચુંઠણ સુધી આવતું સુતરઉ પાતલુન અને પગમાં અંદક તથા સ્ત્રી માટે પણ હિસ્ટીલ જાતનો પહેડવેશ

બંધ બેસતો થઈ પડે તેમ છે. કેટલાકે કહેશે કે આથી સ્ત્રી જાતની છાતી વધુ ધીલી અથવા દોડતી જણાશે અને તેથી અનીતી તરફ વધુ દ્વારો. પણ જો શરીરને સારી રીતે ઠસરત આપી હોય તો તેવું થવાનો સંભવ રહેતો નથી. તેથી ઉલટું હાલમાં પહેડવામાં આવતો પહેડવેશ અનીતીના રસ્તા તરફ દોરવાનો છે. પણ અલગત જો આવી જાતનો ડ્રેસ બોગજોગે પહેડવામાં આવે તો જાણે કે નવી જાતનું જનાવર આવ્યું હોય તેમ તે શમ્સ તરફ જોવામાં આવશે અને તરેહવાર ટીકા તથા મસ્કેરી કરવામાં આવશે. આ જાતનો ડ્રેસ પહેડવાથી શરીરને કેટલી મઝાહ મલેછે, તે તો પહેડનાર શમ્સજ જાણી શકે. પણ અફસોસ! હાલની કહેવાતી મુધરેલી એટીકેટને તાબે થવા એવો ડ્રેસ પહેડી શકાતો નથી. નહીં તો બોદાની હસીમાં આવવું પડે છે.

હાલનો સ્ત્રી જાતનો ડ્રેસ, હલકી જાતની સ્ત્રી (વેશ્યા)ને જરૂરો છે. કારણ એ પહેરવેશ હવસી વિચારો ઉપજાવે છે. પોતાનાં શરીરની ખામી દુર કરવા અને વધી શરીરને શોભાવવા, હાલનો પોશાક પહેડવામાં આવે છે. જ્યારે એક તંદુરસ્ત શમ્સને કોઈપણ જાતનો ઇતરાજી ભરેલો પોશાક પહેડવાની જરૂર રહેતી નથી. કારણ ફક્ત સાદાં કપડાંથીજ તેનું શરીર વધુ શોભે છે. તેને ધરેણુંની જરૂર રહેતી નથી. કારણકે ડાહ્યા માણસો કહે છે તેમ સોના રૂપાના ધરેણુંથી શરીરને શોભાવવા કરતાં, માનનાં ધરેણુંથી શરીર વધુ દીપે છે. જો આ સાદા કાપડાને માન આપી ચાલવામાં આવે તો ખરચાણ રૂઢીને લીધે હાલમાં જે જુવાન વર્ગ કુંવારી જીંદગી પસાર કરે છે તેમાંથી મોટી સંખ્યા પરણેલી સુખી જીંદગી પસાર કરી શકે.

લેસીંગ (Lacing).

કુદરતે મરદ કરતાં સ્ત્રીની કમર મોટી બનાવી છે. પણ કુદરતના કાયદા સામે થઇ હાલની સ્ત્રીઓ કારસેટ, પટા વિગેરે પહેડી એ કુદરતી કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરે છે અને તેઓની પાતલી કમર બનાવી શરીરને ભારે નુકસાન કરે છે. પણ પાછાં ધીલાં કપડાં પહેડી, કારસેટ, પટા દુર કરવામાં આવે તો ખચીત કમરમાં પાછો વધારો થાય છે.

શકત સ્ત્રીઓએજ નહીં પણ મરદોએથી lacing તો ધીલીજ રાખવી જોઈએ. કારણ કે તેમ ન કરવાથી અંદરના ભાગો ખસી જાય છે અને તરફવાર દરદો જેવાં કે ઠાક, નબલઈ, કમરમાં દુખાવો, માથાનો દુખાવો, પીત, રૂમેટીઝમ, પીડના નીચેના ભાગમાં ભાર, પગોમાં દુખાવો, સુસતી, ઝાડાની કબજીઆત વિગેરે દરદો ઉત્પન્ન થાય છે. કારણકે ઉપર કહ્યું તેમ lacing ટાઈટ રાખવાથી હોજરી સરી જાય છે. એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે સાધારણ હાલતમાં લીવર, હોજરી, તલી અને કાલન-મોટું આતરકુંનો મોટો ભાગ નીચલી પાંસલીઓની દરોહમાં આવી જાય છે. જ્યારે ટાઈટ લેસીંગથી, તે સધલા ભાગો પોતાની અસલ જગ્યાએથી ખસી જાય છે અને દરદો ઉત્પન્ન થાય છે. આ રીતે કમરપટા બાંધવાથી જિંડો દમ જેવી શકાતો નથી જેથી શરીરના અગત્યના સંચાઓ નીચે ઉતરી પડે છે.

એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે શરીરના કાંઈ ભાગમાં લચક આવે, તો તે ઝાઝું નુકસાનકરતા નથી. પણ આ ટાઈટ

લેસીંગ, જે અંદરના સંચાઓ લચક્ર જાય છે તેથી શરીરને ઘણું ભારે નુકસાન કરે છે. floating kidney-છુટા ગુરદાનાં કારણોમાં એ ટાઇટ લેસીંગ પણ આવી શકે.

કારસેટ, પટા પહેડનાં પાતલી કમરવાલાં સ્ત્રીઓ પોતે પોતાને જ નુકસાનકરતા નથી, પણ તેઓનાં છોકરાઓને પણ નુકસાનકારક છે. હાલનાં નાણુક છોકરાં અને હીચકારા માટીડાઓનાં કારણોમાં એ ટાઇટ લેસીંગ પણ આવે છે.

બેસવાની રૂઢી.

ખુરશી ઉપર, જમીન ઉપર, ગાંડીમાં વિગેરે જગ્યામાં બેસવાની રૂઢી કદંગી છે. છાતી નાખી દઇ અથવા વાંકીવાલી બેસવાથી ઉંડો દમ ખેંચી શકાતો નથી જેથી ફેફસાં સકોચાઇ જવાનો સંભવ રહે છે. સીધી છાતી રાખી બેસવાથી અને ચાલવાથી ઉંડો દમ ખેંચાય છે. જેથી કમરનો, બરડાનો તથા માથાનો દુખાવો, અજીરણ, શરીરનું ભારીપણું જે માટે સંખ્યાબંધ દવાઓ ઝેર પીવામાં આવે છે તે આ સાદી રૂઢીથી દુર થઇ શકે છે.

વેનટીલેશન (Ventilation) અને થંડી હવા.

ઘરનાં બારી બારણાં રાત અને દીવસ ખુલાં રાખવાં જેથી પુરતા જગ્યામાં ચોખ્ખી હવા ધરમાં દાખલ થઇ જીવજંતુઓનો નાશ થઇ શકે. કચરો પુનઃ કે જુની પુરાણી નકામી ચીજો ધરમાં રહેવા દેવી નહીં. અને ધરમાંની દરેક ચીજ સાફ રાખવી જેથી તે ઉપર ધુલ થાય નહીં. કારણકે આ જાતની પડી રહેલી ધુલ પણ જંતુઓ પેદા કરવાનું સાધણ છે. ખાસ કરીને સુવાના ઓરડાની એ બાબદમાં

વધારે સંભાલ રાખવી સુરજનો તડકો પણ આખો વખત ધરમાં આવે તેવી કોશેશ કરવી. ધરતુ ફરનીયર સાદું અને પોલીશ બિગેરેથી સંગારેયું ન હોય તેવુંજ રાખવું જોઈએ જેથી તડકાંથી આ રંગીન અથવા પોલીશવાળી ચીજો બહી જવાની શીકર રહે નહીં. ધરમાં ફરનીયર નકશીવાયું ન રાખતા બની શકે એટલું સાદું રાખવું વધુ સારું છે. કારણકે તેવી નકશીવાળી ચીજોમાં વધુ ધુલ ભરખ રહેવાનો સંભવ રહે છે, જે જતુઓને તેડું કરવા બરાબર છે.

ધરમાં બતી છુજવી પુરત સુષ જવુ નહી જોઈએ. બતી છુજવી નાખ્યા પછી જે ખરાબ ઝેરી હવા ઓરડામાં રહે છે તેને બારી બારણાં ખુલાં રાખી બહાર નીકળી જવા દેવી જોઈએ પછીજ બીજાજો જવું વધારે સારું છે.

રાત્રે સુતી વખતે પણ બારી ખુલી રાખી પુરતા જથ્થામાં ચોખી હવા ઓરડામાં આવવા દેવી જોઈએ. પણ એવી રીતે હોઢીને સુવું કે શરીર થડું થઈ જાય નહીં. અલગ્યત અગાસી ઉપર આ રીતે સુવાથી ઘણીજ 'તાજગી' મળે છે. કારણ કે થંડી હવા એક ટોનીક સમાન છે. પણ જો ઉધમા મોહું (ડાચું) ઉધડી જવુ હોય તો મોઢાને (ડાચાંને) બાંધીને સુવું જેથી નાક વાટેજ દમ લઈ શકાય અને મોઢાં વાટે જતુઓ જમ શકે નહીં. આ રીતે મોહું (ડાચું) ઉધાડું રાખી સુવાથી ગલુ સુકઈ જમ-ગલાંને ખખરાટ લાગી ઠાસો થાય છે. ખખવાલા દરદીઓ જેઓ 'ધરની બહાર ખુલી હવામાં સુવે તેઓએ ડાચું' બાંધીને સુવાનો નિયમ જરૂર ધ્યાનમાં રાખવો જોઈએ.

ધણા રાખસો એવો ધખારો રાખે છે કે થંડી હવા નુકસાન-કારક છે પણ શરીર ઉપર દીલ ગરમ રહે એટલાં પુરતાં કપડાં પહેડી જો થડી હવા લેવામાં આવે તો કંઈપણ નુકસાન થતું નથી.

ડીસઈનફેક્ટન્ટ (disinfectant).

ડીસઈનફેક્ટ અથવા ઘરની હવા સુધારવા કાજે ફીનાયલ, બલતન વિગેરે તરેહવાર ચીજો વાપડવામાં આવે છે પણ એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે તે હવા સુધારવાને બદલે તેના વાસ, ધુમાડા વિગેરેથી હવા બગડે છે અને માણસ જાત માટે તે નુકસાનકારક ચીજો કહી શકાય. સુરજનો તડકો, અજવાલુ અને પુરતા જઘામા ચોખ્ખી હવા એ કુદરતી ડીસઈનફેક્ટન્ટ અથવા હવા સુધારનારાં છે, કે જે કરતા બીજી કાંઈપણ ચીજ અસરકારક નથી કે જે સઘવાં જંતુઓને મારી નાખનારાં અને દુર કરનારા ઉત્તમ સાધણો છે.

જંતુઓ (germs).

જંતુઓ જેટલાં નુકસાનકારક છે તેટલાં ઉપયોગી પણ છે. જો જંતુઓ ન હોય તો મરણ પામેલાં જનાવર, ઝાડ વિગેરે મટીમાં ફેરવી શકાય નહીં. કે જે જંતુઓ જમીનને સુંઘર ખાતર તેમજ રોપાઓ ઉત્પન્ન કરનાર છે.

કોહેલી ફૂટ અને રોગીષ્ટ જનાવરનું દુધ પીવાથી પણ શરીર માં જંતુઓ દાખલ કરી શકાય છે. શરીરમાંના જંતુઓ, એ પાચન થવા વગરના ખોરાકની કોહતી સ્થિતિના અથવા ferment થતા એ જાતના ખોરાકની ઉપજ છે.

શરીરને દુખી હાલતમાંથી છોડવવા માટે જંતુઓ સામે સખત યત્ન ચલાવવાની નથી પણ morbid matter શરીરના કચરા સામે ચલાવું છે જે દરદતું મૂલ છે. કારણકે ઉપર કહ્યું તેમ morbid matter-શરીરમાંના કચરાથી જંતુઓ ઉત્પન્ન થાય છે.

સાધારણ જંતુઓ શરીરમાં લાંબો વખત સુધી ટકી શકતાં નથી, પણ તેજ જંતુઓ જ્યારે ચાહે, કાશી, કોકો, દારૂ, મસાલા, માંસ વિગેરે ચીજોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે, જોઈએ તે કરતાં વધુ અથવા ઓછું ખાવામાં આવે, અસ્વચ્છ હવા દમમાં લેવામાં આવે આખો વખત બેસી રહેવાની અથવા બેસીનેજ કામ કરવાની ટેવ હોય ત્યારે તે જડ ઘાલી બેસે છે, આ જંતુઓ શરીર માં સધલે ઠેકાણે ધીમે ધીમે એટલો તો વાસો કરે છે કે હાટી ડીઝીઝ અને ખીજ દરદો ઉત્પન્ન કરી આખરે શરીરનો નાશ કરે છે એટલે મરણ નીપજે છે.

જીવાનીઆઓ એકાએક અથવા ઘણીજ ટુંકે માંદગી બોગવી, પોતાનાં કુટુંબને ભારે વિલાપમાં નાંખી દઇ આ દુનિયા છોડી ચાલીઆ જાય છે, તે ઉપર જણાવેલી ટેવનું પરીણામ છે. ત્યારે ખરીરીતે જોતાં જંતુઓ પોતે એટલાં તુકસાનકારક નથી પણ હાલની જાંદગી ગુજારવાની ટેવજ ભારે તુકસાનકારક અને જીવલેણ છે. પણ આ દુનિયાની બહારથી દેખાતી ચાઇ ચાઇ તથા ઘડી બે ઘડીના સ્વાદ ખાતર જીલડીને આનંદ આપતા ખોરાકનાં નાશકારક પરીણામો જણવા છતાં જાડો મગ્ગોજ રહે છે. જ્યારે છેવટે તેને અને તેનાં કુટુંબને તથા તેને આશરે પડેલાંઓને કુદરતી શીક્ષા ખમવી પડે છે. માટે અય વાચનાર ! તે ઉપર ધ્યાન પ્રગાડ અને

આવી નુકસાનકારક ચીજોથી દુર રહી, આપણા આગલા બાપ-દાદાઓ, જે સાદા કુદરતી પ્રલંકાદી, અનાજ વિગેરે ખોરાક ખાતા તેમાંજ મજાહ લે અને તેઓના જેવી નીતીરીતી પાળી તુ અહણુ કર. કારણુ આ જાતના અકુદરતી ખોરાકથી શરીરમાં ઉચ્ચેરાત આવે છે, લોહી જોઇએ તે કરતાં વધુ અડપથી દોડે છે, ઝેરો દાખલ થાય છે અને હાલમાં ચાલતા હવસને ઉત્તેજન મળે છે.

એક શખ્સને ઉડતા રોગવાલા વિસ્તારમાં ફરવું પડતું હોય અને ઉપદ્રવમાંથી તે દુર રહેવા માગતો હોય તો આ જાતુઓને દુર રાખવાની મહેનત કરવા કરતાં રોજીંદા થંડા પાણીના બાથ (નખલા બાથને થંડુ પાણી એકાએક રૂચતું નથી તેની ખાસ સંભાલ રાખવી જોઇએ), સાદો પણ પુષ્ટીકારક પ્રલંકાદી, અનાજ વિગેરે ખોરાક અને ઘરની બહાર ચોખ્ખી હવામાં ચાલવા વિગેરેની કસરત પછવાડે વધુ ખંત રાખવી જોઇએ છે.

ચામડી.

શરીરનો કચરો બહાર કાઢવામાં ચામડી અગ્રણી મદદ કરે છે. જો એક માણસ તંદુરસ્ત રહેવા માગતું હોય તો તેણે પોતાની ચામડી હમેશ સ્વચ્છ રાખવી જોયી ચામડીનાં છીદ્રો ખુલાં રહી ખરસેવા રૂપે શરીરનો કચરો બહાર નીકલી જઈ શકે. જેઓની ચામડી સ્વચ્છ હોય છે તેઓનાં શુરદા પણ સ્વચ્છ રહે છે.

આ સુધરેલા જમાતામાં ઘણા શખ્સો ચામડીનાં દરદથી પીડાય છે. કારણુ તેઓ જોઇએ તે કરતાં વધુ કપડાં પહેડે છે. જેથી શુરજનાં કીરણો શરીરમાં અસર કરી શકતાં નથી. અને ચામડીની સંભાલ રાખવા કરતાં ફેશન અને પેલા કહેવાતા સ્વા-

ત્રીજા ખોરાક ઉપર વધુ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. ચોખ્ખી હવામાં નહીં ફરતા આખો વખત ઘરમાં ભરઈ રહેવાથી પણ ચામડીના દરદો થાય છે. ચામડીનાં છીદ્રો ખુલાં રાખવા કાળે અથવા ચામડી સ્વચ્છ રાખવા કાળે ઓઝાં કપડાંથી બહાર ફરવા જવું જોઈએ. sun bath નાં light bath સુરજનો તથા હવા ઉભસનો બાથ ચામડી સ્વચ્છ રાખવાનો ઉત્તમ ઉપાય છે.

તંદુરસ્ત માણસની સ્વચ્છ ચામડી તેજ છે કે જે નરમ, થોડી બીનાસવાળી પણ ગરમ અને જ્યારેથી થંડું અથવા ગરમ પાણી લાગે ત્યારે તે રતાસ પડે, કે જે ગરમી લાગવાથી અથવા કસરત થી પરસેવો છુટે, અલ્પ, ગુમડા જેવું ન હોય, અને રંગ બદલ્યું ગયો ન હોય, આ જાતની ચામડી full metal bath-પુલ્ક મેટલ બાથ લેવાથી પણ થઈ શકે છે. જનાવરોને પોતાનું શરીર, ઝાડ અથવા ભીંત અથવા લાકડાં સાથે ઘસતાં આપણે વારંવાર જોઈએ છીએ. તે આપણને એવો લાસ આપે છે કે તેઓ જાણે કે પોતાનાં શરીરનાં છીદ્રો ખુલાં કરવા માગે છે.

અસુખી માણસની ચામડી થંડી અને સુકી રહે છે જે દરદની એક નકી નિશાની છે.

કસરત.

કેટલાકે એવું ધારે છે કે ડમ્બ બેલ્સ અથવા ભારે હથીયારથી લીધેલી કસરત સારી છે. પણ તે એક ભૂલ છે. નખલાં હાટવાલાં ઓછાં આ જાતની તથા દંડ પીલવાની કસરત લીધાથી તેઓને ભારે નુકસાન થાય છે. ડમ્બ બેલ્સ વિગેરે હથીયારોથી લીધેલી કસરતથી અલગત શરીર ઘણું મજબુત દેખાય છે. પણ એકસ

ભાગોનેજ આ જાતની કસરતથી મજબુત થયલા જોવામાં આવે છે. પણ તેથી આ જાતની કસરતને શરીર મજબુત કરવાના ઉપાય તરીકે લઈ શકાય નહીં. આ જાતની કસરત લીધાથી શરીરના સ્નાયુઓનો થોડો ભાગ ખેંચાય, ચોક્કસ ઠેકાણે ભેગો થાય છે, તેથી શરીર મજબુત દેખાય છે પણ શરીરની nerves-નર્વઝ ને એટલું તો strain-જોર કરવું પડે છે કે વખત જતાં શરીર તદન લાંગી (shatter down) જાય છે.

ખરી કસરત તો તેજ છે, કે જે પગથી માયાં સુધીના શરીર ના આખા ભાગને એક સરખો આકાર બનાવે તેવી જાતનો આકાર ખુલી ચોખી હવામાં ચાલવાની કસરત બનાવે છે. જે મગજને પુષ્ટી આપે છે, આંખોને તેજ આપે છે, ફેફસા તથા અંદરના સંચાઓ સ્વચ્છ કરે છે, ભૂખ વધારે છે, પગ મજબુત થાય છે, nerves ને સુસ્તીમાંથી જગાડે છે, લોહીને સારી રીતે ફેરવે છે, ચામડી ના છીદ્રો ખુલાં કરી પરસેવાના આકારમાં શરીરનો કચરો બહાર કાઢે છે હવે હું કમાંજ કહીએ તો આખા શરીરને નમુનેદાર બનાવે છે. તેથીજ ખુલી ચોખી હવામાં ચાલવાની કસરત સૌથી ઉત્તમ છે. તે કરતાં બીજી કોઇપણ કસરત પસંદ કરવા જોગ નથી. મહોલલાઓ અને ગલી ગુચ્છીમાં ફરવા કરતાં ખુવાં મેદાનમાં અથવા દરીઆ કીનારા તરફ ફરવા જવું કે જ્યાં વધારે ચોખી હવા શરીરમાં લઈ શકાય. આ કસરત લેતી વખતે બની શકે તો પગમાં છુટ પહેડવાં નહીં. તેમજ કંઈપણ ટાઇટ કપડું પહેડવું ન જોઈએ. સ્ત્રીઓએ કોરસેટ અને પટાને આ વખતે ખાસ કરીને અભરજ ઉપર મેલવા જોઈએ. કારણકે આ જાતનો પહેડવેશ ગમવાથી શરીરના ભાગો સારીરીતે કામ કરી શકતા નથી અને

બોલીના ફેરાવામાં હરકત થાય છે. ચાલતી વખતે છાતી નાખી ન દેતાં સીધી (ઉભી) રાખવી અને ઉંડો દમ બની શકતી કાશેશથી વારંવાર લેવો. શરૂઆતમાં જોટલું ચલાય તેટલુંજ ચાલવું પણ પછી ધીમે ધીમે તેમાં વધારો કરવો. શરૂઆતમાં ચાલવામાં ઝડપ પણ ઓછી રાખવી અને થોડા દીવસ અથવા અઠવાડીયાં પસાર કર્યા પછી brisk walk ઝડપી ચાલે ચાલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. જેથી પરસેવાના આકારમાં શરીરમાંનું ઝેર બહાર નીકળી જઈ શકે.

હાટ ડીઝીઝ અને નબલી શક્તિવાળાં માણસોએ ઠાપી જતાં પુરતજ બેસી જવું અને ઘણી ઝડપથી ન ચાલવું. આ શખ્સોએ ડબ્બ બેલ્સ જેવાં હથીઆરોથી બીલકુલ કસરત ન લેતાં તેઓએ ફક્ત ચાલવાનીજ કસરત પસંદ કરી તેમાં પુરતો સતોષ માનવો જોઈએ છે.

સંસાર વહેવાર (Sexual Intercourse).

માણસ જાતમાં સવારે જીવનશક્તિ વધુ હોય છે. તે દરમીયાન જો સંસાર વહેવાર (coition-sexual intercourse) રાખવામાં આવે, તો તે માટે આ વખત ઘણોજ અનુકુલ છે. રાતની વેલા આવો વહેવાર રાખવાથી મરદ તેમજ સ્ત્રી બન્નેની nerves-નર્વઝ ફક્ત ઉસ્કેરાતીજ નથી પણ તેને નબલી કરી નાખે છે. વક્તી રાત દરમીયાન રાખેલા વહેવારથી રહેલા હુમેલથી આવેલાં બચ્ચાં કરતાં સવાર દરમીયાન રાખેલા વહેવારથી રહેલા હુમેલથી આવેલું બચ્ચું વધુ જીવનશક્તિ ધરાવે છે.

ઘણીવેલા સ્ત્રી અથવા મરદ વધુ હવસી બને છે. પણ એવા હવસ વચ્ચે રહેલા હમેલરાત્રુ' બચ્ચુ' પાછલથી વધુ હવસી નીવડે છે. ખરાબ રસ્તે ઉતરેલા અથવા કુટેવ (masturbation) કરતાં બચ્ચાંએને એવાં માખાપ મદદરૂપ થઈ પડે છે. તેથી તેઓ બચ્ચાં માટે એક શ્રાપ સમાન છે તેથી એવો વહેવાર રાખતી વખતે જાણે કે તેઓ પવિત્રમાં પવિત્ર અને મહાન ફરજ બજાવતાં હોય તે રીતે ખુદાઈ એખા પ્યારથી, ખુદાને મન ઉપર ધરી, દુનિયાને સારીરીતે ઉપયોગી થઈ પડે એવાં ફરજદંતી આશામાંજ ઘણીજ ધીરજથી વરતવું.

જો કે બાપડાં જનાવરોમાં વાચા નથી તોપણ તેઓ કુદરતના કાયદાને તાબે થાય છે. તે એ છે કે માદાને હમેલ રહેવા પછી તે નર પાસે કદી જતી નથી. તેથી ઉલટુંજ, જો કે માલુસ વિચાર કરી 'થકે તેવું' છે, છતાં આ કુદરતના કાયદાને એલંગી જવામાં આવે છે અને હમેલ રહ્યા પછી પણ, એક સ્ત્રી પોતાના ભરથાર સાથે સંસારી વહેવાર રાખે છે. એવો વહેવાર રાખતી વખતે અથવા એ પવિત્ર ક્રિયા દરમીઆન ગુલ્લ ભાગો તરફ લોહીનો જથ્થો બહેછે અને જો તે સ્ત્રીને હમેલ રહેલા હોય છે તો અંદરના ઉદરને (બચ્ચાંને) તેની ખીલવણી દરમીઆન હરકત નડે છે. કારણકે એ હમેલવાળી સ્થિતી દરમીઆન, કુદરત એ ઉદરના ભાગને કોણપણ જાતની હરકતથી દુર રાખે છે. આ કુદરતનો કાયદો તોડવાથી, સ્ત્રીની જીવનશક્તિ ઝડપથી ઓછી થતી જાય છે. અને હમેલ દરમીઆનમાં થતી ઉલટી, દાંતનાં ફરદ, અહેરામાં ફેરફાર, દલગીરી, ઘણીજ જીભ વિગેરે દરદો, આ ટેવને આભારી છે. જો કે કેટલાક કેસોમાં તેઓની માતા તરફથી પશુવારસામાં આ દરદો મલે છે.

તેથી એક સ્ત્રીની પવિત્ર ધરજ છે કે તેણીને હમેશ રહ્યા પછી પોતાના ધણીથી સંસાર વહેવારની બાબતમાં દુરજ રહેવું જોઈએ.

શરીરમાં ખાસ કરી શુદ્ધ ભાગો આગત્ર (morbid matter) ક્યારે રહેવાથી એ ભાગોને ઉસ્કેરાતવું કારણ મને છે અને તેથી તે ક્યારના પ્રમાણમાં એક માણસ વધતું ઓછું હવસી બને છે. કુદરતી હાજતે જતી વેલા શુદ્ધ ભાગો ઉપર ખાસ કરીને થંડું પાણી રેડવું. નાતી વખતે આ ભાગો ઉપર થંડું પાણી રેડવા ઉપરાંત ખરડાની કરોડના હાડકાના છેડા ઉપર પણ થંડું પાણી રેડવું. જેથી આ ભાગો સ્વચ્છ રહી તે ભાગો ઉપર કીડ લાગરો નહીં આ ભાગોને એ રીતે થંડા રાખવાથી આખા શરીર ઉપર ફાંકડી અસર થાય છે કારણકે ત્યાં nerves નર્વઝના છેડા આવેલા છે કુદરતી ધલાને આ ક્યારે દુર કરી, જુડો ઉસ્કેરાત દુર કરી આ સંસારી વહેવાર—પવિત્ર ક્રિયામાં સારી મજાદ આપે છે. એ મજાદ શબ્દનો ઉપયોગ બીજા કારણો માટે કરવો નહીં જોઈએ. એટલે એક મરદને તેની પોતાનીજ સ્ત્રી સાથે સંસાર વહેવાર રાખવાનો પવિત્ર હક છે. તે સિવાયની સઘની નાની કે મોટી સ્ત્રીને પોતાની માતા સમાન ગણવી જોઈએ. કારણકે તેઓને પોતાના ધણી સાથેજ વહેવાર રાખી બચાંની માતા થવાનો પવિત્ર હક છે. કારણકે મોટે વહેલે આપણી લ્લી માતાની માફકજ તેણી પણ એક દીવસ સુદર બચાવાલી લલી માતા બનશે.

મરદે, સ્ત્રીની છાતી તરફ જોઈ હવસી ન બનવું જોઈએ. તેથી ઉવટું બ્યારે એવો વિચાર આવે અથવા એક સ્ત્રીને આપણી નજર સમક્ષ ધરીએ, સારે એટલોજ વિચાર લાવવાનો જરૂરનો

છે કે જે કંઈ જોવામાં આવે છે અથવા જે શરીરનો ભાગ જોઈ, હવસ ખીલવવામાં આવે છે, તે ભાગ કંઈજ નહીં પણ લોહી, માંસ ને ચામડીનો બનેલો છે. અને જ્યારે તે માતાશ્રી સ્ત્રીને પોતાના ઘણી સાથેજ સંસાર વહેવાર રાખવાનો પવિત્ર હક છે અને જ્યારે તે સ્ત્રી આપણી પોતાની માતાનીજ બરોબરીની છે, તો શા માટે હવસી બની, તેણી તરફ ખરાબ નજરથી જોઈ, દુનિયામાં સાથી મોટા ગુનેહગાર બનવું જોઈએ ! તેવીજ રીતે એક સ્ત્રીએ પણ પોતાના ઘણી સિવાય બીજા નાની મોટી ઉમરના મરદોને, પોતાના પીતા સમાનજ ગણવા જોઈએ. તેના જેવું દુનિયામાં બીજું ભારે સવાળી કામ ભાગ્યેજ હશે ! જેમ ખુદા એકજ છે તેમ ઘણી પણ એકજ હોવો જોઈએ. પણ જે કમનસૂચી ભરચારનું મરણ નીપજે અને તે સ્ત્રી જે જીવાન હોય અથવા સારા બાંધાની હોય તો બીજો ભરચાર કરવાને તેણીએ ચુકવું ન જોઈએ. તેજ રીતે મરદે પણ પોતાની ભલી સ્ત્રી ગુમાવ્યા બાદ વરતવું જોઈએ. કારણ ઘણીવેલા મોટે વહેલે ઘણી મોટી ઉમરે પણ, જે બીજો મરદ યા સ્ત્રી કરવામાં નથી આવતી તો તેઓ અનીતિના રસ્તા ઉપર ઉતરી પડે છે.

- હાથમાં અનીતિમાં ઉતરેલી ભાડૂતી સ્ત્રીઓ (વેશ્યા) ને જે કુદરતી ઇલાજે પહેલે આપવામાં આવે તો તેઓનાં શરીરમાંથી કચરો નીકળી જવાથી હવસ નીકળી જઈ નીતીવાન બને અને પછી તેઓનાં ગુજરાન માટે ખેતી અથવા બીજા રૂઝા ધંધાનાં સાધણો પુરાં પાડવામાં આવે અને દરેકને પરણાવવામાં આવે તો ખચીતજ દુનિયામાંથી પાપો ઓછાં થાય અને પરમે ચાંદી જેવાં ગરમીનાં ઉભરધ જતાં દરદો મટી જાય અને માતા સમાન લેખાવી જોઈતી સ્ત્રીઓ અને જીવાનીઓ ભલી નીતીવાન છંદગી, શાંતીથી ગુજરી શકે.

એક દુર કરવા જ્યારે કુદરતી ઇલાજે લેવામાં આવે ત્યારે sexual intercourse-સંસાર વહેવારથી દુર રહેવું વધુ સારું છે.

Fire આતશ-અગ્નિ.

આતશ, દુનિયામાં ખરેખર ઘણાજ ઉપયોગી ભાગ લઈવે છે. તેને એક પવિત્ર ચીજ તરીકે ગણવામાં આવે છે અને ઘણી ધાર્મિક ક્રિયામાં તે વપરાય છે, પણ અફસોસ ! તેનો રૂડો ઉપયોગ ખોરાકની બાબતમાં કરવામાં આવતો નથી. કારણકે માણસને ન રચતી (ભારે નુકસાનકારક) કેટલીક હાલના ખોરાકની ચીજો તેના અસહ્ય આકારમાં આઈ શકાતી નથી ત્યારે તેને આતશની મદદથી પકાવીને, માણસના ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે. જેમકે માંસ (મચ્છી) મસાલા વિગેરે તેની અસહ્ય (કાચી) સ્થિતિમાં લઈ શકાતી નથી. આતશની ઉપર પાણી પડતાં કે ચામડું, નખ, બાલ જેવી ચીજ પડતાંજ કેટલાકેની લાગણી દુખ્મય આવે છે. જ્યારે ખોરાકને માટે કાપેલાં જનાવરના મુઠદાના માસના (ગોસના) કવાળ અને ખીજા લાગો તથા ખુમલા પોતાના ખોરાક કાળે ભુંજવા અને રાંધવા માટે આતશ ઉપર છલુ છલુ કરતા અવાજો સાથે મુકવામાં આવે છે, ત્યારે શું તેઓની લાગણી દુખાતી નથી ! એ મતલબી ખીના નહીં તો ખીજું શું ! ઘડી એ ઘડીના સ્વાદને ખાતર તેઓ પોતાની મદ્દાન પવિત્ર ચીજને અપવિત્ર કરી, મદ્દાન પાપનો ખોળે ઉઠાવવામાં કશું ખોટું જોતાં નથી ! કવાળ, ખુમલા, ગોસ વિગેરે ચીજો, નખ, ચામડાં, બાલ જેવી અપવિત્ર નથી ! આ તે કેવું ભેભું ! જો આતશને એક પવિત્ર ચીજ તરીકેજ ગણવી હોય તો અલખત આવી ચીજો આતશ ઉપર પકાવવાથી દુરજ રહેવું જોઈએ છે.

લગાઈમાં કુંદતી ઉપાયો.

સાધારણ રીતે પુછનામા આવે છે કે શહેરી અથવા ગામડેય કુંદરતી ઇનાને લઈ ગઈ પછી લગાઈ વખતે શું કરવું ? આ ઇનાને તો દુખ વખતે લઈ શકાય પણ ગોલી કે ગોનાઓ લાગે તેવું શું કરવું ? તે વખતે શું વહાડકાપ કરવું ન જોઈએ ? તે માટે જણાવવું જોઈએ કે નાઈ વખતે પણ આ ઇનાને થોડા આરામીય ચમાન નથી લેને એક વડનછવાને ગોલી લાગી દોષ કે ગોલો લાગ્યો હોય તે ઉપર વહાડકાપ કરવાની કશી જરૂર રહેતી નથી પણ સાચા કુંદરતી ઇનાનેથીજ, શરીરમાં બેઠેલી ગોની (foreign matter) અથવા બીજી થયેલી ઇના દુર કરી શકાય છે નાગેના ધા ઉપર તુરતવેના Water compress પાણીના કટકા એક લડવધેયો પોતેજ મુગી શકે છે જે માટેની સામગ્રી તેને અગાઉથી આપી રાખી તેને તે બામદની સમજણ આપી મુકની જોઈએ જેથી તેને વધુ મદદ મળે ત્યાંસુધી વધુ દુખી તાનતમા પડી રહેવું ન પડે પછી વધુ મદદ મળતા હીપ કે સીઝ બાથો આપતા, તે લડવધેયાની હાલતમાં ફાટો મુધારો થાય છે જેમ બીજા દરદો વખતે, આ ઇનાને, morbid matter બચાવેને કષ્ટિયુ ઓપરેશન વગર ઘણીજ સહેનધથી બહાર કાઢે છે તેમજ ગોલી કે બીજી ચીજને પણ ધીમે ધીમે હાથે વહાડકાપ નગર water compress પાણીના કટકા હીપ અને ચીટક બાથ તેને બહાર કાઢે છે આહ ! કેની સાદી સહેની અને બીન ખરચાણ રહી ! હાલની વાચન ચલણાઓની સારવાર માની રહી કેટલી ખરચાણ કેટલી જટિલી અને જીવંતને કેટલી જોખમમાં નાખનારી છે ! શું આ શકડી રહી તરફ હજી લગાઈમાં ઉતરતી પક્ષોનું કશું ધ્યાન ખેંચાતું નથી ! એ કેની અભયબી આને અશ્વસોસકારક વાત છે !

કુદરતી ઠલાએ.

હીપ-Hip બાથ.

એક ટબ અથવા એવી જાનનું એક વાસણ લેવું કે જેમાં એક દરદી બેસી શકે, પણ જાનને પગોને ટબની બહાર રાખવા નોંધએ. પછી તે ટબમાં પાણી નાખવું પણ દુટીથી (દુટીના ભાગથી) અરધી જાંઘ સુધી પાણી આવે તેટલું જ પાણી ટબમાં નાંખવું એટલે પીડનો ભાગ અને અરધી જાંઘ સુધીનો ભાગ જ પાણીમાં રહેવો નોંધએ. આ સિવાયનો ખાટીનો ગરીરનો ભાગ પાણી વગરનો સુકો જ રહેવો નોંધએ છે. ત્યાંપછી એક જાડો ટુવાલ હાથમાં લેવો પણ તે રમાડને એવી રીતે હાથ ઉપર વિટાડવો કે જેથી હાથની હથેલી ઉપર, રમાડની કરચલી ન આવતા સરખી સપાટી રહે. કારણકે આ રીતે કરચલી આવતાં પીડુ ઉપરની ચામડી વધુ ઊંઘાઈ જશે. પછી પીડનો ભાગ કે જે પાણીમાં રહે છે તે પીડના ભાગ ઉપર, ટુવાલ વિંટાલેલા હાથવડે (૧) જમણી બાજુથી ડાબી બાજુ અને (૨) ડાબી બાજુથી જમણી બાજુ તથા (૩) દુટીની નીચેથી પીડના છેક નીચલા ભાગ સુધી (લગભગ શુદ્ધ ભાગ સુધી) ધીમે ધીમે પણ મજબુત દાબીને ચાતુ લેવું-મસલવું-ફેરવવું. જીભ રાખેલાં કહીએ તો પાણીમાં આવેલા પીડના ભાગ ઉપર બે આંગ્રા તે એક ઉભો હાથ, એમ ત્રણ હાથ ચાતુ લેવા. પણ પાણીમાં ફકટ બેસી ન રહેતાં ઉપર વજીઆ પ્રમાણે હાથની ગતી ચાતુ ગખવી. દુટીની ઉપરના સઘલા ભાગો તથા (પગની) અરધી જાંઘની નીચેના ભાગો પાણીની બહાર જ (સુકા) રાખવા નોંધએ.

જાડો ટુવાલ વાપડવાથી વીજલી ઉત્પન્ન થાય છે. લાંબો વખત આ બાથ લેનારા દરદીઓ આગલ ચાલતા દોરાનો ગુથેલો ખીસો અથવા કાચલી વાપડી શકે છે જે વાપડવામાં સગવડતા ભરેલું છે. જ્યારે ટુવાલ જલદીથી ફાટી પડે ત્યારે શરૂઆતમાં જોરથી ઘસડવું નહિં. તેમ કરવાથી ચામડી છોલછ ન થાય છે અને લોહી પણ નીકળે છે. તેથી ધીમે ધીમેજ આ ચ પી લેવી.

જો કે થંડું પાણી વધારે અસરકારક છે, તોપણ નબળાં માણસો ખાસ કરીને ખંધના દરદીઓએ શરૂઆતમાં થંડું પાણી ન લેતાં, થોડું ગરમ (ટુકું) પાણી વાપડવું. પણ વખત જતાં થંડું પાણી લેવાની કોશિશ કરવી :

થંડાં પાણીમાં એકદમ ન બેસતાં ધીમે ધીમે બેસવું અથવા ટબમાં બેસવા અગાઉ પહેલે પીડુ ઉપર બીનો રૂમાલ ફેરવવો. જેથી હાટને આંચકો (shock) લાગશે નહીં આ બાથ લેતી વખતે જો દરદીને થંડી લાગતી હોય તો ટબ પછવાડે-ખરડા પીઠ પછવાડે ખુરશી મુકી, પાણીમાં ન લીંજવાયલા લાગો ઉપર આવે તેમ ધાબણી નાંખવી.

હમેલવાની સ્ત્રીએ આ હીપ બાથનો ઉપયોગ ન કરતાં મંટક બાથનો ઉપયોગ કરવો.

શરૂઆતમાં ઘણીવેલા હીપ બાથ લેતાં પીડુ ઉપરની ચામડી ઘણી છોલછ થાય છે જેથી આ બાથ લઈ શકાતો નથી. તે વખતે આ બાથ ન લેતાં સીટજ બાથ લેવો. પછી રૂઝ આવતાંજ હીપ બાથ પાછો શરૂ કરવો.

આ બાથ દરેક દરદ ઉપર ઘણાજ અકસીરમાં અકસીર છે જેથી સધલાં દરદનાં નામ જુદાં પાડી તે દરેક ઉપર અજમાવવામાં આવે છે એવું જણાવવાની જરૂર રહેતી નથી.

વધુ વિગત માટે સીટઝ બાથમાં જુવો.

સીટઝ (Sitz) બાથ.

એક ટબ અથવા પહોણું વાસણ લેવો કે જેમાં વધારે પ્રમાણમાં-પાંચથી છ ગેલન પાણી રહી શકે. એ સીટઝ બાથમાં જેમ પાણી થકું દશે તેમ વધુ સારૂ બની શકે તો થોડું બરફ નાખવું. અથવા સવારે પાણી. ભરી રાખી, તાજે વાપડવું અને રાતે પાણી ભરી રાખી, સવારે વાપડવું. પણ એવી રીતે પાણી થકું લેવું કે જેથી દરદીના હાથ પગ એકદમ થડા થઈ જાય નહીં ત્યારપછી પેલા પાણીવાલા ટબ અથવા વાસણમાં વચમાં એક તુલ મુકવું પણ તે તુલની સપાટી સુધીજ પાણી આવવું જોઈએ ત્યારપછી તે તુલ ઉપર બેસવું પણ બંને પગને ટબની બહાર રાખવા એટલે આ રીતે બેસવાથી શરીરનો કોઈપણ ભાગ બીજવાશે નહીં પણ જો તુલની સપાટીથી એક બે ઇંચ પાણી ઉપર લેવામાં આવશે તો બેસવાની જગા બીજવાશે.

જેઓને આ રીઠી સગવડતા ભરેલી ન લાગે, તેઓએ એક ખુરશી ઉપર બેસવું, પણ તે ખુરશીની બેઠક ઉપર એવી રીતે બેસવું કે શુભ લાગે. ખુરશીની-બેઠકની બહાર રહી શકે. પછી સામે ખુરશી નજદીક એક તુલ મુકી, તે ઉપર એક પાણીથી ભરેલી બાલદી મુકવી. પણ બાલદી એવી રીતે રહેવી જોઈએ કે શુભ લાગેની નજદીક અને થોડી નીચેજ બાલદીમાંના પાણીની

સપાટી રહેવી નોંધએ નેથી શુભ ભાગો ઉપર પાણી લેવાનું સગવડતા જરૂર હોય પડે. અને પાણી બહાર જમીન ઉપર ન પડે.

તે પછી સ્ત્રીઓ અને છોકરીઓએ એક જાડું કેનવાસનું કપડું અથવા જીનો દુવાલ, નેથી ઘણું પાણી ઉપર લઈ શકાય તેવું કપડું વાપરવું. અને તે કપડાથી શુભ ભાગ ફક્ત બહારથીજ પાણી વડે ધોયા કરવો. કપડાને અથવા દુવાલને શુભ ભાગના ઉપરના ભાગ તરફ લઈ જતાં હોય, તે રીતે ફેરવવું, પણ તે કપડાને પાછું નીચે ફેરવવું નહીં. ધ્યાનમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે કે શુભ ભાગના અંદરના ભાગ ઉપર કપડું કે દુવાલ ન ફેરવતાં અથવા ધસારો ન લાગતાં ફક્ત શુભ ભાગના બહારનાજ ભાગ અથવા શુભ ભાગની બહારનીજ સપાટી અથવા ચામડી ઉપર નીચેથી ઉપર સુધી તે ભીનો રમાલ ફેરવવો અથવા અડકવો નોંધએ. દરેક વખતે આ રીતે નીચેથી ઉપર રમાલ ફેરવતાં તે રમાલને પાણીમાં બોલીનેજ આ ભાગો ઉપર ફેરવ્યા કરવો. એટલે શુભ ભાગો ઉપર પાણી લાગવું નોંધએ.

મરદો અને છોકરાઓએ શુભ ભાગની ધીસી ચામડી (foreskin) ઉપર ખેચી, તે ફક્ત ધીસી ચામડીની ટોચનેજ (છેડાનેજ), બે આંગલી વચ્ચે પકડી, જાડાં કપડાથી ચામડીના સહિથી છોડેના ભાગને (ટોચને) ધોયા કરવો. આ સઘણું પાણીની સપાટીની અંદર જ કરવું. પણ શુભ ભાગના અંદરના ભાગને કંઈપણ ધસારો ન લાગે તેની ધણી સંભાલ રાખવી.

શુભ ભાગોના દરદોને લીધે કેટલીક વેલા મરદોને આ ભાગો ઉપર ઓપરેશન કરવામાં આવે છે તેઓથી અને મુસલમાનો

જેઓએ સુતત દરાવી હોય તેઓથી આ ગુલ્લ ભાગની ધીલી ચામડી foreskinનો ઉપયોગ આ સીટઝ બાથ માટે થઈ શકે તેમ નથી. તેથી તેઓએ ટપ્પમાં પાણીમાં બેસી, ગુલ્લ ભાગના નીચેના ભાગથી (ખોલસથી) તે છેક સફરા સુધીના ભાગો દુવાલથી ઘોવા કરવા અથવા પાણીમાં ધીમેથી ઘસ્યા કરવા અને બરડાની કરોડનાં હાડકાનો સંઘથી નીચેનો ભાગ પણ સાથે સાથે ઘોવો અથવા ધીમે ધીમે પાણીમાં ઘસ્યા કરવો.

કેટલાકે પ્રકૃત પાણીમાં કપડું લીજવે છે અને ગુલ્લ ભાગને પાણીની બહાર ઘોય છે, તે એક ભુલ ભરેલું છે. આ સઘડું પાણીની અંદરજ થવું જોઈએ. વલી કેટલાકે ચામડીનો છેડો (end of the foreskin) ઘોવાને બદલે ચામડીના છેડાથી શરીર તરફના આખા ભાગને ધ્રુવે છે તે પણ ભુલ ભરેલું છે માટે તેની સંભાલ રાખવી જોઈએ.

મોઠાં માણસને ચારથી પાંચ ગેલન અને નાની ઉંમરનાઓ માટે અઢીથી ચાર ગેલન જેટલું પાણી આ બાથ માટે આલી શકશે. જે પાણીની સગવડતા ન મળતી હોય તો હજી થોડું પાણી ઓછું લેવામાં આવશે તોપણ ચાલશે. પણ જે પાણી થોડું વાપડવામાં આવે છે તો એ બાથની સારી અસર થતી નથી. કારણકે આ બાથ લેતાં શરીરની ગરમીથી અથવા ગુલ્લ ભાગો ઘોતાં પાણી ગરમ થઈ જાય છે. જ્યારે મુલ મતલબ તો ઘંડા પાણીથી આ ભાગની pores નર્વજને થંડી રાખવાની છે કે જે ભાગ ઘણો ગરમ રહે છે.

ઉંમર અને બાંધાના પ્રમાણમાં દર મીનીટથી એક કલાક સુધી

આ બાથ લઈ શકાય છે રાત્રે સુતી વખતે આ બાથ લેતાં nervous diseases નબલમના દરદવાલાઓને સારી અસર કરે છે તાજાં દરદવાલાં (acute disease) દાખવા તરીકે તાનવાલા દરદીએ જ્યાસુધી તાવ ઉતરે નહીં લાસુધી પાછો પાછો આ બાથ લેવો આ બાથ લેતી વખતે દરદીનું શરીર ગરમ રહેવું જોઈએ. જો તેમ ન હોય તો તેને પહેલે steam-વરાલનો બાથ પહેલે આપવો અથવા ગરમ પાણીની બાતલીનો સેક આપી દીલમાં ગરમી આવવા પછી એ બાથ આપવો. આ બાથ લેતી વખતે જો દરદીને થડી લાગતી હોય તો શરીર ઉપર ઘાબલી કે બદુસ નાખવું અથવા કપડાં કપડાં પહેડવા.

કેટલીક વેલા એ બાથ લેતા ઘસારો લાગતી જગા અથવા તેની આસપાસની જગા સુજી આવે છે પણ તેને હમેશા સારી નિશાની સમજવી અને એ વેલા, બાથ છોડી ન દેતા ચાલુજ રાખવો.

આ બાથ એ કામ લજવે છે, એકતો શરીરના અદરના ભાગોને થડા રાખે છે. જો ભાગો જ્યારેથી દરદ થાય છે ત્યારે જોઈએ તે કરતા વધુ ગરમ રહે છે જો વિષે હજીસુધી ઝાઝા લોક જાણતાં નથી અને તેજવેલા બહારની ચામડીને એ બાથ અજાયબ જેવી ગરમી આપે છે, કારણકે લાંબા વખતના (chronic diseases) દરદીની બહારની ચામડી ઘણીજ થડી રહે છે.

આ બાથ nerves નર્વઝને મજબુતી આપનાર કાર્પ બનવે છે જેથી શરીરના સઘલા ભાગોને મજબુતી મળે છે. શરીરનો એવો બીજો કોઈપણ ભાગ નથી કે જ્યાં આવી ઘણી મોટી સંખ્યામાં nerves નર્વઝના છેડા આવેલા હોય, આ nerves નર્વઝ

મુખ્યકરીને spinal and sympathetic nerves છે. ને પીકુના ભાગનીજ માત્ર મુખ્ય નર્વઝ નથી પણ તેઓનું જોડાણ ભેળ સાથે પણ હોવાથી આખી nervous system ઉપર સારી અસર કરવાની સત્તા ધરાવે છે. એ સઘળું માત્ર શુભ ભાગે આગલજ કરી શકાય. કારણકે ખરીરીતે જોતાં શરીરનું ત્યાં મુલ (root) છે. કેટલાકે વગર વિચારવે આ બાથ માટે જે તરેહવાર રીકાઓ કરે છે અને અભયખી બતાવે છે પણ ઉપર દરશાવેલી હકીકતથી તેઓનો કાંઈપણ જાતનો શક દુર થઈ શકશે.

સ્ત્રીઓનાં સઘલી જાતનાં દરદોમાં, સ્ત્રી જાતને તો એ બાથ જાણે કે નવો જનમ આપે છે. હમેલવાલી સ્ત્રીઓને એ આશીરવાદ સમાન છે. શુભ ભાગનાં દરેક દરદવાલાંઓને નવાં સુખ જેવો છે અને તેઓને બહુ ભારે આરામ આપે છે. ધીલાં ધ્યય થઈ ગયલાં શરીરને એ બાથ લેવાથી અરખી તેજ ધોડા જેવી ચાલાકી આવેછે.

સ્ત્રીઓએ માસીક અડચણમાં આ બાથ લેવો નહીં. તેમજ ઘણાં નાનાં બચાં (ધાવતાં બચાં) માટે વાપડવો નહીં. જુવાન માણસો તથા છોકરાંઓએ અને નખલાં મનવાલાંઓએ આ બાથ ઘણાજ સાવચેતીથી અને શાંત મને લેવો કારણ તેઓ masturbation-હાથની ટેવ ઉપર ઉતરી પડે તેવી ધાસ્તી રહેછે. ઘણાંજ નખલાં શરીરવાલાં, જેઓમાં દુખ ખમવાની બીલકુલ શક્તિ ન હોય (ખાસ કરીને ખર્ઈ અને કેનસરવાલાં દરદીઓ) તેઓએ આ બાથનો ઉપયોગ, શરૂઆતમાં જ્યારે ઘણી નખલખર્ઈ હોય ત્યારે ન કરવો. આ બાથ લીધા પછી જ્યારે દુખ બહાર નીકસે અને તે દુખ ખમી ન શકાય ત્યારે પણ થોડો વખત આ બાથ બંધ કરવો.

આરી ઘણીજ નમથી ઝિંતીમાં પણ જો આ બાથ લેવાનું ચાનું રાખનામાં આવે તો દરદીનું મરણ જલદી નીપજવાનો સભન રહે છે તેના કેસમાં (Sun bath, air light bath, water compress) સુરજનો તથા હવા ઉગ્રસના બાથ અને પાણીના ઝટકાનો ઉપયોગ કરવો પછી શક્તી આવતા આ બાથ ચાનું કરવો.

લુપ્ત કુદને પોતાના બાથ (લીપ અને સીટઝ બાથ) માટે લખે છે કે એ બાથો લેતી વખતે દીવને કોઈપણ જાતનો ઉરકેરાત આપવો નહીં એ બાથો લેતી વખતે વાચનું તો નહીં પણ વાતચીત બી ન કરવી મહોલામાં વહેવારથી થતા અનાજથી દરદીને દુર રાખવાની કેશેશ કરવી જે ઓરડામાં બાથ લેવામાં આવે, તે ઓરડો સારી હવાવાલો હોવો જોઈએ પણ તે ઓરડામાં પવનનો સપાટો આવવા ન દેવો થોડે અંશે અધારૂં રાખવું અને રાત્રે તેજસ્વી લાઇટ રાખવી ન જોઈએ

ઉપવા વાક્યો ઉપરથી એમ સમજવું જોઈએ કે આ બાથો લેતી વખતે મગજને ધણુંજ શાંત રાખવું પણ કંઈપણ હવસી નિચારો કરવા નહીં કારણ શુદ્ધ ભાગો તરફ ધસારો લાગતા તે ભાગોને ઉરકેરાત થાય છે તે વખતે કંઈક પવિત્ર કલામો ભણવા કરના પણ જો મગજ ઉપર કાણુ ન રહી શકે તો તુરતજ બાથ લેવાનું છોડી દઈ બીજા કામમાં મન રોકવું. જોકે જેઓએ masturbation-હાથની ટેવથી શરીર ભાગી નાખ્યું હોય તેઓને નવી જુનાની આવે છે

આ બાથો લેતી વખતે-દરેક વખતે નવું પાણી લેવા કરવું. એટલે એક વખતનું વાપડેલું પાણી પાછું વાપડવું નહીં.

સાધાગણ દરદીએ હીપ અથવા સીટઝ બાથ લીધા પછી ત્રણ કલાક કાઢી નાખી પછી ખીન્ને હીપ અથવા સીટઝ બાથ લેવો અને દીવસમાં ત્રણ વખત આ બાથ લેવા જે ત્રણ વખત ન બને તો દીવસનો એક બાથ પણ ચાલી શકશે. પણ ત્રણ વખત લીધાથી દરદ ઉપર ઘણી જલદી અસર થશે. તોપણ હીપ અથવા મીટઝ બાથ દીવસમાં ફક્ત ત્રણજ વખત લેવાના છે, એમ ધારવું બૂલ ભરેલું છે દાખલા તરીકે તાવ ઘણી સખત આવતી હોય અને દરદીને ખેચેની વધુ થતી હોય, તો એકેક કલાકે પણ આ બાથ લઇ શકાય છે જે રાત્રે પણ દરદી શાત થઇ શકતુંજ ન હોય તો રાત્રે પણ ત્રણ ચાર અથવા જરૂર જણાતા વધુ બાથ આપવા. તેજ રીતે ખીજા દરદોમાં પણ સમજવું.

કેટલીક વેલા દરદીઓ ખીલે છે કે આ બાથો (બાસ કરીને હીપ બાથ) લેવાથી એનીમાં માફક હમેશની ટેવ પડી જશે. પણ તેવું કશું નથી એક દરદી જ્યારે પણ આ બાથ લેવાના છોડી દેવા ઇચ્છે ત્યારે વગર હરકતે તેમ કરી શકાય છે. અશ્રીમ, તપકીર કે દારૂની માફક એની ટેવ પડતી નથી. એક વેલા સંપુર્ણ રીતે સારા થયા પછી પુરેપુરી આ રીતે છોડી દેવામાં આવે તો કોઇપણ જાતની હરકત થતી નથી. એટલુંજ નહીં પણ આ ઇલાજે શરૂ કર્યા પછી કોઇપણ કારણે આ બાથ બંધ કરવાની ફરજ પડે તોપણ કોઇ જાતની હરકત થતી નથી.

આ બાથો લેતાં કેટલીક વેલા કીડ ઉભરઇ આવે છે અથવા તાવ થઇ આવે છે અથવા આંગણ થઇ ગયવું દરદ પાછો હુમલો કરે છે. જે કે તે હુમલો સખત પ્રકારનો હોતો નથી. આ મધલી સારી નિશાની છે. કાગણ દવા પીને અથવા ખીજા કારણોથી જે

દરદોને શરીરમા દબાવી દીધાં હતાં તે પાછાં બહાર નીકળી આવે છે અને આ રીતે શરીરમાંથી કચરો બહાર નીકળી શરીરને નિરોગી બનાવે છે. પણ આવી નિશાની બહાર જણાતાં તે બાથો ગુકસાન-કારક છે એમ ધારી તેને છોડી દેવાની ઉતાવળમાં ન પડતાં ધીરજ અને ખંતથી આ બાથો લેવાના ચાલુજ રાખવા જેથી 'શરીર હમેશતું' નિરોગી બની શકશે, એ ધણાજ નબલા દરદી ન હોય તેઓએ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. પણ દરેક કેસમાં એ દરદો થઈ આવવાંજ જોઈએ એવું કશું નથી.

આ બાથોની અનુયય જોવી ખુબી એ છે કે દરદી પીડાતાં માણસની ટેમપરેચર normal level ઉપર લાવે છે અને તેથી દરદી ચીજો (કચરા)નું કામ આગલ વધતું અટકાવે છે.

આ બાથો લેતી વખતે વાંચવું ન જોઈએ કારણકે માથામાં લોહીનો જથ્થો, એ રીતે વાંચવાથી, ભેગો થાય છે અને બેન્ડમાં વીજલીની ચપલતા વધુ રહે છે.

બચ્ચાં અથવા મોટાં માણસોને જખરીથી તેઓની મરજી વિરુદ્ધ આ બાથ આપવા નહીં. તેમ કરવાથી તેની ઉલટી અસર થાય છે. કારણકે આ બાથો શાંત મને અને ખુશીથી લેવાવા જોઈએ છે.

જોરાક લીધા પછી ત્રણ કલાકે આ બાથો લેવા અથવા આ બાથો લીધા પછી અરધાથી એક કલાક પછી ખાવું.

આ બાથોની ખુબી એટલી તો છે કે અનીતિમાં ફસેલી સ્ત્રી (વિસ્થા) પણ ફરેસ્તાઈ ખાસ્યતની બને છે.

જેઓ છોકરાંની ઉમેદ રાખતાં હોય તેઓએ જુરા વહેમેની વલગવા કરતાં અથવા કેટલાક અનીતિના લરેલા ધુતારા જેથી સેવરાઓ પાસે જવા કરતાં આ બાથની અજમાયશ લેવા માટે મજબુતમાં મજબુત લલામણુ કરવામાં આવે છે.

આજકાલ ઘણા જુવાનીઓ નળલક્ષ્મીની (ધાત જવાની) ફરીઆદ કરે છે તેઓએ ધુતારા વઢદોના હાથમાં ફસવા કરતાં અથવા જાહેરખખરો વાંચી નુકસાનકારક દવાઓ લઈ શરીરનું નષોદ વાલવા કરતાં આ સાદા સહેલા કુદરતી બાથોને સાથી પહેલી ટકે લેવા જોઈએ કારણકે તે તેઓને મોટા આશીય સમાન છે. રાત્રે સુતી વખતે આ બાથો લેવાથી તેઓને વધુ અસરકારક થઈ પડે છે.

આ બાથો લેવા અગાઉ સ્ટીમ બાથ અથવા સન-સુરજનો બાથ લેવો. આ બાથો લેવા અગાઉ સ્ટીમ કે સન બાથ દરેક વખતે લેવાજ જોઈએ એવું કશું નથી. પણ સ્ટીમ બાથ દર વખતે લઈ શકાતો નથી. બાથ લીધા પછી, જેઓ ઘણાં નળલક્ષ્મી હોય તેઓએ ગરમી લાવવા માટે સુરજનાં તડકાંમાં બેસવું ધણું સારું છે.

મોઢાં ઉપર પાઉડર છાંટી ચામડીને વધુ ખરાબ કરવા કરતાં હીપ બાથ લેવાથી ચહેરો ઘણો ખુબશુરત બને છે. આથી મોઢાં ઉપર ચતા ખીલો પણ દુર થાય છે.

છેવટે આ બાથો દરેક દરદ ઉપર ઘણાજ નમુનેદાર છે. અને દુખીઓ માટે ભારે આશીય. સમાન છે. કારણ તેથી દવાના ધીમા-રાથી દુર થવાય છે અને ઓપરેશનની શીકર મટી જાય છે. અને વધી પધસાનો પણ ભારે બચાવ થાય છે.

આથોની નિષ્ફલતા.

આ આથો જોકે દરેક દરદમાં કાયદાકારક નીવડયા છે છતાં જેઓમાં જીવનશક્તિ પુરેપુરી થઇ રહી હોય, જેઓ સો વરસના જુદાપામાં આવ્યાં હોય, દવા પીપીને શરીરના ભાગો અશક્ત બનાવ્યા હોય એટલે દુખને બહાર ખેંચી કાઢવાની તેમાં શક્તિ ન હોય, એટલી હદ બહાર જીવનશક્તિ ખપી ગઇ હોય, જ્યાં શરીરનો ચોક્કસ ભાગજ વહાડકાપથી કાઢી નાખ્યો હોય અથવા તેવાં વહાડકાપથી nerves નર્વઝનું જોડાણ તુટી ગયું હોય, હાથ પગ અને શરીર ગલછ જઇ દીવાસઢી જેવું થઇ ગયું હોય અને તેથી જેઓ બિજાણું છોડીજ ન શકતાં હોય, તેવા કેસમાં આ ઇલાજોથી સેંકડે સો ટકા ફતેહની આશા રાખવી નહી. તોપણ તેવા કેસમાંથી કુલ નહીં ને કુલની પાંખડી જેટલો એટલે કંઈક થોડી રાહત આપે છે. પણ તેથી કંઈ સધલી આશા તજી ન દેતાં સન આય, વોટર કોમ્પ્રેસ, અર્થ કોમ્પ્રેસ જેવા ઇલાજો લેવા. પછી કીરતારનું કામ તે કીરતાર કયોં જશે.

સ્ટીમ-steam વરાલનો આથ.

એક નેતરની ખુરશી લઇ તેની નીચે (અંદર) એક જુલ મુકી તે જુલ ઉપર ધણું ગરમ કીધેલાં (કકરા પડતાં) પાણીનું વાસણ મુકવું. પણ સંભાલ રાખવી કે પાણીમાંથી નીકલતી વરાલથી દાઝી જવાય નહીં. ત્યારપછી સઘલાં કપડાં કાઢી નાખી, આખું મોઢું ખુલ્લું રહે તેમ શરીર અને ખુરશીની પણ આસપાસ ધાંબલી વિંટાળી ખુરશી ઉપર બેસવું જેથી આખાં શરીરને બાફ લાગશે. આ રીતી સહેલી છે. પણ વધુ અસરકારક રીતી એ છે કે ત્રણ

નેતરની ખુરશી લેવી અથવા એક નેતરની ઘોલકી (પલ્લગ) લંબ તેની નીચે (અંદર) જે તુલ્ય મુકી તે ઉપર ઘણા ગરમ કીધેલાં પાણીનાં વાસણ મુકવાં પણ તે તુલને એવી રીતે મુકવા કે એક તુલ, કેડ આગલ અને બીજું પગનાં ટેટાં આગલ રહે. જો કે આ વાસણ નીચે ધીમાં બલતાંથી ચૂલો-stove મુકેલો વધુ સારો છે. જેથી પાણી જલદી થંડુ પડી ન જાય પણ કપડાનો છેડો સખમી ન ઉઠે તેની ઘણીજ સલાહ રાખવી. ત્યાર પછી સઘલાં કપડા કાઢી નાખી તે ખુરશી અથવા ઘોલકી ઉપર સુવું અને આખાં શરીર ઉપર તેમજ ખુરશી આગલ એવી રીતે ઝુલતી ધાગલી-બદુસ નાખવો કે જેથી વરાલ બહાર નીકળી ન જતા, શરીરનેજ લાગે આ રીતે તે ઉપર ઉધા, ચતા તથા ડાખી અને જમણી બાલુ મુવું જેથી આખાં શરીરને બાફ લાગે. પણ દરદીને ન્યા વધારે આરામ જેવું લાગે તે ભાગ ઉપર, તે દરદીની મરજી મુજબ બાફ લાગે તે રીતે ગરમ પાણીના વાસણ મુકવા ઉપર પણ ધ્યાન આપવું જોઈએ છે એને full steam bath-કુલ સ્ટીમ બાથ એટલે આખાં શરીરને વરાલ લાગે તેવો બાથ કહેવામાં આવે છે.

એ બાથ અઠવાડીઆમાં ફક્ત એક કે બે વખતજ લેવો. કારણકે વધુ વખત લેવાથી દરદીને ઘણું તુકસાન પુગે છે. ઘણાં નબલાં અને ખંધ, હાર્ટ ડીઝીઝવાલા દરદીઓએ એ બાથનો બનતી કાશેશથી ઉપયોગ ન કરતાં sun સન-સુજનના બાથનો ઉપયોગ કરવો. એ બાથ લઈ રહ્યા પછી તુરતજ હીપ કે સીટઝ બાથ લેવો. ઝાડાની કબજાઆતવાલાઓએ steam and sun વરાલ તથા સુરજના બાથનો ઝાઝો ઉપયોગ કરવો નહી.

શરીરના ચોકસ ભાગ ઉપર દરદ થતાં ફક્ત તે ભાગને ન્યારે

વરાલ આપવામાં આવે છે ત્યારે તેને local-લોકલ સ્ટીમ બાય દહેવામાં આવે છે.

જ્યારે સહેજમ થયો હોય ત્યારે એક ખુરશી અથવા તુલ ઉપર બેસી બીજી થોડી ઉંચી ખુરશી ઉપર ગરમ પાણીનું વાસણ મુકવું અને તેનો બાફ મોઢાંને આપવો. પણ મોઢાં તથા વાસણને એવી રીતે ઢાંકવું કે અંદરની વરાલ બહાર નીકળી શકે નહીં. એ રીતે બાફ લેતાં કપડાં કાઢી નાખવાની જરૂર રહેતી નથી. જ્યારે મોઢાં ઉપર બાફ લેવામાં આવે ત્યારે આંખો બંધ રાખવી. તેમ ન કરતાં આંખો ઝાંખી થઇ જાય છે.

ગુમડાં અથવા ધાતુ દરદ ન ખમી શકાય ત્યારે નાનાં વાસણમાં ગરમ પાણીનો બાફ આપવો. પણ દરેક વખતે વરાલ બહાર નીકળી ન જાય ને ચોકસ દરદવાલા ભાગનેજ વરાલ લાગે તે રીતે કપડું તે વાસણ અને દરદવાલા ભાગની આસપાસ નાખવું.

‘શરીરના જુદા જુદા ભાગ ઉપર થતાં રૂમેટીઝમનાં દરદ માટે પણ તે ચોકસ ભાગોને આ જાતનો local-લોકલ સ્ટીમ બાય આપવો જેથી ભારે ફાયદો થાય છે. હિંદુસ્થાનમાંના એક અંગ્રેજ પાદરીએ ઉપર જણાવ્યો તેવો ખુરશી ઉપર સ્ટીમ બાય લાઇ, પોતાનું લાંબા વખતનું ‘રૂમેટીઝમનું’ દરદ ફક્ત ચાર દીવસમાં સાફ કર્યું હતું.

મરડો, અધામણ અને કેલેરાના કેસમાં, પીકુના ભાગને સખત રીતે બાફ આપવો જરૂરનો છે, ચીની માસીક માંદગીની હરકતમાં

તથા ઓઝોનાં બીજાં દરદોમાં પીડુને બાક આપી સીટઝ બાથ લેવો ફાયદાકારક છે.

ખાસ પગને સ્ટીમ બાથ આપવો હોય તો એક વાસણમાં ગરમ પાણી કરી તે વાસણ ઉપર લાકડાંની બે પતી મુકી તે પતી ઉપર પગ મુકી ગુંદણથી વાસણ સુધીના ભાગ ઢંકાય તે રીતે ધાબણી નાખી બાક લેવો.

તંદુરસ્તી મેલવવા આ બાથ એક ફાંકડું સાધણ છે.

આ બાથ પા થી અરધા કલાક સુધી લેવો.

સુરજનો-Sun બાથ.

શરીર ઉપર એક સુદરો અને સુરવાલ રાખી ખુલાં મેદાનમાં અથવા અગાસી ઉપર અથવા ઘરમાં જ્યાં ખુબી ચોખ્ખી હવા સાથે સારો તડકો આવતો હોય ત્યાં જમીન ઉપર એક સાદડી ઉપર સુઈ તે ઉપર આ સુરજનો-Sun બાથ લેવો. બની શકે તો પીડુ ઉપર એક કેલનું પાતર અથવા બીનો કપડાંનો કટકો મુકવો પણ આખાં મોઢાં (head)ને હાંપડામાં રાખવું અથવા એક મોટું લીઝું પાતર (કેલનું) મોઢાં ઉપર મુકવું અથવા નાનાં પાતરાં મોઢાં ઉપર મુકવાં અથવા જાડા રૂમાલે આખાં મોઢાંને વિંટાલવું. પગમાં જુટ કે મોજાં રહેવા દેવાં નહીં. અને હાથ અને પગ પુરેપૂરા લાંબા કરીને સુવું. એ રીતે સુરજનાં તડકામાં અરધાથી દોઢ કલાક સુધી પડી રહેવું. જેથી ઘણાજ પરસેવો પડશે અને વધી સુરજનાં કિરણો જે કિંમતી ખગ્ગનો ધરાવે છે તે દરદો દુર કરવા ઘણીજ શાંકડી રીતે શરીર ઉપર અસર કરે છે.

ધણા નળલા દરદીઓએ શરૂઆતમા વાળો વખત મુધી આ બાથ લેવો નહીં. એ બાથ લીધા પછી પરસેવો તુઝી નાખવો અને સઆલીને ઉઠવું અથવા થોડો વખત બેસીને પછી ધીમેથી ઉઠવું, કારણુ ધણાં દરદીઓને આમ ઉઠતા ચકકર-ફેગ આવે છે

આ બાથ લીધા પછી તુરત હીપ અથવા મીઝ બાથ લેવો ઘણાજ સારો છે. કારણુકે steam અને soap-બગવ અને સુરજનો બાથ લેવાથી શરીરમાનો કચરો છુટો પડે છે અને તુરતજ હીપ કે સીટઝ બાથ લેવાથી છુટો પડેલો કચરો શરીરમાથી ગદાર નીકલે છે. નળલાં માણસોએ, હીપ કે સીટઝ બાથ લીધા પછી કપડાં પહેડી પાછાં તડકામાં ગરમી લાવવા બેસવું વધુ સારું છે

આ બાથ લેવાનો વખત ગરમીના દીવઓમાં સવારે ૬ થી બપોરે ૩ વાગા મુધી અને થંડીના દીવસોમા ૧૨ થી ૩ વાગા મુધીનો વખત વધુ સગવડતા ભરેલો છે

મેલેરીઅલ અને બીજી તાવવાલાં દરદીઓને તથા ખઠવાલાં દરદીઓને આ બાથ ઘણીજ ફાકડી અસર કરેજે પણ મેલેરીઅલ પ્રીવરવાલાઓએ આ બાથ લેતી વખતે દૂધ અને પગોને નાના કે મોટાં પાંદડાથી ઢાંકવા.

જે વખતે શરીરમાં તાવ હોય તે વખતે આ બાથ લેવો નહીં. આ બાથ રોજ લઈ શકાશે.

શરીરના ચોકસ ભાગ ઉપર દરદી યતા તે ભાગ ઉપર બીવું કપડું મુકવું અથવા લીલું પાતરું મુકવું અને તે ભાગને સુરજ સામે તડકામાં રાખવો.

શરીરમાંથી કચરો કાઢી નાખવા આ બાથ ઘણોજ ઉત્તમ છે એ બાથ લેવા માટેની સગવડતા લોકોએ ખાસ જગા રોકી મુક્ત અથવા નજીવી કિંમત લઈ કરી આપવી નોંધએ કારણ દરદીઓને ભારે આરામ થાય છે. વલી દવાખાનાં જેટલો આમાં ખર્ચ થતો નથી.

એર-લાઇટ-હુવા ઉઝાસનો (air-light) બાથ.

આ બાથ જંગલમાં અથવા અગાસી ઉપર અથવા ઘરમાં જ્યાં ઘણી ચોખ્ખી હુવા આવતી હોય ત્યાં લંગોટ કે ચોલાં સીવાયનાં સઘલાં કપડાં શરીર ઉપરથી કાઢી નાખી નગન હાલતમાં ઉભા રહી વારંવાર ઉડો દમ જેમ્મ્યા કરવો. પણ તે સાથેજ પગથી માથાં સુધીના ભાગો હાથો વડે ઝડપથી ચોક્કવા અથવા શરીરને ગતીમાંજ રાખવું.

આ બાથ ત્રણથી પાંચ મીનીટજ લેવો.

આ બાથની ખુબી ઘણીજ અઝાયજ જેવી છે. એ બાથ ઘણાંજ નયલાં માણસને પણ આપી શકાય છે. આમડીને અને શરીરને એ અઝાયજ જાતનું ટોનીક છે. જેઓ હીપ કે સીટઝ બાથ ન લઈ શક્તાં હોય તેઓએ આ બાથનો જરૂર ઉપયોગ કરવો.

આ બાથો માટે શહેરોમાં ઠેકાણે ઠેકાણે સગવડતા કરવી નોંધએ અને મરદ તેમજ સ્ત્રી માટે લુદી જુદી ગોઠવણ રાખવી નોંધએ જેથી સહેલઈથી દરેક રાખસ લઈ શકે એમાં પણ શરૂઆતના ખર્ચ સિવાય બીજો ખર્ચ થતો નથી.

જેમ મચ્છીને પાણી વિના ચાલતું નથી તેમ માણસને હવા વિના ચાલતું નથી એની કિંમત આ બાથ લેનાર શખ્સજ વધુ સારી રીતે કરી શકે છે. તાવ ઉતારવામાં આ બાથ ઘણો કીંમતી છે પણ ધરમા ચોખી હવા આવવી જોઈએ. નળલાં દરદીને ખીંછાણા ઉપરજ બાથ આપવો.

પાણીના કટકા (Water compress).

પાણીના કટકા મુકવાની અસરકારક રીતે એ છે કે દરદનાં પ્રમાણમાં એટલે દરદથી જોડલો ભાગ રોકાયલો હોય તેટલોજ કપડો કટકો લેવો. પણ જખમ ઉડો હોય તો એવડો ત્રેવડો કે ચારથી વધુ ઘણો દરદના પ્રમાણમાં કપડો કટકો લેવો એટલે તે કટકાની ત્રણથી ચાર ઘણી અથવા વધુ ઘડી વાલવી. પછી તેને પાણીમાં ભીજવી તેને દરદવાલા ભાગ ઉપર મુકવો. ત્યારપછી તે ભીજવેલા કટકા ઉપર, ભીજવેલા કટકા કરતાં થોડો મોટો ફ્લેનલ નો સુકો કટકો મુકવો અને પછી તે ઉપર પાટો બાંધી દેવો. ફ્લેનલનો કટકો મુકવાનું કારણ એ છે કે દરદ સિવાયના બીજા ભાગ ઉપરનું લોહીનું શરવું પેલા પાણીના કટકાથી ધીમું ન થતાં, દરદ વગરના ભાગને ફ્લેનલ ગરમ રાખી લોહી સારીરીતે ફેરવે છે.

એક તુવાલ પાણીમાં ભીજવી તેને બહાર કાઢી નીચવી નાખી તેની બેથી ત્રણ ગણી ઘડી વાલી અથવા ત્રીકાણુ આકારમાં તે રૂમાલને બનાવી પીકુ ઉપર મૂકી તે ઉપર ફ્લેનલનો કટકો અથવા ધામલી નાખવી. આ રીતે અરધો કલાક કરવું જોઈ જાડો સાદુ આવે છે અને તાવમાં સારી મદદ મળે છે. જેઓ હીપ કે સીટઝ

બાથ નથી લઈ શકતાં તેઓ માટે કીમતી છે. હીપ કે સીટઝ બાથ અજમાવવા અગાઉ આ ધલાળ અજમાવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ. આથી ફાયદો ન થતાં હીપ કે સીટઝ બાથ લેવા.

આ કોમ્પ્રેસ માટે એક બાબદ ઘણી અગત્યની છે. તે એ કે લીન્જવેલો કટકો જેવો ગરમ થાય કે તુરતજ પાછો પાછો પાણીમાં લીંજવી, નીચરીને મૂક્યા કરવો તેમ ન કરવાથી તેની ઉલટીજ અસર થાય છે.

ગડ, ગુમડાં ઉપર ગરમ ગરમ પોતીસ કરવા કરતાં આ કટકો મુકવાથી ફાંકડી મઝાદ મળે છે.

મરદને થતાં ગરમીનાં દરદ ઉપર જો ગુલ્લ ભાગ ઉપર રકત પાણીના કટકો લીંજવીને (લીન્જવેલાજ) મુક્યા કીધા હોય તો બહુ આરામ થાય છે. ગુલ્લ ભાગોમાં પીયકારી આપવા કરતાં આ પાણીના કટકો નમુનેદાર છે.

વોટર શીટ્સ Water sheets.

જ્યારે એક દરદી હીપ કે સીટઝ બાથ લેવાને અસક્ત હોય અને ટેમ્પરેચર વધીજ જતી હોય અને વોટર કોમ્પ્રેસની અસર થતી ન હોય તો આ શીટ્સ વાપડવા.

ખિજાનાં ઉપર પહેલે બંદુસ અથવા ધાગસી પાંચરી તે ઉપર દરદીને સુવાડવો. તે અગાઉ એક બાલદીમાં થંડું પાણી અને કપડાંના મોટા કટકો અથવા ચાદર તથ્યાર રાખવાં ત્યાર પછી

દરદીનાં સઘણાં કપડાં કાઢી નાંખવાં. પણ દરદીને કંઈપણ કંટાલો ન ઉપજે એવી રીતે દરદીને સમજાવી પતાવીને મુવાડવો તથા કપડાં કાઢવાં. તે પછી બાલકોનાં પાણીમાં એક કપડાંનો કટકો ભીંજવી તેને ઝાઝો નીચળ્યા વિના (ઝાઝું પાણી કાઢી નાખ્યા વિના) ગરદનના ભાગની નીચેથી પીકુના નીચેના ભાગ સુધી મુકવો. અને તે ઉપર ફેલેનલનો કટકો અથવા ધાબલી મુકવી પણ બીનો. કટકો ગરમ થતાં જ બદલ્યા કરવો એટલે પાણીમાં ભીંજવી પાછો મુકવો એમ કર્યા કરવું. જો બાલકોમાં પાણી ગરમ થઈ જાય તો બીજું થંડું પાણી મેલવું.

આ શીટસ અરધાથી એક કલાક સુધી મુકવા પણ જો દરદી કાઢી જાય અથવા કંટાલી જાય તો આસરે પંદર મીનીટ આપી બંધ કરવું. જો તાવ હજી બહાર વધી જતી હોય તો આ રીતે આખાં શરીરને પણ શીટસ આપવામાં આવે છે. ઘણીવેલા યાદરને બેવડી કે ત્રેવડી કરી તાવના પ્રમાણમાં મુકવામાં આવે છે પણ તેમાં અનુભવની કંઈક જરૂર રહે છે તોપણ એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે દરદીનું શરીર એકદમ થંડું થઈ જાય ત્યાંસુધી આવું રાખવું ન જોઈએ પણ સાધારણ માણસ જેટલું તે દરદીનું શરીર ગરમ રહે તે પુરતું છે.

આ શીટસ મુકવાનું કામ પુરું થયા પછી દરદીનાં શરીર ઉપર બીનાસ ન રહે તેની સંભાલ રાખવી એટલે શરીરને સારી પેઠે ઢાંધી મુકું કરવું જોઈએ.

૨-૫-૪-ખાદલાનો Sponge બાથ.

ખીજાંનાં ઉપર એક ધાબલી અથવા બંદુસ પાંચરી તે ઉપર દરદીને હોઢાડીને સુવાડવું. પણ તે પહેલાં એક રૂમાલ અથવા વાદલું શરીર ધોવા, ખીજો રૂમાલ શરીર નુછવા અને પાણીની એક બાલદી, એ સઘવું તદ્યાર રાખવું. ત્યારપછી રૂમાલ અથવા વાદલાને પાણીમા ભીજવી તે રૂમાલ અથવા વાદલા વડે દરદીને એક હાથ ધોવો અથવા સાફ કરવો પણ પાણી એટલું બધું ન લેવું કે જેથી ખીજાનું પણ ભીજવઈ જાય. તે હાથને ખીજા સુકા રૂમાલે નુછી નાખી ખીજા હાથને પણ તેજ રીતે કરવું. ત્યાર પછી એ રીતે મોઢું, ગણું, છાતી, પેટ, પીઠ અને પાંસલીઓ એક પછી એક લેવું. તે પછી દરદીને ફેરવી ખરડો સાફ કરવો, જે પછી નીચેના ભાગો અને પગો સાફ કરવા.

એટલું ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે કે શરીરનો ક્રકત એકકોજ ભાગ ધોઇને નુછી નાખવો ને તે ભાગ ઉપર બંદુસ અથવા ધાબલી હોઢાડવી.

આ બાથ દીવસમાં જેથી ત્રણ વખત આપવો. જે દરદી હીપ કે સીટજ બાથ ન લઈ શકતો હોય તે માટે આ ઉત્તમ ધ્યાન છે. કારણકે આથી ચામડીનાં છીદ્રો ખુલા થાય છે. જેથી કચરાને બહાર નીકલવાનો રસ્તો ખુલો થાય છે. અને વધી ચંઠાં પાણીથી લોહી ચામડી સુધી શરીરમાંથી આવે છે. અને ટેમ્પરેચર ઉતરે છે.

આ બાથથી દરદીને કંટાલો ઉપજવાનો સંભવ રહે છે. પણ આથી દરદીને ધણો આરામ થાય છે.

અર્થ કોમ્પ્રેસ-Earth Compress.

સફેદ, કાલી કે પીલી મટી (મટોડી) લેવો. તેને થંડાં પાણીમાં ભીંજવી કાદવ જેવી બનાવો. પણ મટોડી ઘણી ધીલી-પાણી જેવી ન રાખતાં થોડી ઘટ-કાદવ જેવી રાખવી જેથી બીજાંણું ખરાબ થતોનો સંભવ રહેશે નહીં. તે પછી દરદીને બિજાંણું ઉપર સુવાડી પીકુના (દુડીની નીચેના) આખા ભાગ ઉપર સીજવેશ્વરી મટીતું પા થી અરધા ઈંચ જેટલું પડ કરી તે ઉપર કેલતું અથવા બીજું મોટું પાતર અને તેમ ન બને તો બીનો કટકો મુકવો. દરદીના સુવા આગમજ બિજાણું ઉપર એક સુદરો અથવા એક મોટો કટકો પીકુના ભાગની નીચે રહે તે પ્રમાણે મુકવો. જે પછી આ મોટા કટકાને આસપાસ વિંટાલી બાંધી લેવો જેથી મટોડી નીકલી જશે નહીં. પણ આ કટકો ટાઈટ ન બાંધતાં ધીમેજ બાંધવો.

આ રીતે ત્રણ કલાક અથવા આખી રાત રહેવા દઈ તેને પાણીથી સાફ કરી નાંખવું. આ કોમ્પ્રેસ રાતે તેમજ દીવસે પણ લઈ શકાશે.

ગુમડાં ઉપર તથા રૂમેટીઝમના દુખતાં ભાગો ઉપર આ કોમ્પ્રેસ-મટોડી મુકવાથી દરદીને આરામ થાય છે.

જેઓતું માથું ફાટી જતું હોય તેવી રીતે દુખતું હોય તેઓએ પહેલે માથાં ઉપર પછી ગરદન ઉપર અને થોડા દીવસ પછી પીડ ઉપર એમ મુકવાથી અને સાથે (હીપ-સીટઝ) લેવાથી જાણે માથાંનાં દરદતું જોર નીચે ઉતરતું હોય એમ લાગે છે તે દરદીને ઘણો સંતોષ મળે છે.

પીકુ ઉપર મુકેલા આ કેમ્પ્રેસથી શરીરની અંદરની ગરમી જાણે કે પીકુ તરફ ખેંચી કાઢી કચરાને ઝાડા વાટે બહાર કાઢી નાખતુ હોય એમ લાગે છે.

ઝાડાની કબજાઆતમાં, તાવમા અને બીજાં દરદોમા આ કેમ્પ્રેસ ઘણો કીમતી છે.

કુલ મેટલ-Full Metal બાથ

જ્યારે કુલ બાથ અથવા આખુ શરીર ચોથી નાહવામાં આવે છે તે વખતેજ આ બાથ વર્ધ શકાય છે. પહેલે પાણી વડે માથાને ધોવું/જે પછી સાણુ મુકવાનાં એલ્યુમીનીયમનાં વાસણવું ધાંકણું લઈ તે વડે શરૂઆતમાં માથાને ધીમે ધીમે ચોલવું જે પછી માથાને પાછું ધોઈ, બીજાવેલી કાલી કે સફેદ મટી (મટોડી) થી માથાને ચોલી, ધોઈને સાફ કરી આખાં શરીરને ધોઈ શરૂઆતમા ઘણુંજ ધીમેથી પેલાં ધાંકણાંથી આખાં શરીરને ચોલવું અથવા ધાંકણાંથી ધસડવું.

બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો તે ધાંકણથી જેમ ઘોડાને ખરેસે કરવામાં આવે છે તેમ આખા શરીરને મોક્ષીસ કરવું.

શરૂઆતમાં ઘણુંજ ધીમેથી મસલવું પણ થોડા દીવસ પછી ચામડી થોડી સખત થતાં જોરથી મસલવું. શરૂઆતમાં ઘણું જોર વાપડતાં ચામડી છોલક જઈ લોહી નીકલશે માટે

ખવી.

મુધારવામા ધાને જલદી રૂઝવામા, ટુ કમા શરીરના દરેક દરદને જલદીથી મટાડનામા આ રૂઢી નરૂીજ ફાકડી છે

જેવી સનેખમની શરૂઆત થાય અથવા સવેખમ થતો એરી નિશાની જણાય તેવુ જ ને વાર વાર ઉડો દમ ખેચનામા આવે તો સવેખમ થતો નથી અથવા ને થાય તો ઘણા નરમ આખર મા થાય છે

ધ્યાનમા રાખનાની ખાસ જરૂર છે ૨ આ ઉડો દમ ખેચતી વખતે હવા ઝોખી હોતી નેહએ એટલે ધુમાડો થતો હોય ૩ ખરાખ વાસ આવતો હોયતો તે વખતે ઉડો દમ લેવો ન નેહએ

ખચીત આ ટેવને જે શખ્સે પોતાનો સાથી બનાવીઓ હોય તેને દરદો થનાનો સહન નથી અથવા ને થાય છે તો તે સહે લઇથી દુર કરી શકાય છે

પીકુ ઉપર મુકેલા આ કોમ્પ્રેસથી શરીરની અંદરની ગરમી જાણે કે પીકુ તરફ ખેંચી કાઢી કચરાને ઝાડા વાટે બહાર કાઢી નાખતું હોય એમ લાગે છે.

ઝાડાની કબજાઆતમાં, તાવમાં અને બીજાં દરદોમાં આ કોમ્પ્રેસ ઘણો કીમતી છે.

ફુલ મેટલ-Full Metal બાથ.

જ્યારે ટુલ બાથ અથવા આખું શરીર ચોક્કી નાહવામાં આવે છે તે વખતેજ આ બાથ લઈ શકાય છે. પહેલે પાણી વડે માથાને ધોવું જે પછી સાણુ મુકવાનાં એલ્યુમીનીયમનાં વાસણનું ધાંકણું લઈ તે વડે શરૂઆતમાં માથાને ધીમે ધીમે ચોલવું જે પછી માથાને પાછું ધોઈ, લીંબવેલી કાલી કે સફેદ મટી (મટોડી) થી માથાને ચોક્કી, ધોઈને સાફ કરી આખાં શરીરને ધોઈ શરૂઆતમાં ઘણુંજ ધીમેથી પેલાં ધાંકણાંથી આખાં શરીરને ચોલવું અથવા ધાંકણાંથી ઘસડવું.

બીજાં શબ્દોમાં કહીએ તો તે ધાંકણાંથી જેમ ઘોડાને ખરેરો કરવામાં આવે છે તેમ આખાં શરીરને માલીસ કરવું.

શરૂઆતમાં ઘણુંજ ધીમેથી મસજતું પણ થોડા દીવસ પછી ચામડી થોડી સખત થતાં જોરથી મસજતું. શરૂઆતમાં ઘણું જોર વાપડતાં ચામડી છોલછ નહ લોહી નીકલશે માટે તેની સંભાલ ખરી.

અર્થ કોમ્પ્રેસ-Earth Compress.

સફેદ, કાલી કે પીલી મટી (મટોડી) લેવો. તેને થંડાં પાણીમાં ભીંજવી કાદવ જેવી બનાવો. પણ મટોડી ઘણી ધીલી-પાણી જેવી ન રાખતાં થોડી ઘટ-કાદવ જેવી રાખવી જેથી બીજાંણું ખરાબ થાતો સંભવ રહેતો નહીં. તે પછી દરદીને બિજાંણું ઉપર સુવાડી પીકુના (દુદીની નીચેના) આખા ભાગ ઉપર ભીંજવેલી મટીનું પા થી અરધા ઈંચ જેટલું પક કરી તે ઉપર ફેલતું અથવા બીજું મોટું પાતર અને તેમ ન બને તો બીનો કટકો મુકવો. દરદીના સુવા આગમજ બિજાંણું ઉપર એક મુદરો અથવા એક મોટો કટકો પીકુના ભાગની નીચે રહે તે પ્રમાણે મુકવો. જે પછી આ મોટા કટકાને આસપાસ વિંટાલી બાંધી લેવો જેથી મટોડી નીકલી જશે નહીં. પણ આ કટકો ટાઈટ ન બાંધતાં ધીમેજ બાંધવો.

આ રીતે ત્રણ કલાક અથવા આખી રાત રહેવા દઈ તેને પાણીથી સાફ કરી નાંખવું. આ કોમ્પ્રેસ રાતે તેમજ દીવસે પણ લઈ શકાશે.

ગુમડાં ઉપર તથા રૂમેટીઝમના દુખતાં ભાગો ઉપર આ કોમ્પ્રેસ-મટોડી મુકવાથી દરદીને આરામ થાય છે.

જ્યોતું માથું ફાટી જતું હોય તેવી રીતે દુખતું હોય તેઓએ પહેલે માથાં ઉપર પછી ગરદન ઉપર અને થોડા દીવસ પછી પીકુ ઉપર એમ મુકવાથી અને સાથે (હીપ-સીટઝ) લેનાથી જાણે કે માથાંનાં દરદતું જોર નીચે ઉતરતું હોય એમ લાગે છે ને દરદીને ધણું સંતોષ મમે છે.

પીડુ ઉપર મુકેલા આ કોમ્પ્રેસથી શરીરની અદગ્ની ગરમી મળે કે પીડુ તરફ ખેંચી કાઢી કચરાને આડા વાટે બહાર કાઢી નાખતુ હોય એમ લાગે છે.

ઝાડાની કબજાઆતમાં, તાવમા અને ખીજાં દરદોમા આ કોમ્પ્રેસ થણો ટીંમતી છે.

ફુલ મેટલ-Full Metal બાથ

જ્યારે કુલ બાથ અથવા આખુ શરીર ચોલી નાહવામા આવે છે તે વખતેજ આ બાથ વર્ષ સમય છે, મહેલે પાણી વડે માથાને ધોવું, જો પછી સાણુ મુકવાનાં એલ્યુમીનીયમના વાસણનું ઘાટ ફંલણ તે વડે શરૂઆતમાં માથાને ધીમે ધીમે ચોલવું જે પછી માથાને પાછું ઘોઈ, બીજવેલી કાલી કે સફેદ મટાં (મટોડી) થી માથાને ચોલી, ઘેછને સાફ કરી આખા શરીરને ઘોઈ શરૂઆતમા ઘણુંજ ધીમેથી પેલાં ધાકણાંથી આખા શરીરને ચોલવું અથવા ધાંકણાંથી ઘસડવું.

ખીજા શખ્દોમાં કહીએ તો તે ધાકણથી જેમ ઘોડાને ખચ્ચે કરવામાં આવે છે તેમ આખા શરીરને માંવીસ કરવું.

શરૂઆતમાં ઘણુંજ ધીમેથી મસલતુ પણ થોડા દીવસ પછી ધામડી થોડી સખત થતાં જોરથી મસલવું. શરૂઆતમાં ઘણુ જોર વાપડનાં ચામડી છોલણ જઈ લોહી નીકલશે માટે તેની સંભાળ ખવી.

આ બાથ થાકેલાં શરીરને જબરી રાહત આપે છે. કારણકે ચામડીનાં છીદ્રો ખુલાં કરી શરીરનો કચરો બહાર કાઢે છે. લોહીને સારીરીતે ફેરવવા ઉપરાંત ચામડીને સુંવાલી મખમલ જેવી નરમ બનાવે છે. આ બાથથી સાણુ વાપડવાની જરૂર રહેતી નથી.

ખમ્પનાં દરદીને આ બાથ આશીષ સમાન છે. આ બાથ લેતી વખતે ગરમ અથવા થંડું પાણી જે લેતા હોય તેજ લેવું. પછી શરીરને ઝડપથી ધસડીને તુછી નાખી કપડાં પહેડી લેવાં.

માથાનો-Head બાથ.

બીજાંણાં ઉપર દરદીએ ચતા સુવું. પણ એવી રીતે ચતા સુવું કે જેથી માથું બીજાંણાંની બહાર રહે. પછી બીજાંણાંની બહાર માથાં આગલ એક હાલકું વાસણુ મુકવું. અને તે વાસણુમાં થંડું પાણી નામવું. જે પછી તે વાસણુમાં માથું મુકવું. જે વાસણુ વડું હોય તે તેમાં કટકાની ધડીવાલી (ઉંધણ) મુકવું જે તકીઆ જેવું થશે. જે ઉપર માથું મુકવું. પણ તે કટકો લીનો રહેવો જોઈએ. અને માથાંના બાલો પણ લીંજવવા જોઈએ. સ્ત્રીઓએ માથાંના બાલો વિંટાલી અથવા ચોટલો ઉપર વાલી માથું મુકવું.

આ બાથથી માથાંનો સખતમાં સખત દુખાવો નરમ પડે છે બહેરાપણું દુર થાય છે. જેઓ સુંઘવાની શક્તિ, સ્વાદ પારખવાની શક્તિ વિગેરે ગુમાવી બેઠાં હોય તેઓ માટે આ બાથ ઘણો ઉત્તમ છે.

આ બાથથી માથાં ઉપર એક મોટું ગુમકું થઈ આવવાનો સંભવ રહે છે. જે એક સારી નિશાની છે, જે બતાવે છે કે દીલનો

કચરો શુભડાના આકારમાં બહાર આવે છે. [આ શુભડાને ફેરી નાખવાની દોડાદોડી કરવી નહીં. પણ શુભડું પોતાની મેલે પુટશે. જે રહ્યવા, અર્થ કોમ્પ્રેસ અથવા વોટર કોમ્પ્રેસનો ઉપયોગ કરવો.

આ બાથના ઉપયોગ સાથે સીટલ બાથનો ઉપયોગ પણ સારો છે.

આંખનો—Eye બાથ.

એક પહોલાં સાફ કીધેલાં વાસણમાં ચોખું થંડું પાણી લેવું. બની શકે તો થોડું બરફ નાખવું તે પાણીવાલાં વાસણમાં બન્ને આંખો ઉઘાડી રાખી એટલે આંખોને પાણી લાગે તેમ રાખવી અથવા પાણીની છેક અંદર આખ રાખી ઉઘાડી, પાણીમાં જોવું.

આ રીત કેટલાકોને રૂચતી નથી કારણકે નાકમાં પાણી ભરખ જાય છે તેથી તેઓએ એક નાનાં ગલાસમાં છેક સપાટી સુધી પાણી ભરવું પછી તેમાં એટલે પાણીમાં ફક્ત એકજ આંખ એકથી થાંચ મીનીટ ઉઘાડી રાખવી. તે પછી પાણીમાંથી આંખને બહાર કાઢી વારંવાર ફફરાવી—ઉઘાડ ઢાંક કરી બીજી આંખને પણ પાણીમાં રાખી, તેજ પ્રમાણે કરવું. જે પછી બન્ને આંખને તુછી નાખવી. આજ રીતે આંખો ઉઘાડ ઢાંક કરવાનું પહેલી રીતમાં પણ કરવું પણ તેમાં બન્ને આંખો, સાથે પાણીમાં રાખી શકાય છે.

ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે કે વાસણ અથવા ગલાસમાંનું પાણી શરીરની ગરમીથી ગરમ થઈ જાય તો બદલ્યા કરવું. ખાસ કરીને ગલાસમાં લેતી વખતે તેમ કરવાની વધુ જરૂર છે.

આ બાથ દીવસમાં બેથી ત્રણ વખત લઇ શકાય છે દરેક બાથ પાંચથી દશ મીનીટ લેવો.

આ બાથથી થાકેલી આંખને ગહત મલે છે. આખનાં દરેક જાનનાં દરદમાં (આંખમાંથી પાણી ગત્તવું, આંખની પાંપણ ખરી જવી, મોતીઆ વિગેરેમાં) આ બાથ ઘણો ફીમતી છે. મોતીઆવાલા કેસમાં પાણીમાં ૧૨૫ નાખેયું ઉપયોગી થઇ પડશે. આવા નાલુકે ભાગમાં હથીઆર મુકાવા કરતાં આ સાદા કુદરતી ધનાજની લાંબો વખત સુધી જરૂર અજમાયશ લેની.

આ બાથની સાથે સાથે જો હીપ કે સીટઝ બાથ લેવામાં આવે છે તો ઘણો જલદી ફાયદો માલમ પડે છે.

કુટ-પગનો Foot બાથ.

એક વાસણને ખુરશી આગલ મુકવું. તે વાસણમાં થંડું પાણી નાંખવું. જે પછી ખુરશી ઉપર બેસી પેલાં વાસણમાં પાણીમાં પગ મુકવા. પણ પાણી ફક્ત પગની ઘુટી સુધીજ આવે તેટલું રાખવું. ત્યારપછી બન્ને પગનાં તલીઆં એક બીજાં સાથે પાણીમાં ચાવુ ઘસવાં તથા ઘુટી સુધીના ભાગોને પગોથીજ ચોલવા.

આ બાથ રાતે બિઝાંણે જતી વખતે ફક્ત પાંચજ મીનીટ લેવો.

આ બાથ લેવા અગાઉ જો પગ થંડા હોય તો ગરમ પાણીની બાતલીનો સેક આપી અથવા તે વડે પગોને ગરમ કરી પછી આ બાથ લેવો. આ બાથ લીધા પછી પગ ઘણાજ ઘસડીને ચોલીને નુહી નાખવા અથવા પગમાં પાછી ગરમી લાવવા ચાલવું, પછી સુઇ જવું.

આ બાથ લેવાથી પગમાંની nerves નર્વઝ, મોટી નર્વઝનાં મેન્ટર ઉપર અસર કરે છે જે લોહીના ફેરાવાને નિયમીત રાખે છે અને તેથી શરીરના ઉપલા ભાગ-માથાની નેસો ઉપર પણ અસર કરે છે.

શરીરમાં લોહીને વહેવવામાં-પાથરવામાં-ફેલાવામાં આ બાથ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે.

માથાનો દુખાવો અને સાંધાઓમાં થતા, રૂમેટીઝમ માટે આ બાથ ઘણો જરૂરનો છે તેમજ ગલાનાં, આખનાં અને ફેફસાનાં જીવાં દરદોમાં જે આ બાથ આતરે આંતરે એટલે દર ત્રીજે દીવસે અથવા એક દીવસ છોડી બીજે દીવસે લેવામાં આવે તો વારંવાર ઘણાં જલદીથી એ દરદો દુર થાય છે. થંડા પગો માટે એ ઘણો કીમતી છે

સ્ત્રીઓને માસીક અડચણમાં દુખી દુખીને પસાર થતા મેન-સીસ-દસ્તાન વખતે ગરમ પાણીનો ઝુટ બાથ સારો છે.

થંડા ઝુટ બાથથી ઝાડાની કબજાઆત દુર થાય છે.

જે સ્ત્રીઓ લંચી એડીનાં જીટ પહેડે છે (જેઓ કુદરતનો કાયદો તોડે છે) અને તેથી જે પગ લચકા જાય છે. અથવા બીજી રીતે લચકા ગપલાં પગોમાં લેપ કરતાં આ થંડા ઝુટ બાથ ઘણાજ અકસીર છે પણ તે વખતે પગનાં ટેટાં સુધી પાણી રાખવું અને પગોને ધીમે ધીમે હાથથી ચોલવા. પગ દુખતો નરમ પડે એટલે લગભગ એક કલાક સુધી આ રીતે કરવું.

આ બાથ નખલાં દરદીએ આંતરે આંતરે અને બીજાંઓએ દીવસમાં ફક્ત એકજ વખતે લેવો.

નીડીમ Kneading.

હાથની મુઠી વાલી આંટા ગુંદે તેમ તે મુઠીથી પીકુના આખા ભાગ ઉપર જમણીથી ડાબી બાજુ ગોલ આકારમાં ગુંદ્યા કરવું અથવા ચપી કરવી.

સવારે બિછાણાં ઉપરથી ઉઠતી વખતે તથા કુદરતી હાજતે જતી વેલાં આ રીતે થોડા દીવસ પાંચથી દશ મીનીટ કરવું. જેથી આંતરડાંમાંથી કચરો છુટો પડી જાય આવશે. એ સાથે અર્થ કોમ્પ્રેસ અથવા વોટર કોમ્પ્રેસ અથવા હીપ બાથ લેવાથી ઝાડાની કબજાઆતવાલાંને વધુ ફાયદો થાય છે.

પેટીંગ Patting.

જ્યારે એક માણસ સીક પડ્યો હોય ત્યારે તેની તરફ માયા-દયા-લાગણી રાખી, “આખું” શરીર ધણુંજ ધીમે ધીમે થોકવું અથવા પસવારવું જેથી દરદીને ઉંઘ આવવા સાથે આરામ થાય છે. બચાંઓ આ રીતે ધણી સહેલપથી ઉંઘી જાય છે.

ઉડા દમ ખેંચવો Deep breathing.

હાલમાં દમ લેવાની રીત કુદરતની શક્તિને ઝોજી કરનારી છે. દમણાં માણસ જાત શરીરમાં ધણુંજ દુકા દમ લે છે. જેથી રેફ્રેશ સંક્રિયજ નય છે, સારી હવા પુરતા જ્યાંમાં શરીરને મ-

લતી નથી અને ઝેરી હવા સારી રીતે બહાર કાઢી શકાતી નથી. એક સાધારણ અને દરદી માણસે ઉડા દમ ખેંચવાની ટેવ પાડવી જોઈએ છે. જો એવી ટેવ ન હોય તો તે માટે થોડીક મીનીટ સુધી શરીરને ખાસ કેવલ જોઈએ છે. ફક્ત થોડા દીવસની ચાલુ ખંતથી આ ઉડા દમ લેવાની ટેવ સાધારણ થઈ પડે છે.

આ રીતે એટલીતો ઉત્તમ છે કે તે દરેક દરદમા એક ઉપાય-મલાજ નરીકે વાપડવી જોઈએ. જે દરદને જલદીથી સાફ કરવામાં ઘણી જ ઉપયોગી છે. એટલે ફક્ત આ મલાજથી જ દરદ દુર કરી શકાય છે.

ઉડા દમ ખેંચવાનો પાક, નાનાં બચાં અને જનાવરો તથા ઉંઘતી રિથતીમાંનું માણસ, ઘણી જ સારી રીતે શીખવે છે. કારણ કે તેઓ કુદરતી રીતે જે આકારમાં દમ લેવો જોઈએ તે જ રીતે લે છે.

શરીરમાં દમ ખેંચતી વખતે પેટને ડુગાવવું એટલે મોટું કરવું જોઈએ છે તેથી જાણે કે પેટ લરીને શરીરમાં દમ લેતાં હોઈએ તેવું લાગે છે. એટલે પુરતા જથ્થામાં આપણે શરીરમાં સારી રીતે હવા દાખલ કરીએ છીએ. શરીરમાંથી દમ બહાર કાઢતી-હોડતી વખતે પેટને સંકોચવું જોઈએ એટલે પેટને અંદર લઈ જવું જોઈએ. તેથી જાણે કે આપણે શરીરમાંની ખરાબ હવા મોટા જથ્થામાં બહાર કાઢી નાખતાં હોઈએ તેવું માલમ પડે છે.

આ રીતે મગજને તાજગી બક્ષે છે, આંખોને તેજ આવે છે, ખઈવાલાંને ઉત્તમ છે. ખોરાક ખચાવવામાં, નખવઈ અને લોહી

સુધારવામા, ધાને જલદી રૂઝવામા, હુ કમા સારીરના દરેક દરદને જલદીથી મટાડવામા આ રૂઢી ઘણીજ ફાકડી છે

જેવી સલેખમની શરૂઆત થાય અથવા સલેખમ થશે એની નિશાની જણાય તેવુંજ જો વારવાર ઉંડો દમ ખેંચવામાં આવે તો સલેખમ થતો નથી અથવા જો થાય તો ઘણા નરમ આકાર મા થાય છે.

ધ્યાનમા રાખવાની ખાસ જરૂર છે કે આ ઉંડો દમ ખેંચતી વખતે હવા ચોખી હોતી જોઈએ, એટલે ધુમાડો થતો હોય કે ખરામ વાસ આવતો હોયતો તે વખતે ઉંડો દમ લેવો ન જોઈએ.

ખચીત આ ટેવને જે શખ્સે પોતાનો સાથી બનાવીઓ હોય તેને દરદો થવાનો સંભવ નથી અથવા જો થાય છે તો તે સહેલઈથી દુર કરી શકાય છે.

ધરમા ધુમાડો કરવાની ટેવ ઘણી જુડી છે. કેટલાકો ધારે છે કે ધુમાડાથી હવા સુધરે છે પણ તે મોટી ભૂલ લરેલી ખીના છે. ધુમાડાથી હવા સુધરવાને બદલે બગડે છે જેથી શરીરમા ચોખી હવાને બદલે ઝેરી હવા દમમા જાય છે. પારસીઓમા નાનાં ઘરોમા આતશ ઉપર સુખડ મૂખી ધુમાડા કરવાની ટેવ હોય છે પણ સુખડને આતશ ઉપર મુકતાંજ ધુમાડો થવા ન દેતાં તેને સવગાવી દેવું જોઈએ છે. હવા સુધારવાનો ઇલાજ તો ખારી ખારણાં રાત અને દીવસ ખુર્ચાં રાખી સુરજનો તડકો ધરમા આવવા દઈ, ચોખી હવા પુરતા જગ્યામાં ઓરડામાં દાખલ કરવાનો છે

તરવાની કસરત Swimming Exercise

તરવાની કસરત સારી છે પણ તે બધી જાતના દરદો દુર કરવામાં ઝાઝો લાગ લગવતી નથી તો પણ તે દના કરતા આરો ધલાજ છે તરવાની કસરત લેનારાઓમાં મોટે ભાગે મોટી કુમ (પેટ) જોવામાં આવે છે જે તદુરસ્ત માણસની નિશાની ન કહેવાય .

આ કસરત સલાહથી લેવી જોઈએ એટલે પાણીમાં વધુ વખત ન રહેવું ખાસ કરીને તાવવાલા અને નમના માણસોએ ફક્ત બેથી ત્રણ મીનીટ પાણીમાં રહેવું પછી બહાર નીકળી શરીરને કંઈ પણ બીનાસ ન રહે તેમ ધસડીને નુકી નાખવું-સૂકું કરવું.

આથી ઝાડો સાફ આવે છે અને બુખ સારી લાગે છે અને બીજી રીતે શરીરને પ્રાયદો જણાય છે

થડાં પાણીના બાથ Cold Bath

થડા પાણીના બાથની ખુબી પણ ઘણી ઓછી નથી તે વિષે વીએનાના પ્રેફેસર વીનટર નીટઝે જણાવ્યા જોગ શોધ કીધી હતી કે સામાન્ય થડા પાણીનો બાથ ઘણી અનુભવ જોટલી હદે લોહી મા તેજ Cells સેલ્સનો વધારો કરવાની અસર ધરાવે છે ૩૦ કેલ્સને પણ તેજ પ્રમાણનો અનુભવ મેલ્યો છે

એવું કહેવામાં આવે છે કે આ બાથ લીધા પછી અરંધા કલાકમાં cells સેલ્સનો વધારો જોવામાં આવે છે એટલે આ લસુ પડી રહેલા આ સેલ્સ, લોહીના ફેલાવા (blood circulation)

માં જોરથી ધરવા માંડે છે પણ તેની અસર, જાણે કે નવાં સેલ્ઝ બંધાયાં હોય તેવીજ થાય છે. આ થંડાં પાણીનાં બાથથી, શરીર માં દાખલ થતાં germs-જંતુઓ સામે લડવાને, એ સેલ્ઝને સારી પુષ્ટી મળે છે. પણ આ થંડાં પાણીના બાથ લેવાની ટેવ ધીમે ધીમે પાડવી.

જેઓ હમેશા ગરમ પાણીનો બાથ લેતાં હોય અને થંડા પાણીના બાથ લેવાની ખાહેશ હોય, તેઓએ તે એકદમ ન કરતાં પહેલે થોડા દીવસ અંગોત્તર કરી રહ્યા પછી ગુલ્લ ભાગો ઉપર થંડું પાણી રેડવું. તે પછી પીડુ ઉપર લંગાવવું પછી થોડા દીવસ ગયા બાદ અંગોત્તર કર્યા પછી આખાં શરીર ઉપર એકથી જે બાતણી જેટલું થંડું પાણી ઝડપથી રેડવું. જે પછી ઘણું ઘસડીને શરીર તુછી નાખવું. આ થંડાં પાણીમા વખત જતાં વધારો કરવો. પણ તે દરમીયાન જે ગરમ પાણીના બાથ લેવામાં આવતા હોય તેમાં ઘટાડો કરવા માંડવો અને ડુકાં પાણીથી અંગોત્તર કરવાની કોશેશ કરવી જે પછીજ પૂરે પૂરું થંડું પાણી વાપડવું.

ધ્યાનમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે કે આ જાતનો બાથ લીધા પછી શરીરને ઘણુંજ ઘસડીને તુછી નાખવું-સૂકું કરવું જોઈએ છે તેમ ન કરતાં આ બાથ ઘણો નુકસાનકારક થઈ પડવાનો સંભવ રહે છે બાથ લીધા પછી કસરત કરવી, જેથી શરીર ગરમ રહી શકે.

જેઓનું શરીર નમ્રું હોય અને તેઓ જો આ બાથ લેવાની ઇચ્છા રાખતાં હોય તેઓ થંડાં પાણીમાં દુવાલ લીંબવી તે દુવાલ આખાં શરીર ઉપર જોરથી ઘસડવો. પહેલે છાતી

તરવાની કસરત Swimming Exercise.

તરવાની કસરત સારી છે પણ તે બધી જાતનાં દરદો દુર કરવામાં ઝાઝો ભાગ લેજવતી નથી તો પણ તે દવા કરતાં સારો ઇલાજ છે. તરવાની કસરત લેનારાઓમાં મોટે ભાગે મોટી હુમ (પેટ) જેવામાં આવે છે. જે તંદુરસ્ત માણસની નિશાની ન કહેવાય.

આ કસરત સંભાલથી લેવી જોઈએ એટલે પાણીમાં વધુ વખત ન રહેવું. ખાસ કરીને તાવવાલાં અને નબળાં માણસોએ ફક્ત મેથી ત્રણ મીનીટ પાણીમાં રહેવું પછી બહાર નીકળી શરીરને કંઈ પણ જીનાસ ન રહે તેમ ધસડીને તુછી નાખવું—સૂકું કરવું.

આથી ઝાંડો સાફ આવે છે. અને બૂખ સારી લાગે છે. અને બીજી રીતે શરીરને પ્રાયદો જણાય છે

થંડાં પાણીનો બાથ Cold Bath.

થંડાં પાણીનો બાથની ખુબી પણ કંઈ ઓછી નથી. તે વિષે વીએનાના ટ્રેફિસર વીનટર નીટઝે જણાવ્યા જોગ શોધ કીધી હતી કે સામાન્ય થંડાં પાણીનો બાથ ઘણી અજાણજાણ જેટલી હદે બોહી માં તેજ Cells સેદ્જનો વધારો કરવાની અસર ધરાવે છે. ૩૦ કેલ્સે પછી તેજ પ્રમાણનો અનુભવ મેલવ્યો છે.

એવું કહેવામાં આવે છે કે આ બાથ લીધા પછી અરધા કલાકમાંજ cells સેદ્જનો વધારો જેવામાં આવે છે. એટલે આ-લસુ પડી રહેલાં આ સેદ્જ, લોહીના ફેલાવા (blood circulation) .

માં જોરથી ધરના માંડે છે પણ તેની અસર, જાણે કે નવાં સેદ્ધ બંધાવાં હોય તેવીજ થાય છે. આ થંડા પાણીનાં બાથથી, શરીર માં દાખલ થતાં germs-જંતુઓ સામે લડવાને, એ મેદજને સારી પુટી મને છે પણ આ થંડાં પાણીના બાથ લેવાની રેવ ધીમે ધીમે પાડવી

જેઓ હમેશા ગરમ પાણીનો બાથ લેતા હોય અને થંડા પાણીના બાથ લેવાની ખાહેશ હોય, તેઓએ તે એકદમ ન કરતાં પહેલે થોડા દીરસ અંગોત્ર કરી રહ્યા પછી ગુલ્લ ભાગો ઉપર થકું પાણી રેડવું. તે પછી પીકુ ઉપર લગાવવું પછી થોડા દીવસ ગયા બાદ અંગોત્ર કર્યા પછી આખાં શરીર ઉપર એકથી બે બાતની જેટલું થકું પાણી ઝડપથી રેડવું. જે પછી ઘણું ઘસડીને શરીર નુછી નાખવું. આ થંડાં પાણીમા વખત જતાં વધારો કરવો. પણ તે ફરમીઆન જે ગરમ પાણીના બાથ લેવામાં આવતા હોય તેમાં ઘટાડો કરવા માડવો અને પુકા પાણીથી અંગોત્ર કરવાની કાશેશ કરવી જે પછીજ પૂરે પૂરું થકું પાણી વાપડવું.

ધ્યાનમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે કે આ જનનો બાથ લીધા પછી શરીરને ઘણુંજ ઘસડીને નુછી નાખવું-સૂકું કરવું જોઈએ છે તેમ ન કરતાં આ બાથ ઘણો નુકસાનકારક થઇ પડવાનો સંભવ રહે છે બાથ લીધા પછી દસરત કરવી, જેથી શરીર ગરમ રહી શકે.

જેઓનું શરીર નળવું હોય અને તેઓ જે આ બાથ લેવાની ઈચ્છા રાખતા હોય તેઓ થંડાં પાણીમાં દુવાલ લીંજની તે દુવાલ આખા શરીર ઉપર જોરથી ઘસડવો. પહેલે છાતી ઉપર

છાતી લાલ બને ત્યાં સુધી ધસડતુ પછી ધસડીને તુછી નાખતુ. પછી આજ રીતે હાથ, પેટ, પીડુ, પગ અને છેવે બરડો એમ અનુક્રમે લઇ કરતુ.

થડાં પાણીના બાથમાં ફક્ત આગડીનેજ નહીં પણ આખાં શરીરને અગ્નયજ્ઞ જેવો ફાવેદો થાય છે. તે એક ફાંકડા ટોનીક સમાન છે જેથી હાર્ટ નવા બેસેથી. ચાલે છે, શરીરમાં દરેક ખુણે ખુણામાં લોહી ફરી વલે છે, મંદ બેગને તેજ આવે છે, હોજરી પોતાનું કામ ફાંકડી રીતે બજાવે છે. જે પછી ભૂખ લાગે છે, એ રીતે આ બાથ શરીરના બહારના ભાગનેજ સાફ ન રાખતાં અંદરના સવસ્થા ફરનીયરને (સાંચા કામને) પણ સાચ રાખે છે.

ડોઁ કેલગ કહે છે કે રોજનો થડાં પાણીનો બાથ તુકસાન-કારક છે અને ખંઈ તરફ દોરતી લઈ જાય છે, એમ ધારવું એ પૂરે પૂરી ભૂલ છે. ફક્ત ધ્યાનમાં આજ રાખવાનું છે કે આ બાથ લીધા પછી સારી રીતે કસરત કરી શરીરને ગરમ રાખતુ.

ગરમ પાણીનો Hot બાથ.

ગરમ પાણીનો બાથ એક ટોનીક સમાન છે, તે ધણું નખવાં રીરવાસાએને આશીષ સમાન છે. રાતે ગરમ પાણીએ અંગોલ ત્વાધી ઉધ સારી આવે છે

એક ટબમાં ગરમ પાણી નાખી માથાં સીરાયનો આખો ાગ બે પાણીમાં ગમ્મી પંદરથી વીસ મીની, સુધી બાથ લે તો રમેવો સાગે પડે છે, ને શરીરનો કચરો નીકળી જાય છે. પચ્ચ

આખો વખત પાણી ગરમ રહે તે માટે ગરમ પાણી થોડે થોડે વખતે નાખ્યા કરવું જોઈએ. જોએ સ્ટીમ બાથ ન લઈ શકતાં હોય તેઓ માટે તથા બચાંઓ માટે પરસેવો લાવવા સારો ઇલાજ છે.

ગરમ પાણી.

સવારે મોટું સાફ કરીને તથા રાતે સુતી વખતે એક વાઇન ગ્લાસથી એક કપ સુધી ગરમ પાણી થોડો વખત પીવામાં આવે તો ઝાડો સાફ આવે છે ને મોઢાંની ગદગી (ખરાબ વાસ) દુર થાય છે.

જોએને ઠંસો થયો હોય તેઓ જે એકકુ વાઇન ગ્લાસ ગરમ પાણી દીવસમાં ત્રણથી ચાર વખત પીએ તો ગત્તાનો ખખરાટ નરમ પડે છે અને ગત્તાને આરામ થાય છે અને કફ સહેજથી પડે છે.

જોએ થકુ પાણી ન પી શકતાં હોય તેઓ માટે આ ઉત્તમ છે. રાત્રિઆતમાં એક વાઇન ગ્લાસથી રાત્ર કરવું. તે એકથી બે કપ સુધી પી શકાય છે. ચુસી ચુસીને અથવા ધીમેથી આ પાણી પીવું.

તાવ આવવાની રાત્રિઆતમાં પીવામાં આવે તો પરસેવો પડી તાવ નરમ પડે છે. પણ લાંબો વખત પીવાથી હાટ ઉપર અસર થવાનો સંભાવ રહે છે.

દરદીને સુચના.

આગલ આવી ગયલાં લખાણુ ઉપરથી જણાશે કે એક માણસ દરદી અને પછી કોઇપણ દરદી તે પીડાતુ હોય પણ ઝાડો સાથે લાવવો, પાચનશક્તિ સુધારવી, છીદરો ખુલાં કરી ચામડી વાટે પરસેવો કઢાડી શરીરનો કચરો બહાર કાઢવો, સાદો ખોરાક આપવો એ દરદીનું દરદ દુર કરવાના ઇલાજો છે જે આગલ આવી ગયલા તરેહવાર કુદરતી ઇલાજોથી થઇ શકે છે. જેથી દરેક દરદ છુટું પાડવાની જરૂર રહેતી નથી છતાં કેટલાંક દરદીઓની ખાહેશથી થોડાંક દરદો છુટાં પાડી તેના ઇલાજો જણાવવામાં આવીયા છે.

અહિંયાં વાંચનારનું ધ્યાન ખેંચેલું અગત્યનું થઈ પડશે કે પટેલે એર-લાઈટ બાથ, સ્ટીમ અથવા સન બાથ, વોટર કોમ્પ્રેસ અર્થ કોમ્પ્રેસ, ડીપ ક્ષીધીંગ, સાદો ખોરાક જેવાં સાધનોથીજ દરદો દુર કરવાની કોશેશ કરવી. જેમાં ક્તેહ ન મલતાં હીપ કે સીટઝ બાથનો ઉપયોગ કરવો. કારણકે આગલ જણાવેલાં સાધણો ધણાં સહેલાં ને વલી પૂરેપૂરાં ખીત ખરચાતુ છે. જે સાથી વધારે ગરીબ માણસ પણ લઇ શકે છે.

કુદરતી ઇલાજોથી સારાં થતાં દરદો.

આ કુદરતી ઇલાજોથી માથાના ખરી ગયલા બાલો પણ પાછા આવે છે અને જીવાંનીમાં સફેદ થઇ ગયલા બાલો કાળા થાય છે. થાકેલાં બેજાને પુટી મલે છે. બહેરાં માણસ સમજતાં થાય છે. બેજાં વગરનો (બોયડ) છોકરો તેજ નિશાળીઓ અને છે. દીવાના

ઘણા થાય છે. મગજનો જુરસો (પવન) તથા મગજે લોહી ચઢી જતું નરમ પડે છે. માથાનો સખતમાં સખત દુખાવો આવીઓ જાય છે. આંખ, કાન, નાક તથા ગળાં (કંઠમાલા, ગાંઠ) નાં દરદો દુર થાય છે. દાંત કાઢી નાખ્યા વિના દાંતમાંનું પર દુર કરાય છે. મોઢાંમાંથી વાસ નીકળતી બંધ પડે છે. લકવો, રમે-ટીકમ, શીશ્વ અને બીજાં જડ ઘાલી બેઠેલાં દરદો ઉઠાંગરી કરી જાય છે સઘળી જાતની તાવો-મેલેરીઆ, એન્ટેરીક, ન્યુમોનીઆ, પ્લેગ, ટાઇફોઇડ વિગેરે કુચ કરી જાય છે. શરીરની નળલઈ છેલી સલામ કરે છે. જેઓને છોકરાં ન થતા હોય તેઓને છોકરાંપણ થાય છે. દુખથી કાલી થઇ ગયેલી ચામડી ચેરી જેની રતાશવાલી બને છે. સ્ત્રીઓ પેતાનાં મુલ્લ લાગોના દરદોમાંથી હમેશનો છુટકારાનો દમ ખેચે છે. સ્ત્રીને અચ્છું દુધ આવે છે તે બચાનો જનમ ઘણી સહેલથી થાય છે. શરીરમાંની સવા મણુ ચરબી અને એપેનડીસાઇટીસ જેનાં દરદો કંઈપણુ વહાડકાપ વિના સલામ કરે છે. સનએડ, ગોવર, કેલેરા તે મરડો એ ઈલાજથી ઉભી પુછડીએ તહાસે છે. પેટનો ચુકો ને મોડી પીસાળ તથા પથરી રામ ગોલો લાઇ રામ થાય છે. જલંદર ને મુગાપણું શરીરનો આશરો છોડી આઘ્યાં જાય છે. ચામડીનાં હડીનાં દરદો (ખરપણું, કોડ વિગેરે) ધીમે ધીમે માચડો ખાલી કરે છે. લગદર, હરસ, મસાને શરીરમાં રહેવા ગમતુ નથી. કોઢ પણુ ચુરસે થઇ ચાલ્યો જાય છે. શરીરની નળલઈ છેલી સલામ કરે છે. પહેલા બીજા ત-બકકાનો ક્ષય, હાંફણુ ને ઠાસો સારો થાય છે. હાર્ટ ડીઝીઝ પણુ મટ છે. લીવર અને ઝાડાની ફરીઆદ કરવી પડતી નથી. ચોક્કસ દરદો હુમલો થયા પછી પગ ખોરો થયો હોય અથવા શરીરના

ખીન્ન ભાગોમાં કંઈ વાક આવ્યો હોય અથવા દુઃક થઈ ગયો હોય તો તે પણ મુધરે છે કેનસર પણ નાસવા માંડે છે પણ કેનસરના કેન્સરમાં જાણે કે શરીરમાંથી નીકળતી દાકણું જેમ ચાલાઓ કરે તેવી રીતે દરદીને ઘણું સતાવીને પછી કેનસર સાહેબ રજા લે છે. એ ચાલાઓમાંથી પસાર થવાને પુરતી શક્તિ જોઈએ, નહિં તો ઘણીવેલા દરદી મરણ પામે છે વિગેરે વિગેરે શરીરનાં સંધાનાં દરદો દુર કરી શકાય છે.

માથાના બાલો અને બાલ વગરનું તાલક.

માથાનો બાલો શોભાવવા અને તેને મજબુતી આપવા તરેલ વાર જાતનાં સુગંધી તેલો વિગેરે ભરવામાં આવે છે. પણ તેમ કરવામાં ભરનાર શખ્સ મજબુત ઠગાય છે. તેમાં સ્પીરીટ અને ખીન્ન વુકસાનકારક વસાણાં વાપડવાથી માથાનો દુખારો થાય છે, બાલ સફેદ થઈ જાય છે વિગેરે હરકતોમાં તે ઉતરે છે.

દરદોજ અંગેલ કરતી વખતે માથામાં મટોળી ચોલવામાં આવે તો બાલ સુંદર, સુંવાલા, નરમ અને કાલા જાય છે. આ માટે પ્રુલ ગેટલ બાથ સારો છે.

હીપ બાથ લેવાથી માથાના ખરી ગયલા બાલો પણ પાછા આવે છે.

સલેખમ અને માથામાં સરદી.

સલેખમ-સરકમ ધણી વેલા એટલો તો જોરથી થાય છે કે દરદી ધણોજ કંટાળી જાય છે. વારંવાર થતો સલેખમ સારી નિ-

સાની બતાવતો નથી કારણકે સ્વેપ્નમ (પાણી વહેતું) ગર્ભ માં ઉતરી પડે છે જે પછી હામો થાય છે જે બલગમ દરેક વખતે ધુંકવામા નથી આવતો તો ફેફસા બગડવાનો સંભવ રહે છે ને ખાઇ થાય છે. તેથી સ્વેપ્નમને દુર કરવાની પહેલી ટકે કોગેશ કરવી. જેવી મસ્તેપ્નમની શરૂઆત જણાય કે વાગવાર દીવસમાં અને રાતે ઉઠેા દમ ખેચવાનું-deep breathing શરૂ કરવું અને દીવસમાં બેથી ત્રણ વખત માથાને વરાલનો (steam) બાથ આપવો. આથી માથું દુખતું નરમ પડે છે અને રાતે સારી ઉંઘ આવે છે. ચોખ્ખી હવામા ફરવા જવું.

માથામાં સરદી થઇ હોય તે સાથે છીંક આવી નાક ઝરતું હોય તો રાતે બાલ લીજવવાથી અને આખી રાત માથા ઉપર પાણીના કટકા (કટકા ઘણી ઘડો વાલી મુકવા જેથી તે ગરમ ન થઇ જાય) મુકવાથી વારંવાર ફક્ત એકજ રાતમાં નરમ પડી જાય છે.

માથું દુખવું Headache.

જો સાધારણ માથું દુખે છે તો તે ચલાવી બર્ષ સકાય છે. પણ જ્યારે માથું ફાટી જતું હોય તેમ દુખતું હોય, માથાની ખેપરી (નાલકું) ઉપસી (મુછ) આવી શટી જતું હોય તેમ થતું હોય અને તેથી ઉંઘ અને ભૂખ તથા દેવી અને દીવાના શખ્સ જેવો અવતાર બનાવવો, એક બે દીવસ નહિ પણ મહીનાઓ અને વરસો સુધી આ હાલતમાં ફરવું તે તો જે શખ્સને થાય તેજ બાપડો એ દુખ વિષે સારી રીતે સમજી શકે તેમ છે. સાધારણ નજરે, બાબદ નજીવી લાગે છે પણ તે ઉપર દવાઓ, ઇનજેકશન્સ અને વહાડકાપ લાઇલાજ જેવું થઇ પડે છે અને છેવટે દરદી

આપધાતના રસ્તા તરફ ઠપે છે. તેના કેસમા જાડાની કબજાઆત અને પાચનરાકિત તરફ પહેલું ધ્યાન બેચપુ જોઈએ. તે આ કુદરતી ઇલાજોથી દુર કરી શકાય છે.

નંબર ૧ માયાં ઉપર અર્ધ કોમ્પ્રેસ મુકવો. થોડા દીવસ પછી ગરદન ઉપર અને વલી થોડા દીવસ પછી પીકુ ઉપર મુકવો. જેથી દરદીને શાંતી થઈ માયાંમાનો કચરો ધીમે ધીમે પીકુ ઉપર આરી જાડાને રસ્તે નીકલી જશે. શરૂઆતમાં ફરરોજ પછી દર ત્રીજે દીવસે અને છેવટે અઠવાડીઆમાં એકથી બે વખત માયાંને સ્ટીમ-વરાલનો બાથ આપવો. એ બાથ પછી તુરતજ હીપ બાથ લેવો અને એકથી બે અઠવાડીઆ પછી હીપ સાથે સીટઝ બાથ પણ લેવો. હીપ બ્રીધીંગ અને સાદા ખોરાક ઉપર ખામ ધ્યાન આપવું.

નંબર ૨. જ્યારે માથું ગરમ હોય ત્યારે જાડા તુવાલની ઘડી અથવા ઘડી વાલેલો દુવાલ, થડાં પાણીમા ભીંજવી તે માથા ઉપર તેમજ મોઢાં ઉપર મુકવો જેથી માથાનો દુખારો નરમ પડશે પણ માથાના બાલો ભીંજવાવા જોઈએ જો આ દરદ જડ ધાલી બેઠું હોય તો ગરદનની આસપાસ, બરફ નાખેલાં પાણીનો કટકો વિંટાલવો પણ તે સઘળું જ્યારેજી ગરમ થાય કે તુરત બદલી નાખવું. તે માથે પુર બાથ, હીપ બ્રીધીંગ, સ્ટીમ બાથ, સાદો ખોરાક લેવું.

જેઓનું થોડે થોડે દીવસે નિયમીત માથું દુખતુ હોય, તો જે દીવસે માથું દુખવાની આશા હોય, તેની એક અથવા બે દીવસ અગાઉ ફક્ત ફક્ત જોરોજ ખોરાક લેવો.

ગાંધીપણું Insanity. .

આ દરદ દુર કરવામાં ધીરજની ઘણી જરૂર છે. કારણ ઘણી વેળા આ દરદ દુર થતાં વધુ વખત લાગે છે, ખપ-સૂચની માફક એ પણ દરદનો છેલો તખ્તકો છે.

આ દરદ, મગજ ઉપર વધુ બોલે રાખવાથી, ચાલુ વિલાપ કે શીકર કરવાથી, ખોરાક ન ખવવાથી, ઝાઝની કબજાઆત રહેવાથી, masturbation-હાથની ટેવ ચાલુ રાખવાથી વિગેરે કારણોથી, તથા વંશપરંપરા થાય છે. આ કારણોથી, જીંદગી દરમિયાન, દુર રહેવાનીજ કોશિશ કરવી જોઈએ છે.

કોઈપણ જાતની દવા આપવા પહેલાં દીવસમાં ત્રણ વખત હીપ બાથ આપવો. એકથી બે મહીના ગયા પછી સીટજ બાથ શરૂ કરવો. સારો ખોરાક આપવો, ખુશી હવામાં ચલાવવું, રાતે અર્થ અથવા વોટર ક્રોમ્પ્રેસ પીડુ ઉપર મુકવો, દીવસમાં એરલાઇટ બાથ આપવો, કુલ બાથ થંડાં પાણીનો આપવો, અને રાતે કુટ બાથ આપવો.

આ ઇલાજોથી દરદી ઘણો જલદી સારો થાય છે. આ સઘતા ઇલાજો ન બને તો હીપ બાથ અને અર્થ ક્રોમ્પ્રેસ તથા કુટ બાથ ઉપર ધ્યાન આપવું.

આ ઇલાજોથી ઝાડો સાફ આવે છે, પાચન શક્તિ સુધરે છે અને લોહી સારી રીતે ફરે છે જેથી લોહી ફરવામાં અગવડ કરતો કચરો માર્ગમાંથી નીકળી જાય છે અને દરદીની હાલત સુધરતી જાય છે.

જો દરદી પહેલે બાથ લઈ નહીં શકે એવી હાલતમાં હોય તો બીજા શખ્સે આપવો-ચ પી કરવી.

બોથક નિશાળીઆ.

જે છોકરાંનું લેજીડું શીખવામાં ન ચાલતું હોય અને તેને બોથક તરીકે (તેજી બેઠાં વગરનો) ધારવામાં આવતો હોય તો ગાંઠ-પણામાં જે છલાને બતાવ્યા છે તે આપવા જેથી છોકરાંની મગજ શક્તિ મુઘરે છે.

ઉંઘ અને ઉંઘનું દરદ (ઉંઘ ન આવવી).

એકજ બાલુએ સુવાની રૂઢી ખોટી છે. રાતે એકજ લાગ ઉપર ન સુતાં બાલુ ફેરવીઆ કરવી. એકજ બાલુએ સુતાં તે લાગ તરફ morbid matter-કચરો ભેગો થાય છે. તે બાલુના (જમણી કે ડાબી બાલુનાં) મોઢાંના લાગ પણ સુજેલો માલમ પડે છે અને તે લાગ ઉપર બીજા લાગ કરતાં, દરદ પણ વધુ જણાશે. ઘણી વેલા એક બચ્ચું એકજ બાલુ ભેગા થયલા કચરાથી જનમેલું જણાશે. તેનું કારણ તેની માતાની હમેશવાલી રિયતીમાં એકજ બાલુએ સુવાનું જણાશે.

ઉંઘ ન આવવી Sleeplessness.

ઘણાં શખ્સો આ દરદથી પીડાય છે. તેઓ રાતે બિછાણે જતી વખતે અથવા મોડેથી ખાણું લઈ એ દરદને જનમ આપે છે અથવા મગજ ઉપર આખો દીવસ ભાર રાખવાથી પણ આ દરદ થાય છે. તેઓએ સુરજ અસ્ત પામીઆ પછી બનતાં સુધી કંઈ

પણ ખોરાક ન લેવો. જો જરૂર જણાય તો ખાણામાં ફટ્કા નેવો હલકો ખોરાક લેવો. ચાહે કાપીનાં પીણાં પણ એ દરદરું પરિણામ લાવે છે. મેરડીને કામ કરનાર અને ફક્ત મગજ ભેજાનેજ મહેનત આપનારાં પણ એ દરદરું પીડાય છે.

રાતે બિછાણે જતી વખતે ડુટ બાથ અથવા હીપ કે સીટઝ બાથ લેવો અથવા ગરમ પાણીએ અંગોસ્ન કરવી જો ટેવ હોય તો થંડા પાણીએ અંગોસ્ન કરવી. આમાંથી કોઈપણ એક બાથ લેવો અથવા ટબમાં ગરમ પાણીમાં બેસવું અથવા હીપ ક્રીધીંગ લેવું તે સાથે બિછાણે જવા અગાઉ ઓઝામાં ઓઝા ત્રણ કલાક આગલ ખોરાક લેવો, ખુશી હવામાં ફરવા જવું, બિછાંણે જતી વખતે કોઈપણ જાતની ઉશ્કેરાતની લાગણી રાખવી નહીં. મસાક્કાનો ખોરાક ન લેતાં સાદો ખોરાક લેવો. દારૂ, ચાહે, કાપી, ખીડી એકદમ છોડી દેવું. તેને બદલે ગરમ પાણીમાં લીંબુનો રસ ને મધ નાખી તે લેવું. આ રીતે બિછાણે જતાં લેવાથી આરામ થાય છે. બિછાણાં ઉપર દીવસમાં બનેલા બનાવો પાછા યાદ કરવા નહી. સીનેમા, નાટક વિગેરેમાં રાતે દશ વાગ્યા પછી હાજરી આપવી નહીં. રાતે બિછાંણે જતી વખતે પગનાં તક્ષીઆંને ગરમ પાણીની બાન-ક્ષીનો સેક કરવો, અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ પીકુ ઉપર મુકવો.

સ્વપન્ન અને સ્વપનાવસ્થા.

દીવસની મહેનતથી શરીરમાં જે ભાગોનો ધસારો થયો હોય તેને રાતની ઉંઘથી રાહત મળે છે અથવા પોતાની અગાઉની સ્થિતિએ પહોંચે છે. પણ જો સારી ઉંઘ ન આવે તો બેભુન અરધું તેજ અને અનિયમીત સ્થિતિમાં રહે છે. જેથી શુશ્વણ ભરેલાં

અને ખુબા નહીં એવા ચીત્રો આપણી નજરે પડે છે જેનું પરી-
ણામ સ્વપનામાં આવે છે

જો એક શખ્સને બીહામણા, હવસી કે બીજાં સ્વપના રાતે
આવતા હોય તો દીવસમાં તેવા વિચારોથી દુર રહેવાની કોશિશ
કરવી જોઈએ છે. જે કામ દીવસે કીધું હોય અને તે કામના
વિચારો સ્વપનાના આકારમાં આવીઆજ કરતા હોય તો જાણવું
કે બેજાંના ચોક્કસ ભાગો પાસે તેની શક્તિ ઉપરાંત આપણે કામ
લઈએ છીએ, તેથી તે ભાગો રાતે આસાપશ લઈ શકતા નથી
અને તેથી તેઓ દરદવાસા ભાગ તરીકે વરતે છે તેના શખ્સને આસા-
પશની મોટી જરૂર છે જે બાબદોનો વધુ વિચાર કરવામાં આવે
છે તેજ લગલગ બાબદો સ્વપનામાં દેખાય છે. બીજા શખ્સમાં
કહેવામાં આવે તો સ્વપનું એ કંઈજ નહીં પણ દીવસમાં જે કંઈ
આપણે કરીએ છીએ તેનો પડઢા છે જો વધુ કામ કરવામાં આવે
છે તો તેના વિચાર રાતે આવે છે. ખરાબ હવસી વિચારો અથવા
દેખાવો, આંખો વડે મગજમાં દાખલ કીધા હોય તો તેવાજ વિ-
ચારો અથવા દેખાવો સ્વપનાના આકારમાં રાતે આવે છે. તેથી
એ દરદ દુર કરવા કાજે દીવસમાં શક્તિ મુજમનું કામ કરવા
ઉપરાંત સારા વિચારોજ દાખલ કરવા. એ નિયમ જોએને સ્વપના
વસ્થા થતી હોય (રાતે ધાત જતી હોય) તેઓને પણ મજબુત
રીતે લાગુ પડે છે તે ઉપરાંત ઉંન ન આવવા માટેના જે ઇલાજો
છે તે લેવા.

આંખનાં દરદો.

આ દરદો પણ શરીરમાં ખાસ કરીને આંખમાં રહેલી morbid matter-કચરાનેજ આભારી છે.

આંખમાંથી પાણી ઝરવું, આંખ લાલ થવી, નજરનું ટુંકાપણું, ખીલ, મોતીઆ વિગેરે આંખનાં સઘલાં દરદો માટે આંખનો ખાથ અને હીપ તથા સીટઝ ખાથ નમુનેદાર છે. તે સાથે હીપ પ્રીધીંગ (deep breathing) અને ચોખી ખુલી હવામાં લાંબે છેટે જોતા હોઠએ તેમ (પણ રસ્તામાં ચાલતી વખતે ધ્યાન રાખવું) ચાલવું.

આ ઈલાજોથી આંખોમાં ઓપરેશન કરાવાની જરૂર રહેતી નથી અને ચરમા પહેડવાની કે આંખમાં દવા વિગેરે નાખવાની વધુ વાર જરૂર રહેતી નથી. એ રીતે ચરમા પહેડવાના હમેશના કંટાલામાંથી છુટી જવાય છે. ઠાકેલી આંખો માટે આંખનો ખાથ આશીષ સમાન છે.

આંખના ડોલા દુખતા હોય તો આંખ અને કપાજ ઉપર હલકો સેક કરવો.

જો આંખોમાં ઓપરેશન કરવાથી આંખની nerves નર્વઝનું નેડાણ તુટી ગયું હોય અથવા સખત દવાઓ નાખી આંખની નર્વઝને ધણી નબળી કરી નાખી હોય તોજ આ ખાથ અસર કરી શકેતા નથી.

કાનનાં કરોડો.

બહેરાપણું, કાનમાં ગમકા મારવા, કાનમાં મસા, કાન પા-
કવો અથવા દુખવો, કાનમાંથી પડે નીકળવું વિગેરે કાનનાં સધલાં
દરદોમાં કાનને પહેલે સ્ટીમ બાથ આપવો. પછી તુરતજ હીપ કે
સીટજ બાથ લેવો. તે સાથે કાનની આસપાસ (બહારથીજ) મટો-
ડીનું જાડું પડ-અથવા કોમ્પ્રેસ લગાડવો.

કાનમાં કીડ લાગવાથી અથવા કાનમાંથી મેલ કાઢવા સહી
અથવા કોઈપણ વસ્તુ કાનમાં લગાડવી નહીં. ઉપર જણાવેલા ઇ-
લાજથી મેલ-કચરો પોતાની મેલે બહાર આવે છે જે આંગણી વડે
ઉપરથી સાફ કરવો.

આ દરદો પણ શરીરમાં-ખાસ કરીને કાનમાં રહેલા mor-
bid matter-કચરાથી થાય છે. દરેક દરદ morbid matter
થીજ થાય છે તે આગળ જણાવ્યું છે તેથી હવે દરેક દરદમાં
પાછું પાછું લખવાની જરૂર રહેતી નથી.

નસકોરી કુટવી.

જો નસકોરી ઘુટે એટલે નાકમાંથી લોહી વહે તો ગરદન તથા
નાક ઉપર આઈસ ફેરવવું અથવા માથાં ઉપર પાણીની ધાર ના-
ખવી પણ માથું નીચે ન નમાવતાં ઉંચુંજ રાખવું એટલે આગળ
થી વાંકું ન વાળવું અથવા જે નસકોરાંમાંથી લોહી જતું હોય તે
નસકોરાંમાં લીંછુનો રસ મુંઘવો.

દાંતનાં દરદો.

દાંતનાં દરદો લગભગ હાલના ખોરાકને આભારી છે. આઈ-સક્રીમ, આઈસ વિગેરે થડાં ખાણું પીણું અને દાંતને કસરત આપીઆ વિનાનો નરમ ખોરાક, દાંતનો નાશ કરનારાં સાધણો છે. ભુક્તાં વગરની ધઉંની રોટલી લેવાથી પણ દાંતનાં દરદો તરફ જ-વાયછે. ઘઉંમાં રહેલું ભુક્તુ તો દાંતને જાણે કે ટોનીક સમાન છે એ ભુક્તુ દાંતનાં હાડકાંને મજબુતી આપનારો અઘ્છો ખોરાક છે પણ અફસોમ કે આ મીઠા સ્વાદીષ્ટ ખાણુંને બાજુએ મેલી, તે-માનુ કીમતી ભુક્તુ કચરામાં નાખી, શોભાને ખાતર, ફક્ત સફેદ આંટાનાં નરમ પાઉં, રોટલી અને બીજાં પકવાનો ખાવામાં આવે છે.

જો એક સ્ત્રીને ટાહેલા ટપલાં કરવા મુકી હશે તો કલાકના કલાક, એવાં વગર અરથના ટાહેલાં પાછલ ખુરીથી વખત ગુમાવશે પણ તેણીને ખોરાક પકાવવા પાછલ ધ્યાન આપવા જણાવતાં તેણીને સારે કંટાલો ઉપજશે અથવા તેમ કરવા બીસકુલ ના પાડશે. ત્યારે હવે બીજા શબ્દોમાં એમ કહીએ કે હાલનાં દાંતનાં દરદો, ખોરાક સારી રીતે નહીં પકાવવાની સ્ત્રી જાતની હકીકત અથવા બેદરકારીને ધણે અંશે આભારી છે. પણ આફસોસ કે આપી અગત્યની બાબત ઉપર કશું પણ ધ્યાન ન આપતાં, પોતાની વાજબી પવિત્ર ધરજ બાજુએ મુકી, પોતાની અને પોતાનાં વહાલાઓની છુદગી જોખમમાં નાખી, ઘરની બહારની, રાજદવારી વિગેરે બાબતમાં સ્ત્રી જાત ઉવદ લેવા લાગી છે પણ કુદરત તે શાંતીથી નિહાલી શકતી નથી. આ જાતની ઉલટથી હાલમાં સ્ત્રી

જાતમાં અનીતિ વધુ વધી પડી છે અને તેનાં પરીણામમા પાણી ના રેલા માપક દરદો આગલ વધ્યાંજ જાય છે તેથી એક ભત્રી સ્ત્રીની પવિત્ર ફરજ છે કે તેણીએ આગલ થઇ ગયેલી ભત્રી સ્ત્રીઓ પગલે ચાલી પહેલે પોતાનાંજ ઘરની દેખરેખ ઉપર વધુ ધ્યાન આપવું જાઇએ છે.

કેટલીક વેલા એવો પવન ફાટે છે કે એક દરદી તરફથી સાધારણ દરદની પણ ફરીઆદ કરતાં, તે દરદને દાંતનાં દરદ (ખામ કરીને દાંતમાં થતું પર-pyrrhoea) ને આ નાગી જણાવી તે ગાપડાંના મોઢાંમાંથી સુંદર મજાસુત દાંતે પણ કઢાવી નાખે છે. આમ કરવા છતાં, દરદનું મુખ્ય કારણ દુર ન થવાથી દરદીની હાલત જેવીને તેવીજ રહે છે અથવા કામચલાઉ કાયદો જણાય છે. ઘણા ધીલા અથવા કાઢી ગયેલા દાંતોનેજ કઢાવી નાખવા જોઈએ. તે સિવાયના સારી સ્થિતિના દાંત કઢાવી નાખવા એ મૂર્ખાઈ ભરેલું છે. કારણકે તેથી કંઈ દાંતનું દરદ કે બીજું દરદ દુર થવાનું નથી.

હાલની કહેવાતી rich dishes-સ્વાદીષ્ટ વાણીઓ દુર કરી સાદો પણ પુષ્ટિકારક ખોરાક જે લેવામાં આવે તો ખમ્મીત દાંત સાફ કરવાની પણ જરૂર રહે નહીં. જુવે જનાવરોનાં દાંત ! તેઓ છંદગી દરમીઆન પોતાના દાંતને એક પણ વખત સાફ કરતાં નથી. છતાં તેઓના દાંત ઘણાજ સુંદર અને મજાસુત જણાય છે. કારણકે કુદરતે જે આકારમા ખોરાક ઉત્પન્ન કર્યો છે તેજ આકારમાં તેઓ ખાય છે. દાંત કોતરણી કઠીમી વાપડવી નહીં પણ જીભ અથવા હાથવડેજ દાંતમાં ભરાયેલી રજકણ કાઢવી. એ નિયમ દરેકે ધ્યાનમાં રાખવો જોઈએ.

આગત્ર જણાવ્યું તેમ જો દાંત ઘણા ધીસા થવા હોય અને જોરાક આવતાં ઘણી દરકત થતી હોય તોજ તેને પડાવી નાખી ખીજ દાંત મુકાવવા જોઈએ, તે કારણ સિવાય જ્યારે પણ દાંત કઢાવી નાખવાની લક્ષામણ કરવામાં આવે ત્યારે તેના ઇલાજમાં મોટું ઉંઘાડું રાખી આખાં મોઢાં ઉપર સ્ટીમ બાય આપી તુરત હીપ કે સીટઝ બાય લેવો. દાંત અથવા દાઢ દુખતાં જો સ્ટીમ બાય આપવામાં આવે છે તો ઘણો ચારામ થાય છે. જો દાંત અથવા દાઢ દુખતી હોય તેની બહાર ગાલ ઉપર જો મઠી મુકવામાં આવે છે તો સારી અસર થાય છે.

દાંત ખેંચી કાઢીઆ પછી જો દાંતના પારા-દાઢમાંથી લોહી નીકળતું હોય તો તે લાગ ઉપર જરૂર ફેરવવું અથવા લીણતા રક્તમાં કપડાંનો ટુકડો બાંજવી મુકવો.

એક દરદ દુર કરવા જ્યારે હીપ કે સીટઝ બાય લેવામાં આવે છે ત્યારે જોકે તે દરદીને આગત્ર કઢીપણુ દાંતનું દરદ થયું ન હોય છતાં મોઢાં-માથામાં રહેલા morbid matter-કચરાને લીધે કેટલીક વેલા આ દાંતનું દરદ હુમલો કરે છે પણ તેથી ન ગભરાતાં તેને એક સારી નિશાની સમજી બાય ચાલુ રાખવા.

જીભ ઉપર પડ-થડો.

જીભ ઉપર થતા પડ-પડ માટે જો થોડા દહાડા ફક્ત ફરટસ અથવા ફરટસ અને બુસાં સાથની ઘઉંની રોટલી જોરાક તરીકે લેવામાં આવે તો જલદીથી ફાયદો થાય છે.

ખીજા ઇલાજ તરીકે મોઢું ઉંઘાડું રાખી સ્ટીમ બાથ લેઈ પછી તુરત હીપ બાથ લેવો.

ગલાનાં દરદા.

ગલામાં ગાંઠ, ખોખરો અવાજ, ગળું બેસી જવું, ગલામાં ગરમી આવવી, સોજો, ગલાંતો ખખરાટ (irritation) વિગેરેમાં ગલામાં વરાલ લાગે તેમ મોઢું ઉંઘાડું રાખી સ્ટીમ બાથ લઈ હીપ બાથ લેવો.

ગલાંતો ખખરાટ પૂરેપૂરો નહીં ધારી શરૂઆતમાં તેનો ઇલાજ લેવામાં આવતો નથી પણ આ ખખરાટથી વધુ ઠાંસવું પડે છે અને તેથી શરીરમાં ભારે દુખ પેદા થાય છે.

ગલાંતો ખખરાટ વખતે જો ઠાંસવાને બદલે ખંખાર માર્યા કાઢો હોય (જેમ ઘોડો ખંખારે છે તેમ જોરથી) તો ઠાંસવાથી જો અંદરના ભાગો દુખે છે તેનો બચાવ થાય છે.

ગલાંતો દરદ વખતે એક વાઇન ગ્લાસ જેટલું ગરમ પાણી વારંવાર પીધું હોય તો ઘણો ફાયદો જણાય છે.

ડીફ્થેરીઆ Diphtheria.

આ દરદ ખતીત ગંભીર પ્રકારનાં છે જ્યાંસુધી સ્ટીમ બાથ થી પરસેવો પાડી, હીપ કે સીટઝ બાથ આપવાથી પેશી morbid matter-કચરો નીકળી જાય છે ત્યાંસુધી કંઈપણ ગંભીર પરીણામ આવવાની આશા હોતી નથી. આ દરદમાં ઘણું કરીને ગલાં

આગલ એ કચરો ચઢવા માંડે છે જેથી દરદી સહેલમથી દમ ખેંચી ન શકવાથી, ગુંગલઇ મરણ પામવાનો પણ સંભવ રહે છે.

આવા બારીક વખતે પણ ગવા તથા મોઢાંને સ્ટ્રીમ બાથ આપવો, જેથી થોડો ઘણો કચરો નીકળી કંઈક રાહત મળે છે. આ કેસમાં ખાસ કરીને સીટઝ બાથ વધુ અસરકારક થઈ પડે છે. આ કેસમાં ઘણી સંભાલથી વરતવાની જરૂર છે. ગલાનો સોજો ઉતરવાથી નચીંત થઈ ન બેસતાં, ઝાડો સાફ આવે અને પાચનશક્તિ સુધરે ત્યાંસુધી આ ઈલાજો સંભાલથી ચાલુ રાખવા જોઈએ.

ગવાં તથા મોઢાંને સ્ટ્રીમ બાથ આપના ઉપરાત દીવસમાં એક વખત ન્યાંસુધી બથ ઓછો થાય ત્યાંસુધી નીચે પ્રમાણે ઈલાજો લેવા

એક નેતરની ખુરશીની નીચે છ બાતલી જેટલા ગરમ કીધેલાં પાણીનું વાસણ મુકી તે ખુરશી ઉપર દરદીને બેસાડવો અને બીજા ગરમ કીધેલાં પાણીનાં વાસણ (અરધું વાસણજ પાણી લેવું) ઉપર લાકડાંની બે પતી થોડે છેટે મુકી તે ઉપર પગ મુકી આખાં શરીરને ધાબલી અથવા બાંદુસથી સારી પેટે વિંટાલી બેસવું મજબુત પરસેવો પડ્યા પછી પંદરથી ત્રીસ મીનીટ સુધી હીપ બાથ આપવો. જે પછી દર ત્રણ કલાકે, સીટઝ બાથ અરધો અરધો કલાક સુધી આપવો. આ રીતે આખી રાત દરમીઆન પણ કરવું જેથી તાવ પણ ઓછી થશે. દીવસમાં ત્રણ વખત એકેક લીંબુનો રસ આપવો જેથી એનાં જંતુઓ મરી જશે.

કંઠમાલા.

સ્ક્રોફ્યુલા, ગોઇટર (Scrofula, Goitre) આ દરદો જાણેકે એક બીજાનાં લાઇ બહેન થાય છે તેથી તેને એકજ નામ કંઠમાલામાં જણાવશું. સ્ક્રોફ્યુલામાં કેટલીક વેલા શરીર ટુગી આવેછે. માથું મોટું રહે છે. ગોલ ચહેરાને બદલે ચપટો, આંખો મુજેલી, નબલા પગો, થંડા હાથ પગ, થડી લાગવી. આમાંથી કોઈપણ એક અથવા વધુ નિશાની એ દરદથી પીડાતાં દરદીમાં જોવામાં આવેછે. ઘણી વેલા એ દરદ ખર્ષ ઉપર નાખી દે છે. તેથી શરૂઆતમાંજ અસરકારક ઇલાજો લેવાનું શરૂ કરવું જોઈએ.

Goitre જ્યાંમુઘી બહારથીજ વધે છે ત્યાંમુઘી દરદીને હરકત થી પણ દરદ વધતાંજ જ્યારે દમ લઈ શકાતો નથી ત્યારે દરદીની વેદના ભારે થાય છે. આ જાણે કે કુદકા મારતું દરદ છે. કારણકે જો એક ગાંઠ પાડે છે અને ટુટે છે તો પાછી બીજી જગ્યાએ થાય છે.

તરેહવાર દવાઓ અને સુધધાઓ આપવામાં આવે છે પણ સધવું ફેાકટ જાય છે.

ગર્લાં તથા મોઢાંને સ્ટીમ બાથ આપી હીપ કે 'સીટઝ' બાય લેવો. ટુટતી ગાંઠોના ઘાને અર્થ ક્રોમ્બ્રેસથી રૂઝવવા. તે સાથે ગર્લાંની કસરત (ગર્લાંને ધીમે ધીમે આસપાસ ફેરવવું, એક બાજુથી બીજી બાજુ અને જુદી જુદી સ્થિતીમાં ફેરવવું) લેવાથી જલદી શાયદો જણાય છે.

આ ઇલાજોથી કેટલીક વેલા ફક્ત કામચલાઉ સુધારો જણાય છે. પણ સંપુર્ણ રીતે તે દરદને દુર થતાં કદાચ મહીનાઓ અને કેટલીકવેલા વરસો લાગે છે. પણ જો તે દરદીમાં પુરતી શક્તિ ન હોય તો ફાયદો નથી પણ થતો. એ ઇલાજો લેવામાં ખત અને ધીરજની વધુ જરૂર રહે છે.

ગુંગવંધ જતું. Suffocation.

જ્યારે ગલાંમાં ગાંઠ થઈ તે પીગલી કમ લેવાની નહીં તેની રસી ઉતરે છે ત્યારે, અથવા પીગલે તે અગાઉ તે ગાંઠ ઘુન્ને છે ત્યારે માણસ ગુંગવંધ જતું હોય તેમ થાય છે. આ ગુંગલાત. કેનસર અને ડીફથેરીઆ જેવા કેસમાં પણ બને છે. આ કેસમાં સીટઝ ખાય ઘણાજ અસરકારક માલમ પડ્યો છે કારણકે તે લેર્તાજ દરદીની સ્થિતી સુધરતી જાય છે.

થંડા હાથ અને પગા.

ધરડાં અને જીવાન તથા બચાઓની હાલમાં સાધારણ ફરીઆદ હાથ પગ થંડા થઈ જવાની છે. હાથ પગમાં ગરમ ભોજન પહેડવાથી કે શરીર ઉપર ગરમ કપડાં રાખવાથી ખરી રીતે ગરમી આવતી નથી. જ્યારે આમડી બરોબર કામ કરતી નથી એટલે પરસેવો વિગેરે બહાર નીકળતો નથી અને લોહીનો ફેરવો ઓછો થાય છે ત્યારે ભારે ગરમ કપડાં પણ શરીરને ગરમી આપવાને નિષ્ફળ નીરડે છે. આ શરીરના છેડેના ભાગમાં (હાથ પગમાં) કંઈક morbid matter-કચરો આવે છે જેથી નાનામાં નાની નેસોમાં લોહી બરોબર ફરતું નથી તેથી એ ભાગો થંડા જણાય છે.

ઇલાજમા કુટ બાથ, હીપ અથવા સીટઝ બાથ આપવા.

જેઓ એમ ધારે છે કે થંડા હાથ પગમાં આ થંડા પાણીના બાથ લેવા વધુ નુકસાનકારક છે તે બૂઝ ભરેલું છે. કારણકે આ બાથ લેતાંજ શરીરના અંદરના ભાગોમાંથી ચામડીની ઉપરની સપાટી સુધી લોહી ખેંચાય છે અને પાછું અંદર જાય છે તે પછી લોહીનો ફેરાવો, એ ભાગો ઉપર નીચમીત બને છે.

હાથ ઉપર સોજો.

હાથ અથવા આંગણાં ઉપર સોજો આવીઆથી સખત દરદ થતું હોય તો હાથની કોણીને (elbow) થંડાં પાણીમાં મુકવી.

ઉચું નીચું ખભું, બરડાની કંરોડનો વાંક, ઢુકો પગ,
નેસનું ખેચઈ જવું વિગેરે.

જેમ તાવ અને ખીજાં દરદો morbid matter-કચરાથી ઉપજે છે તેજ રીતે આ શરીરની ખામી પણ નીપજે છે. અલબત્ત આ ખામી, શરીરને ઝાઝી નુકસાન કરતી જણાતી નથી પણ તે નિશાની ખુલી આપે જણાય છે અને ડરેસ વિગેરેથી તે છુપાવવાની કોશેશ કરવામાં આવે છે પણ એ ખામી હીપ કે સીટઝ બાથથી દુર કરી શકાય છે. એવા કેસમાં કોઈપણ જાતનું વહાડકાપ કરવા અગાઉ આ ઇલાજોની ખાંતથી જરૂર અજમાયશ લેવી. કારણકે જો વહાડકાપ કરવામાં આવે છે અને અંદરની નર્વઝ (nerves) નું જોડાંજી તુટી જાય છે તો આ ઇલાજો ફાંકડી અસર કરતા નથી.

શ્રીની છાતીનાં દરદો.

શ્રીની છાતી-ધાનની ઘોટનીનું સુજવું, ઓછું દુધ આવવું વિગેરેમાં સીકઝ બાથ નમુનેદાર છે.

હાટ ડીઝીઝ.

આ જમાનામાં આપણે સાચેજ કોઇ માણસ માટે સમજવું કે તેનું હાટ મજબુત છે. નાનાં બચાં, જુવાન અને ઘરડાં માણસોમાં લગભગ દરેકનાં હાટ નબલાં માલમ પડે છે. નબલાં હાટવાળાં દરદીના પગની ધુંઝી સુજેલી માલમ પડે છે. કંઈપણ ખરાબ ખબર સમજતાં કે આંચકો લાગતાં કે ઠાક લાગતાં કે શરીરની ગરમી વધી જતાં હાટ ચાલવું બંધ પડી જાય છે અને દરદી મરણ પામે છે. આવા દરદીની જીંદગીનો કંઈપણ ભરસો રહેતો નથી. ઘણી વેલા તે એમજ સમજે છે કે આ દરદ થયું એટલે જલદી મરીજ જવાનું, કારણકે એનો ઇલાજજ નથી. ના. તેવી કોઈપણ જાતની ધાસ્તી રાખવાનું કારણ નથી. કારણકે કુદરતી ઇલાજે બની શકતી પહેલી દોશેશથી ચાલુ દરવાથી ઝાડો સાફ આવી શરીરમાંનો કચરો દુર કરી, આખાં શરીરમાં લોહીને સારી રીતે ફેરવી, હાટ તરફ ચતાં દયાણુ અને હરકત દુર થઇ, બીજાં દરદોની માફક આ દરદમાંથી પણ છુટી જવાય છે.

હાટને મજબુત કરવું.

અનાજ, ફરસ, કોટલાંવાલાં ફલો અને લાજી તરકારી જેવાં સાદા અને પુષ્ટીકારક ખોરાક લેવાથી પણ હાટને સારી મજબુતી મળે છે. કારણ આ જાનના ચોખા ખોરાકથી વગર દરકલે લોહી

સારી રીતે કરે છે. જે કસરત દોડવાથી પગને મજબુતી આપે છે, જે કસરત હલેસા મારવાથી હાથને મજબુતી આપે છે, તેજ કસરત હાટને પણ મજબુતી આપે છે પણ તે દરેક રીતે હૃદમાંજ લેવી જોઈએ. જેઓનું હાટ નબંધ હોય તેઓએ એવી મજબુત કસરત ન લેતાં ચાલવા જેવી સાદી કસરતથીજ શરૂઆત કરવી અને તેમાંજ સંતોષ માનવો. આ દરદમાં હીપ અને સીટઝ બાથ નમુનેદાર છે તેમજ રાતે યુટ બાથ લીધેલો ફાકટ જતો નથી. પણ સ્ત્રીમ બાથનો ઝાઝો ઉપયોગ કરવો નહીં અને શરૂઆતમાં ઘણો ઉડો દમ ખેંચવો નહીં.

નળામાં તથા ઘણાં દુખાતાં અને બધ પડી જતાં અથવા Colapse થતાં હાટ માટે, હાટ ઉપર થંડાં પાણીના કટકા પંદરથી વીસ મીનીટ સુધી મુકવા. આ રીતે એકેક કલાકે ગંભીર કેમમાં કરવું.

બેસુધ થવું.

બેસુધ થવાનાં કારણમાં નળાનું હાટ, અસ્વચ્છ હવા, ટાઇટ લેસીંગ (કમર ઉપર ટાઇટ બાંધવું અથવા પહેડવું), એકાએક ધારતી ખાવી અથવા ગળ ઉપરાંત કામ કરવું એ આવે છે. એક શખ્સ બેસુધ થાય છે, તે પહેલાં તેને કષ્ટક Sensation-લાગણી થાય છે, તેજ વખતે તે શખ્સે તુરતજ નીચે લાંબા થઈ સુઈ જવું અથવા જો બેઠેલી હાલતમાં તે હોય તો માથાંને, પ્રગનાં ઘુંટણ સુધી અથવા ઘુંટણની નીચે સુધી વાલવું. આમ કરવાથી થોડી સેકંડમાં અથવા ઘણીતો એકાદ બે મીનીટમાં તે હુશીઆરીમાં આવશે.

જે એક માણસ બેશુધ થઈ જાયો હોય તો તેને ઝડપથી મુલાકાતી દેવો. પણ માથું ઉંચું રાખવું નહીં. ત્યારપછી મોઢાં ઉપર પાણીના સાદા જોરથી હાથે મારવા અથવા એક નાના રૂમાક્ષનો છેડો પાણીમાં ભીંજવી મોઢાં ઉપર એવી રીતે માર્યા કરવું કે જેથી ચહેરાને નુકસાન ન પુગે, એ રીતે હાટના ભાગ ઉપર પણ કરવાથી થણો ફાયદો જણાય છે પણ સાથી સરસ ઉપાય તો મોઢાં ઉપર પાણી છાંટવાનો છે.

રોગના થંડાં પાણીના બાથથી પણ આ દરદ મટે છે.

જેઓ પ્રણી સહેલથી બેશુધ થઈ જતાં હોય તેઓએ પ્રણી થંડા તથા ઘણા ગરમ બાથથી દુર રહેવું જોઈએ.

ગરડામાં દરદ Pain in the back.

જે બરડામાં દરદ થતું હોય તો બિજાણે જતી વખતે સેક કરવો. જે પછી દુખતા ભાગ ઉપર થંડાં પાણીમાં નીચવેલો દુવાલ મુકવો જે ઉપર આખી રાત ફેલેનલ રહેવા દેવી. એ ઇલાજ, આયોદીન, પેનક્રીટર વિગેરે તરેહવાર જાતના ઉપાયો કરતાં સો દરજ્જે શુભકારક છે.

નળલી પાચનશક્તિ અને અછરણ.

નળલી પાચન શક્તિવાલાંઓએ, શરઆતમાં કેળી, સલગમ, સાલીડ, દારૂ, ગ્રાહો, કાશી જેવાં પીણાં, આમ્રસ, આમ્રસફીમ, મસાલા ગોસ (માંસ) નો ખોરાક, કાંદા તથા પાંચિ અને કેલાં, ફેરી જેવી સાચાદર ફરટ તથા ઘણી પાકેલી ફરટનો ઉપયોગ કરવો નહીં.

આ જાતના દરદવાલી ઝીએ, ટાઇટ પટા, કોરસેટ વિગેરેથી દુર રહેવું.

કંઈક ખરાબ સમજવાથી અથવા એકાએક ધારતી ખાવાથી અથવા નાસીપાસી દલગીરી વિગેરે ઉપજવાથી પણ ભૂખ મટી જાય છે અને પાચનશક્તિ બગડે છે કારણ ખોરાક પચાવવામાં મદદ કરતી થુક અને (gastric juice) ગેસ્ટ્રીક રસની અવલગિયા આ કારણો અટકાવે છે.

પીકુ ઉપર અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ મુકવો અથવા હીપ કે સીટઝ બાથ લેવો અને હીપ બ્રીધીંગ લેવું. ખુશ મીઠાન ગળવો.

પેટમાં ચુકો મારવો.

પેટમાં-સાધારણ અથવા સખત હુએ-ચુકો મારે ત્યારે સેડ કરીને અથવા સ્ટીમ બાથ આપી પીકુ ઉપર અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ એક ઠંડાક મુકવો જે સાથે હીપ બ્રીધીંગ લેવું જે ઘણી રાહત આપે છે.

મરડો, કોલેરા, અતેસાર.

મરડો, કોલેરા, અતેસાર, અધાંમણ વિગેરે દરદોમાંનું કોઈપણ જ્યારે હુમલો કરે ત્યારે એક ઘંટ અથવા નહીંઆનો ટુકડો ગરમ કરી તેને ફ્લેનલ પિટાલી દરદીને બીજાણાંમાં ચતો સુવાડી સપરા આગલ મુકવો અથવા મેક કરવો તે ટુકડો થંડો પડે કે તુરત બીજો ગરમ ટુકડો આપીઆ કરવો. આથી ઝાડો આવવામાં ઘણી પ્રાંકડી અટકાયત થશે. આ

એક એકથી બે કલાક સુધી કરવો. બે આથીજ વધુ ફાયદો જણાય તો વધુ વખત કરવો. એક લીંબુનો રસ કાઢી તે પાણી નાખીઆ વિનાજ આપી દેવો. આ રસ દીવસમાં ત્રણ વખત આપવો. જેથી જંતુઓ મરી જશે દરદીને નેતરની ખુરશી ઉપર ઉઘો. સુવાડી પીકુના લાગને સખત રીતે બાફ લાગે તેમ સ્ટીમ બાથ આપવો. જે પછી હીપ કે સીટઝ બાથ ત્રીસ મીનીટ સુધી આપવો. આ બાથ આપીઆ પછી પાછો ઇંટનો સેક ચાલુ કરવો. પણ સ્ટીમ બાથ દીવસમાં એક વેલા આપેલો પુરતો થશે.

બે દરદી હીપ કે સીટઝ બાથ લેવાને અશક્ત હોય તો વોટર કામ્પ્રેસ અરધાથી એક કલાક સુધી પીકુ ઉપર મુકવા. આ રીતે દર ત્રણ કલાકે કરવું. આંતરડાંના ખંધમાં જ્યારે પેટ આવે છે ત્યારે આ વોટર કામ્પ્રેસ ઘણા ઉપયોગી થઈ પડે છે.

ખોરાકમાં શક્તિ ફરટસનો રસ આપવો.

ઝાડાની કબજીઆત.

નાનાં બચાંથી ઘરડાં માણસો સુધીનાં જગલગ દરેક શખ્સ ઝાડાની કબજીઆતની દ્રીઆદ કરતાં સંભલાય છે. આ માણસ જ્વતનો કટામાં કટો દુશ્મન છે કારણ એ જગલગ સધલાં દરદીનું મૂલ છે. જેઓને સાફ ઝાડો આવતો નથી, તેઓ શરીરનો કચરો બહાર કાઢી શકતાં નથી જેથી તે કચરો શરીરમાં રહી કાઢે છે અને લોહીમાં મલી જઈ લોહીનો જગાડો કરે છે જેથી આ દરદવાલાંઓનો ચહેરો સહેજ શીકો અને પીલો જણાય છે.

વારંવાર જોવાય લેવાથી હમેશ સંભાલજો કારણકે આ રૂઢી ખત્ર અને કેનસર જેનાં દરદ તરફ દોરવી લઈ જાય છે. આ જોવાય લેવાની રૂઢી અને તેનાથી થતી શરીર ઉપર ખરાબ અસરો, આપણું શરીર, વરસો સુધી લઈ ચલાવે છે પણ ધીમે ધીમે *nerves*—નર્વઝને એટલો તો ઉરકેરાત થાય છે અથવા દબાણ થાય છે કે દરેક વખતે દવાના વધારેલા ડોઝ સીવાય ઝાડો આવતો નથી જેથી પણ કેનસર જેવા ભયંકર દરદ થાય છે તેથી કુદરતી ઇલાજોથી આ દરદને પહેલી ટકે દુર કરવાની દરેક બનતી કોશિશ કરવી જોઈએ છે.

ઇલાજોમાં હીપ બાય ધ્રુજો અસરકારક છે તે સાથે બીજા જોટલા બની શકે એટલા ઇલાજો લેવા સવારે મોટું સાફ કરીને તથા રાતે સુતી વખતે એકકુ ટમ્બલર ગરમ અથવા સાધારણ ચંદુ પાણી પીવું. સવારે અને બની શકે તો સાંજે પણ એક ઇલાજ તરીકે ચોખી હવામાં ફરવા જવું. સવારે કુદરતની હાજતનું તેડું આવે કે ન આવે તોપણ મોટી ઓશીસમાં જઈ એ હાજતને તેડું કરવાની કોશિશ કરવી. આ વખતે અકર બેસવું વધુ સારું છે કુદરતી હાજતનું તેડું આવે કે તુરતજ દોડી જવું. સવારે ઉઠતાં બિઝાણાં ઉપર તેમજ કુદરતી હાજતે બેસતીવેલા નીડીંગ કરવું. ધઉંની જુસાં સાથની રોટલી ઉપર ખાસ ખાંન આપવું. રાત્રે સુતી વખતે અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ અથવા પુટ બાય લેવા. જો હીપ બાય ન લેવાય તો ત્રણ વખત વોટર કોમ્પ્રેસ આપવો. હીપ બ્રીધીંગ-ઉડો દમ ખેંચવાનું તો જરૂરજ ચાલુ રાખવું. એકલો પુટ બાય લેવાથી અથવા ત્રણ દીવસ ફક્ત ફરફતનો ખોરાક લેવાથી પણ ઝાડાની કબજાઆત ઉપર સારી અસર થાય છે. ફક્ત અર્થ કે

વોટર કોમ્પ્રેસ લેવાથી પણ ફાયદો થાય છે.

હમેલવાથી સ્ત્રીએ હીપ બાથ અને નીડીંગ લેવું નહીં.

સુરજ અને વરાલના બાથનો ઝાઝો ઉપયોગ ઝાડાની કબજી-આતવાલાઓએ કરવો નહીં.

ખાણું ખાવાની શરૂઆતમાં અથવા ખાણું લેવાની થોડો વખત અગાઉ ફૂટસ લેવી વધુ સારી છે આમત્રી અને ખાતાં મપરચંદ સારો ભાગ ભજવે છે.

ગુહ્ય ભાગનાં દરદો.

ચાંદી-સીંદ્રીસ, પરમો, પ્રદર અને બીજાં સ્ત્રીઓના દરદોનો આ મથાકાં હેંલજ સમાવેશ કરવામા આવીઓ છે.

સીંદ્રીસ સૌથી ભયંકર દરદ છે તે દવા કે રસીથી સારું થતું નથી. આ જાતના દરદથી પીડાતા મરદ કે સ્ત્રી એક બીજા માથે સ સાર વહેવાર (Sexual intercourse) કરેછે ત્યારે આ દરદ લાગુ પડે છે. આ દરદથી પીડાતા સખસનાં છોકરાઓ પણ વારસામાં એ દરદ મેલવે છે અને વંશપરંપરા આ દરદ લખાવે.

એવા દરદીઓ માટે સૌથી હેભામાં છેલ્લી શોધ કીધેલી દવા વાપડવામા આવે છે અને સારો થયેલો તે દરદીને ધારવામાં આવે છે. પણ ખરી રીતે જોતાં એ દરદનું મૂલ દુર થતું નથી આ દરદ જો સંપૂર્ણ રીતે દુર કરવામા નથી આવતું તો રગતપીત, કોદ, ગાંડાપણું, લકવો જેવા દરદો ઉપર નાખી દે છે. પણ કુદરતી ઇલાજોથી તે હમેશનું દુર કરી શકાય છે. કુદરતી ઇલાજોથી નવાં

સુધી આ દરદ સંપૂર્ણ રીતે દુર કરવામાં ન આવે ત્યાંસુધી સ્ત્રી કેપુરૂષે પરણવું ન જોઈએ. આ દરદ દુર કરવા અગાઉં પરણનારાં માણસો, દુનિયામાં આપ સમાન છે અને તેઓ મોટા પાપી તરીકે ગણી શકાય. કારણ આ રીતે પરણતાં આ દરદ વંશપરંપરા ચાલ્યાજ કરે છે જેથી ઉપર જણાવ્યાં તેવાં દરદો દુનિયામાં વધે છે.

ઇલાજોમાં સવારે અને સાંજે હીપ બાથ અને બપોરે સીટઝ બાથ લેવો. રાતે પીડુ ઉપર અથ' કેમ્પ્રેસ લેવો. શુભ ભાગોમાં બલતરા-અગ્નિ બલતી હોય તો તે ભાગો ઉપર પાણીના ટુકડા મુકવા પણ ગરમ થાય કે તે પાછા પાછા બદલ્યા કરવા, હીપ બ્લી-ધીંગ પણ લેવું. ખોરાક સાદોજ રાખવો. બની શકે તો કુમલાં પાણીવાલાંજ નાલીએચું પાણી પીવું.

આ ઇલાજોથી ઘણીવેલા સખત તાવ બહાર આવે છે, ઘણા ઝાડા આવે છે, પરમો થઇ આવે છે પણ એ સઘલી સારી નિ-શાની સમજવી અને ઇલાજો પણ ચાલુ રાખવા, કારણ કે દવા વિગેરેથી શરીરમાં દબાઈ રહેલાં દરદોને આ ઇલાજો બહાર ખેંચી કાઢે છે, જે પછીજ દરદીની હાલતમાં સંપૂર્ણ ફાયદો જણાય છે.

જો શુભ ભાગોમાં દરદ થતું હોય તો ઘણાં ગરમ પાણીનો પુટ બાથ લેવો. હીપ બાથ અથવા પગ ઉપર પાણીના કટકા મુકવા પણ વધુ અસરકારક છે.

પરમો.

આ દરદ પ્રકત મોટી ઉમરનાં માણસનેજ નથી થતું પણ ઘણાં નાનાં બચાં પણ થાય છે. જેઓ એમ ધારે છે કે આ દરદ તો

ફક્ત બહાર ભટકી આવે છે તેઓનેજ યવું જોઈએ પણ તેમાં તેઓની ભૂલ છે. આપણાં પોતાનાં શરીરની ગરમીથી અથવા ઘણા ગરમ પદાર્થો ખાવાથી, આડે માર્ગે જવાથી રાતે, discharge-વિધિ-ધાત જવા પછી જો પીશાબ કરવામાં ન આવે તો તેથી તથા વંશપરંપરા ઉતરી આવેથી પણ આ દરદ થાય છે.

કેટલાકો શરમધને એ દરદ ચલાવીઆ કરે છે પણ એ દરદ છુતું થતાં ઘણું ગંભીર પરીણામ આવે છે. એવું કહેવામાં આવે છે કે યુરોપમાં આ દરદ માટે શરમ ન રાખતાં તુરતજ તેના ઉપાય એક દરદી લે છે તેથી સઘણી શરમ બાજુએ મુકી તુરતજ કુદરતી ઇલાજો અજમાવવા. એના ઇલાજો સીફીલીસમાં ઉપગમણાવ્યા મુજબ લેવા.

કુટેવ-હાથની ટેવ Masturbation.

આ નાશકારક ટેવનું લયભીત વરણન તો એક કુશલ લખનારજ અસરકારક શબ્દોમાં લખી શકે. એ શબ્દનો અર્થ વધુ પ્રુક્ત આકારમાં ચોપડીમાં આપી શકાય તેમ નથી, તો પણ એના અર્થમાં આ જગાએ એટલુંજ જણાવવું પુરતું થશે કે હાથો વડે ગુલ્લ લાગ સાથે અટક ચાલી કરવી. આ તો સાધારણ રીતે લખાઈ તો ગયું પણ એ ટેવનું કેવું ગજબનાક પરીણામ આવે છે તે તો એ ટેવથી પીડાતા શખ્સ તરફથીજ જણી શકાય. હાલમાં ઘણી નાની વયમાં એ ટેવમાં સપડાવાનું કારણ, હાલની નીતીનું ઓછાપણું છે. માત પીતા વધુ હવસી હોવાથી પણ બચાં એ ટેવમાં પડે છે. હાલમાં સીતેમામાં જોવામાં આવતા દેખાવો અને નાટકમાં ચતા ચાલાઓ પણ એ ટેવ તરફ ખેંચી લઈ જાય છે.

સુધી આ દરદ સંપૂર્ણ રીતે દુર નરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી સ્ત્રી કેપુરે પરણતું ન જોઈએ આ દરદ દુર કરવા અગાઉ પરણનાર માણસો, દુનિયામાં શ્રાપ સમાન છે અને તેઓ મોટા પાપી તરીકે ગણી ગકાય કારણ આ રીતે પરણતા આ દરદ વંશવરપરા આ વ્યાજ કરે છે જેથી ઉપર જણાવ્યા તેવાં દરદો દુનિયામાં વધે છે

ઇલાજોમાં સવારે અને સાંજે હીપ બાથ અને બપોરે સીંચ બાથ લેવો, રાત્રે પીડુ ઉપર અર્થ કોમ્પ્રેસ લેવો ગ્રહ લાગેમાં બનતરા-અગ્નિ બનતી હોય તો તે લાગે ઉપર પાણીના ટુકડા મુકવા પણ ગરમ ઘાથ કે તે પાછા પાછા બદલવા કરવા હીપ ક્ષી ધીંગ પણ લેવું ખોરાક સાદોજ રાખવો બની શકે તો કુમર માણીવાલાજ નાનીએરુ પાણી પીવું

આ ઇલાજોથી ઘણીવેલા સખત તાવ બહાર આવે છે, ઘણા ગાડા આવે છે, પરમો થઇ આવે છે પણ એ સવધી સારી નિભાવી સમજવી અને ઇલાજો પણ ચાતુ રાખના, કારણ કે દવા ગિરેથી સરીરમાં દમક રહેતા દરદોને આ ઇલાજો બહાર ખેંચી દે છે, જે પછીજ દરદની હાલતમાં સંપૂર્ણ ફાયદો જણાય છે

જો ગ્રહ લાગેમાં દરદ થઇ હોય તો ઘણા ગરમ પાણીનો બાથ લેવો હીપ બાથ અથવા પગ ઉપર પાણીના ટુકડા મુકવા પણ વધુ અસરકારક છે

ફક્ત બહાર ભટકી આવે છે તેઓનેજ યવું નેપ્રએ પણ તેમાં તેઓની જૂઝ છે. આપણાં પોતાનાં શરીરની ગરમીથી અથવા ઘણા ગરમ પદાર્થો ખાવાથી, આડે માર્ગે જવાથી રાતે, discharge-વિચ્છે-ઘાત જવા પછી જે પીશાબ કરવામાં ન આવે તો તેથી તથા વંશપરંપરા ઉતરી આવેથી પણ આ દરદ થાય છે.

કેટલાકે શરમધને એ દરદ ચલાવીઆ કરે છે પણ એ દરદ જીવું થતાં ઘણું ગંભીર પરીણામ આવે છે. એવું કહેવામાં આવે છે કે યુરોપમાં આ દરદ માટે શરમ ન રાખતાં પુરતજ તેના ઉપાય એક દરદી લે છે તેથી સઘણી શરમ બાજીએ મુકી પુરતજ કુદરતી ઇલાજે અજમાવવા, એના ઇલાજે સીફીલીસમાં ઉપજ જણાવ્યા મુજબ લેવા.

કુટેવ-હાથની ટેવ Masturbation.

આ નાશકારક ટેવનું લયભીત વરણુન તો એક કુશલ લખ-નારજ અસરકારક શબ્દોમાં લખી શકે. એ શબ્દનો અર્થ વધુ ખુલા આકારમાં ચોપડીમાં આપી શકાય તેમ નથી, તો પણ એના અર્થમાં આ જગાએ એટલુંજ જણાવવું પુરતુ થશે કે હાથો વડે ગુણ ભાગ સાથે અટક ચાલી કરવી. આ તો સાધારણ રીતે લખખાઈ તો ગયું પણ એ ટેવનું કેવું ગજળનાક પરીણામ આવે છે તે તો એ ટેવથી પીડાતા શબ્દસ તરફથીજ જાણી શકાય. હાલમાં ઘણી નાની વયમાં એ ટેવમાં સપડાવાનું કારણ, હાલની નીતીનું ઓછાપણું છે. માત પીતા વધુ હવસી હોવાથી પણ બચાં એ ટેવમાં પડે છે. હાલમાં સીનેમામાં નેવામાં આવતા દેખાવો અને નાટકમાં થતા ચાત્રાઓ પણ એ ટેવ તરફ ખેંચી લઈ જાય છે.

ખોટો ખ્યાર-હવસ, ચોરી વિગેરે ઉશ્કેરણી ભરેલા દેખાવો જોવાથી આપણી સઘલી નવજ ઉશ્કેરાય છે અને તે ઉશ્કેરાયથી હાલત આ દેવ તરફ દોરવે છે હાલમાં જીવાનીઆઓમાં તોવેદ્ય વાંચનાનો ખડુ શોખ વધી પડ્યો છે, જે મોટો ભાગ દુવખી અને ઉશ્કેરણી ભરેલા વિચારોથી ગુંઠાયલી હોય છે. જે વિચારનંત મા આપો અને શીક્ષકો તથા વાંચનારે પોતે પણ, તે વાંચવાથી ઉપજતાં નાશ કારક પરીણામ ઉપર ધ્યાન પુગાડી, એવી તોવેદ્ય વાંચવાની દૂર કરી, આગલ યજ્ઞ ગયલા સદ્ગતીક શખ્સોનાં, મુંદર જગાઓના અને કુદરતની બધીદારીનાં નીતિવાન પુસ્તકો વાચનામાં મજાલ લેવી, એ તેઓની ધાર્મિક દરજ છે. દાઢક કપડા પહેડવાથી, ગમ્મ મસાલા. ખાવાથી, ચાહે, કાશી અને કેશી પીણા પીવાથી, શરીર ખાસ કરીને શુદ્ધ ભાગો સાફ ન રાખવાથી, પુરતો ખોરાક ન મલવાથી વિગેરે કારણોથી આ દેવ તરફ જનાય છે

આ ભુંડી દેવમાં ફક્ત તાની વર્ષના છોકગઓ અને છોડરી-ઓજ ખાપડી ફસતી નથી પણ મોટી ઉમરના શખ્સો. પણ એ દેવમાં સપડાય છે.

આ દોજખી દેવનું પરીણામ, ગાડાપણુ, ખટ, શરીરની ભારે નબલસ આલુ તાવ અને એવાંજ બીજાં લયંકર દગ્દોમાં આવે છે, અને ઘણી વેલા તે ખાપડો રીખી રીખીને-ખડુજ દુખ ખમીને મરણ પામે છે.

આ દેવમાં ફસેલા શખ્સોના ખાલો ઘણા ખાતવા, નજરનુ કુકા પણું, આંખ આગલ કાલા ડાઘો, ઓછી યાદરાસત શક્તિ, શીકો, હાડકાં નીકલી આવેલો ચહેરો, ખાયલો અનાજ, નખતું હાટ,

શરીરનું દુકાપણું, ચંડા હાથ પગ, હાથ પગનું ધુજલું, કાઠાની કપ્પડ-
આત, ચોઈ ભૂખ, નબળી પાચનશક્તિ, ગુણ ભાગોની નબળાઈ વિગેરે
જોવામાં આવે છે. દુકમાં આખું શરીર આ દુનિયામાં રોજાંદી ફરજ
ખજવવાને નિરૂપયોગી થઈ પડે છે. અરે! તે ઝેરલો તો કંટાળી
જાય છે કે છેવટે અપઘાત કરે છે. ઉપર જણાવેલી નિશાણીઓ
મેક્કેરીઅલ તાવ અને ખમ્મથી પીડાતા શખ્સોમાં પણ જોવામાં આવે
છે તેથી એક બીજા સાથે ભેળા નાખવું નહીં.

આ ટેવમાં ક્ષમેલા લોકો તરફ ધીકારથી ન જોતાં, તે તરફ
પ્રણીત દયાનુ લાગણી બતાવી, તેને પહેલે એ ટેવમાંથી દુર કરી,
તેને સુખી છલ્લીની સુખી ગોળમાં ફેરવી નાખવાની દરેક બનતી
કારોશ કરવી, તેના જેવું વધારે પુખ્તવસ્તુ કામ આ દુનિયામાં બીલુ
લાગેજ હશે એવા દરદીને સલાહ આપવા પહેલાં તેને પોતાના
વિશ્વાસમાં લેવો. કારણ એવો દરદી ઘણીવેલા એકાંતવાસ પસંદ
કરેછે અને પોતાની ખરી બીના બહાર પાડવાને ઘણીજ આનાકાની
કરે છે.

નીચે જણાવેલા ઇલાજોથી જો આ ટેવ ન જાય તો સાથી છેવટના
ઉપાય તરીકે ગુણ ભાગો ઉપર દાકતરની મદદથી બ્લીસ્ટર મગવી
દેવું. જો કે મગજ ઉપર કાણુ રાખવાથી, ખુલી હવામાં ફરવાથી,
ચાહે, કાંઈ, કોકો, દારૂ, બીઅર, મસાલાવાત્રી ચીજો ન લેતાં ઘણાજ
સારો પંચ પુછીકારક ખોરાક લેવાથી તથા બીજા કુદરતી ઇલાજો
લેવાથી આ ટેવમાંથી દુર થવા સાથે શરીરમાં સારો સુધારો થાય છે.

આં ટેવવાલાંને હીપ બાથ વધુ લક્ષ્યામણુ કરી શકાય કારણુ કે સીટઝ બાથ લેતી વખતે ગુલ્લ લાગેા ઉપર ઘસારો લાગતા તે લાગને ઉરકેરાત થાય છે, જેથી એ ટેવની કદાચ લાલચ થવાનો સભવ રહે છે પણુ જેઓ મગજ ઉપર કાણુ રાખી શકતા હોય, તેઓને આ બાથ લેવામાં હરકત નથી બની શકે તો દીવસમા ત્રણુ વખત હીપ બાથ લેવો રાતે અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ પીકુ ઉપર મુકવો હીપ બ્રીધીંગ અવસ્થાનુ રાખવું તથા બની શકે તો એર-લાઇટ બાથ લેવો. ઇશ્વરની લલિતમાં કંઈક વખત કાઢવો. ગાણું ગાતાં શીખવું અને કુદરતની બધીદાગીમાં વધુ મન રોકવું.

આ ટેવ માટે આ કુદરતી અસરકારક ઇલાજોની જોડી ખીજા ઇલાજોમા મલી શકશે નહીં.

આ ટેવથી થતી નબલધને લીધે આજકાલ જુવાનીઆઓ ધુતારા વધેા અને એવાજ ખીજા શખ્સોના હાથમાં સપાયા છે પણુ ધણા ગરમ અને શરીરને ન રચતા પદાર્થો આપવાથી એક દરદ દુર કરવા જતાં પછસાતો ધુમાડો કરી ખીજાં સખ્યાબધ દરદોમાં તેઓ ફસી પડે છે અને ઘણીવેલા શરીર હમેશનું નકામું ચપ્પ પડે છે તેથી જ્યારે પણુ એવો કમનશીળ શખ્સ મલે કે ગુરતજ આ ઇલાજો તેની જાણમાં લાવવા જોઇએ.

આ ટેવથી રિયઆવ-ધાત જવાનું દરદ લાગુ પડે છે તે માટે પણુ ઉપર જણાવેવાજ ઇલાજો લેના.

રૂઢિઆવ-માસીક અડચણ uenses.

‘સીની માસીક અડચણમાં, મેટર-mensesનું વધુ જવું, ઓછું જવું, દુખી દુખીને જવું અથવા બીજકુલ ન જવું એ સઘળું બાવી જાય છે.

આ દરદ સીઓની હાલતની અકુદરતી ખાવા પીવાની, ડરેસ પહેડવાની, શરીરને નહીં સંભાલવાની, ઓખી હવામાં ફરવાને બદલે ઘરમાંજ દીવસો-સુધી ગોંધપ-પુરપ-રહેવાની વિગેરે ટેવોને આભારી છે. ટેટલીક સીઓ પોતાનો સ્વભાવ શાંત રાખતી નથી અને વારંવાર પોતાનાં બચાં સાથે અથવા નોકરો સાથે અથવા બીજાં માણસો સાથે ઘણીજ ઉસ્કેરાયલી હાલતમાં બોલે છે, તેઓને ઘણી મેટર-menses જવાની ફરીઆદ કરતાં સાંભલવામાં આવે છે.

આ સીકનેસમાં એટલે menses જતી વખતે પણ શાંત સ્વભાવ રાખવો જોઈએ અને કોઈપણ જાતની ઉસ્કેરણી ભરેલી હાલતથી બનતી કોશિશથી દુર રહેવું.

આ દરદથી પીડાતી સીએ -કોઈપણ ધુતારા વખટના હાથમાં ફસવા પહેલાં અને કોઈપણ જાતની પેટન્ટ દવા લેવા પહેલાં તથા બીજી દવાઓ-લઇ શરીરને વધુ નુકસાન પુગાડવા પહેલાં, કુદરતી ઇલાજોની પહેલી ટકે અજમાયશ લેવી.

પણ માસીક અડચણ વખતે આ કુદરતી ઇલાજો લેવા નહીં. સીવાયકે કોઈ ખાસ કેસમાં તેવી સલાહ મળી હોય.

ઇલાજમા સવારે હીપ બાથ, બપોરે અને સાંજે સીટઝ બાથ લેવા. રાતે પીકુ ઉપર અર્થ અથવા અરધો ડલાક વોટર ટ્રાગ્રેસ મુકવા.

અટકી અટકીને આવતા તથા દુખી દુખીને થતાં રતુભાવ માટે ગરમ પાણીનો પુટ બાથ ઘણો ઉપયોગી થઇ પડે છે.

અધુરે જન્મું Miscarriage.

જો કે ગુણ લાગેમા morbid matter-કચરો રહેવા છતા હમેલ રહે છે તોપણ આ અસુખી 'શરીરમા' રહેલા હમેલ દરમીઆન morbid matter-કચરો એટલા તો મોટા જથામાં ભેગો થાય છે કે કંઈપણ ધારતી લાગતાં અથવા આંચકા લાગતાંજ, આ શરીરમાનો કચરો ચપલતા પકડે છે જેથી અંદર-પીકુમા જાણે કે સોજા આવે છે અને તેથી દબાણ થાય છે અથવા કુએ છે અને તે કારણથી સ્ત્રીને અધુરે જન્મ છે અથવા કવખતે બચ્ચાને જનમ આપે છે.

એનાં ખીજાં કારણમા પીકુ અથવા પેટના લાગ તરફ ટાઇટ લેસીંગ-ટાઇટ કમરપટા અથવા એવાં ખીજાં ટાઇટ કપડાં પણ આવે છે. એવી સ્ત્રીઓએ આ કારણ દુર કરી ઓપરેશન અને રસી મુકાવા પહેલાં, સઉથી પહેલી ટકે કુદરતી ઇલાજો અજમાવવા.

એ માટે, સીટઝ બાથનોજ ફક્ત ઉપયોગ કરવો, હમેલ દર-મીઆન, પતી-ભરથારથી સત્કાર વહેવાર માટે ખીલકુલ દુર રહેવું અને હીપ બ્રીધીંગ લેવું.

વહાડકાપ અથવા રસી મુકવાથી શરીરમાંની-ગુણ લાગ તરફની nerves-નર્વઝ એટલી તો નબલી પડી જાય છે કે તેવા કેસમાં ધણીવેલા આ કુદરતી ઇલાજેથી પણ શાયદો જણાતો નથી કારણકે nerves નર્વઝનું જોડાણ, વહાડ કાપ કરવાથી તુટી જાય છે અથવા રસી મુકવાથી નબળું પડી જાય છે તો આ સીટઝ બાય અસર કરી શકેનો નથી કારણકે આ બાથને nerves સાથે પૂરે-પૂરો સંબંધ છે.

બચાંનો જનમ અથવા ડીલીવરીનો વખત.

એક બીને બચાંને જનમ આપતી વખતે જે કસટી ખમવી પડે છે (ભારે દુખ થાય છે), તે પણ દાલના ખોરાક અને કપડાં પહેડવાની રીતે આલારી છે. એ રીતથી જેઓનાં શરીરમાં morbid matter-કચરો હોય છે અથવા તંદુરસ્ત શરીર હોતું નથી, તેઓનેજ આ કસટી ખમવી પડે છે. પણ એવી વખતે દાકતરો પાસે નાજુક ભાગોમાં દૃઢીઆરો મુકાવી પોતાનાં શરીરને વધુ હાની ન પુગાડનાં સાદા કુદરતી ઇલાજેજ અજમાવવાની દરેક બનતી કોશેશ કરવી. કારણકે જે સ્ત્રીનું શરીર મજબુત હોતું નથી તો આ રીતે અજમાવેલાં દૃઢીઆરોની અસરથી તે બાપડીને ભારે વેદના થાય છે અથવા મરણુ પણ પામે છે.

ઇલાજમાં સીટઝ બાય આપવા. પીઠ ઉપર અર્થ કોમ્પ્રેસ મુકી તે ઉપર ફેલેનક્લનો કટકો વિંટાલવો પણ આ અર્થ કોમ્પ્રેસ દર એક અથવા બે કલાકે બદલવો જોઇએ અને ડીપ બ્રીધીંગ આણુ રાખવું.

છેનટની ધડીએ આ મુશ્કેલ સ્થિતીમાં માથ લેવાની દોડદોડ કરના કરતા જ્યારથી હમેલ રહે ત્યારથીજ ને આ બાથ રાત્ર કર્યા હોય, તો જનમ આપતી વખતે કસટાવાની અને હથીઆર મુકાવી પોતાના અને બચાના જીવને હાની પુગાડવાની ધારતી રહેશે નહીં

જનમ આપીઆ પછી શુ કરવુ ?

જો એક સ્ત્રી તદુરસ્ત હોય છે તો જનમ આપીઆ પછી બિછાણામા પડી રહેવાની તેણીને કશી જરૂર રહેતી નથી જીવો ! જનાવરો અને ખેડૂતની અથવા ધણુ ગરીબ વર્ગની સ્ત્રીઓ ! તેઓ જનમ આપીઆ પછી તુરતજ પોતાના હમેશના કામ ઉપર વલગે છે તેઓને દાકતરની કે દવાની કરી જરૂર રહેતી નથી તેઓ માટે કુદરત પોતાનુ કામ કયુ જાય છે જ્યારે હાલની મુધરેની સ્ત્રીઓ દીવસો મુધી બિછાણામા પડી રહે છે જે બતાવેછે કે તેઓના શરીર કેટલા નબલા હોય છે જેથી તેઓને આસાયશ લેવાની ફરજજ પડે છે ધણુ ગરીબ વર્ગની સ્ત્રી, અરધો કાન ઉપર છોકરાંનો જનમ આપે છે તોપણ તેણીનો બાધો તુગી ગયલો જણાતો નથી જ્યારે હાલની કહેવાતી મુધરેલી સ્ત્રી એક કે બે બચાનો જનમ આપે છે કે ધરડી ડોસી જેવો અવતાર તે કરી મુકે છે, શરીર ભારે નબળુ પડી જાય છે આ મુધરેલી સ્ત્રીમા એાછી શક્તિને લીધેજ, જનમ આપીઆ પછી, શુભ ભાગોને પોતાની અસજની સ્થિતીમા આવતા વખત લાગે છે અને જ્યાં મુધી એ શુભ ભાગ (generative organ) અસજ સ્થિતીમા આવે નહીં ત્યાંમુધી આસાયશ લેવાની જરૂર રહે છે પણ ને

આવી સ્થિતિમાં આસાયશ લેવામાં ન આવે તોપણ શરીરને તુકસાન પુગે છે. પણ આ લાંબા વખતની આસાયશ કે જે વખતે -ઝાંઝી હીલ્યાસ કરવામાં આવતી નથી તે વખતે ઝાઝાની કબજાઆતની ફરીઆદ વારંવાર સમજાવામાં આવે છે. આ કબજાઆતની ફરીઆદ માટે અર્થ ક્રામ્પેસ ઉપયોગી સાધન છે.

જનમ આપીઆ પછી થું કરવું તે માટે લુધ કુદને નીચે મુજબ સુચના કરે છે.

એક સ્ત્રીએ બચાંનો જનમ આપીઆ પછી તુરતજ, જ્યાંસુધી જરૂર જણાય ત્યાંસુધી તેણીએ આસાયશ લેવી પણ જો થોડી ઉંચ ખેંચવામાં આવે તો વધુ લાભકારક થઈ પડે. ત્યારપછી થોડા ગરમ પાણીનો સીદા બાય લેવો. પણ આ બાય લેતી વખતે એકથી ત્રણ-ઈંચ જેટલી જેસવાની જગા ભીંજવાય તે રીતે તુલ ઉપર પાણીમાં જેસવું. એ બાય લીધા પછી પીડુની આસપાસ એક પાટો (bandage) સારીરીતે વિંટાલવો અથવા બાંધવો. એ પાટો લીનન (porous linen) નો લેવો. પણ તેના છેડાએ દોરીઓ બાંધવી. એ દોરીને દરવાજાનાં હેન્ડલ સાથે બાંધવી અને પાટાના બીજા છેડાને મજબુત પકડી, જ્યાંસુધી સધલો પાટો આખા પીડુ ઉપર-આસપાસ મજબુત વિંટલાય ત્યાંસુધી, તે સ્ત્રીએ ગોલ ને ગોલ ફરીઆ કરવું. ત્યારપછી પેશાં હેન્ડલે બાંધેલી દોરીઓને છોડી પાટા ઉપર બાંધી લેવી. આ સાધણોથી અંદરના ભાગોને જે જાતનો મજબુત ટેકો જોઈએ છે તે મળે છે. ત્યારપછી જો તે સ્ત્રીમાં પુરતું જોર હોય તો સહેલધથી-તેણી બિર્જાણું છોડી શકશે. પણ આ પાટો બાંધવાતું જો એક સ્ત્રી પસંદ ન કરે તો, જનમ

આપીઆ પછીના ત્રીજા કે ચોથા દીવમ સુધી આ પાટો બાંધવાની જરૂર નથી. આ પાટો ત્રણથી ચાર અઠવાડીયાં સુધી બાંધવો જોઈએ.

જો દરેક રીતે સમાધાનીથી પસાર થવામાં આવે તો પાટો બાંધીઆ સિવાયની બીજી ચીજની જરૂર નથી. પણ જો તાવ આવે તો ઉપર જણાવીએ. તેવો સીટક બાથ ચાલુ લેવો. પણ બાથ અને ક્રેમ્પેસ અવાર નવાર (alternately) લેવા. આમ કરવાથી તુરંતજ પરસેવો પડશે જેથી તાવ ઓછી થશે.

વાંઝીઆપણું.

વાંઝણી સ્ત્રીઓ, એક ફાંકડું બચ્ચું મેલવવા છાંદગી સુધી છવતોડ કોશેશ કરે છે પણ અફસોસ કે તેમાં તેઓ ફતેહ મેલવતી નથી. આવી કેટલીક સ્ત્રીઓ નીચ, ધુતારા, હવસી જેથી બ્રાહ્મણો કે એવાજ બીજા ઢોંગ કરનાર શખ્સોના હાથમાં ફસે છે અને પોતાની મુખાંધને ખાતર અથવા ઓછી અછલને લીધે, પોતાનું પવિત્ર શરીર તેવા ધુતારા શખ્સોને વેચે છે અથવા ખરાબ કરે છે. પણ તે આપડી સમજતી નથી કે ફાંકડું બચ્ચું મેલવવા માટે તો પોતાનાં શરીરની અંદરની ખામી સુધારવી જોઈએ છે.

આવી સ્ત્રીઓને કુદરતી ઇલાજો લેવાની નમનતઇ બરેલી ખાસ અરજ કરવામાં આવે છે. અલગત એમાં ફતેહ મેલવતાં વખત લાગે છે પણ બીજાં વખત ગુમાવવા કરતાં ખીરજી રાખવાથી પનની ઇચ્છા સફળ થાય છે. જો આવા કેસમાં મરદ અને સ્ત્રી બન્ને આ ઇલાજો લે તો થોડા વખતમાં તેનું સુંદર પરીણામ આવે છે પણ તે દરમીઆન સંસાર વહેવાર (sexual intercourse) થી એક બીજાંએ દૂર રહેવું જોઈએ.

શુભ ભાગો આગલ વસુરી અથવા પેટમાં વસુરી, શુભ ભાગોનું સંક્રામણ જવું અથવા વધુ મોટા થવું, પેટમાં ચરબી, આ ઠારણોને લીધે પણ સ્ત્રીને હમેલ રહેતા નથી. આ વખતે સરજીવન પામે વહાડકાપ માટે દોડી જાય છે. પણ આ રીતે વહાડકાપ કરવાથી, તે સ્ત્રી ઘણીવેલા જાંદગી સુધી રદ થઈ જાય છે અથવા તે ભાગને હમેશનું તુકસાન પુગે છે.

આ રીતે વહાડકાપ કરાવાથી તથા ધુતારા શખ્સો પાસે દોડી જવાથી તેઓ “લેને ગંધ પુત તો ખો આન ખસમ” વાલી કહેવત પોતાને લાગુ પાડે છે.

‘ગર્ભસ્થાનનું’ ખસી જવું અને રીંગ Pessary નો ઉપયોગ.

જ્યારે ગર્ભસ્થાન ખસી જાય છે અથવા એવીજ બીજી ઇજા પુગે છે તો તે ભાગ માટે રીંગસ-Pessary-કર્-નો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. પણ તેથી કંઈ મુલ કારણો દુર થતાં નથી. પણ જંતર વિગેરે માણક આ રીંગ પણ બાપડી સ્ત્રીને પોતાની શુભામગીરીમાં ગળે છે. જ્યારે કુદરતી ઇલાજો ખાસ કરીને સીટીઝ બાય વગર દરકતે આ પીડા દુર કરે છે અને રીંગ વાપડવાની વધુ વાર જરૂર રહેતી નથી.

ગાલીમાં પાણી-Hydrocele.

આ દરદ જો લાલા વખતનું હોય છે તો બાયથી દુર થતું નથી પણ કુદરતના ઇલાજો લેવાથી તે દરદમાં વધારો થતો નથી પણ થોડા વખતનું દરદ હોય છે તો તે મટી જાય છે.

મંતાજમાં નેતરની ખુરશી નીચે ગરમ પાણીનું વાસણ મુકી, ખુરશી ઉપર ખોતજ-ગોલીને વરાલ લાગે તેમ બેસવું. આ રીતે રટીમ બાથ લીધા પછી હીપે બાથ લેવો. હીપ ઓર્થોગ વારંવાર લેવું.

ગોલીમાં આતરડું ઉતરવું.

પડી જવાના કે કુદકા મારવાના આંચકાથી કે માર લાગવાથી તુરંતજ આ દરદની નિશાની ધણીવેળા માત્રમ પડે છે પણ દરદનું મુખ્ય કારણ તો પીડુમાં રહેલો કચરો અને તેથી થતું તેનું મોટું કદ છે. જ્યારે શરીરમાંથી આ કચરો દુર થાયછે ત્યારે આ દરદ ની નિશાની જતી રહે છે પણ ધરડાં માણસો જેઓમાં જીવન શક્તિ ઓછી ગ્રહે છે. તેઓ આ દરદ દુર કરવામાં ક્ષતેહ પામે નહીં એ બનવા જોગ છે. ઘણા લાંબા વખતનાં દરદમાં જાઝો કાપદો જણાતો નથી.

મંતાજમાં હીપ બાથ આપવો અને હીપ ઓર્થોગ લેવું.

આ મંતાજને લેવાથી જંતર પહેડવાની વધુવાર જરૂર રહેતી નથી અથવા વહાડકાપ કરાવવું પડતું નથી.

પગમાં લચક આવવી.

દસ મીનીટથી એક કલાક સુધી લચકાયલો ભાગ થંડાં પાણીમાં રાખવો. જે દરદી ખમી શકતું હોય તો ધીમે ધીમે મસલવું પણ તે દરદવાલા ભાગ ઉપર, જમીન તરફ નહીં પણ હાટ તરફ મસલવું.

આંટણુ-Corn.

ટાઇટ છુટ પહેડવાથી અથવા પગને માફક આવતા છુટ ન પહેડવાથી, પગને આંટણુ-ઘેર થાય છે. તે ભાગ ઉપર વોટર અથવા અર્થ ક્રામ્પ્રેસ મુકવાથી નરમ પડે છે. પણ જો દરદ વધુ થતું હોય તો પહેલે તે ભાગને સ્ટીમ બાય આપવો.

તાવ.

તાવનાં મથાંભાંમાં દરેક જાતની તાવ-મેલેરીઆ, ઇનફ્લુએન્ઝા, યુગ્મોનીઆ, ટાઇફોઇડ વિગેરે આવી જાય છે. અલગત આ જણાવેલાં નામો ભયંકર છે પણ તેમી ધાસ્તી રાખવાની જરૂર નથી. શરીરમાં તાવ વધારનારાં ઝેરો થવાથી, તરેહવાર જાતની તાવમાં ટેમ્પરેચર વધે છે. એકવેલા ચામડીનાં છીદ્રો, સ્પન્જ અથવા સ્ટીમ બાયથી ખુલાં કરવામાં આવીયાં કે પછી ઝાઝી ધાસ્તી રહેતી નથી કારણકે આ સાધણોથી પરસેવો પડે છે, અને તે પર-મેવાના આકારમાં, ખુલાં કીધેલાં છીદ્રોમાંથી કચરો નીકલી જાય છે, તેથી શરીરની ગરમી ઓછી થાય છે પણ એટલાથીજ સઘડી ગંભીરતા ઓછી થતી નથી. કારણકે આથી શરીરમાંના સઘડો કચરો નીકલી જતો નથી. પણ, હીપ અથવા સીટઝ બાય આપવાથી વધુ ફેતેહ મલે છે.

તાવ વખતે માથાં ઉપર આંધસા ફેરવવામાં આવે છે અને પીકુના ભાગને, કંઈપણ ઇલાજ લીધા વિના ગરમજ રાખવામાં આવે છે પણ એ રીઠી પુરેપુરી ઉલટી છે. કારણકે તેમ કરવાથીજ, ઘણીવેલા દરદીની-હાલત વધુ ખરાબ થાય છે અને છેવટે મરણુ

પણ નીપજે છે. માથા ઉપર આઘસ ફેરવાથી અથવા આઘસની ટાચલી મુઠવાથી, લોહીનો વધુ જથ્થો, બેળાં તરફ ભેગો થાય છે અથવા ખેંચાય છે. માથું, શરીરનો કચરો બહાર કાઢતું નથી પણ ગુરદા અથવા પિશાબ અથવા જાડાને રસ્તે કચરો બહાર નીકલે છે. બેળાં ઉપર આઘસ ફેરવાથી તે બેળાંને ફક્ત ચંકુંજ કરતું નથી પણ બેળાંને મંદ સ્થિતિમાં નાખે છે. તે મંદ સ્થિતિમાંથી દુર થવા કાળે અથવા પોતાને ગરમ રાખતા માટે શરીરમાંથી લોહીનો જથ્થો પોતાની તરફ ખેંચે છે. જેમ માંદગી દરમિયાન યવુ ન જોઈએ કારણકે જે કે બહારથી તે દરદીની હાલત અથવા ટેમપરેચરમાં ઘટાડો થાય છે પણ આ રીતે બેળાં તરફ લોહીનો જથ્થો વધવાથી, શરીરની અંદર તો બવતરા-અગ્નિ બલે છે.

તાવમાં જ્યારે દરદી ઘણો નખતો પડી ગયો હોય અથવા બાથ લેવાને દરદીને કંટાલોજ ઉપજતો હોય તો નીચલા ઇલાજો અજમાવવા. જે સ્ટ્રીમ બાથ ન આપી શકાતો હોય તો દરદી ખમી શકે એટલાં ગરમ પાણીનાં ટબમાં દરદીનું આખું શરીર પાંચથી પંદર મીનીટ સુધી રાખવું. પણ આ બાથ લેતી વખતે પાણી ચંકું ચતું જાય તો ગરમ પાણી નાખીઆ કરવું. પછી દરદીને બહાર

પાણીમાં હીંજની નીચલીને મુકવા કરવા. આ પ્રમાણે અરધો દલાક સુધી મુકવું અને દીવસમાં ત્રણ વખત મુકવું. દીવસમાં ત્રણ વખત સ્પન્ડ બાથ આપવાથી પણ દરદીને ઘણી રાહત મળે છે. રાતે પીકુ ઉપર અર્થ કોમ્પ્રેસ મુકવો.

કુલ સ્ટીમ બાથ દીવસમાં ફક્ત એકજ વખત આપવો પણ જરૂર જણાય તો માથાને બેથી ત્રણ વખત આ બાથ આપવો.

જો તાવ ઘણીજ વધી જતી વેળા તો વોટર શીટસ આપવા.

ઇનફ્લુએન્ઝા, ન્યુમોનીઆ, ટાઇફસ વિગેરેમાં સ્ટીમ બાથ ઘણો અગત્યનો લાગ લગવે છે. મેલેરીઅલ ફીવરમાં સત બાથ સત્તા-ત્રણ સોનું છે. ટાઇફસ, મેલેરીઅલ જેવી હુડીલી તાવમાં દર્દી વિગેરેથી સારા થતાં અઠવાડીયાં અથવા મહીનાઓ લાગે છે, જ્યારે આ કુદરતી ઇલાજથી ઘણાજ ટુંક વખતમાં લય દુર થાય છે. એર-લાઇટ બાથ આપવાથી પણ નવું જીવન આવે છે પણ જીજ્ઞાસોથી ખુબી હવા હોય તોજ આ બાથ આપવો. આ એકથી પાંચ મીનીટ સુધી આપી શકારો. તે ઉપરાંત ને ડીપ બ્રીધીંગ આણુ રાખે તો દરદીની હાલતમાં ઝડપી સુધારો થાય છે.

તાવમાં અરધાથી એક ગ્લાસ જેટલું પાણી એક એક કલાકે નીચલીત પીવું જોઈએ. જે શરીરનો કચરો બહાર કાઢવાને ફાકડી મદદ કરે છે.

તાવ વખતે, દરદીને શક્તિ આવવા કાળે ગોસના સુપ આપવામાં આવે છે, પણ તેથી ફાયદો થવાને બદલે વધુ તુકસાન થાય છે કારણ કે શરીરમાં કચરો હોવાથી તો દરદી પીડાય છેજ.

તેમાં ગોસનો એક નાનો ટુકડો અથવા ગોસનો સુપ કે જેમાં વધુ morbid matter-કચરો હોય છે, તેથી દરદીના સરીરમાં કચરાનો વધારો થાય છે અને ધણીવેળા દરદીની હાલત મુઘશવાની આશા ઓછી થતી જાય છે.

જર્મન દાકતરો, તાવમાં ફરદસના રસનો વધુ ઉપયોગ કરે છે. વડી જર્મનીના ઘણા ભાગમાં ફરદનો સુપ બનાવી પીવામાં આવે છે

સવારે ફરદસ લેવી નહીં.

ગોસનો સુપ અને માંસની ખીજ બનાવટો, રાધફાઇડ જેવા કેસમાં જંતુઓનો વધારો કરે છે. જ્યારે ફરદનો રસ તેઓને મારી નાખે છે.

જે વખતે તાવ હોય તે વખતે દરદીને ખોસકુચ ઓરાક આપવો નહીં પણ તાવ ઊતરી ગયા પછીજ ઓરાક આપવો.

થાય છે અને આ રીતે આ તાવ દરદીને ચાલુ કંટાલે। આપીઆજ કરે છે. ન્યારે કુદરતી ઇલાજે શરીરને એટલી તો શક્તિ આપે છે કે કવીનાઇન વગર જંતુઓનો નાશ થાય છે અને જંતુઓ માટે શરીર તે એક લાયતું ધામ યઇ પડે છે. થંકુ પાણી મેલેરીઆ માટે ઉત્તમ ઇલાજ છે અને વહી મેલેરીઆને કીંમતી રીતે અટકાવે છે.

આ તાવ માટે સન બાથ ઘણાજ ઉત્તમ છે જે પછી હીથ કે સીટઝ બાથ લેવો પણ સન બાથ લેતી વખતે, હાથ, પગ, બોલુ ખુનું ન રાખતાં, તે ઉપર પાંદડાં નાખવાં અથવા કપડાં રાખવા રાતે અર્થ કામગ્રેસ મુકવો।

બીજી વિગત માટે તાવમાં જુવો.

ટાઇફોઇડ તાવ.

ટાઇફોઇડ તાવ આવતી હોય અને દરદી જાગતો હોય (હિઘાતો ન હોય) તો એકેક કલાકે અરધું ગલાસ પાણી પીવા આપવું આ પાણી કંઈ તરમ મટાડવા નહીં પણ અંદરના સંચાઓમાંથી ઝેરી કચરો વિઝેરે સાફ કરવા માટે આપવાનું છે. પાણીમાં ખાંડ ન નાખતાં, લીખુનો રસ અથવા ફરદનો રસ નાખવો.

જડો વાટર કામગ્રેસ પીકુ અને પેટ તથા છાતી સુધી આપવાથી તાવ ઉપર સહિથી સરસ કાજુ મેલવી શકાય છે. માથું દુખતું હોય તો માર્થા ઉપર આઇસ નાખીઆ વગરના ચંડાં પાણીના કટકા મુકવા. પણ જોવાજ તે ગરમ થાય કે બદલ્યા કરવા. ન્યારથી તાવ શરૂ થાય તે નરમ પડે ત્યાંસુધી

પીડુ ઉપર થંડાં પાણીના કટકા મુકવા. જો થામે થનો હોય તો છાતી ઉપર પાણીના કટકા મુકવા. તે ઉપરાંત હીપ કે સીટઝ બાય પલ્સ અરધાથી એક કલાક સુધી આપવો. પહેલા ત્રણથી છ દીવસ સુધી દરાખનો રસ અથવા ફ્રૂટનો રસ ખોરાક તરીકે આપવો. ત્યારપછી તે સાથે ઘઉંની રોટલીનો ખોરાક આપવો. માંસના (ગોસના) ખોરાક અને દુધથી તો દુરજ રહેવું. ફ્રૂટનો મુખ્ય પણ સારો છે.

વધુ વિગત તાવમાં જુવો.

ઇનફ્લુએન્ઝા.

ઇનફ્લુએન્ઝા, ન્યુમોનીઆ વિગેરે તાવથી દુનિયામાં ભયંકર આક્રમક વરસો છે અને થોડીજ મુદતમાં જાણે કે લગભગ અરધી દુનિયા (માણસની વસતી) ઓછી થઈ ગઈ છે. પીડુમાં રહેલા કચરા—morbid matter ને લીધે આ ફરદ હુમલો કરે છે પણ અફમોસ કે તે દુર કરવા કંઈપણ કુદરતી ઈલાજ લેવામાં આવતા નથી અને દવાઓ પી, શરીરમાં કચરાનો વધારો કરી પછંસાનો મોટો ભોગ આપે છે. છતાં દરદીની જીંદગી ભયમાં જણાય છે. અને ઘણીજ મોટી સંખ્યામાં કીંમતી જીવો આ દુનિયામાંથી પસાર થઈ જાય છે.

ઇનફ્લુએન્ઝામાં શરૂઆતમાં હાથ પગ અને આંખ શરીર જાણેકે દુખે છે તે પછી આંખ સુજેલી માલમ પડે છે. અને આંખમાંથી પુષ્કલ પાણી વહે છે અને તાવમાં વધારો થતો જાય છે. તે ઘણીવેલા ઘણી સખત થાય છે, અને ઠંડો પણ થાય છે. પણ આથી કંઈપણ રીતે ન ગભરાતાં તુરતજ ટુલ સ્ટીમ બાથ આપવો.

જે પછી તુરંતજ હીપ કે સીટઝ બાથ આપવો. એ બાથ દર ત્રણ કલાકે ત્રીસ ત્રીસ મીનીટ સુધી આપવા. પણ જો તાવ વધીજ નતી હોય તો એકેક કલાકે આ બાથ આપવા.

જો દરદી ઇચ્છે તો ચાહે કાશીને બદલે ગરમ પાણી પીવા આપવું. એક બે દીવસ સુધી જો ખોરાક આપવામાં ન આવે તો દરકત નથી. પણ જો દરદી ઇચ્છે તો ફ્રૂટસ આપવી.

ન્યુમોનીઆ, ટાઇફસ વિગેરે તાવ માટે પણ આ ઢિલાજો ઉત્તમ છે.

વધુ માટે જુવો તાવ.

ગોવર્હ, સમ્પ્રેક્ષ-શીતલા.

ધારો કે બચાંઓમાં ગોવરનો ઉપદ્રવ શરૂ થયો છે અને એક બચાંને તાવ આવી તો તુરંતજ શરીરનાં છીદ્રો ખુલાં કરવાનો અને શરીરની ગરમી કંઈક થંડાં સાધણોથી ઓછી કરવાનો ઇલાજ લેવો જોઈએ. તે કાંઈ દવાદાર આપીને નહીં પણ પહેલે સ્ટીમ બાથ આપી પછી હીપ બાથ (જો મોટું માણસ હોય તો સીટઝ બાથ પણ લઈ શકાશે) આપવો. જો હીપ કે સીટઝ બાથ ન આપી શકાય તો વોટર ક્રામ્પ્રેસ પીકુ ઉપર મુકવા. શરૂઆતમાંજ જો આ ઇલાજ લેવામાં આવે છે તો તાવ નરમ પડે છે અને મોટો ભાગ ગોવર્હ દેખાવ પણ દેતું નથી.

બચાંસુધી શરીરની અંદરની ગરમી ઓછી થાય નહીં અને પાચનશક્તિ નિયમીત થાય નહીં તાસુધી આ ઇલાજો ચાલુ રાખવા જોઈએ.

ખર્ષ-રૂપ.

ખર્ષને જુદી જુદી જાત (જેવી કે આંતરડાનો, ફેફસાંનો વિગેરે) થી ઓણખવામાં આવે છે. પણ આપણે તે સમ્પત્તી જાતને શ્રુત એક સામાન્ય શબ્દ ખર્ષથીજ ઓણખશું કારણકે તે સમ્પત્તીના ધંધાને એકજ જાતના છે.

માણસ જાતને સમ્પત્તી acute diseases જેવાં કે તાવ, કાલેરા વિગેરે થઈ રહ્યા પછી છેલ્લે ખર્ષ થાય છે એટલે એ દર-દનો છેલ્લો તબીકકો અથવા પગથીકો છે.

હાલમાં આ દરદની સારી પરીક્ષા થતી નથી અથવા ઘણાજ થોડા કેસમાં, દરદીને તે વિગેની અગમચેતી મળે છે. ઘણીવેલા એક માણસ તંદુરસ્ત જણાય છે પણ થોડાજ વખતમાં, તેને ખર્ષથી મરણ પામેલો અથવા ખર્ષથી પીડાતો સમજાયે છીએ. ઘણી વેલા શરીર ભરેલું હોય છે પણ મોટા કાન, આંખના ડોલા મોટા અને ડાચાં બેસી ગયેલાં અથવા ગોઠાંનાં હાડકાં નીકળી આવેલાં જણાય છે. કેટલાકાને થોડે થોડે વખતે ઝાડો છુટી જાય છે. શરીર ગલાતું જાય છે. ફેફસાં ખવર્ષ જાય તે આગમજ ખ-ભાંમાં દરદ થવાની ફરીઆદ કરે છે. ચાણ અથવા કોઈ કોઈ વખત થાંસો થાય છે. વારંવાર સહેખમ (સરકમ) થાય છે. પગો ઉપર ગડ ગુમડાં થાય છે. આવા દરદીઓને શરીરમાં એટની તો ગરમી હોય છે કે શ્રુત સવારેજ નહીં પણ રાતેખી, શરીરમાં ઝડપથી થંડી હવા દાખલ કરવા માટે, મોઢું આપો વખત ખુલું રાખે છે. પગ તથા મોઢાં ઉપર સોજા સાથે ચહેરા શીકા પીલો જણાય છે. વારંવાર તાવ આવે છે. વીર્ય જમાના રોગથી પીડાય છે.

એના ઇલાજોમાં પ્રખ્યાત દવાઓ અને રસી વિગેરે નિષ્પ્રયોગી માલમ પડ્યાં છે. જ્યારે દરદી છેલા તબક્કામાં હોય છે એટલે ઘણું અશી જીવનશક્તિ ખપી ગયલી હોય છે અને ચાલવા હાલવાની પણ શક્તિ નથી હોતી એટલે બિઝાંજુનેજ વલગી રહેવું હોય છે, તેવા કેસમાં કુદરતી ઇલાજો પણ શ્રેષ્ઠમંદ નીવડતા નથી. તોપણ આવા કેસમાંથી કુદરતી ઇલાજોથી, દવા કરતાં રાહત મળે છે.

આ રોગથી પીડાતાં દરદીને વધુ નબલકાં રહેતી હોવાથી તેઓને સુપ, ગોસ, ઇડાં, ઘી, દારૂ, ચાહે, કાશી, કોકો જેવો ખોરાક આપવામાં આવે છે પણ તેથી દરદીની હાલત સુધરવાને બદલે વધુ બગડે છે. કારણકે એવા દરદીની પાચનશક્તિ ઘણી નબલી રહે છે અને જ્યારે આ ખોરાક પચેજ નહીં તો શક્તિ ક્યાંથી આવે ! તેથી એવા શક્તિવાલા ખોરાક આપવા પહેલાં, પાચન શક્તિ સુધારવામાં ઘણું મજબુત ધ્યાન રોકવું જોઈએ. પાચનશક્તિ સુધાર્યા પછી પણ એવો ખોરાક ન આપવો. કારણ તે એક ઝેર સમાન છે. તેને પચાવવા શરીરનાં યંત્રો ઉપર ભાર દબાવ્યું પડે છે અને છેવટે સાદો ખોરાક પચાવવાને પણ તે બાપડો દરદી અશક્ત બને છે.

આ જાતનાં દરદીને ઘરમાં પુરી ન રાખતાં રાત અને દીવસ ખુલી હવામાં તે રહે તેવી સગવડતા કરવી જોઈએ છે. તે માટે ૩૦ કેલગ જણાવે છે કે ખંધવાલાં દરદીઓ, જે એકથી બે વરસ સુધી, ચોખી ખુલી હવામાં રાત ને દીવસ ઘરની બહાર રહે છે તો ખમીત ઘણાં દરદીઓ સુધાર્યાં છે.

સંન જાય તો એક આશીષ સમાન છે. પણ આજે સ્વીસ

પાય આપવાની કોશિશ કરવી નહીં.

નિયમીત અને મધ્યમ સર એ દરદીને ગીત ગાવું સારું છે. ૧૨મ પાણી વારંવાર પીવાથી પણ ઘણી રાહત મળે છે.

એવાં દરદીને રસી મુકાવની એ તેના શરીર સાથે ચેડાં કાઢવા પડેબર છે. કારણકે એ કામચલાઉ દ્રાવદો આપતું inoculation મોડા મહીનાની ખુશાલી પછી હમેશની નીરાશીમાં ફેરવી નાખે છે તથા એ રૂઢીથી પહેલી ટકે દુર રહેવું જોઈએ છે.

ઉપર જણાવ્યું તેમ અધ્ધવાસાં દરદીને સુધરવાની ટક તેની પાચનશક્તિ ઉપર આધાર રાખે છે. જો પાચનશક્તિ સુધરતી નથી, ફો તે દરદીની સુધરવાની આશા રાખી શકાય નહીં.

જો શરીર ક્રમશઃ રીતે મજબુત હોય તોજ સીટઝ બાય આપવો નહીં તો સન બાય, હીપ બાય, પુલ મેટલ બાય, ડીપ ક્રીધીંગ, એર લાઇટ બાય, સાદો ખોરાક આપવો.

સીટઝ બાયથી crisis ઘણા સખત થાય છે એટલે તાવ લેગેરે આવે છે અને જો દરદીમા તેવા દરદ ખમવાની શક્તિ નથી હોતી તો મગ્નુ પણ પામે છે. જો કે હીપ બાયથી પણ crisis થાય છે પણ તે સીટઝ બાય જેટલા જોરમાં થતા નથી.

જો શરીર ઘણું નબળું હોય તો બાયમાં થંડું પાણી ન લેતાં થોડું ગરમ અથવા ઠંડું પાણી લેવું પણ જોમ જોમ શકતી આવતી જાય તેમ તેમ થંડા પાણીમાં વધારો કરવો.

એવી હાલતના દરદીએ હીપ બાયમાં પોતાનાં ખખાં સુધી

પાણી રાખવું જોઈએ. આ હીપ બાથ પણ ફક્ત પાંચજ મીનીટ શરૂઆતમાં લેવો જોઈએ પછી દરદીની મરજી મુજબ વખતમાં વધારો કરવો. આ બાથ દીવસમાં ત્રણ વખત લેવો પણ જે તાવ રહેતી હોય તો વધુ વખત પણ લેવો. પછી જેમ જેમ હાલત સુધરતી જાય તેમ તેમ સીટજ બાથ આપવાની કોશિશ કરવી.

જો દરદમાં મીઠું (નીમક) પણ ધણો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે એટલે જે મીઠું વાપડવાનું બંધ કરવામાં આવે છે અને તેને બદલે લીંબુનો છુટથી ઉપયોગ કરવામાં આવે તો દરદીની હાલતમાં ઝડપી સુધારો થતો માલમ પડે છે.

હોજરીમાંથી લોહી પડતું અટકાવવા માટે એક અથવા બે લીંબુનો ચોખ્ખો રસ ઝડપથી પી જવા કરતાં બીજો કોઈ ઇલાજ વધુ સરસ નથી.

છાતીમાંથી લોહી પડતું હોય તે દરમિયાન જે દરદી બેસુધ (બેહોશ) થઈ જાય તો તે એક સારી નીશાની છે. કારણ કે તેથી હાર્ટનું કાર્ય એટલું તો ઓછું થાય છે કે લોહી નીકળતું બંધ થઈ જાય છે. આ વખતે છાતી ઉપર બરફ ફેરવવાથી અને બરડા ઉપર ધણો ગરમ સેક કરવાથી, આખા પગને ગરમ સેક કરવાથી તથા હાથમાં બરફ રાખવાથી, છાતી ઉપરથી લોહી પડતું અટકાવવાના ધણાંજ અસરકારક સાધણ થઈ પડે છે.

રાતે ઉંઘમાં મોઢું ઉંઘડી જતું હોય તો બાંધીને સુવું અને રાત અને દીવસ નાક વાટેજ દમ લેવાની કોશિશ કરવી.

હાંફણ, દમ.

દમ, હાંફણ વખતે જે ધુમાડાઓ (ધુ વેા) શરીરમા લેનામા આવે છે તે એક જાનનુ ધર્તીંગ છે તેને બાંધે ઝીમ બાથ મોઢુ હિ નાકુ રાખી દીનસમા એકથી વધુ વખત લેવો હી ન કે સીદઝ બાથના ધનાને શરૂઆતમા ઘણા સખત લાગે છે તેથી તે ન લેતાં પીકુ ઉપર અર્થ કે વોટર પ્રેસેસમાંજ સતેષ પકડવો જેથી ઝાડો સારો આવે છે ખુની હવામા ફરના જુ અને ડીપ થીંધીંગ વાર નાર લેનુ આમા સન બાય ઘણો ઉપયોગી ભાગ ભજવે છે ગામડેની ચોખી તડેની ગરમ ગરમ તાડી પીનાથી પણ આ દરદ દુર થાયછે

ઠંંઓ, ગુચનો ઠંંઓ

જનગમ એ શુ ચીજ છે ? જનગમ કષ્ટજ નહીં પણ morbid matter-શરીરમાનો કચરો છે જે ઉપર આવી બહાર નીકલી જાય છે

હાસામા તણ ચીજ ધણેજ કીમતી લાગ ભજવે છે જનામા irritation થતુ હોય ગલામા કરડતુ હોય તેમ થતુ હોય અથવા જનગમ અટકી રહ્યો હોય અથવા જનગમ બહાર કાઢનાની કોશેશ કરવી પડે તે વખતે જેમ થોડો ખ ખારે છે તેમ જોરથી ખ ખારમા કરવુ જ્યારેખી આ જણાવેલી નિશાની થાય ત્યારે હાસવાને બદલે ખ ખાર મારવાજ કરવો આમ કરવાથી ખાતી દુખતી અટકશે અને અદરના સચાઓને ઠાસતા જે નુકશાન પુગે છે તે અનકરો, અને જે જનગમ પડવાનો હશે તો તે સહેજથી પડશે

ખીજા ઇલાજમાં મોઢું ઉંઘાડું રાખી ગલાને વરાલ લાગે તેમ દીવસમાં એક કરતાં વધુ વખત સ્ટીમ બાથ લેવો.

ત્રીજા ઇલાજમાં જેમ ગરમ ચાહે પીવામાં આવે છે તેમ એક વાઈન ગલાસથી એક કપસુધી ગરમ પાણી દીવસમાં વારંવાર પીવું જેથી પણ કફ સહેલછથી પડે છે અને અંદરના ભાગોને રાહત મળે છે અને વલી ઝાડો સાફ આવે છે પણ નમલાં હાટવાલાંએ એનો હદમાંજ ઉપયોગ કરવો. ચાહે, કાશી, કાકાને બદલે આવું પાણીજ વાપડવું.

દીવસમાં આ ત્રણે (ત્રણ) ઇલાજો ઘણી સહેલછથી લઈ શકાય છે. એટલે એકજ ઇલાજ ન અજમાવતાં આ ત્રણ ઇલાજ અજમાવવા. બચાંને થતા ગુચના ઠાંસા વખતે આગલ કહ્યું તેમ એક માતાએ પોતાનાં બચાંને પોતાની ગોડમાં લઈ સુવું જે સ્ટીમ બાથની ગરજ સારે છે. જો તેમો નિશ્ફલતા મળે તોજ બચાંને સ્ટીમ બાથ આપવો.

સ્ટીમ બાથ આપીઆ પછી હીપ બાથ લેવાથી શરીરમાંનો કચરો બહુગમના આકારમાં સહેલછથી બહાર નીકળી જાય છે પણ આ બહુગમ પાછો ગલી ન જતાં તેને હમેશાં થુંકી નાખવુંજ જોઈએ. બહુગમ ગલી જવાની. મુંડી ટેવ ઘણી પાપી સમજવી. જે નાનાં બચાં તથા કેટલાંક મોટાં માણસોમાં પણ જોવામાં આવે છે પણ તેથી તેઓ સમજતાં નથી કે એક બાળુથી કુદરત શરીરનો કચરો આ રીતે બહાર કાઢે છે, જ્યારે કુદરતની વિશ્વ જઈ આ કચરો ગલી જઈ તેનો શરીરમાં વધારો કરે છે.

ઠાંસો મધ. બહુગમ પડતો હોય તો છાતી ઉપર વોટર કામ્પ્રેસ મુકવો. તેના કરતાં ખીજો કાંઈ ઇલાજ અસરકારક નથી.

રૂમેટીઝમ, સાય્ઝેટીકા.

. રૂમેટીઝમ, સાય્ઝેટીકા અને ગાઉટ જાણે કે એક ખીજના બાઇ બાઇ થાય છે. નાનીથી મોટી ઉમરનાં ધણાં માણસો આ દર દોની ફરીઆદ કરતાં સંભાળાય છે. તેમાં રૂમેટીઝમ તો લગભગ દરેક ધરમાં જાણે કે એક સાથી તરીકે રહે છે. આ ફરીઆદ મોટે ભાગે હાલના અકુદરતી ખોરાકને આભારી છે. કેટલાકે કહે છે કે હવા-સરદી લાગવાથી આ દરદ થઇ આવેછે પણ તેવું કશું નથી. કારણ કે રૂમેટીઝમમાં શરીરનો ચોક્કસ ભાગજ પકડે છે. જે હવાથીજ હુમલો થતો હોય 'તો આખું' શરીરજ આ દરદથી સપ-ડાવું જોઇએ. તેજ બતાવે છે કે હવા નહીં પણ શરીરના ચોક્કસ ભાગમાં ખાસ કરીને સાંધાઓમાં ભેગી થયેલી morbid matter-કચરો, તેવું મુલ છે. એ સાંધાઓની ચાતુ હીલચાલને લીધે એ કચરાને બહાર નીકલવાને હરકત થાય છે. અને એ હરકતનાં દબાણને લીધે, સખત દુખાવા સાથે તે ભાગ સુજી આવે છે, એ દબાણ ધસારા friction થી ઉપજે છે. અને તે ધસારો હીલચાલ motion થી થાય છે.

આ માટે સ્ટીમ બાય ધણેજ ઉપયોગી ભાગ લખે છે. જે નેતરની ખુરશી ઉપર સહેલધથી બેઠ શકાય છે. જે ભાગ દુખતો હોય તે ભાગ ઉપર પણ સ્ટીમ આપવાથી ધણી રાહત મળે છે, જે પછી તુરત હીપ બાય લેવો. દરદવાલા ચોક્કસ ભાગ ઉપર વોટર અથવા અર્થ ક્રોમ્બ્રેસ મુકવાથી ધણું દુખ ઓછું થાય છે. હીપ બાય લેવાથી ધણી વેલા તાવ બહાર નીકળી આવે છે. જે એક સારી નીશાની છે. અને દરદપણ કેટલાક કેસમાં થોડું વધે

છે પણ ઉપર જણાવ્યા તેવા ઇલાજ વેવાથી ઊંચે ફાયદો થઈ જાય છે જેથી આ ઇલાજને લેવાના ચાલુજ રાખના એક દરદી આ ઇલાજને લેવા અગાઉ જો દરદની જમરથી ગીડની માફક ગરજના કરતું હશે પણ આ ઇલાજને લીધા પછી તુરંતજ તેને ઘણી અસાધ્ય ભયે છે.

ડૉ. કેલગ કહે છે કે રૂમેટીક દરદવાવા ફૂટસથી દુર રહે છે તે એક ભુલ છે. કારણ કે ફૂટસના ઉપયોગથી આ જાતના દરદીને ઘણોજ ફાયદો થાય છે. પણ સાથે સાથે તેનાં દરદીએ ગોસનો કાષ્ઠપણુ જાતનો ખોરાક, અને ચાહે, કારી, દારૂ, તંબાકુથી તો દુરજ રહેવું.

જો કે રૂમેટીઝમવાલાઓને ઝાઝી તરસ નથી લાગતી, 'તોપણ તેઓએ રોજનાં બે થી ત્રણ સોડા ગલાસ પાણી પીવું જોઈએ. જેથી સહેલછથી કચરો બહાર નીકળી જાય

ગાઉટ.

ગાઉટ એ કંઈજ નહીં પણ અપૂર્ણ પાચનશક્તિનું પરિણામ છે. જો રૂમેટીઝમ ઉપર ધ્યાન આપવામાં નથી આવતું એટલે પહેલી ટકે તેને કુદરતી ઇલાજથી દુર કરવામાં નથી આવતુ, તો ગાઉટ ઉપર જવાય છે. ઇલાજ માટે રૂમેટીઝમમાં જીવો.

પથરી, રેતી, પીશાબ ન છુટવી.

જ્યારે પણ કુદરતી હાજતનું તેડું આવે કે તુરંત તેને માન આપવું જોઈએ છે. પણ આ કુદરતના કાયદાને માન ન આપતાં

શરીરમાંથી જે કચરો બહાર નીકળી જવો જોઈએ, તે શરીરમાં પાછો દાખલ થાય છે. જે પછી શરીરની ગરમીથી તે પ્રવાહી પદાર્થ-કચરો-પીશાબ જેસના આકારમાં-વરાલ રૂપે શરીરમાં જ ઊડી જાય છે અને મીઠાં-salts નો ભાગ રહી જાય છે. આમ થવાથી ગુરડા વિગેરે ભાગોમાંથી જે ઝેરી કચરો bladder-બ્લેડરમાં દાખલ થવો જોઈએ તે અટકી પડે છે. અને આ રીતે કુદરતનાં તેડાને તુરતજ માન ન આપતા અથવા અટકાવતાં તે જાણે કે શરીરમાં ગુસ્સે થઈ બરછ જાય છે અને જ્યારે આપણી પોતાની મરજી પડે ત્યારે આ તેડાને માન આપવા જતાં ધણીવેલા બહાર આવવાની જાણે કે ના પાડે છે. હવે એ salts અને પીગલી. ન શકે એવી ખીજી મીઠો બારીક પીલા ગાંગરાના આકારમાં બ્લેડર અને ગુરડામાં રહે છે. જેને પથરી stone જેવાં નામથી ઓલખવામાં આવે છે.

ઉપર જણાવ્યા તેવા ગાંગરા જ્યાંસુધી ધણા બારીક હોય છે ત્યાંસુધી તે પીશાબમાં પસાર થઈ જાય છે. પણ જ્યારે મોટા થાય છે ત્યારે ભારે દુખ થાય છે અને પીડામાં રહેલા ભારે કચરાથી જ્યારે પીશાબ નીકળવાનો રસ્તો સાંકડો થઈ જાય છે ત્યારે બ્લેડરમાં એ ગાંગરાનો મોટો જથ્થો ભેગો થાય છે. જેથી પીશાબ અટકે છે અને દરદીને ધણી ભારે વેદના થાય છે. તે વખતે તેને વહાડકાપ કરવાની જરૂર ધારવામાં આવે છે પણ તેવા કેસમાં હીપ અને સીઝલ બાથ તથા રાતે પીડુ ઉપર અર્થ કૅમ્પ્રેસ મુકવાથી વહાડકાપની જરૂર રહેતી નથી. દુખતા ભાગ ઉપર પણ સીમ બાયથી તથા અર્થ કે વોટર કૅમ્પ્રેસ મુકવાથી ભારે સહત મમે છે. એ રીતે દરદી ધીમે ધીમે આ દરદમાંથી છુટો થાય છે.

આ ઇલાજોથી દરદીને મોટા પ્રમાણમાં પીશાબ છુટે છે જેથી દરદી અન્યથામાં પડે છે. કારણકે જે પીશાબ શરીરમાં અટકી રહેલી તે આ ઇલાજોથી પોતાને આગલે રસ્તેથીજ બહાર નીકળી જાય છે. ઘણીવેલા ફક્ત બાથ લેતાંજ એટલે બાથ દરમીઆન, એવા દરદીને પીશાબ છુટે છે જેને અટકાવવી ન જોઈએ. પણ વખત જતાં મુત્ર કારણ દુર ચતાં, ધીમે ધીમે નીચમીત રીતે પીશાબ થાય છે

આ દરદીઓને કુમલાં નાલીએરનું પાણી પીવું (ફક્ત પાણી વાવું નાલીએરન લેવું. તેમાં કોપર ન જોઈએ) હાયદ્રોકારક છે.

પીશાબ ન છુટતી હોય તો હીપ બાથ આપવો તેની સગવડતા ન થાય તો પીકુ ઉપર અર્થ કે વોટર કોમ્પ્રેસ મુકવા.

મીઠી પીશાબ.

આ દરદી જ્યારે ખીન અનુભવી વધેદાને બતાવવામાં આવે છે ત્યારે તે માટે વગર સમજવે ગરમ દવાઓ આપવામાં આવે છે જેથી બાપડાં દરદીને ગંભીર પરીણામ નીપજે છે.

ઇલાજમાં અઠવાડીઆમાં બે વખત ફુલ સ્ટીમ બાથ લેવો અને દીવસમાં બે થી ત્રણ હીપ અથવા સીટજ બાથ લેવા. આ બાથ લીધાથી શરીરની અંદરની ગરમી ઓછી થાય છે અને ઘણી તરસ લાગતી નથી.

આ દરદીમાં પ્રફ્ટનો છુટથી ઉપયોગ કરવાને અડચણ નથી પણ તે ફક્ત read fruits એસીડવાલી અથવા ખાતી અને બની શકે તો ઘણી પાકી ન લેતાં થોડી કાચી લેવી વધુ સારી છે પણ મીઠી પ્રફ્ટસ-તરબુચ, શેરડી જેવીનો ઉપયોગ ખીલકુંસ કરવો નહીં.

કારણુ આ દરદ માટે તે એર સમાન છે. તેમજ દાડ, ગોસ અને મસાલાથી પણ એકદમ દુર રહેવું.

જલંદર.

જો દાટની ફરીઆદનું મુલ દુર કરવામાં ન આવે અને દવા લેવાના સાધણોથી શરીરમાં ક્યારનો વધારો કરવામાં આવે તો એ દરદ ઉપર જવાનો સંભવ રહે છે.

આ દરદ પણ ખઈ અને ગાંડાપણાની માફક આગલા સારાં ન થયલાં દરદો પછીનો છેલો તગકકો છે. આ દરદ વખતે, શરીર અંદરનો કયરો દુર કરી શકતું નથી અને સાધારણ લોહી પણ ઉપજાવી શકતું નથી. તેથી જે રસોથી લોહી બનવું જોઈએ, તે ન થતાં તે દરદીનો આકાર ફેરવઈ ગયલો એટલે લગભગ જાણે કે ડુગાયલો આપણે જોઈએ છીએ. જ્યારે આ ડુગરાટવાલાં શરીરને અણુસમગ્રુ શખ્સો તંદુરસ્ત ધારે છે.

ઇલાજમાં સ્ટીમ, હીપ અને સીટજ બાથ તથા અર્થ કે વોટર ક્રેમ્પ્રેસ લેવાથી આ દરદમાંથી એક દરદી પોતાનો હમેશના છુટકારાનો દમ ખેંચે છે.

ફીફર.

આ દરદ ઘણીવેલા વંશપરંપરા ઉતરેલું જોવામાં આવે છે અથવા દવા ખી ખી ને આગલાં દરદો શરીરમાં દખાવીઆં હોય છે ત્યારે આ દરદ જોવામાં આવે છે.

કંઈપણ આંચકો લાગતાં કે ધાસ્તી લાગતાં, કે જીવ દલગીર

રહેતા કે મહારની અથવા શરીરની અદરની ગરમી વધતાજ, આ દરદનો હુમલો થઇ આવે છે આ સખત હુમલો થઇ આવીઆ પછી, તે દરદી, ઓછા વધતા પ્રમાણુમા થાકી ગયલો જણાય છે

આ દરદ સાડ કરનામા દના રિગેરે નિપ્પન નીચડ્યા છે

ધલાજમા રટીમ બાથ આપવો નહીં પણ હીપ અને સીટઝ બાથ આપવા જોસનો અને મસાવાનો ખોરાક એકદમ બંધ કરવો દાડ, ચાહે, તપખીર પણ તુરતજ મધ કરી દેવુ આ છુડી ટેવમા વિટલાયલો, આના દરદીને જોવામા આવે છે પણ તેનો પહેલી ટકે ત્યાગ કરવો

હીપ બ્રીધીંગ લેવુ પણ દમ ધણો વખત સુધી રોકવો નહીં અર્થ અથવા વોટર કામ્પ્રેસ રાતે આપવા એર-લાઇટ માથ પણ ઉત્તમ છે

મગજે લોહી ચઢી જવુ .

આ દરદમા પણ તુરતજ દરદીને હીપ બાથ આપવો તેમ સગવડ ન બને તો પીકુ ઉપર કમચ ત્રણય ઘડી વાયેનો પાણીમા ભીંજવેલો ટુવાન-વોગર કામ્પ્રેસ મુકી દેવો અથવા અર્થ કામ્પ્રેસ મુકવો

સાદો ખોરાક લેવો અને જુનાનીઆઓએ કુમારા ન રહેતાં પરણી જવુ

લોહીનુ ઓછાપણુ .

જ્યારે શરીરમા સાધારણ રીતે જોઇએ તે કરતા ઓછુ લોહી

શકાય છે. અલ્પજાત રગતપીતના કેસમાં શરીરના ચોક્કસ ભાગો ખરી ગયા હોય—નાશ પામીઆ હોય તે કંઈ આ ઇલાજોથી પાછા આવી શકતા નથી. પણ આ કુદરતી ઇલાજોથી દુખને અટકાવી બાકી રહેલા ભાગોને સુધારે છે પણ આ દરદને દુર થતાં થણો વખત જોઈએ છે તેથી ધીરજ અને ખંતની ખાસ જરૂર છે.

સીશીલીસ માટે દવા લેવામાં આવે છે જેથી તે સારૂ થયજી ધારવામાં આવે છે. પણ તેઓમાંના કેટલાક આ કાઠના ભોગ થઈ પડે છે. તેવા કેસમાં આ કુદરતી ઇલાજ લેતા ગરંભીનાં દરદ પાછાં થઈ આવે છે. તે એક સારી નીશાની સમજી આ ઇલાજો ચાતુર્ય રાખવા.

ઇલાજોમાં સન બાથ, જો સન બાથ ન લઈ શકાય તો સ્ટીમ બાથ, હીપ અને સીટઝ બાથ, હીપ બ્રીધીંગ, એર-બાઇટ બાથ ઉપયોગી સાધણો છે.

કેનસર.

શરીરમાં જુદા જુદા ભાગમાં કેનસર લાગુ પડે છે અને તેને તે નામથી ઓળખવામાં આવે છે એટલે જીલ્ડનું, ઝાતીનું, હોઝરી કે કાંઈપણ જાતનું કેનસર હોય પણ તેને સામાન્ય નામ કેનસર-થીજ ઓળખવું.

આ દરદ પણ, જલંદર, કાઠ અને ખાંડ માફક, આગલ થયલાં પણ સારાં ન થતાં દવા વિગેરેથી શરીરમાંજ દબાયલાં દરદોનો, છેલ્લો તબક્કો છે.

આ દરદ પોતાને બહાર બહાર કરે તે અગાઉ ગરદન ઉપર ગાંઠ અને મોઝો માનમ પડે છે, પીડુમા પણ એવા ગાંઠ-દામોદાર થાય છે પણ તે એટલાતો મોટા થાય છે કે પાચનશક્તીના અવયવોને હરકન અમાન થાય છે જેથી કુદરતી રીતે જે કુચરો (મેયુ) બહાર નીકળવો જોઈએ, તે નીકળતો નથી. હુકમા કહેવામાં આવે તો એ રીતે દરદીનું શરીર કામ કરવાને અશક્ત બને છે.

આ દરદ આપણી દાસની અદગી ગુજારવાની રીતે આશારી છે તથા એ દરદ વશપરપરા પણ થાય છે ભવિષ્યમાં આ દરદથી દુર રહેવા માટે દારૂ, ચાહે, કાશી, મસાલા, ગોસ જેવા ખોરાકથી દુર રહેવું જોઈએ.

એટલું તો ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જેઓમાં જીવનશક્તી નથી ઝાંઝી હોય છે અને પાચનશક્તી સુધતી નથી, તેવા કેસમાં કુદરતી ઈલાજેથી પણ સારા થવાની આશા રહેતી નથી જોકે તેના નબળા કેસમાં પણ આ ઇલાજને સેવાથી, દવા, ઓપરેશન વિગેરેમાં થતા ખર્ચમાં બચાવ થવા સાથે, દરદીનું મરણ શાંતિથી આવે છે, એટલે આ દરદ શરીરનો કબજો છોડી જાય તે અગાઉ, શરીરમાંથી જાણે કે દાકણ નીકળતી વખતે જેવા ચાલા થાય તેવા ભારે ચાલા તે કરે છે-ભારે સતાવે છે, એટલે એટલું તો ભારે દુખ થાય છે કે પોતાની શક્તીથી તે સતાવણી સામે થવું જોઈએ. જો તેટલી શક્તી હોતી નથી તો તે દરદી મરણ પામે છે.

ઇલાજોમાં, રટીમ, દીપ, સીટક, ઝેર-લાખટ બાય આપવા. જ્યાં ઘણું સખત દરદ થવું હોય ત્યાં અર્ચ કે વોટર કે મુકવા.

સીટઝ બાય લેવાથી કેટલાકોને (દરેકને નહીં) જે ગુલ્મ ભાગ ઉપર ઘસારો થાય છે ત્યાં ઉંડો ધા પડ્યો હોય તેમ જણાય છે. પણ તેથી ન ગભરાતાં એ બાય ધીમેથી લેવાનો ચાલુજ રાખવો. જ્યારે બાય ન લેવામાં આવે તે દરમિયાન વોટર કોમ્પ્રેસ-થંડાં પાંચીનાં ખડી વાલેલાં કટકા તે ધાતી આસપાસ મુકવા. પણ વોટર કરતાં અર્ધ કોમ્પ્રેસ દરદવાલો ભાગ ઉપર મુકવાથી વધુ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

જ્યારે દરદ ન ખમી શકાય ત્યારે દર બખે કલાકે પણ હીપ કે સીટઝ બાય લઈ શકાય છે અને અરધાથી એક કલાક સુધી લેવાવી શકાય છે અને કેટલીક વેલા તો તેથી પણ વધારે વખત આપવા પડે છે, કારણ કે બાય દરમિયાન દરદીને ભારે આરામ થાય છે.

નખલમ્.

નાનાં બચાંથી તે ધરડી વય સુધીનાં ઘણાં માણસો આ દરદથી પીડાતાં જણાય છે. તેનું એક કારણ ઘણી દવા લેવામાં પણ આવે છે. પણ નખલમ્ની અંદર દવા અસર કરતી નથી. તેવા કેસમાં ક્યારેક કરવાને બદલે, નવજને વધુ પીંડી-નખંડી કરી નાખે છે. અલગત કેટલીક દવાઓ સરઆતમાં નવજને ઉચ્કરે છે અને તેથી સ્ત્રીરમાં તેજ આવતી હોય તેમ જણાય છે. પણ દવાની અસર ધીમી પડતાંજ. નવજ વધુ નખલી પેંડી જાય છે અને તેવા કેસમાં

સાથી છે. આ નબલધના ધલાને તાકીદથી લેવાંવા નેમએ કારણ કે તેમ ન કરતા ખપ-ક્ષય જેવા મુરા રોગ ઉપર જવાય છે.

ઘણી વેલા એવું બને છે કે જ્યારે એક દરદી નબલાઈની ફરીઆદ કરે છે ત્યારે તેને હસી કાઢવામાં આવે છે અને ડોંગ કરે છે એવું કહેવામાં આવે છે. અલબત્ત આવા રાખ્દોની આશા તો એક બીન અનુભવી માણસ તરફથીજ રાખી શકાય. અલબત્ત આ દરદથી પીડાતુ માણસ ઘણીવેલા બદ્દારથી તંદુરસ્ત દેખાય છે પણ ખરી રીતે જોતાં તેવું કશું નથી.

એ દરદથી પીડાતાં દરદીનો ચહેરો શીકે, પીલો, હાથ પગ નુજવા, ઘણીજ મૂખ લાગવી પણ ખોરાક પચવો મુશ્કેલ, ઓછી મૂખ, હાથ પગ થડા રહેવા, શરીર ઘણું ધીલુ રહેવું, ઝાડાની કબજાઆત વિગેરે માલમ પડે છે. ના, એટલુજ નહીં પણ નબલધને સીધે, તે દરદી ઘણા દરદની ફરીઆદ કરતુ સમજાય છે જેવા કે માથાનો દુખાવો, આખની તથા શરીરના જુદા જુદા ભાગો દુખવાની ફરીઆદ, વિચ-ધાતનું જનું, ફેર, આંકરાં આવવાં વિગેરે. કેટલાંક દરદીઓ આ સખલી ફરીઆદ કરે છે જ્યારે કેટલાકોની થોડીજ હોય છે.

ધવાજમાં રાતે સુતી વખતે ગરમ પાણીમાં લીંબુ નાખી પીતું અથવા ટુટ બાય લેવો અથવા ગરમ પાણીનો ફૂલ બાય લેવો (જેઓને માફક આવતો હોય તેઓએ થંડાં પાણીનો ટુપ બાય લેવો) અથવા હીપ કે સીટક બાય લેવો. દીવસમાં બની શકે તો સન બાય લેવો પણ સ્મિમ બાયની ઝાઝી બનામણ કરી શકાય તેમ નથી. ખુલી હવામાં ફરવા જનું. બની શકે તો એર-લાઈટ

બાથ લેવો. હીપ બ્રીધોગ નારવાગ લેતું પચી શકે એવો ગોસ, મચ્છી, મસાવા, ચાહ વગરનો સાગે ખોરાક લેવો. બની શકે તો સવારે હીપ બાથ અને બપોરે સીટઝ બાથ નેવો.

શરીરના કોઈ ભાગનું ભાંગવું Fractures

જ્યારે કોઈ અકસમાતથી શરીરને આવી સખત ઇજા પુગે છે ત્યારે તરદીને ભારે વેદના થાય છે. આ વખતે ભાગેના ભાગ ઉપર વોટર કોમ્પ્રેસ મુકવાથી ઘણો આરામ થાય છે. પછી તે ભાગને ભાગને નાહાતી પતી નિગરેથી બાંધી દેવાય. અને પછી હીપ કે સીટઝ બાથ આપવો.

ઘા-Wounds

કોઈપણ કારણથી નાનો કે મોટો ઘા પડ્યો હોય, પેના ને તાત્કાલે કોલ્ડમદ એપરેશન કરી પછી જો ઘા ઝાઝા ન આવતો હોય, તેના સરના કેસમાં કુદરતી ઇનાજને ધણુજ અસરમાર નીવડયા છે. વધી દવા નિગરે લગાડી ઘા રૂઝતા, પછનાડેથી ડાઁ રહી જાય છે. જ્યારે આ ઇનાજેથી તેમ થતું નથી. ચાના પ્રમાણમાં ખાતનો કે જાડો વોટર કોમ્પ્રેસ મુકવાથી ઘા રૂઝ જાય છે. પણ જો લઈ શકાતું હોય તો આ ઉપરાંત હીપ કે સીટઝ બાથ આપવાથી ઘા જલદી રૂઝાય છે.

એક ઘા ઉપર વોટર કોમ્પ્રેસ મુકી દેવાથી નોખા જતું અટકે છે. આ કોમ્પ્રેસ મુકી જો બની શકે તો જ્યાં સુધી દરદ નરમ પડે ત્યાંસુધી ધાવાલા ભાગને પાણીમાં રાખવો. જો તેમ ન બની શકે તો આ કોમ્પ્રેસ મુકના પછી થાતુ અથવા

થોડે થોડે વખતે, તે કોમ્ગ્રેસ ઉપર થંડું પાણી રેડીઆ કરવું જોયી કોમ્ગ્રેસ થંડોજ રહેશે' પણ આ ઉપર કોમ્ગ્રેસ મુકવા પછી તેને ઉચક્યા ન કરતાં, તેજ રિયતીમાં જામિલો રહેવા દેવો. કારણકે ઉંઠા થા વખતે ઘડી ઘડી કોમ્ગ્રેસ ઉંચકતાં થણા જોરથી લોહી વહેવા માંડે છે. જ્યાંમુધી દરદ આજુ રહે ત્યાંમુધી સમજવું કે થંડાં પાણીની દહ જરૂર છે. તેથી રાજઆતમાં આ કોમ્ગ્રેસ ઉપર થંડું પાણી પંડે તેની કામચૂ રાખવી. જે ભાગમાંથી લોહી નીકલતું હોય તે ભાગને નીચે જુલતો ન રાખતાં ઉંચોજ ધરવો. લોહી નીકલતા ભાગ ઉપર લીંબુના રસમાં કપડાંનો કટકો ખોલી મુક્યો હોય તે લોહી અટકાવવામાં સારી મદદ મળે છે.

થા જલદી રૂઝવવામાં, હીપ બ્રીધીંગ થણી ફાંકડી અસર કરે છે.

આ વખતે પણ બુસાં સાથની ધઉની રોટલી, ફરસ અથવા ભાજી તરકારી અને પાણી જેવા સાદા ખોરાક ઉપરજ રહેવાની વધુ જરૂર છે. જે જલદી રૂઝ લાવવામાં મદદ કરે છે.

હડખું લાગવું, કુતરાં અને સાપ જેવાં ખીજાં
જનાવરોનું કરકવું.

હડખું લાગે અથવા કોઈપણ જનાવર કરડે તો તેની ધાસતી રાખવાની જરૂર નથી. તે માટે તુરતજ, પરસેવો લાવવા સ્ટીમ ગ્રામ આપવો મહત્તી તુરત હીપ કે સીટઝ ગ્રામ આપવો. કરડેલા ભાગ ઉપર અર્થ કે વોટર કોમ્ગ્રેસ મુકવો. જોયી દરદમાં થણો ધરાડો થશે. હીપ બ્રીધીંગ આજુ રાખવું અને સાદા ખોરાક આપવો.

અદીમ અથવા કોઈપણ જાતનું ઝેર ખાવું.

આ વખતે પણ “ હડખું લાગવું ” એમાં બતાવેલા ઇલાજો લેવા તથા પીકુ ઉપર અર્થ કોમ્પ્રેસ મુકવો.

દાઝી, બલી જવું.

જ્યારે એક ભાગ વધતો કે ઓછો દાઝી જાય ત્યારે, ત્યાંસુધી અંગન નરમ પડે ત્યાંસુધી, તે ભાગને કેટલાક કેલાક સુધી થંડાં પાણીમાં રાખવો. જો થોડોજ વખત રાખી તે ભાગને બહાર કાઢવામાં આવે છે તો પાણી અંગન બલવા માંડે છે. આ રીતે અંગન નરમ પડીઆ પછી તે ભાગ ઉપર બોટર કોમ્પ્રેસ મુકવા. પછી જો બની શકવું હોય તો હીપ કે સીટઝ બાય આપવા. હીપ શ્રીધીંગ ચાતુ લેવું.

એક ભાગ બલી ગયા પછી જો તે ભાગની ચામડી ધીવી થઈ હોય, તોપણ તેને કાઢી નાખવી નહીં. પણ તે ઉપરજ થંડાં પાણીમાં ભીંજવી નીચની કાટેલા કપડાંના કટકા-બોટર કોમ્પ્રેસ મુકવા. દરદ નરમ પાડવાનો આ સૌથી સરસ ઉપાય છે. આખા બલેલા ભાગ ઉપર કટકા મુકવા પણ શરીરની ગરમીથી ગરમ થાય કે પાછા પાછા પાણીથી થંડા ગખીઆ કરવા.

હુ લાંગવી.

જો હુ લાંગે તો તે માણસ ઉપર તેનાં કપડાં કાઢી નાંખી થંડું પાણી રેડવું. જ્યારે જીર્ણ બેથી ત્રણ માણસોએ તેનું આખું શરીર ઘણા જોરથી મસલવું. ધ્યાન રાખવું કે આવી જાતની ચંપી ન કરતાં, ફક્ત થંડું પાણીજ રેડવાથી તુકશન થાય છે. કારણકે આગલ જોયું તેમ પાણી રેડવાથી લોહી શરીરના અદરના

ભાગેમાં ખેંચઈ જાય છે પણ ચંપી સાથે જો મંડુ પાણી વાપડવામાં આવે તો લોહીને શરીરની સપાટી ઉપર રાખે છે અને અડધી શરીર થંડું થાય છે.

આ વખતે પાંચથી છ શ્રીટની ઉંચઈથી પાણી રેડવું. પાણી વધારે થંડું રાખવું. જો બની શકે તો બરફ નાખેલું થંડું પાણી લેવું. પણ ખાસ કરીને માથું અને ગરદન ભીજવવા અને અભાગે થંડા રાખવા ઉપર વધુ ધ્યાન આપવું જોઈએ છે.

ચરખી ચત્રી, બાંધાપણું-શરીરનું ફેલક જવું.

બાંધા માણસને તંદુરસ્ત ધારવામાં આવે છે પણ તેમ ધારવું પૂરેપૂરું નહીં હોય છે. આવા માણસનું હાટ નળા જોવામાં આવે છે, જેથી ધણીવેલા આવા કહેવાતા તંદુરસ્ત માણસને, એકાએક ગરણ પામતાં સમજવામાં આવે છે. ચરખીવાલાં માણસને ઓપરેશન કરવામાં આવે છે અને કેટલાક રોગ ચરખી, આ અકુદરતી રીતે કાઢવામાં આવે છે જેથી માણસની જીંદગી ધણીવેલા જોખમમાં આવે છે. પણ કુદરતી ઇલાજેથી ધણીજ સહેલઈથી ઢગલાખંધ ચરખી દુર કરી શકાય છે. - તે કંઈ એકા વખતે આ ઇલાજેથી કાઢી શકાતી નથી અથવા તે ખુલી આંખે જોઈ શકાતી નથી. કારણકે આ ઇલાજેથી તો ઢગલાખંધ ચરખી ધીમે ધીમે આકારમાં દુર થાય છે. તેથી ઝાડા લીલા રંગના દીસે છે પણ તેથી ગભરઈ ન જતાં આ ઇલાજે માણસ રાખવા. કારણકે આ રીતે જુઠાથી કંઈ દરદીને નુકસાન થતું નથી.

ઇલાજમાં જો ગણ દીવસ ફેલતે રસવાલી કુદરત ખોરાક તરીકે

લીધી હોય તો ઘણું વજન ઘટી જાય છે. ફક્ત હીપ ખાથ લેવાથી એકજ મહીનામા વજનમા મોટો ઘટાડો થાય છે. ડોઝપણ ભોગે ચાલવાની કમરત લેવી હીપ ખીધીગ બનતી કારોશથી લેવું જની શકે તો એન્-સાર્જટ ખાથ પણ લેવો. ખોરાકમા રસવાડી ફરેલ લેવી પણ ડોઝલાવાલાં ફલો, ઘી, માખણ, દુધ જેવો ખોરાક ન લેતાં ભાજી, તરકારી, ઘઉંની રોટલીનો સાંદો ખોરાક લેવો ઘણાજ થોડા પ્રમાણમાં દુધ લેવામા આવે તો હરકત નથી.

આજ ધિવાજેથી શરીરનો પુનરાંટિપણ ઘટી શરીરનો આકાર નમુનેદાર બને છે.

આમડીનાં દરદા-ખરપમ્પુ, દરાજ, કીડ વિગેરે.

ખરપમ્પુ, દરાજ, કીડ-આ જાતનાં દરદાં હડીલાં છે. એમાં હાડ વિનાની કીડ લાંબે છે. પણ ઘવડ ઘવડ કરતાં, રસી વિગેરે વહે છે અને આં રીતે શરીરના ખીજ ભાગો ઉપર પણ આ દરદાનો ફેલાવો થવાનો સંભવ રહે છે. પહેલી ટકે ઝાડો સાફ લાવવાના ઇલાજો લેવા. દરદાલા ભાગ ઉપર મટી (મટોડી)ને કાદવ જેવી બનાવી મુકા, તે ઉપર ભીંજવેલાં કપડાંની પાંચ છ અથવા વધુ વખત ઘડીવાલી મુકા ખાંધી લેવું. જેથી કીડ પણ લાંબશે નહીં. આ રીતે આખી રાત રહેવા દેવું અને બની શકે તો દીવમે પણ થોડો વખત સુધી કરવું. બની શકે તો તે ભાગ ઉપર સ્ટીમ ખાથ

જાહેર ખબર.

હીપ બાથ ગાટે દારાની ગુટેલી કોઠલી. ર. ૧.

હીપ બાથ રબ સાધાગ્જુ સાર્જ ર. ૧૩.

„ „ „ મોટી „ નડાં મણસ માટે ર. ૧૫

The New Science of Healing. By Louis Kuhne

(Indian Edition.)

Rs. 5-4-0

જર્મન એડીશન મોટે ના બધાને આવે છે. English Edition

પાણીના ઈલાજો ને દુખમાંથી છુટકારો કરતાં કેટલી માફુજ આના પ.

દરેક તારીખમાં બોધ લેવા બેગ વાક્યો અને દરેક મહીનામાં

નીતીવાન રંગીન પીકચરો સાથના કેલેન્ડર બેટ આપવા લાયક તથા

ધર શોભાવવા લાયક. વેપારીઓને ૫૦ ટકા ડીસ્કાઉન્ટ. સુંદર નફો.

સાકે નાખતાં પોતાની મેજે માણુમનુ વજન બતાવનારાં યંત્રો

SCALES ચૂલ, દુકાન, હોટેલ, કલમ, સીનેમા, નાટકશાળા,

સખાવતી અને ધારમીક ખાતામાં તથા રટેશન અને જાહેર રસ્તામાં

મુકવાથી, નોકરની મદદ વિના, સારી આવક આપે છે. ર. ૧૮૭.

અનાજ તથા કડોય દવાવાની છેલી શોધની હુ થની ઘંટી

ટેબલ તથા બીન ઉપર મુકી શકાય છે.

રોજનો જરૂર જોગો તાજે આરો આ ઘંટીમાં ફલી લેવાથી

પકવાનો વ્યાધીટ બને છે. ર. ૧૨.

અમેરીકન જુરની એકઝી ફાંકડી જોડી. ચાર ડકન જોડોને

ઓરડર થતાંજ મંગાવવામા આવે છે

ખાણાં વગરની ટેબલ તરીકે પણ વપડાય એવી જુરની.

રીપોરટરોને ખાસ સગવડના આપે છે ચૂલોમાં છોકરાંઓ

ધણી સગવડનાથી જેસી શકે છે. આથી પરીક્ષા વખતે છોકરાઓથી
 મોરી થતી નથી. એક નંગના રૂ ૧૫ જ્યાંજ કીંમત કિંશયત.
 તમારો હેન્ડ શીનીશઃ આર્ટિસ્ટીક એનલાઈન ટ્રેડો. ખુદ
 એજ અચાના હાથેજ દરાવેલો ધરમાં ગખશે.

સામઝ ૧૮x૧૪ રૂપીઆ સવા સાતથી વધુ

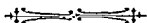
ઓરોમેટીક લીંકસ-હાથનાં રેડીનાઇઝ તથા સુનાનાં બગ્ન.
 આ બટન વાપડવાળી શર્ટ-ખમીસ કે બદીઆનતી બોય ઉપર
 ચઢાવતી વખતે કફને ધ્વજ પુગતી નથી. ઓશીસમાં કે ધરમાં કામ
 કરતી વખતે આ બટનથી સહેલધંથી પોતાની મેલે બોય ઉપરજ
 રહે છે એક નોવેલ્ટી છે. કીમત જોડીના રૂપીઆ છથી વધુ.

ખુદ કારખાનાવાલાઓનાજ લાવે હોઝીઅરી, અનડરવેર,
 છોકરા તથા મોટાઓના તૈયાર ડ્રેસ-શર્ટસ, ટાઇઝ વિગેરે
 મંગાવશે. કારણકે પૈમાનો લારે બચાવ થશે અને કંઈપણ કડાકુટ
 વિના ઘણો સુંદર માલ મેલવી શકાશે.

વેપારીઓને સુંદર ડીસ્કાઉન્ટ મળશે.

સુંદર ફેલોનાં ઝાડ-દરેક ધરમાં, અગાસીમાં, બગીચામાં

દુખી શખ્સેજ વાંચવું જોઈએ !

શું દુખ તમને ત્રાસ આપે છે ?

શું દવા ઓપરેશનથી કંટાળી ગયાં છેઓ ?

શું દવા વિગેરે લેવા ગમતું નથી ?

એમજ હોય તો શા માટે કુદરતના ગ્રસ્તા તરફ દલતાં નથી ?

પરમેશ્વરે સર્વેથી મોટામાં મોટી અને હિમદા બક્ષેસો, પાણી, મટી, હવા અને તડકો આપીઆ છે અને જ્યારે આ કીંમતી ચીજો તે સાહેબ મુક્ત બક્ષે છે તો શા માટે તેનો સંપૂર્ણ લાભ ન લેવો જોઈએ ?

કુદરતી ઇલાજો સાદા, મહેલા, કંઈપણ ગુચવણ વિનાના પથ્ય ધણી અસરકારક છે જે જર્મની, અમેરીકા અને યુરોપના આગલ વધેલા દેશોએ અજમાવી ખાતરી કરી મોટી મોટી ડીઝીવાત્તા દાકનરોને છેલ્લી સલામ કીધી છે તો આપણો મુશ્કેલીમાં ખપતો દેશ શા માટે તેની નકલ ન કરે ?

આ કીંમતી કુદરતી ઇલાજોની દરેક સલાહ કંઈપણ હાંસલ વગર-મુક્ત માત્ર એનો ફેલાવો કરવાના હેતુથી દર રવીવારે ૯ ને ૧૨ ની વચે નીચે જણાવેલાં ટેકાણે મલે છે.